

|| ஸ்ரீ : ||

|| ஸ்ரீ கதெ ஸ்ரீ நிவாஸநாரகா துஜ கஹாபெரிகாய கஃ ||

ஸ்ரீமந்நிகமாந்த மஹாதேசிகன் அருளிச்செய்த
பதினாவது ரஹஸ்யம்.

|| ஸ்ரீ கஃ நஹவ்யுரதூவனீ ஹரதய ||

ஸ்ரீமத் ரஹஸ்ய ரத்னாவளி ஹ்ருதயம்.

தகோவாபவாஹபெபுஷ்டயுரதூவிகா விஹாவதீயெஷா
ஹ்யபெவ வஸுபயாஹா நஹவ்யுரதூவனீ ஹரதய ||

|| ஸ்ரீ : ||

|| ஸ்ரீ கதெ ஸ்ரீ நிவாஸநாரகா துஜ கஹாபெரிகாய கஃ ||

திருவநீத்திரபுரம் சேட்லூர் கித்வான்
பகவத் விஷயம் பண்டித பூஷணம்

ஸ்ரீ. உப. வே. தரவயீம்மாசார்யர் ஸ்வாமியின்
ஸ்ரீமத் ரஹஸ்ய ரத்னாவளி ஹ்ருதய வ்யாக்யானம்.

இப்படி ஸ்ரீமத் ரஹஸ்ய ரத்னாவளி என்னும் சிறு ரஹஸ்யத்தில்
ரஹஸ்ய த்ரயங்களில் ப்ரதிபாதிக்கப்படுகிற தத்வ ஹித புருஷார்த்
தங்களை ஸங்க்ரஹேண நிருபித்தருளி அதில் ப்ரமாணாதி நிருபணம்
களை அபேஷிக்கிறவர்களாயும், கிசா ஸ்ராமத்தை ஸஹிக்கக்கூடிய
வர்களாயும் இருக்கிற ஸிஷ்யர்களுக்குத்தீழ் நிருபித்தருளின அர்த்
தங்கள் ஸ்திர ப்ரதிஷ்டிதமாவதற்காகத் தாமே அந்தந்த வாக்யங்
களில் அபிப்ரேதங்களான ப்ரமாணங்களை எடுத்து நிருபித்தருளின
ருர் இந்த ஸ்ரீமத் ரஹஸ்ய ரத்னாவளி ஹ்ருதயம் என்னும் ரஹஸ்
யத்தில். அதில் வக்ஷ்யமாணார்த்தங்களின் உபபேத விஸே

ஷத்தை ஸங்க்ரஹித்தருளுகிறார் - 'தக்வாவாய' என்று அம் பித்து.

[ப-ரை.] ஸ்லோகவிஷயம் - வேதாந்தஸாஸ்திரத்தை அறிந்த வர்களுக்கு, விலாவநீயேஷம் - அனுஸந்திக்கத்தக்கவைகளான, தக்வாவாயவாயேஷம் - தத்வம், ஹிதம், புருஷார்த்தம், இவைகளில், ரஹஸ்யரத்னாவலீஹ்ருதயம் - ரஹஸ்யரத்னாவளி என்கிற க்ரந்தத்தின் தாற்பரியத்தை, ஸ்யஜேவ - எமே, ஸ்ரூ யயாஃ - தெரிவிக்கிறோம்.

[தா-ம்.] இவ்விடத்தில் 'ஸ்லோகவிஷயம் விலாவநீயேஷம்' என்பதினால் ஸ்ரீமத் ரஹஸ்யரத்னாவலியில் ப்ரதிபாதிக்கப் பட்ட அர்த்த விசேஷங்களெல்லாம் வேதாந்த ஸாஸ்திரத்தின் ஸாராம்சங்கள் என்றும், அவைகள் எப்பொழுதும் அனுஸந்தி க்கத்தக்கவைகள் என்றும், ப்ரமாணோபபத்திகளை நிரூபிக்கவியில் ஸுப்ரதிஷ்டிதங்களாகாது என்றும் தெரிவிக்கப்பட்டதாகிறது. இத் தால் வேதாந்த ஸாஸ்திரத்தில் ப்ரதிபாதிக்கப்படுகிற அர்த்தம் வேறு, ரஹஸ்யார்த்தங்கள் வேறு, என்று சொல்லுகிறவர்கள் நிராகரிக்கப்பட்டார்கள். 'தக்வாவாய வாயேஷம்' என் பதினால் அறியவேண்டிய அர்த்த விசேஷங்கள் எல்லாம் ஸ்ரீ மத் ரஹஸ்யரத்னாவலியில் அடங்கி இருக்கிறது என்றும், ப்ரமாணங் களைக் கொண்டே அறியவேண்டியவைகள் என்றும் நிரூபிக்கப்பட்ட தாகிறது. அப்படி அவைகளை நிரூபித்தநியாவியில் புருஷார்த்தம் கிடைக்காது, ஆகையால் அவஸ்யம் நிரூபணியங்கள் என்பதும் த்யோகிதம். இத்தால் பகவான் இவன் ஒரு உபாயத்தை அனுஷ் டிக்காமல் இருக்கச்செய்தே ஸம்பந்தாதிகளை மாத்திரம் காரணமா கக்கொண்டு ரக்ஷிப்பானாகில் பஹுக்லேஸா ஸாத்யமான வேதாந்த ஸாஸ்திர ரஹஸ்ய க்ரந்தாதி விசாரங்கள் நிஷ்பலமேயாகும் என் பதைத் தெரிவித்தருளினபடி. 'ஸ்யஜேவ' என்பதினால் க்ரந்த கர்த்தாவரன தாமே தம்முடைய அபிப்பிராயத்தில் கொள்ளப்பட்ட ப்ரமாணங்களை உதாஹ்ரித்து நிரூபித்தருளுகிறபடியினால் இதற்கு அந்யதாஸித்தி முதலியவைகள் ஸங்கிக்க ஒண்ணாது என்பது

ஸஷாவாயெபாவஸௌவலிவபுகமாக ஸவெபுஸாரன்
திருவடிகளிலே ஸரவிபுதலானான உஃஃஷயிதுடைய
நிலபுரகவாயுவவாயத்தைச் சொல்லுகிறது முதற்க்கி.
இதில் 'ஒன்றேபுகல்' என்றது 1 'நாரவ்விதி ஸவபு
வாஃஸார ஸரலிஹ: வரிகீகிபுக: | மதிநாரவ்வநை
ஸு தெ.க நாராயண:ஷ்யுத: 1', 2 'நாரோநராணா

ஏற்படுகிறது. இத்தால் சில க்ரந்தங்களைப் பெரிபோர்களின் நிய
மனம், பகவந்தியமனம் முதலியவைகளால் செய்தருளினுப்போலன்
நிக்கே தம்முடைய க்ருபா மாத்திரத்தினால் அர்ஜுனனுக்கு சாம
ஸ்லோகத்தைப் பகவான் உபதேசித்தருளினுப்போலே இந்த க்ரந்
தத்தை இவர் தம்முடைய க்ருபாநிக்பத்தினால் அருளிச் செ
ய்கிறார் என்பது தப்போதிதம்.

முதல் பாட்டின் நாத்பர்யத்தை ஸங்க்ரஹித்தருளுகிறார்—
'ஸஷாவாயபு' என்றாம்பித்து. ஸரவிபுதலானான-ஆசார்
யர்களினாலேயாவது, ஸ்வயமே தன்னாலேயாவது ஸமர்ப்பிக்கப்
பட்ட ஆத்மாக்கண பரத்தை உடையவனான. நிலபுரகவாயு
வவாயம் - நான் நிர்ப்பரன் என்று அனுஸந்திக்கை. மேல்
பாதிபதம் நாத்பர்யம் அருளிச்செய்கிறார்—'இதில்' என்றாம்பித்து.
"ஒன்றேபுகல்'என்றது' என்பது 'ஸ்ரீ யதுவதி' இப்பாதிபுடன்
அந்வயிக்கிறது. அதில் ப்ரமாணங்களை உதாஹரித்தருளுகிறார்—
'நாரவ்விதி' என்றாம்பித்து. ஸவபுவாஃஸாரம் - எல்லா
ஜீவாத்மாக்களுடைய, ஸரலிஹ: - ரும்பல், நார: து மதி.
நாரம் என்று, வரிகீகிபுக: - சொல்லப்பட்டது. தவஸு - அந்
தக்கட்டத்திற்கு, மதி: - அடையவேண்டிய ப்ரயோஜனம்,
சுரவ்வநம் - ஆதாரம், அதாவது பலத்தை அடையதற்காக
ஆஸ்ரயிக்கவேண்டியவன், தெ.க - ஆகையினால், நாராயண:
நாராயணன் என்று, ஷ்யுத: - சொல்லப்பட்டான். நாராணா.
ஜீவாத்மாக்களுடைய, ஸஷ்யுத: - ரும்பல், நார: - நாரம் என்று

ஷத்தை ஸங்க்ரஹித்தருளுகிறார்—‘தசுவாவாய’ என்றும்
பித்து.

[ப-ரை.] சுஷூதூவிஷா-வேதாந்தஸாஸ்திரத்தை அறிந்த
வர்களுக்கு, விலாவநீயேஷு - அனுஸந்திக்கத்தக்கவைகளான,
தசுவாவாயவாஸ்யேஷு - தத்வம், ஹிதம், புருஷார்த்தம்,
இவைகளில், ரஹஸ்யரதூவலீஹுஷயம் - ரஹஸ்யரத்னாவளி
என்கிற க்ரந்தத்தின் தாற்பர்யத்தை, ஸ்யமேவ - காமே, ஸூ-
வயாஃ - தெரிவிக்கிறோம்.

[தா-ம்.] இவ்விடத்தில் ‘சுஷூதூவிஷா விலாவநீயே
ஷு’ என்பதினால் ஸ்ரீமத்ரஹஸ்யரத்னாவளியில் ப்ரதிபாதிக்கப்
பட்ட அர்த்த விசேஷங்களெல்லாம் வேதாந்த ஸாஸ்திரத்தின்
ஸாரம்ஸங்கங்கள் என்றும், அவைகள் எப்பொழுதும் அனுஸந்திக்
கத்தக்கவைகள் என்றும், ப்ரமாணோபபத்திகளை நிரூபிக்காவியில்
ஸூப்ரதிஷ்டிதங்களாகாது என்றும் தெரிவிக்கப்பட்டதாகிறது. இத்
தால் வேதாந்த ஸாஸ்திரத்தில் ப்ரதிபாதிக்கப்படுகிற அர்த்தம்
வேறு, ரஹஸ்யார்த்தங்கள் வேறு, என்று சொல்லுகிறவர்கள்
நிராகரிக்கப்பட்டார்கள். ‘தசுவாவாய வாஸ்யேஷு’ என்
பதினால் அறியவேண்டிய அர்த்த விசேஷங்கள் எல்லாம் ஸ்ரீ மத்
ரஹஸ்யரத்னாவளியில் அடங்கி இருக்கிறது என்றும், ப்ரமாணங்
களைக் கொண்டே அறியவேண்டியவைகள் என்றும் நிரூபிக்கப்பட்ட
தாகிறது. அப்படி அவைகளை நிரூபித்தநியாவியில் புருஷார்த்தம்
கிடைக்காது, ஆகையால் அவஸ்யம் நிரூபணீயங்கள் என்பதும்
ந்யோதிதம். இத்தால் பகவான் இவன் ஒரு உபாயத்தை அனுஷ்
டிக்காமல் இருக்கச்செய்தே ஸம்பந்தாதிகளை மாந்திரம் காரணமா
கக்கொண்டு ரக்ஷிப்பானாகில் பஹுக்லேஸா ஸாத்யமான வேதாந்த
ஸாஸ்திர ரஹஸ்ய க்ரந்தாதி விசாரங்கள் நிஷ்பலமேயாகும் என்
பதைத் தெரிவித்தருளினபடி. ‘ஸ்யமேவ’ என்பதினால் க்ரந்த
கந்த்ராவன தாமே தம்முடைய அபிப்பாயத்தில் கொள்ளப்பட்ட
ப்ரமாணங்களை உதாஹ்ரித்து நிரூபித்தருளுகிறபடியினால் இதற்கு
அந்யதாஸித்தி முதலியவைகள் ஸங்கிக்க ஒண்ணாது என்பது

ஸஹாவரபெபூவபெசாவதிவபுகமாக ஸவெபூரான் திருவடிகளிலே ஸஹபூதலரஞ்சன உபாஷவினுடைய நிலபூரகவாஸுவஸாயத்தைச் சொல்லுகிறது முதற்க்கி. இதில் 'ஒன்றேபுகல்' என்றது 1 'நாரஹிதி ஸவபு வஃஸாரம் ஸஹலஹி வரிகீதிபுகஃ | மதிராஹஃவதஹ ஸு தெத நாராயணஃஸுதஃ ||', 2 'நாரொநராணாம்

ஏற்படுகிறது. இத்தால் சில க்ரந்தங்களைப் பெரிபோர்களின் நியமனம், பகவந்தியமனம் முதலியவைகளால் செய்தருளினுப்போலன் நிக்கே தம்முடைய க்ருபா மாத்திரத்தினால் அர்ஜுனனுக்கு சாமஸ்லோகத்தைப் பகவான் உபதேசித்தருளினுப்போலே இந்த க்ரந்தத்தை இவர் தம்முடைய க்ருபாதிக்கத்தினால் அருளிச் செய்கிறார் என்பது த்யோதிதம்.

முதல் பாட்டின் தாத்பர்யத்தை ஸங்க்ரஹித்தருளுகிறார்— 'ஸஹாவாயபு' என்றாரம்பித்து, ஸஹபூதலரஞ்சன-ஆசார்யர்களினாலேயாவது, ஸ்வபமே தன்னாலேயாவது ஸமர்ப்பிக்கப்பட்ட ஆத்மாஷுண பரத்தை உடையவனான, நிலபூரகவாஸுவஸாயம் - நான் நிர்ப்பரன் என்று அனுஸந்திக்கக், மேல் ப்ரதிபதம் தாத்பர்யம் அருளிச்செய்கிறார்—'இதில்' என்றாரம்பித்து. "ஒன்றேபுகல்'என்றது' என்பது 'ஸ்ரீயஃவதி' இத்யாதிபுடன் அந்வயிக்கிறது. அதில் ப்ரமாணங்களை உதாஹரித்தருளுகிறார்— 'நாரஹிதி' என்றாரம்பித்து. ஸவபுவஃஸாரம் - எல்லா ஜீவாத்மாக்களுடைய, ஸஹலஹி - சும்பல், நாரஃ து மதி. நாரம் என்று, வரிகீதிபுகஃ - சொல்லப்பட்டது, தவஸு - அந்நக்கட்டத்திற்கு, மதிஃ - அடையவேண்டிய ப்ரதேயரஜனம், குஹஃவதம் - ஆதாரம், அதாவது பலத்தை அடைவதற்காக ஆப்ரபிக்கவேண்டியவன், தெத - ஆகையினால், நாராயணஃ - நாராயணன் என்று, ஸுதஃ - சொல்லப்பட்டான். நராணாம் - ஜீவாத்மாக்களுடைய, ஸஹுதஃ - சும்பல், நாரஃ - நாரம் என்று

வஸூணி சீஷிணஃ, 1 'யஜ்ஞாவூ வரதாதா தா விஷ்ணு
யூயநு தவீரதி', 2 'காகணமிண கம்பிரான் சரண
சரன் கமக்கு' உதூரிகளில் ஒரு அபிகாரிவிசேஷத்
துக்கு வரதாவூனா ஸ்ரீ பதேவதி ஒருவனுமே வூரஜ
விசேஷவரீகரணீயமான விலோவாய மென்றபடி. 'உண
ர் தவதி' என்று ப்ரதிஸுலாபிகாரிவிசேஷத்தைச்
சொல்லுகிறது. 3 'பூவ்யஸு ஸ்ரஹணோ நலிவம் பூ
வூஸு ப்ரதூமாததஃ | பூவ்யூவாயம் ஹம் பூவூ

மான, யஜ்ஞ - தர்மமாக, வரதணி - சொல்லுகிறார்கள். சீஷிணஃ
- புத்திமான்கள், தா - அந்தப் பரமாத்மாவை, விஷ்ணு - அழியில்
லாத, விரயூ - ப்ரபோஜனமாயும், விரயக - உபாயமாயும்,
வஸூணி - அறிஞர்கள். யஜ்ஞாவூ - யஜ்ஞம் என்று பெய
ருடைய, வரதாதா தா - பரமாத்மாவையி, விஷ்ணு - அழியுமைய,
யூயநு - தயானம் செய்வான், தவீரதி - துக்கத்தை அடை
கிறது. காகணமிண - ஆதிசேஷனாகிய படுக்கையில் மேல்
ஸாயலித்துக் கொண்டிருக்கிற, கம்-கமக்கு, பிரான் - உபகாசனான
ஸ்ரீலக்ஷ்மணனாகிய, சரண - திருவடிகளை, கமக்கு - அகிருசன
களான கமக்கு, சரண - உபாயம். 'ஒரு' இப்பாதி - அகிருசனான
அதிகாரிக்கு, வூரஜவிசேஷ - ப்ரபத்தியாகிற வ்யாஜத்தினால்,
வரீகரணீயமான - வஸூப்படுத்தக் கூடியவனான. ப்ரதிஸு
லாபிகாரிவிசேஷத்தை - மோகத்தை அடையக்கூடிய போக்
பதை உடையவனாக ப்ரமாணங்களில் 'சொல்லுகிற இரூபத்தை
உடையவன். எப்படிப்பட்ட இரூபத்தை என்பதை மேலே விவரித்
தருகிறார்—'பூவ்யஸு' என்றாய்விடுவது. பூவ்யஸு -
அடையவேண்டிய ப்ரபோஜனமாயி, ஸ்ரஹணஃ - பரமாத்மாவி
னாகிய, நலிவம் - ஸ்வரூபத்தையும், பூவ்யூவாயம் - (அந்தப் ப்ர
மாத்மாவை) அடைகிறவனாகிய, ப்ரதூமாததஃ - ஜீவாத்மாவி
னாகிய, (நலிவம் - ஸ்வரூபத்தையும்), பூவ்யூவாயம் -
பரமாத்மாவை அடைவதற்கு உபாயத்தையும், பூவூ - அடை

வஸுதா பூரூவிவிரோயி வ | வடிநி வசகரா வெஷா
வெஸ்திஹாவஸபுராணகாஃ | உதூரிகளில் சென்ன
சுயபுஷ்பகத்தையும் வகாரவஸுவிதமான் வஸஸாவிஸே
ஷத்தையும் வசவநிஷ்டருக்கு ஸ்ரோதவ்யஸேஷமற உரைக்க
லாம்படி திருத்தக்கண்டவர்களை பூதிஸுஜர் என்கிறது.

[பஞ்சமஸ்வரூபகிருபணம்.]

பூரூபுமான பூரூபுமாவது | விஷேஷ வசகரா
உதூரிகளில் ஜமக ததெசுவ வஸுதா | வஸ்திஸ்யக

வதின், வஸுதாவெவ - பாயோஜனத்தையும், தயா - அப்படியே,
பூரூவிவிரோயிவ - அடைவதற்கு விரோதியாய் இருப்பதையும்,
வெஸ்திஹாவஸபுராணகாஃ - இதிஹாஸம் புராணம் இவைகளு
டன் சேர்ந்த, வசகராஃ - எல்லா, வெஷாஃ - வேதங்களும், வடிநி
- சொல்லுகின்றன. சுயபுஷ்பகத்தையும் - சீழ் நிருபிக்கப்பட்ட
ஐந்து அர்த்தங்களையும், வகாரவஸுவிதமான - 'பூரூவி
ரோயிவ' என்கிற இடத்தில் இருக்கிற வ என்பதினால் சேர்த்துக்
கொள்ளப்படுகிற, வஸஸாவிஸேஷத்தையும் - சேதன சேதனம்
கள் ஸரீரங்களையும், பரமாத்மா இவைகளுக்கு ஸரீரியாயும் இருக்
கும் ஸம்பந்தத்தையும், வசவநிஷ்டருக்கு - ஸத்வகுணத்தில் திஷ்டை
புடையவர்களுக்கு, ஸ்ரோதவ்யஸேஷமற - கேட்க வேண்டியதில்
மிகுதி இல்லாதபடி, உரைக்கலாம்படி - உபதேசிக்கும்படி, திருந்த -
நன்றாக, கண்டவர்களை - அறிந்தவர்களை. இந்த அர்த்த பஞ்சகம்
களின் ஸ்வரூபத்தை விஸ்தாரமாக நிருபித்தருளுகிறார் - 'பூரூபு
மான' என்றாரம்பித்து. ஜமக - இந்த உலகம், விஷேஷ வசகரா
ஸாசு - விஷ்ணுவின் இடத்தில் இருந்து, உதூரிகளில் - உண்டானது,
ததெசுவவ - அந்த விஷ்ணுவின் இடத்திலேயே, வஸுதா - இருக்
கிறது, சுயஸு - இந்த வேசத்திற்கு, சுலாஸ - இந்தவிஷ்ணு,
வஸ்திஸ்யகதயா - ரகஷணத்தையும் நியமனத்தையும் செய்ப
வர், ஜமக - இந்த லோகமும், வஸு - அவசர. ஹோகாதா -

தகாலள ஜமதொலு ஜமஜ லஃ||, 1 'கூஷ்ணவ
 ஹி ஜோகாநாசுததிரவி சாவ்யஃ | கூஷ்ண வ
 கூதெ ஹுததிஃ விஸ்வம் வராஹம் ||' இதூரதிகளிந்படி
 யே ஸவபுகாரெயெபுககாரணமாய் ஸதூக்ஷஜோநகவாடி
 ஸ்ரூதிவநிரூபக ய. 2-ஆம் களை யுடையவனும் ஜோந
 ஸதூரதிகருணாணமூணாஹொடியியாய், ஸாஸாஸாஸ
 விஹிதவிதயத்துக்கும் ஸாகஸெஷியாய், 1 'ஒருநிரேமோஷுல
 கங்களுக்கெல்லாம்' என்னும்படி வரவுஹொடி வனுவ

லோகங்களுக்கு, உத்திரவி - உண்டாகும் இடமும், சாவ்யஃவ
 - ஸயத்தை அடையும் இடமும், கூஷ்ணவஹி - க்ருஷ்ணே
 அல்லவோ. வராஹம்-ஜங்கமமும் ஸ்வதாவாமுமாகிய, ஐஃ-இந்த,
 விஸ்வம் - எல்லா, ஹிதம் - ப்ராணிகள், கூஷ்ண வஹி கூதெ -
 க்ருஷ்ணன் பொருட்டாக ஏற்பட்டதல்லவோ, அதாவது பகவா
 னுடைய ப்ரயோஜனத்திற்காக ஏற்பட்டவைகளல்லவா என்றபடி.
 ஸவபுகாரெயெபுககாரணமாய் - கார்யவஸ்துக்கள் எல்லாவற்
 திற்கும் தான் ஒருவனே ஸர்வவித காரணமாய், ஸதூக்ஷ - விகா
 மந்ததாப் இருக்கை, ஜோநகவ - ஸ்வயம் ப்ரகாஸமாய் இருக்கை,
 ஸூதி - அனகில்லாமல் இருக்கை முதலிய, ஸ்ரூதிவநிரூபக
 ய. 2-ஆங்களை - ஸ்வரூபத்தைத் தெரியக்கக்கடிய ஸ்வபாவங்களை.
 ஜோநஸதூரதி - ஜ்ஞானம் ஸக்தி முதலிய, கருணாமூண
 ஹொடியியாய் - கல்யாண குணங்களுக்கு ஸமுத்திரம் போன்ற
 இருப்பிடமாய், ஸாஸாஸாஸவிஹிதவிதயத்துக்கும் - சுத்தமா
 யும், அசுத்தமாயும் இருக்கும் இரண்டிவிதமான விபூகிக்கும், அதா
 வது நித்யவிபூதி ஸுத்தவிபூதி யென்றும், வீலாவிபூதி அசுத்தவிபூதி
 யென்றும் சொல்லப்படுகிறது என்றபடி. ஸாகஸெஷியாய் - தான்
 ஒருவனே பஜமானனாய், உலகங்களுக்கெல்லாம் - இந்த எல்லா ப்ர
 பஞ்சங்களுக்கும், ஒர் உயிரே - ஒரு அந்தராத்மாவே, 'ஓ' என்பது
 அவ்யயம். 'வரவுஹொடி'-பரம் வ்யூஹம் முதலிய, இத்தால்
 விபவம் ஹார்த்தன் அர்ச்சை இவைகள் சேர்த்துக்கொள்ளப்

கார ஶிவஜ்ஜெஹி ம ஹயுக்தனாம், ஸவபூவஜெஹி ஹம்
ஸநுகுஜீகனாம், ஸவபூரோகஸாந்நாம், ஸாந்நாமத
வத்யனாம், ஸவபூபூகார நிரதிஸயஜொமூனா காரா
யணன்.

[ஜீவாத்மஸ்வரூபநிருபணம்.]

பூரவாவான பூதூமாதாவாவது | வாஜாநு ந டே
வொ ந நரொ ந வஸா நபு வ வபாடிவஃ | ஸரீராக்
கூதி ஜெஹிஸா ஹி ஜெஹி ஜெஹி ஜெஹி ஜெஹி
2 : நாயம் ஜெஹி ந ஜெஹி வா ந தியபூகஜ்வாவ
ரொவி வா | ஜோநாநகஜெயஸாதா ஜெஹி ஹி வர

படுகின்றன. வஹ்பூகார - ஐந்து விதமான, ஶிவஜ்ஜெஹி ம
ஹயுக்தனாம் - திவ்யமங்கன விக்ரஹங்களை உடையவனாம். ஸநு
கூஜீகனாம் - லக்ஷ்மியுடன் கூடினவனாம், ஸவபூரோகஸாந்நா
ம் - எல்லா லோகங்களும் ஸாந்நமாக அடையத் தகுந்தவனாம்.
ஸாந்நாமதவத்யனாம் - ஸாந்நாதர்களிடத்தில் இருக்கிற
தோஷங்களை அறியாத ஸ்வபாவத்தை உடையவனாம், ஸவபூபூ
கார - எல்லாவித ஸ்வபாவங்களாலும், நிரதிஸயஜொமூனா -
எல்லையில்லாத ஆநந்தத்துடன் அனுபவிக்கக்கூடியவனாம்.

இப்படிப் பரமாத்ம ஸ்வரூபத்தை நிரூபித்து மேல் ஜீவாத்ம
ஸ்வரூபத்தை நிரூபித்தருளுகிறார் - 'பூரவாவான' என்றாரம்
பித்து. ஹிவ - ஓ! அரசனே! வாஜாநு - ஜீவாத்மா, நஜேவஃ.
தேவனுமல்ல, ந நரஃ - மனிதனுமல்ல, ந வஸாஃ - ம்ருகமுமல்ல,
ந வபாடிவஃ - மாமுமல்ல, ஜெஹி - இவைகள், கஜெஹி நயஃ.
கர்மங்களைக் காரணமாக உடைய, ஸரீராக் கூதிஜெஹிஃ - ஸரீரத்
தின் ஆகாரபேதங்கள். ஶயம் - இந்த ஜீவாத்மா, நஜேவஃ -
தேவனுமல்ல, நஜெஹிஃ - மனிதனுமல்ல, ந தியபூகஜ்வாவ - திரயக்கு
மல்ல, வாவரொவிவா - ஸ்தாவரமும் (அல்ல), ஜோநா - ஜீவாத்
மாவானவன், ஜோநாநகஜெயஃ - ஜோனம் ஆநந்தம் இவைகளை

[illegible]

[உபாயஸ்வரூபநிரூபணம்.]

புரட்சி உபாயமாகது இஜ்ஜீவன் ஸம்ஸாரஸாமிநத்
தைக் கடந்து அக்கரைப் படுகைக்கு உபாயமாய் ஸாரயத

ஸ்வரூபமாக உடையவன், வரஜாத்மஃ - பரமாத்மாவிற்கு, சொஷ்டிவஹி - ஸோஷபூதன் அல்லவா. செவ்வெந்நீராயிவிரி சூண்ணராய் - தேஹம் இந்திரியம் முதலியவைகளைக் காட்டிலும் வேறுபட்டவனாய். 'சூஷி' பதத்தினால் ப்ராணவாயு, தர்மபூத ஜ்ஞானம் இவைகளும் சேர்த்துக் கொள்ளப்படுகின்றன. வயவ்ருகாஸராய் - வேறு ஒரு ஜ்ஞானத்தினாலன்றியே, தானே ப்ரகாசிக்கக் கூடியவனாய். வவெவெவலாவஸஜாதாய் - தனக்கே ப்ரகாசிக்கக் கூடினவனாய், ஜ்ஞாநாநததாஸணசுனாய் - ஜ்ஞானம் ஆரத்தம் இவைகளை குணமாக உடையவனாய், வரஸொஷுதெகரவஸராய் - பகவானுக்கு ஸோஷபூதனாக இருக்கையொன்றையே முக்யமான குணமாக உடையவனாய், வராயீத - பகவானுக்கு வசப்பட்ட, 'வெரூவ' இத்யாதி - ஸ்வரூபம், ஸ்திதி, ப்ரவ்ருத்தி இவைகளை உடையவனாய், வரூவாஸாஸண - தன்னுடைய ஸ்வரூபத்திற்குத் தக்கபடி, வவஷுதெகஸ்யபூயிபூயான - தன்னிஷ்டப்படி பகவானுக்குக் கைங்கர்யம் செய்வதை விரும்புகிறவனான.

இப்படி ஜீவாத்ம ஸ்வரூபத்தை நிரூபித்தருளி இனி உபாய ஸ்வரூபத்தை நிரூபித்தருளுகிறார் - 'பூரணபாயமாவது' என்ற ரம்பித்து. வலவலராவலாமிரத்தை - ஸம்ஸாரமாகிற ஸமுத்திரத்தை, கடந்து - தாண்டி, அக்கரைப்பனேகத்து - மற்றொரு கரையை அடைவதற்கு, அதாவது மோக்ஷம் பெறுவதற்கு, வ்யவஸ்தி யாலே - தன்னுடைய புத்தியாலே, வலாயதமாகக் கோலும்படி -

மாக வஸுவியாலே கோலும்படி ஸாஹோதூதமான வயடும். இது வலிமென்றும் ஸாக்ஷமென்றும் இரண்டு படியாயிருக்கும். வலிகொவாயமாவது நிதூவலிங்களான ஸ்ரூதிவஸுணங்களை யுடையனாய், ஸவபுஜேநாகையாலே வரஹித வெடியாய், ஸவபுஸூத்யாகையாலே ஸவபுநிஷ்டநிவாரணக்ஷேத்ரம், ஸவபுலுதிநிவஸமுஷுத்தாகையாலே வரநிஷ்டநிவாரணாபிகளில் ஸவபுடாமி உவனாய், 1 'ஸவபுஜேநாவி ஹி விஸுஸ ஸஹ காருணிகொவி ஸநு ஸம்ஸாரதனுவாஹிசுவாச ரக்ஷாபெக்ஷா ப்ரதீக்ஷதெ ||' உதூரிகளில்படியே சுவஸரப்ரதீக்ஷனாய்,

ஸாதனம் என்று நிரும்பும்படி, ஸாஹோதூதமான - ஸாஸ்திரத்தில் நிரூபிக்கப்படுகிற. நிதூவலிங்களான - நித்யங்களாய் இருக்கிறவைகளான. ஸ்ரூதிவஸுணங்களையுடையனாய் - ஸ்வரூபத்தையும் குணங்களையும் உடையவனாய். வரஹிதவெடியாய் - அபலா ஸுடைய நன்மையை அறிந்துகொண்டிருப்பவனாய், ஸவபுநிஷ்டநிவாரணக்ஷேத்ரம் - எல்லா அநிஷ்டங்களையும் போக்கடிக்கக் கூடியவனாய், ஸவபுலுதி - எல்லாப்ராணிகளுக்கும், நிவஸமுஷுத்தாகையாலே - ஸ்வபாவத்திலேயே ஸ்வேதநாகையாலே, ஸவபுடா - எப்பொழுதும், சுவாமி உவனாய்-எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருப்பவனாய். விஸுஸஹ - ப்ரபஞ்சத்திற்கு எல்லாம் ஸ்வாமியாகிய பகவான், ஸவபுஜேநாவி - எல்லாவற்றையும் அறிந்தவனாயிருந்தபோதிலும், ஸஹ - எப்பொழுதும், காருணிகொவி ஸநு - க்ருபையை உடையவனாய் இருந்தபோதிலும், ஸம்ஸாரதனுவாஹிசுவாச - ஸம்ஸாரத்தை நிர்வஹிக்கிறவனாய் இருக்கிறபடியினாலே, ரக்ஷாபெக்ஷா - ரக்ஷிக்கவேண்டும் என்றே ப்ரார்த்தனையை, 'ரக்ஷாபெக்ஷா' என்று பாடாந்தரம், அப்பொழுது ரக்ஷிக்கக்கூடிய வஸ்துக்களின் ப்ரார்த்தனையை, ப்ரதீக்ஷதெ - எதிர்பார்க்கிறான். சுவஸரப்ரதீக்ஷனாய் - இவன் ப்ரார்த்திக்கும்

வ்யாஜவிசேஷவீரீ கரணீயமும், வஸதுவிசேஷத்தில்
வஸஹகாரிநிரபெக்ஷமும், வஸாயுஷ்வயுத்தமும், ரோக்ஷ
பூதாநத்துக்கு ஸவ்யவஹிதவஸதுவஸுயனா ஸ்ரீ படிவதி,
வஸாக்ஷராவாயமாவது வஸுஷனுக்கு கதபுவுமாக வொ
பிதமான வஸுஷாயுஷ்வாயதம். ரோக்ஷாயுஷ்வான வஸ
க்ஷராவாயம் ஸுத்யென்றும் புவத்யென்றும் இரன்டு
படியாநிருக்கும். ஸுத்யுதிவமான வஸாக்ஷராவாயம் கரு
யொமஜிதாமயொமஸம்ஸுதாதாக்ஷகரணவஸக்யமாய், ஸ
ஷுத்யொமயுதமாய், வணபூபிநியதாயிகாநமாய்,
வணபூபூபுரபுரபுதிசுதபுவுதாகமாய், கருவஸாயுமாய்,

ஸமயத்தை எதிர்பார்க்குமவனாய், வஸதுவிசேஷத்தில் - மோக்ஷத்
தைக் கொடுக்கிறேன் என்கிற தன்னுடைய ஸங்கல்பத்தில்,
வஸஹகாரிநிரபெக்ஷமாய் - வேறு ஒரு ஒத்தநாயையை எதிர்
பார்க்காதவனாய், வஸாயுஷ்வயுத்தமாய் - தன்னுடைய ப்ரபோஜ
னத்திற்காகவே ப்ரவருத்தி செய்யுமவனாய், 'ரோக்ஷபூதா
நத்துக்கு - மோக்ஷத்தைக் கொடுப்பதற்கு 'ஸவ்யவஹித'இத்யாதி-
நேராக ஸங்கல்பத்தைச் செய்யுமவனான. கதபுவுமாக - செய்யப்
படவேண்டியதாக. வொபிதமான-ஸாந்திங்கனில் விதிக்கப்பட்ட,
வஸுஷாயுஷ்வாயதம் - மோக்ஷமாகிற புருஷார்த்தத்தை அடை
விக்கக்கூடிய உபாயம். 'கருயொம' இத்யாதி- கர்மயோகம் ஜ்ஞான
யோகம் இவைகளினால் பரிசுத்தம் செய்யப்பட்ட மனதினால் செய்யக்
கூடியதாய், ஸஷுத்யொமயுதமாய் - அஷ்டாங்கயோகம்
என்று பெயருடையதாய், அதாவது யமம், நியமம், ஜஸனம், ப்ராண
யாமம், ப்ரத்யானாசம், தாஸனம், த்யானம், ஸமாதி என்கிற எட்டு
அங்கங்களுடன் கூடிய என்றபடி. வணபூபிநியதாயிகாநமாய்-
சில வர்ணம் சில ஆஸ்ரமம் இவைகளுக்கு ஏற்படுத்தப்பட்ட அதிகா
ரத்தை உடையதாய், அதாவது முதல் மூன்று வர்ணத்தார் தான்
ஆரம்பிக்கலாம் என்றும், அதிலும் ஒரு ஆஸ்ரமமும் இல்லாதவன்
ஆரம்பிக்கக்கூடாது என்றும் அதிகாரம் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது.

தெதுபாராவடிவிஜ்ஞாநதிலைநதிரூபமாய், ஸஹா
 ஹரஹரலாயையாதிரயமாய், சூப்யாணநாவதது
 நீயமாய், ப்ராநஸ்தேதரவாணுவாவதிவததுகமாய், வ
 யதுவாஸூரணிர்புதய விஸேஷமாயிருக்கும். ப்ரவதி
 ரூபமான லாக்ஷுரவாயம் உஹாவிஸூரவாழி ஸம்ஹு
 தானிகரணலாக்ஷுமாய், ஷலம்யொலலஜிதமாய்,

வணகாஸூர' இப்பாதி-அந்தந்த வர்ணங்களுக்கும் துஸ்ரமங்களுக்
 கும் ஏற்பட்டகர்மங்களை அங்கமாகஉடையதாய்குலுலலாக்ஷுமாய் -
 மிகவும் ஸ்ரமப்பட்டு செய்யக்கூடியதாய். 'தெது' இப்பாதி - என்
 னையின் பெருக்குப்போல இடைவிடாத ஜ்ஞாபகத்தின் பரம்பரை
 யாய். 'ஸஹர்ஹ' இப்பாதி - நினக்கோறும் பழகப் பழக விஸே
 ஷத்தை அடையக்கூடியதாய். 'சூப்யாண' இப்பாதி-மரணம் ஸம்
 பவிக்கும் வசையில் துடர்ந்து செய்யக்கூடியதாய். 'ப்ராநஸு' இத்
 பாதி-ஏற்கனவே பலம் கொடுத்த தூர்பித்ததைத்தவிர மற்றப் புண்ய
 பாபங்களை நிவ்ருத்தி செய்யக் கூடியதாய். 'வயது' இப்பாதி - தன்
 னுடைய ப்ரயத்தினத்தினாலே னாதிக்கப்படவேண்டியதான அந்திம
 ஸ்ம்ருதியை உடையதாய், அதாவது மரணம் அடையும்பொழுது பக
 வாணைப்பற்றிய ஜ்ஞாபகம் வரவேண்டியதற்காகத் தான் ஆதி முதல் ப்ர
 யத்தினம் செய்துகொண்டுவந்து அந்த அப்பாணத்தினால் கடைசியில்
 பகவாணைப்பற்றிய ஸ்மரணத்தைஉடையவனாய். இதற்குமேல் ப்ரபத்தி
 யாகிற மற்றொரு உபாயத்தை நிரூபித்தருளுகிறார்—'ப்ரவதிரூப
 மான' என்றாய்வித்து. 'உஹாவிஸூரவா' இப்பாதி-மஹாசிர்வாஸம்
 முதலியவைகளினால். 'ஸூழி' என்பதினால் ஆணுகல்யஸங்கல்பம் முத
 லிய அங்கங்கள் சொல்லப்படுகின்றன. ஸம்ஹுதானிகரண
 லாக்ஷுமாய்-(அவைகளினால்) ஸம்ஸ்காசம் செய்யப்பட்ட மனதினால்
 அனுஷ்டிக்கக் கூடியதாய். 'ஷலம்' இப்பாதி - ஆறு அங்கங்களுடன்
 கூடிய போகம் என்று பெயரை உடையதாய், அவையாவன ஆணுகல்ய
 ஸங்கல்பம், ப்ராதிகல்யவாஜகம், மஹாசிர்வாஸம், கோப்த்ருத்வவா

சுததேதூரவாயஸவ்யாபிகாரமாய், சூதகலிஞ்சுஸஜ்ஜாஸி
 ராசுதவரிகரமாய், ஸுதரமாய், ப்ராஸுதாநிதஸக்யஸ
 ஸாநதூரஸாஸிவமாய். சுதாயெயாதிராயமாய், சூதேஹ
 வாதம் ஸாஸிவாஸுதூரஸி சுதஸுஸாஸாஸிதமாய்,
 ப்ராஸுதகஸுநிவதஸுதகஸுதமாய், ஸுஸுயதஸாஸெகஸா
 ஸிஸுதயாதஸெகஸாஸிசுதும். ஸாயெயாவாயத்தில்

ணம், சுர்ப்பணம், பாஸ்யணம் என்பவை. இவ்விடத்தில் அங்கியை
 யும் சேர்த்து ஷடங்கயோகம் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது என்
 பது ஸ்ரீமத் ரஹஸ்யதாயஸாத்தில் பரிகாசிபாஸாதிகாரத்தில் தீர்ண
 யிக்கப்பட்டிருக்கிறது. 'சுததேதூரவாய' இத்யாதி - வேறு ஒரு
 உபாயமில்லாதவர்களாய் இருக்கும் எல்லோராலும் அனுஷ்டிக்கக்கூடிய
 தாய். 'சூதகலிஞ்சு' இத்யாதி - ஆனுஷ்டய ஸங்கல்பம் முதலிய
 வைகளை மாத்திரம் அங்கங்களாக உடையதாய். ஸுதரமாய் -
 ஸுஸபமாய் அனுஷ்டிக்கக்கூடியதாய், ப்ராஸுதாநித - ப்ரார்த
 நையுடன் சேர்ந்த, ஸக்யஸுஸாநதூரஸாஸிவமாய் - ஒருதடவை
 பாஸ்யணம் செய்வதாய், சுதாயெயாதிராயமாய் - அப்யாணம் முத
 லியவைகளினால் மேன்மை உண்டாக்கப்பட வேண்டியதில்லாததாய்,
 சூதேஹவாதம் - ஸீரம் கிமேனயும், 'ஸாஸிவ' இத்யாதி -
 ஸ்வரூபத்தை ஆவ்ருத்தி செய்யவேண்டியது முதலிய இனிச் செய்ய
 வேண்டியது மிகுதி ஒன்றும் இல்லாததாய், 'ப்ராஸுத' - இத்யாதி
 பலம் கொடுக்க ஆரம்பித்த சுரமங்களையும் நிவ்ருத்தி செய்யும்
 ஸக்தியுடையதாய். 'ஸுஸுயத' இத்யாதி - தன்னுடைய ப்ரயத்
 நிதைதை எதிர்பார்த்திருக்கிற அந்நிமஸ்ஸருதியை அபிஷிங்காத
 தாய், அதாவது ப்ரபண்ணுக்கு அந்நிமஸ்ஸயம் தன்னுடைய
 ப்ரயத்தினத்தினாலன்றிக்கேபாஸாணுடைய ஸங்கல்ப கிரேஷத்தினால்
 தானே உண்டாகும் என்றபடி. ப்ரபத்தியும் உபாயமல்ல என்று சிலர்
 சொல்லி விருப்பதற்கு தாத்பர்யம் அருளிச்செய்கிறார் - 'ஸாயெயா
 வாயத்தில்' என்றாற்பித்தது. சுதாவாயஸவாயிஸுதேஸம் -

காமுபாயகவாழி வ்யவபேசம் வரவஸஜ்ஜுவலாவேகை
கவாழி நிவஸ்யமம்.

[பல ஸ்வரூப கிருபணம்.]

இங்கு ஹனுமாவது ஸ்ராயிகாராதுமணவஸீகரண
விசேஷத்தாலே உதாரவதிவ்யாவரேஷவிநாஸங்கள் பிற
ந்து ஸ்ரீகுமாரஸீரநிவ்யூதியுண்டாய், உளவ்யுமதிவிசேஷ
த்தாலே உதாரணமும், கவிபுராணிகாமுத்தாலே சூகிவா
ஹிகராலே கதிரூபித த்ரிமணணையனும், கவயுத
வஸிக்ஷஸரீரனும், கவ்யாகுதபேசவிசேஷவ்யுவிஷ
னும், சூவிஸ்யுதிதவஸரூபனும், கவஹதவாஷகவாழி

உபாயம் அல்ல என்றிவை முதலாகச் சொல்லியிருப்பது. 'வரவஸஜ்ஜுவ
இத்யாதி - பகவானுடைய ஸங்கல்பத்தை அபேக்ஷித்திருக்கிறது என்
பதைக் காரணமாக உடையது.

இப்படி ப்ராப்தி உபாயத்தை கீருபித்தருளி மேல்
பலத்தை அருளிச்செய்கிறார் — 'இங்கு' என்றாரம்பித்து. ஸ்ராயி
காராதுமண - தன் அதிகாரத்திற்குத் தகுந்ததான,
வஸீகரணவிசேஷத்தாலே - பகவானை வஸப்படுத்துவதற்குக்
காரணமான பக்தி அல்லது ப்ராபத்தியாலே. 'உதார' இத்யாதி -
உபாயானுஷ்டானத்திற்குப் பிறகு பண்ணின பாபங்கள் இவ்விடத்
தில் ஒட்டாமல்போவதும் அதற்குமுன் பண்ணின பாபங்கள் நசித்து
விடுவதும். 'உளவ்யுமதி' இத்யாதி - மேல் நோக்கிப் போகிற
கதியினாலே, உதாரணமும் - ஸரீரத்தைவிட்டு வெளிக்கிளம்பி,
கதிரூபித - தாண்டப்பட்ட, த்ரிமணணையனும் - ப்ரக்ருதி
மண்டலத்தை உடையவனும், கவயுதவஸிக்ஷஸரீரனும் -
ஸூக்யமஸரீரத்தையும் தள்ளிவிட்டவனும், 'கவ்யாகுத' இத்
யாதி - ப்ரக்ருதி ஸம்பந்தம் இல்லாததாய் பரம்பதம் என்று பெயர்
பெற்ற தேசத்தில்ப்ரவேசித்தவனும், சூவிஸ்யுதிதவஸரூபனும் -
தன்னுடைய ஸ்வரூபத்தைப்பற்றிய ப்ரகாசம் உடையவனும், கவ

மூணாஷ்டகவிஸ்ரிஷ்டனவனுடைய ஷேஸகானுவஸரவிவ
வரிவெடிவழிதென்கெழுபுவயபுணமான வரிவகுணபு
மமவடிமாலவாததம்.

[பிரபந்தி விரோதி நிருபணம்.]

பூவதிவிரொரியாவது வீஜாஹுரநூயத் தாலே
கநாழியாக பூவுதுமான சுகுதுகரணசுதுகரண
பூவாவத்தாலே உதநமாய், பூயஸிதம் பண்ணுதார்க்கு
சுததினுநீயமனுமாய், சூமகெகவலையி மஜுமாய், சும

மதவாஷ்டகாதி - கர்மஸம்பந்தம் இல்லாமல் இருக்கை முதலிய,
'மூணாஷ்டக' இத்யாதி - எட்டு குணங்களுடன் கூடினவனு
ஜீவாத்மானனுடைய. இது 'சூமஜு' என்பதுடன் அந்வயிக்கிறது.
'ஷேஸகானு' இத்யாதி - இடம் காலம் வஸ்துவின் ஸ்வரூபம் இவை
களினால் அளவில்லாத கைங்கர்யத்தில் முடிவுபெறுகிற குணம் விபூதி
முதலிய எல்லா ஸ்வபாலங்களாலும் நிறைந்த பதவான அனுபவிப்
பதினால் உண்டான ஆனந்தம்.

வீஜாஹுரநூயத்தாலே - வீஜம் - விரை, ஹுரம் -
முனை, இவைகளினுடைய ந்யாயத்தினால், அதாவது விரைவிருந்து
முனையுண்டாகிறது, அந்த முனை ஹ்ருத்தி யடைந்து செடி மரமாகி
அதிவிருந்து விரை உண்டாகிறது, அதைப்போல மாறிமாறி ஒன்றில்
இருந்து மற்றொன்று உண்டாகிற என்றபடி. பூவுதுமான-நடந்து
வருகிற, சுகுதுகரண - செய்யத்தகாத கார்யத்தைச்செய்வது,
சுதுகரண - செய்யவேண்டிய கார்யத்தைச் செய்யாமல் இருப்
பது, பூவாவத்தாலே-(இவைகளின்) பரம்பரையாலே. சுததினு
நீய - தாண்டமுடியாத, மனுமாய் - பாயோஜனத்தை உடைய
தாய், அதாவது பலம்அனுபவித்தே தீரவேண்டும் என்னக்கடியதாய்,
சூமகெகவலையி மஜுமாய் - ஸாஸ்திரம் ஒன்றினாலேயே அறியக்
கடியதாய். சுமஜுதுகரணீய - ஊழித்து அறியக்கூடாத,
விவாகவலையமாய் - பரிபாகமடையும் காலத்தை உடையதாய்,
அதாவது இன்னகர்மம் இன்னகாலத்தில் பரிபாகத்தை அடையும்

சூத்ரக்ஷணீய விவாகவரையமாய், சூத்ரஹ்வையயுகை
 சலிவ்யூதமாய், சதூஜைவிஷைபுவாணமாய், சதீவொர
 தரகாடிதரூவராவராவைதாவாய், வசுவசுவரிவதூ
 ரதமாய் சூரோக்ஷைதாவதூரதஹ்வைவிசூஹைணைத
 மும் அதின் காயுகாரணவயுகமும்.

[ஸம்பந்த சிசுபணம்.]

இங்கு வர்ஸஸமாவது பூரூதாவான ஜீவாதாவுக்கு
 பூரவ்யுண வரஜாதாவோடுண்டான துவக்கு. இது சூ

என்று தம்மால் அறியமுடியாத என்றபடி, சூத்ரஹ்வையயுகை -
 ப்ரும்மாமுதல் புழுவசையில், சலிவ்யூதமாய் - பாவி இருப்பதாய்.
 சதூஜைவிஷை - அதிகமான வ்யத்யாஸத்தை உடைய, பூவாஹ
 மாய்-பரம்பசையை உடையதாய், சதீவொர - மிகவும்பயங்கரமான,
 'தரகாடிதரூ' இதயாதி - தரகம் முதலிய அகர்த்தங்களுடைய
 வரிசைஉண்டாவதற்குக்காரணமாய், வசுவசுவரிவதூரதமாய்-
 சக்கரம்போல்கமுன்று வருவதாய், சூரோக்ஷை-மோக்ஷம் அடையும்
 வசையில், சதாவதூரத - துடர்த்திருக்கிற, ஹ்வைவிசூஹ -
 பகவானுடைய நிக்ரஹஸங்கல்பத்தினுடைய, வரணைதமும் - வரி
 சையும், அதின் - அந்த நிக்ரஹ ஸங்கல்பத்தின், காயுகாரண
 வயுகமும் - கார்யமானவைகளுடையவும் காரணமானவைகளுடைய
 வும் கூட்டமும். இங்கு கார்யங்களாவன நிக்ரஹ ஸங்கல்பத்தினால்
 உண்டாக்கப்பட்ட ஸரீரங்களும், அத்தால் உண்டான ஸுகதுக்கம்
 களும்; காரணமாவது அதற்குக் காரணங்களான அபசாரங்கள்.

இப்படி அர்த்த பஞ்சகத்தை நிரூபித்து அத்துடன்
 சேர்த்து அறியவேண்டியதான ஸம்பந்தத்தை நிரூபித்தருளு
 கிறார் - 'இங்கு' என்றாய்பித்து. துவக்கு - ஸம்பந்தம். அதின்
 விரிவுகளை நிரூபித்தருளுகிறார் - 'இது' என்றாய்பித்து. சூயெ
 யகவ - 'பகவானால் தாங்கப்பட்டிருக்கை, வியெயகவ - அவ
 னுடைய ஸங்கல்பப்படி நடக்கை, சுவ்யுயகவ - அவனைவிட

யெயசுவம், வியெயசுவம், சுவரூபசுவம், சொஷசுவம், ஸரீரசுவம், வ்யாவசுவம், ரக்ஷசுவம், சிஹ்ரசுவம், ஹோதுசுவம், ஹோகூபசுவம், என்றிப்படி ஸாரோதுவிசொஷாபிரதிவமாய்க்கொண்டு பூரணங்களாலே விவியமாக விவசுமாயிருக்கும்.

இப்படி மோக்ஷஸாஸ்திரவிலுமான ப்ராவுத்தையும்கூடாவையும், ப்ராஹ்மவாயத்தையும், ப்ராஹ்மியையும், ப்ராஹ்மபுத்திவஸாதத்தையும், ஸம்வஸாதத்தையும், ஸாஸ்திரஹ்மியாலே ஸஜீக்காகக் கண்டவர்களே 'உணர்ந்தவர்' என்றிதது. 'உணர்ந்தவரொன்றே புகலென்றுகாட்ட' என்றந்வயம். 1. 'தமிலி ப்ருணிவாதேத வரிபுஸ்தேத ஸெவயா |

பெயிரிந்திராமை, சொஷசுவம் - சேஷமாயிருக்கை, அதாவது அவனுடைய ப்ராயோஜனத்திற்காகவே ஏற்பட்டவனுயிருக்கை, ஸரீரசுவம் - ஸரீரமாயிருக்கை, வ்யாவசுவம் - அவனால் வ்யாபிக்கப்படக் கூடியவனுய் இருக்கை, ரக்ஷசுவம் - ரக்ஷிக்கப்படக் கூடியவனுயிருக்கை, சிஹ்ரசுவம் - தானனுய் இருக்கை, ஹோகூபசுவம் - அதுபவிக்கிறவனுய் இருக்கை. ஸாரோதுவிசொஷாபிரதிவமாய் - சிலஸம்பந்தங்கள் பெரதுவாயும், சிலஸம்பந்தங்கள் விசேஷமாயும், அதாவது சேஷத்வம் ஸாமான்யஸம்பந்தம், சிங்காத்வம் விசேஷமான ஸம்பந்தம் என்றபடி. இப்படியே ஆதேயத்வம் ஸாமான்ய ஸம்பந்தம், வ்யாப்யத்வம் விசேஷஸம்பந்தம்.

மோக்ஷஸாஸ்திரவிலுமான - மோக்ஷத்தையும் அதின் உபாயங்களையும் ப்ரதிபாதிக்கும் ஸாஸ்திரங்களில் ஏற்பட்டதான. ஸாஸ்திரஹ்மியாலே - ஸாஸ்திரமாகிற ஈண்ணினால், ஸஜீக்காக - நன்றாக, அதாவது ஸாஸ்திரங்களைக் கொண்டு நன்றாக கிருபித்து என்றபடி. பதங்களின் அந்வயத்தைக் காட்டியருளுகிறார் - 'உணர்ந்தவர்' என்றாரம்பித்து. அதற்குத் தாற்பர்யம் அருளிச்செய்கிறார் - 'தமிலி' என்றாரம்பித்து. தமி - அந்த ஜீவாத்ம தத்வத்தை, ப்ருணிவா

உவபெக்ஷணி தெ ஜ்ஞாநம் ஜ்ஞாநித ஸ்ரவணபிபுதஃ',
 | : யெ ஸ்ரவணஷ்டா ஸ்ரூதொவெதா ஸ்தூராஜ்யவத்யா
 வராஃ | ஜிதெஹ்யா ஜிதகெரயா ஸ்ரூதாவாஸ வ
 வுஜ்வ||' உதூரிகளிற்படியே ஸஜ்ஜுவலஹ்ராநுர்க்கு
 ஸவபூவெக்ஷிதாயு-கங்களையும் உவபெசரிக்கவல்ல சுகதது
 ப்ரயொஜநரான ஜ்ஞாநிகள புகலொன்றில்லாத தமக்கு

தெ.த - நன்றாக கீழே விழுந்து கமஸ்காரம் பண்ணுவதினாலும்,
 வரிபுழைத - முறைதப்பாமல் கேட்பதினாலும், ஸ்வவயா -
 ஸ்ரூதாஷ்டா (செய்வதினாலும், விவி - அறிந்துகொள், தக்ஷணபிபு
 தஃ - உண்ணமைய அறிந்தவர்களான, ஜ்ஞாநிதஃ - ஜ்ஞானிகளான
 ஆசார்யர்கள், தெ - உனக்கு, ஜ்ஞாநம் - ஜ்ஞானத்தை, உவபெ
 க்ஷணி - உபதேசிக்கப் போகிறார்கள். யெ - எவர்கள், ஸ்ரவண
 ஷ்டாஃ - (ஓடைத்ததைக்கொண்டு) ஸந்தேதாஷ்டத்தை உடையவர்
 களாயும், ஸ்ரூதொவெதாஃ - ஸாஸ்திர ஜ்ஞானத்தை உடைய
 வர்களாயும், அதாவது ஸாஸ்திரத்தின் அர்த்தத்தைப் பெரிபோர்
 களிடம் இருந்து கேட்டவர்களாயும் என்றபடி, ஸ்தூராஜ்யவத்யா
 வராஃ - ஸத்யம், கபடம் இல்லாம, தயை, இவைகளை உடைய
 வர்களாயும், ஜிதெஹ்யாஃ - இந்திரியங்களை ஜயித்தவர்களாயும்,
 ஜிதகெரயாஃ - கோபத்தை ஜயித்தவர்களாயும் (இருக்கிறார்
 களோ), தாஹ - அவர்களை, உவாஸ - உபாஸனம் செய், அதாவது
 ஸாஸ்திர முறைப்படி அவர்களை ஆர்ப்பாடி, வுஜ்வ - கேட்கவேண்
 டிய அர்த்தங்களைக்கேள். ஸஜ்ஜுவலஹ்ராநுர்க்கு - ஸாஸ்திர
 முறைப்படி வந்து அடைந்தவர்களுக்கு, ஸவபூவெக்ஷிதா
 யு-கங்களையும் - அறியவேண்டியவைகளான எல்லா அர்த்தங்களையும்,
 உவபெசரிக்கவல்ல - உபதேசம் செய்யக்கூடிய ஸாமர்த்தியம்
 உடைய, சுகததுப்யொஜநரான - உபதேசரிப்பதற்காக ஒரு
 ப்ரயோஜனத்தை எதிர்பார்க்காதவர்களான. புகல் - உபாயம், ஒன்று -

1 ' ஸவ்யயோஜ்ய உதாயாஸௌபாஜீகதலவடி | பூவ
ஹாதிபூஹரம் விஷ்ணு^ணம் ஸரணம் மனுவாஸவயி || '
உதூரிகளிப்படியே நிரவாயஸாஸௌவாயவிசெஷத்
தாலே வஸீகரணீயமான வரிகொவாயத்தைவெளிரிட என்ற
படி. இத்தாலே நானும் என்னை ரக்ஷித்துக்கொள்ளமாட்
டேன், வேறுமெனக்கு ரக்ஷிக்கில்லை, மேலே என்னுடைய
ஸ்ராவாரவிசெஷத்தாலே சுவைகெஷயற கெவரீரே
யென்னை ரக்ஷித்தருளவேணுமென்கிற லாசூரவாரலிவ
வஸீகரண விசெஷாநுஷ்டானமும் மலிதம். அங்ஙனம்

வேறு ஒன்று, இல்லாத-உபாயாதரங்களில் பாத்தி முதலியவைகள்
இல்லாமையினால் அவைகளை அனுஷ்டிக்காத. ஸவ்யயோஜ்யம் -
எல்லாராலும் ஆஸ்ரயிக்காத தக்கவனாய், ஸுதாயாஸம் - அப்படி
ஆஸ்ரயிப்பதில் ப்ராமம் ஒன்றும் இல்லாதவனாய், ஸுபாஜீ -
அஜாக்கிரதை முதலிய குற்றங்கள் இல்லாதவனாய், ஸதலவடி -
தனக்கு ஸமமானவன் ஒருவரும் இல்லாதவனான, பூவஹாதிபூஹ
ரம் - பாசனாகதி செய்தவர்களுடைய துக்கத்தைப் போக்கக்கூடியவ
னான, விஷ்ணு^ணம் - விஷ்ணுவை, ஸரணம் - ஸரணமாக, மனுவா^ண -
அடைவதற்கு, ஸவ்யயோஜ்ய - யோக்யனாகியும். நிரவாய - ஒரு
வித அபாயமில்லாத, ஸாஸௌவாயவிசெஷத்தாலே - ப்ர
பத்தியாகிற ஸாத்யோபாபத்தாலே, வஸீகரணீயமான - வஸப்
படுத்திக்கொள்ளக்கூடியவனான, வரிகொவாயத்தை - ஸித்தோபாய
மான பகவானை. இப்படி ஆசார்யர்கள் தத்வேதபதேசம் பண்ணுகை
யாலே பகவான் கம்மை அடைக்கலமாகக் கொள்ளுவதற்குக் காரண
மான உபாய விசேஷத்தினுடைய அனுஷ்டானமும் அர்த்தாத் ஸித்
திக்கிறது என்று அருளிச்செய்கிறார் - 'இத்தாலே' என்றாரம்பித்து.
'ஒன்றே' இத்யாதி பதங்களினாலேயே ஆசார்ய நிஷ்டையான பரந்
யாஸமும் சொல்லப்படுகிறது என்ற பகவாந்தரத்தைத் திருவுள்ளம்

றிக்கே ' ஒன்றேபுகலென்றுணர்த்தவர் ' என்று சூவாய 4¹ களை விசேஷிக்கிறதாகவுமாம். அப்போது 'காட்ட' என்றது 1 ' தவ ஹரொஹைகாவிபு ஹி யாதிபுகெஃ ' உதூரிக் கன்படியே ஹவபுசேஷி திருவடிகளிலே 2 'சூதாநீயம்³ யசு கிஹிசு ஃ⁴ லபுரம் ஃ⁵ ஹஜம் ௨௨ | தசு ஹவபு⁶ தவ விந்யுஹம்⁷ ஸஹயொஃ⁸ வாடிவடி⁹யொஃ¹⁰ || ' என்று சூதீய ரான தம்மை கூறகூறக்ஷேபை¹¹ ஹவபுக்க என்ற படி. ' திருவருளால் ' என்றது 3 ' ஸ தம் நிவதிதம் ஹி¹² ளை ஸரண¹³ஸரண¹⁴ரமத¹⁵ | வயாஹபு¹⁶வி கா¹⁷க¹⁸சு¹⁹த²⁰ஃ²¹ க்ரவயா²² வயபுவாயுயசு²³ || ', 4 ' க்ரவயா²⁴ கெவ²⁵ன²⁶ர²⁷த²⁸

பற்றி அப்பொழுது அவ்வயக்ரமம் அருளிச்செய்கிறார் - 'அங்ஙனன் றிக்கே' என்றாரப்பித்து. கூஹம் - நான், தவ - உனக்கு, ஹரஃ - ரகிக்கவேண்டிய பாசமாக, யாதிபுகெஃ - தர்மிஷ்டர்களான ஆசார்யர்களினால், கூகாவிபு - செய்யப்பட்டேன். சூதா - நானும், சூதீயம் - என்னுடையநா யிருக்கிற, யசுகிஹிசு - எது, ௨௨ - எனக்கு, ஃ⁵ லபுரம் - ரகிக்க முடியாததும், ஃ⁶ ஹஜம் - விடமுடியாததாயும் இருக்கிறதே, த⁷ ஹவபு - அவை எல்லா மும், தவ - உம்முடைய, ஸஹயொஃ - மங்களகரங்களான, வாடிவடி⁹யொஃ - திருவடித்தாமரைகளில், விந்யுஹம் - னமர்ப்பி ளிக்கப்பட்டது. சூதீயரான - தம்மைச்சேர்ந்தவர்களான, தம்¹¹ க ளுடைய ஸிஷ்யர்களான என்றபடி, கூ¹²றகூ¹³றக்¹⁴ஷே¹⁵பை¹⁶ - வேறு ஒருவராலும் ரகிக்கத்தகாதது என்று. ஸரண¹⁷ஃ - ஸரண்யராகிய, ஸ¹⁸ஃ - அந்த, கா¹⁹க²⁰சு²¹த²²ஃ - கருத்தவாட்சத்தில் அவதரித்த ஸ்ரீராமன், ஹி²³லை - பூமியில், நிவதிதம் - விழுந்தவனாயும், ஸரண²⁴ரமத²⁵ - ஸரணமாக அடைந்தவனாயும் இருக்கிற, தம் -

1. ஸ்ரீரங்கராஜன்-2-102.

2.

3. ராமா-ஸுத்தி.

4. ஒன்றோத்திர ரத்னம்-18.

வரதூரம்' இத்யாதிகளில்படியே ஸ்ரீதூவகாராழிநிர
வெகுவராக்யவெயாலே என்றபடி. 1 'யாரானுவூ
வாவெகெகம் ஓவூரம் ஹி மானொடியிடி | நிவூர
கூவினெனெவ வூதூராதவராயணாஃ' என்ற
தூயத்தாலே சுவீனுவீதாதாயாவமாய் ஹுவூவிவியுண்
டாம்படி சூரீதரகூணத்திலே சூதவஹுவூனை சுவீராவ
னாக்ருகிற சுவீனுவூமநாதாவீனுவூடய சாதவாயக்யவெ
யாலே என்னவுமாம். 'அன்றேயடைக்கலம்கொண்ட' என்றது
2 'சுவெகெகெவ தூ கெனென வரதூரம் உயி நிகழி

அந்தக் காகத்தை, வயாவூபூவி - கொல்லத்தகுந்தவனாய் இருந்த
போதிலும், கூவயா - க்ருபையினால், வயாவூவாயசு - ரகித்
தார். கூவயாகெவஹம் - (உம்முடைய) க்ருபையினாலே மாத்
திரம், சூதவூரதூரம் - உமக்கு அதிசமாகச்செய்து கொள்ளும்,
ஸ்ரீதூவகாராழிநிரவெகூ - ப்ரத்யுபகாரம் முதலியவை
களை எதிர்பாராத. 'நிருவின் அருளால்' என்று யோஜித்து அர்த்தநாந்
தரம் அருளிச்செய்கிறார் - 'யாம்' என்றாரம்பித்து. வூதூராத
வராயணாஃ - வ்யக்தமென்று சொல்லப்படுகிற திவ்யமங்கள விக்ர
ஹத்தை த்யானம்செய்து கொண்டிருக்குமவர்கள், யாம் - எந்த ஸக்தி
மியை, சூயாவூ - ஆராயித்து, ஓவூரம் - மற்றொருவரால்
தாண்டமுடியாத, உகாம் - இந்த, மானொடியிம் - குணங்களாகிற
ஸமுத்திரத்தை, அதாவது குணங்களுக்கு ஆதாரமான ப்ரக்ருதி
யாகிறஸமுத்திரத்தை, நிவூரகி - தாண்டுகிறார்களோ, சுவீனுவூத
- தாமதம் இல்லாமல், சாதவாயாவமாய் - ப்ராயாணம் இல்லாமல்,
சூதவஹுவூனை - தனக்கு பர்த்தாவான பகவானை. சுவீனுவூமநா
தாவீனுவூடய-ஸகல லோகத்திற்கும் மாதாவாகிய லக்ஷ்மியினுவூடய,
சாதவாயக்யவெயாலே - அழியாத க்ருபையினாலே. சுவெகெகெ
கெனெனெவ - இந்த மந்திரத்தினாலேயே, 'வரதூரம்' - தன்னு

வெசு | 8யி 'நிக்ஷிபுக் து-வ்யு: க்ருதக்ருதேஜா லவிஷு
தி||' என்றும், 1 'ஐநாவாரொரவி ஸவபூரீ க்ருதவ்ஜா
காவிக: வாரா | ஸரோஸ்யெஷாதி டேவம் ஸ்ரவயா
ஸரணம் யதி | நிஷேஷாஷம் விவி தம் ஜகம் ப்ரஸா
வாசு வாரோதத: ||' என்றும், 2 'துக்ஷ வுத்ராஸ்ய
ஐநாஸ்ய, ராவவம் ஸரணம் மத:' என்றும், 3 'க்ருதயெ

டைய ஆத்மாவை, 8யி-என்னிடத்தில், நிக்ஷிவெசு - ஸமர்ப்பிக்க
வேண்டும், 8யி-என்னிடத்தில், நிக்ஷிபுக் து-வ்யு: - ஸமர்ப்பி
யிக்கப்பட்ட இனிச் செய்வேண்டிய கார்யத்தின் பரத்தையுடைய
வன், க்ருதக்ருத: - தன்னால் செய்வேண்டிய கார்யத்தைசெய்து
முடித்தவனாக, லவிஷுதி - ஆகப்போகினான். வாரா - முன்னால்,
அதாவது பகவானை ஆர்வாரிப்பதற்கு முன்னால், ஐநாவாரொரவி
- கெட்ட அனுஷ்டானத்தை உடையவனாயும், ஸவபூரீ - எல்லா
வற்றையும் ஸாப்பிடுகிறவனாயும், அதாவது ஸாப்பிடத்தகுந்தது,
தகாதது என்கிற வ்யவஸ்தை இல்லாமல் ஸாப்பிடுகிறவனாயும்,
க்ருதவ்யு: - பண்ணின உபகாரத்தை மறந்தவனாயும், காவிக: -
தெய்வம் இல்லையென்று சொல்லுகிற புத்தியை உடையவனாயும்
இருந்தபோதிலும், ஸ்ரதிஷேவம் - தேவதைகளுக்கு எல்லாம் முதல்
தேவதையாகிய பகவானை, ஸ்ரவயா - மஹா விஸ்வாஸத்துடன்,
ஸரணம் - ஸரணமாக, ஸரோஸ்யெச்யதி - ஆர்வாரிப்பானே
யானால், தம்-அந்த, ஜகம் - ப்ராணியை, இத்தால் அவனுடைய
ஜன்ம வ்ருததாதிகளினால் உண்டான வ்யத்பாஸங்கள் ஒன்றும்
கார்யகரமல்ல என்பது ஸூகிதமாகிறது, வாரோதத: - பாமாத்மா
வாகிய பகவானுடைய, ப்ரஸாவாசு - மஹிமைமீனால்,
நிஷேஷாஷம் - ஒரு தோஷமும் இல்லாதவனாக, - விவி-அறி, அப்
படி அவனை தோஷம் உடையவனாக நினைத்தால் பகவானுடைய
ப்ரபாவத்தைக் குறைய நினைத்ததாகும் என்று தாற்பரியம்.
வுத்ராஸ்ய - பிள்ளைகளையும், ஐநாஸ்ய - பத்னிகளையும்,

ஹரிஸ்ரேஷ்ட ஐதேவ்யாலயம் சயா' என்றும் சொல்லு
கிறபடியே ஹரவஜைபுணவஜைதஜாரம் கமக்ரு ஸ்ரீரக்ஷ
ணாயுத கதபுவ்யஸேஷமில்லாதபடி ஹரவ்யகாரம் பண்ணி
னவரென்றபடி. 'கம்மத்திகிரித்திருமால்' என்றது 1. வெழவ
தூதரெ தீரெ வுண்ணுகொட்டாரம் ஹரி ஸ்ரீயடி
வரடி ஸ்வபுலிதாதா சடிவா வரி ஐயு தெ1.,
2. 'நிகரில் புகழாய்லகுமுன் டுடையா யென்னையான்வானே' உதூ
ரிகளிற்படியே ஸ்ரீ தவலாரக்ஷணோவயுதவளசீரூ

தூக்ஷ - விட்டுவிட்டு, நாவயவம் - ஸ்ரீராமனை, ஸாரணம் - ஸா
ணமாக, உதக - அடைத்தேன். ஹரிஸ்ரேஷ்ட - ஓ! வான
ராஜாவாகிய ஸுக்ரீவனே! ஐவ்ய - இவனுக்கு, சயா - என்னால்,
ஐலயம் - அபயமானது, ஐதூ - கொடுக்கப்பட்டது, வரகம் -
இவனை, ஸ்ரீதய - அழைத்துக்கொண்டுவா. ஹரவஜைபுணவ
ஜைதஜாரம் - பரப்பானம் பண்ணினவுடனே, ஸ்ரீரக்ஷணாயுத -
நம்மை ரக்ஷித்துக்கொள்ளுவதற்காக, கதபுவ்யஸேஷம் - நம்மால்
செய்யவேண்டியதாய் நிகுதியாய் இருக்கும் கார்யம், வெழவதூ
தரெ தீரெ - வேகவதி என்னும் நதிரின் வடகரையில், வுண்ணு
கொட்டாரம் - புன்பகோடி விமானத்தில், ஹரிஃ - பகவான்,
ஸ்ரீயம் - தானே, ஸ்வபுலிதாதா - எல்லா ப்ராணிகளுக்கும்,
வரடி - வரத்தைக் கொடுக்கிறவராக, ஐடிவா - இப்பொழுதும்,
வரிஐயுதெ - எல்லோராலும் காணப்படுகிறார், நிகரில் -
ஸத்ருளும் இல்லாத, புகழாய் - கல்யாணகுணங்களை உடையவனே,
உலகம் மூன்று - மூன்று லோகங்களையும், உடையாய் - தனக்கு
ஸேஷமாக உடையவனே, என்னை, ஆள்வானே - ரக்ஷிப்பவனே.
ஸ்ரீ தவலாரக்ஷணோவயுத - ஆஸ்ரிதர்களைக் காப்பாற்று
வதற்கு உபயோகமான. விஸிஷ்டனாய் - (இவைகளுடன்), கடியவ
னாய், நண்ணினவர்களுக்கு - ஸ்நேஹம் பண்ணினவர்களுக்கு, அதா

வ்யூரலிக்ஷவிபரிஷ்ட்யூம் கண்ணினவர்களுக்கு விண்ணுலகத்தா
 விரைத்து நக்ஷாவெக்ஷாபூதீக்ஷ்யூம் மண்ணுலகில்வந்து
 மஹுபூராதொநூவனூம் நிற்கிற பெருமாள் என்றபடி.
 'இன்றே விசைநிலிணையடிசேர்ப்பர்' என்றது 1 'சூரண உதூ
 ண்ஷுஸ்யபூலிஃ சூ வாகூ ஹிதலீக்ஷணம் | யலி தா உஉ
 ஷெவெஸ தஜாஜிதூவய உயவ || சுவா ஸ்வனொஷி
 டாவல வெஸ தாதூ ஸூவ மதி உஉ || சுஷெஷ வ கிஜ
 நீகூதூ கியெஹி சுவதூதாஸுஜெ ||' உதூரிகளப்படியே
 வரலாஸுஷாஸெஷுசுதவஸராமளவில் அப்போதே

வது சூர்யசித்தவர்களுக்கு என்றபடி, விண்ணுலகம் நூ - பாம
 பதத்தைக் கொடுக்க, விரைந்து - த்வரையை உடையவனாய், மண்
 ணுலகில் - பூலோகத்தில், மஹுபூராதொநூவனூம் - பலத்தைக்
 கொடுப்பதற்கு விரித்தனாய். சுதூண்ஷுஸ்யபூலிஃ - மிகவும்
 கெட்ட புத்தியை உடைய, சுஹம் - நான், சூ - எங்கே, சூதூஹித
 லீக்ஷணம் - என்னுடைய ஹிதத்தை நானே யோசித்துக் கொள்
 வது என்பது, சூ - எங்கே, அதாவது எனக்கும் அதற்கும் வெரு
 தூரம் என்றபடி, ஷெவெஸ - தேவதைகளுக்கெல்லாம் ஸர்வா
 னாகிய, உயவ - ஸ்ரியஃபதிபாகிய பகவானே! உஉ - எனக்கு,
 யசு - எது, ஹிதம் - நன்மையைக் கொடுக்கக்கூடியதோ, தசு -
 அதை, சூஜிதூவய - உத்திரவு செய்யும், சுவா - உம்மை,
 ஸ்வனஃ - சூர்யசித்தவனாகவும், தெ - உமக்கு, டாவலி-தாஸ
 னாகவும், சுவலி - சூகிதேன், உஉ - எனக்கு, ஸூவ - ஓர் இடத்தி
 லும், சுதூர - வேறு, மதிஃ - கதி, த - இல்லை, சுஷெஷ -
 இப்பொழுதே, கிஜநீகூதூ - கிங்கானாகச்செய்து, சுவதூதா
 ஸுஜெ - உம்முடைய திருவடித் தாமரையில், நியெஹி - வைத்
 துக்கொள்ளும். வரலாஸுஷாஸெஷுசுதவஸராமளவில் -

கொடுவுலகு காட்டாதே கொழுஞ்சோதி யுயரத்துக் கூட்டரிய திரு
வடிகுட்டி அருள்வரென்றபடி. ' இனிப்பிறவோம் ' எ ன் ற து
' கண்டிகேட்டு ' ஐதூரிகளில்படியே வராவரவாருஷா
யுட விவெகத்தாலே வெணாயுடகெவலுங்களை யொழித்த
காம் ஏதேனுமொரு ஹவசுகெஷ சூவாவரகெஜயபூரி
வலுத்தாலே 1 ' இங்கே திரிந்தேற் கிழுக்குற்றென் ' எ ன் று
கவரெயற்றிருக்குமளவிலும் சரணமாகுந் தனதானடைத்தார்க்
கெல்லாம் மரணமானால் வைகுந்தங்கொடுக்கும் பிரான் 2 ' தூக்கா
பெஹா வுநஜபூத மெதி ரெதி வெராஜபூக 1 ',

உயர்ந்த புருஷார்த்தமான மோகமும் ஒன்றிலேயே ஆசை உடையவ
ராகும் ஸமயத்தில், கொடு உலகு - க்ருசமான இந்த லோகத்தை,
காட்டாதே - நமக்குக் காட்டாதே, கொழும் - ஸ்லாக்யமான, சோதி -
ப்ராசாதத்தை உடைய, உயர்த்து - உயர்ந்த லோகமாகிய பாம
பதத்தில், கூட்டரிய - மற்றவர்களால் அடைவதற்கு அஸக்யங்க
ளான, திருவடிகுட்டி - திருவடிகளில் சேர்த்து, அருள்வர் - க்ருபை
பண்ணுவர். கண்டு - கண்ணாலேபார்த்து அனுபவிக்கும் ஸுகம்,
கேட்டு - காதாலே கேட்டு அனுபவிக்கும் ஸுகம், ஐதூரிகளில்
படியே - என்றாம்பிக்கும் பாட்டில் அருளிச்செய்தபடியே. 'வரா
வர' இத்யாதி - உயர்ந்த புருஷார்த்தம் தாழ்த்த புருஷார்த்தம்
இவைகளைப்பற்றிய விவேகத்தினாலே, ஒழித்த - (அவைகளில்) ஆசை
வயவிட்ட, 'ஹவசுகெஷசூ' - இத்யாதி - திவ்யதேசத்தில் வலிப்
பதிலும், அவ் கு கைங்கர்யம் செய்வது முதலியவைகளிலும், ஆசையி
னாலே, இங்கே திரிந்தேற்கு - இந்த லோகத்திலேயே ஸஞ்சரிப்பவர்
களுக்கு, இழுக்குற்ற-குறைவு, என்-என்ன. கவரெயற்றிருக்குமளவி
லும்- பாம புருஷார்த்தத்தை அடைவதில் த்வரை இல்லாமல் இருந்த
போதிலும். சரணமாகும் - வித்தேசபாபமாயிருக்கிற, தனதான் -
தன்னுடைய திருவடிகளை, அடைந்தார்க்கெல்லாம் - ஆஸ்ரயித்தவர்
களுக்கு எல்லாம், மரணமானால் - தேஹவியோகம் கைர்த்தவாதே

1. கொள்ளக்குறையிலன் வேண்டிற்றெல்லாததும் 1. ஐதூரபி
காரிப்படியே இனியெனக்கு ஒரு ஸரீர மாரி 2. மெழுண்டாகாத
படி. பூரணஸுகரபுவிசொஷித்தையும் ஒருவிரகாலே கழித்து
நாஸித்தருள்வ ரொன்றபடி. 3. கன்றேவருவதெல்லாம் 4. என்றது
இத்தேஹம் விடுமனவும் 2. லொலெமே வுணுகுபு. தயா 3
என்கிறபடியே ஸகாகுலங்கள் வருமவை பூரணஸுபுணு
நலபநிமல நிவூத்தியாகையாலும் பூதிகுலங்கள் வரு
மவை 3. மாரி 4. புலோகி லெகெலெகா வரிதஸுலு
கரொதி ஹி 1. ஸஸூகாராநிகரபுணி வுபுதூய

வைகுந்தம் கோடேக்கும் - பரமபதத்தை அளிக்கும், பிரான் - உபகா
கன். ஸஜபுத - நி அர்ஜுன 1. வரே-அவன், டெஹம் - இந்த
தேஹத்தை, தூகா - விட்டுவிட்டு, வுதே-மதப்படியும், ஜந் -
ஜன்மத்தை, டெகதி-அடையதில்லை, காம-என்னை, வாகி-அடை
கிறான். கொள்ளக்குறையிலன் - நமது இஷ்டங்களை அவனிடம் பெற்
றுக்கொள்ளுவதற்கு ஒரு குறையும் இல்லாதவன், வேண்டிற்று எல்
லாம் - நாம் விரும்பினவற்றை பெல்லாவற்றையும், தரும்-கொடுக்கிற.
'ஒருஸரீர' இத்யாதி - இன்னம் ஒரு ஸரீரத்தை அங்கீகரிப்பதபடி,
பூரணஸுகரபுவிசொஷித்தையும்-நம்மால் அங்கீகரிக்கப்படாத ப்ரா
பந்தகர்மத்தையும், ஒருவிரகாலே-ஒரு உபாயத்தாலே, கழித்து,நம்மை
விட்டுப்போக்கடித்து. லொலெமே-ஸுகத்தின் அனுபவங்களினால்,
தயா-அப்படி, வுணுகுபுஷபம் - புன்ய கர்மங்களின் காசத்
தையும். 'பூரணஸு' இத்யாதி - பலம்கொடுக்க சூரம்பித்த புன்ய
கர்மங்களாகிற விலக்கைக் கழற்றுவதினாலும். மாரி - பகவான்,
லெகெலெகே-பக்தர்களுக்கு, புலோகி-லுக்கங்களை, வீதா-தகப்
பன், வுபுதூய - தன்னுடைய பிள்ளைக்கு, ஸஸூகாராநி
கரபுணியயா - சூயதம், காமம், அக்னி, முதலியவைகளினால்
செய்யும் கார்யங்களைப்போல, வரிதஸுலு - நன்மை என்கிற எண்

யயா விதா||, 1 'யஸ்யா துமு ஹிபூரி த வஸு விதம்
ஹராபு ஹடி' உதூரிகளில்படியே பூராஸுஷுஷுதத்தில்
கைநீர்த்தபடியாலும், 2 'ரதூவவபுதரோஹு யயா ரதூ
தரோ உதெ | வஸ்வா துராவோடிதே தயா கருஷா
நமோரயாது ||', 3 'ஹிபூரிபேவ ஹவாஹஸ்தொ
லாவி தாதாடி | வு தானேவிதம் காலம் வெவயதூர
தெத து||' உதூரிகளில்படியே கெஷ்யபுரமோரயத்
துக்கு ஹிம் வாரமையாலும் யாவஸுநீரவாதம் க ம க் கு

ணத்தினால், கரோதி - செய்கிருன். யஸ்ய-எவனுக்கு, ஸுத
முஹம்-அனுக்ரஹத்தை, உபூரி-கிரும்புகிறேன், தவஸு-அவ
னுடைய, விதம்-பணத்தை, ஸஹம்-நான், ஹராபி - அபஹரிக்
கிறேன். பூராஸுஷுஷுதத்தில்- பலம்கொடுக்க ஆரம்பித்த பாப
ங்களில், ஸிவெவீர்த்தபடியாலும் - சில அம்சம் கசித்தவிட்ட
படியாலும், அதாவது அது இனி வளராதபடி ஹிபாகம் கசித்து
விட்டபடியாலும். உதெ-ஓ! சிஷியே! தரோ-மனிதன், யயா-
எப்படி, ரதூவவபுதம் - சந்நமயமான மலையை, கருஷு-
ஏரி, ரதூ-சந்நத்தை, வஸ்வா துராவோ - தன்னுடைய சாக்
கிக்குந்தகுந்தபடி, குடிதே - எடுத்துக் கொள்ளுகிறேன், தயா-
அப்படி, கருஷாஸு - ஸ்ரீக்ருஷ்ணன் இடத்தில் இருந்து, கெமோர
யாது-இஷ்டங்களை (பெற்றுக் கொள்ளுகிறான்.) ஹவாது - பகவ
னுனவர், தகவதே-உள்ளபடி, லாவி தாதாஹம்-தன்னை ந்யானம்
செய்பவர்களுக்கு, ஹிபூரிபேவ - தன்னுடைய ஸங்கல்பத்தினு
லேயே, வு தானம் - இவனால் பார்த்திக்கப்பட்டிருக்கும் வளையி
லான, ஸவிதம்-எல்லா, காலம்-காலத்தையும், கருதெத-அம்ரு
தத்தினால், வெவயதி - களைக்கிறார். கைகர்பமாதே மோக்ஷ
ஸுத்ததை உண்டாக்குகிறார் என்றபடி. கெஷ்யபுரமோரயத்
துக்கு - கைகர்பம் செய்யவேண்டும் என்கிற இவனுடைய ஆசைக்கு,

வருமவையெல்லாம் ஸ்ரீ யஹிதவிசேஷங்களென்று ஸ்ரீ தரா
கிறபடி. 1 ' ஸ்ரீ யஜிதராயாவி வா யஜிதா விதரவி
வரடி ஸ்ரீ ஹோ க்ஷம் ஹி ரே | தடி துலவ நரேவ யுகு
ஹி ரே க்ஷயி நிஹிதலரொடி ஹோஹம் யதே || ' என்றார்
களிறே. ' நமக்குப்பரமொன்றிலதே ' என்றது ஸ்வபூதிக்ரு
மாய் ஸ்வபூதிக்ருமாய் வரதிகாராணிக்ருமாய் வரதி
சேஷியமான பெருமாள் ஹர்ஷீகாரம் பண்ணி ஷேஷயா
தெனைய நம்முடைய கடிதா துமணமாக நடத்துகையா
லும், ஸ்ரீ தயாதெனைய நம்முடைய ஸ்ரீ யாதரவிவகரவா
துமணமாக நிவபூமிக்கையாலும், 2 ' ஜ த ர டி த ம

ஹம்-தடை. யாவ ஸ்ரீ ரவாதம் - ஸ்ரீரம் விடுமனவும், வருமவை
யெல்லாம் - ஸம்பவிக்கிற ஸுகதுக்கங்கள் எல்லாம், ஸ்ரீ யஹித
விசேஷங்கள் - ப்ரியவிசேஷங்களும், ஹிதவிசேஷங்களும், 'ஸ்ரீ ய
ஹிதசேஷங்கள்' என்று பாடாந்தரம். ப்ரியமாயும் ஹிதமாயும்
இருக்கிற மோகமும் சிக்கிம் கிடைப்பதற்குக் காரணங்கள் என்று
தாற்பரியம். விஹோ - ப்ரபுவாகிய, வரடி-ஓ! வரதனே, க்ஷம்-ஓ,
ரே-எனக்கு, ஸ்ரீ யம்-இஷ்டந்தையாவது, க்ஷயாவி வா-இல்லாவிட்
டால், ஐதரகி - மற்றொன்றாகிய துக்கந்தையாவது, யகி-எதை,
யயா-எப்படி, விதரவி-கொடுக்கிறாயோ, ரே-எனக்கு, தடி து
லவ நரேவ - அதை அனுபவிப்பதே, யுகுஹி-உசிதமல்லவா,
யதே-எந்தக் காரணத்தினால், ஹோஹம் - அப்படிப்பட்ட நான்,
க்ஷயி-உம்மிடத்தில், நிஹிதலரடி-வைக்கப்பட்ட பரத்தை உடை
யவனாக, ஸ்ரீ. ஆகிறேனே. ஷேஷயாதெனைய-தேஹத்துடன்
இருக்கும் இருப்பை, அதாவது தேஹதாரணத்திற்குக் காரணமான
ஜீவனத்தை என்றபடி. ஸ்ரீ தயாதென - ஆத்மாவிற்கு நடக்க
வேண்டியது, அதாவது ஆத்மாவை ரகிப்பதை என்றபடி. ஸ்ரீ யா
தரவிவ - முன்புள்ள 'ஸ்வரூபமான, அதாவது ஸ்வரூபத்தைச்

புணியதிதொ ம லீடிதி', 14த வாஸு¹தெவலதாநா
 ஸாஸம் விடிதெ தவிசு || 14த கொயொ. ந வ ராதய²பு
 14த கொலொ. மாஸாஸா 2தி: | லவணி க்யதவாணா
 நா³ லதாநா⁴ வாஸு⁵தெ⁶ || ' உதூரிகளில்படியே
 வா⁷லி⁸வ⁹புகமக சவாயங்களிலிழியவொட்டாமையாலும்,
 புவ¹⁰தங்களில் ஏதேனுமொரு கண்ணிழிவுசெய்து விடுகை
 யாலும் பராவரதகவ விவேகத்தாலே பரத¹¹கத¹²புக¹³வ
 பு¹⁴தி¹⁵ப¹⁶தி¹⁷மை யுடையவனுமாய் லகிண¹⁸நாகிண¹⁹நாகி²⁰கா

சேர்ந்த குணங்களுக்குள் முக்யமான, நிலபுலனிக்கையாலும் - கடத்
 துகையாலும். ஜநாடி²¹கம்-பகவான, புணியதித: - ஆஸ்ர
 யித்தவன், 14த லீடிதி-தாக்கிக்கிறதில்லை, வாஸு²²தெவலதாநா²³
 - பகவானிடத்தில் பக்தி செய்பவர்களுக்கு, தவிசு-தர் இடத்திலும்,
 ஸாஸம் - அமங்களம், தவிடி²⁴தெ-இல்லை, க்யதவாணா
 நா²⁵ - புண்யம் செய்தவர்களாயும், வாஸு²⁶தெ²⁷ - பகவா
 னிடத்தில், லதாநா²⁸ - பக்தர்களாயும் இருப்பவர்களுக்கு,
 கொய: - கோபமானது, 14த-இல்லை, ராதய²⁹பு-நவேஷமானது,
 14த, கொல: - லோபமானது, 14த, ஸாஸா³⁰ - அமங்களமான,
 2தி: - புத்தி, 14த, லவணி - (கல்ல ஸ்வபாவங்கள்) உண்டாகின்றன,
 அன்றிக்கே நஸமாஸமாக வைத்து கோபமில்லாமெத்³¹நவேஷமில்லாமெ
 முதலியவை உண்டாகின்றன என்றத்தமாதமுமாய். சவாயங்களில் -
 பாபங்களில், இழிய வொட்டாமையாலும்-பரவருத்திக்கும்படி செய்கிற
 தில்லைபாகையாலும், புவ³²தங்களில் - அப்படி பாபங்கள் ஸம்ப
 னிக்கால், ஏதேனுமொரு கண்ணிழிவுசெய்து - பராயசித்தத்திலே
 மூட்டுதல், அது தவிர்த்தபொழுது லகுரிகூராதிகளைச்செய்தல் இவை
 குறினால் அவற்றிற்குப் பரிஹாரம்செய்து என்றபடி. பரத³³கத³⁴புக³⁵வ
 பு³⁶தி³⁷ப³⁸தியையுடைய-நான்பகவானுக்குப்பரதந்திரனாகிய
 லர்த்தா என்கிற ஜஞானத்தையுடைய, அதாவது நாம் ஒரு கார்யத்

ரிவீவெகத்தாலே த்யூஸூலாஸனுமான கமக்கு சூதூரக்ஷாயு-
மாக இனி ஒரு கதவுச் சொஷமிக்கியென்றபடி. 'இனிப்பிற-
யோம்' என்றும், 'கமக்கு' என்றும் வஹுவவதபுரையாத-
தாலே 1 'வஸு' உதாஷுதே வக்ஷீ வா யெ வ வெஷ-
வ வஸுயா? | தெதெவ தெ ப்ரயாவஸுணி தநிஷே-
வாஸம் வடி' உதூரிகளில்படியே கருவநிரக்ஷண-
மிங்கே வலிவிதமாகிறது.

'ஒரு ஜீவனுக்கொருநீவன் தஞ்சமல்லன்' என்றது 2 வ்யயம்
ஜுஜீஸூலுதிதவஸு வரதநுஷு கெவிக? | வ்யரக்ஷ-

தைச் செய்யும்பொழுது பகவானுக்குப் பாரதினனாகவே செப்கி-
ளும் என்கிற அனுஸந்தானத்தை யுடைய என்றபடி. 'வஸுணித'
இப்பாதி—வெஞ்சனனான அதிகாரி, அநிஞ்சனான அதிகாரி என்-
கிற பருத்தநிலினால், த்யூஸூலாஸனுமான - பாக்யானம் செய்தவ-
னான. சூதூரக்ஷாயு-மாக - கம்முடைய ஆத்மாவை சகித்துக்-
கொள்ளுவதற்காக. கதவுச் சொஷம் - கம்மால் செய்யப்படவேண்-
டியதாய் மிருதியான கார்பம். வஸு? - பகவானானும், உதாஷுதே -
மனிதனானும், வக்ஷீவா-பகிபானானும், யெ - எகவகன், வெ-
ஷவவஸுயா? - வைஷ்ணவர்களை ஆஸ்ரயித்தவகளை, தெ -
அகவகன், தெதெவ - அந்த வைஷ்ணவர்களை ஆஸ்ரயித்ததி-
னாகைய, விஷேஷ? - விஷ்ணுவினுடைய, தக் - அந்த, வாஸம்
வடி - பாயபதத்தை, ப்ரயாவஸுணி - அடைகின்றன. கரு-
வநிரக்ஷணம் - தன்னைச் சேர்த்தவர்களையும் சகிப்பது.

வ்யயம் - தான், ஜுஜீஸூலுதிதவஸு - மன் உருண்டைபாகை
இருப்பவனாயும், வரதநுஷு - பாரதினனாயும், வ்யரக்ஷ-
ணைவி - தன்னை சகித்துக்கொள்ளுவதிலும், கருவநுஷு -
சகித்து இல்லாதவனாயும் இருக்கிற, கெவிக? - ஜீவாத்பாவிற்கு,

ணையுள்ளவு கொ ஹ து? வராகக்ஷணே |
 | 'வ்ருஷணம்' ஸீதிக்ஷணம் யாழ்நாதுர டேவதா? ஸ்ரீ
 தா? | ப்ருதிவாலா ந ஹவணை யாழ்நா வாரிசீதம்
 ம ஹ |', 5 'அதநுஜீராதவிநஹாடிஸாலா டேவதா
 மணா? | 'வ்ருஷணாதாடியா ஹவெது ஹவாதந்ருண
 மஹிததா? | அதநு து வானுஷவ்யாவ் வெதவொ
 யெ வுவாஸிதா? | அஸாலஹ வஸவாஸு டேது

வராகக்ஷணே - அபலாண சாதிப்பதில், ஹெது? - காரணம்,
 க? - எது? வ்ருஷணம் - ப்ரும்மாணவயும், ஸீதிக்ஷணம் -
 குத்திரணியும், யா? - எவர்கன், அதநு? - இதார்கனான தேவதை
 கன், ஸ்ரீதா? - சொல்லப்பட்டிருக்கிறோர்களை (அவர்களையும்), ப்ருதி
 வாலா? - இலாசிகள், நஹவணை - ஆப்ராயிக்கிறதில்லை,
 யாழ்நா - எந்தக் காரணத்தினால், (அவர்களைக் கொடுக்கப்படுகிற)
 மஹம் - ப்ராயோஜனம், வாரிசீதம் - அப்பமாயிருக்கிறதே. டேவ
 தாமதா? - (அந்தந்தக் கர்மங்களினால்). தேவதைகளாய் இருக்கை
 யை அடைந்திருக்கிற, வ்ருஷணாதாடியா? - ப்ரும்மா குத்திரன்
 முதலிய, ஹவெது - என்னையும், அதநுஜீராதவிநஹாடி -
 வேறு ஒரு அடையவேண்டிய ப்ராயோஜனம் தில்லை என்பதே இலா
 ணம் இல்லாமையினாலே, அஸாலா? - அபரிசுத்தர்கள், ஹவாத
 ந்ருண - நய்களுடைய ஸ்வாதந்த்ரப்பத்தினால், அதாவது தாங்கள்
 ஸ்வாதந்த்ரர்கள் என்ற எண்ணி இருப்பதினும், மஹிததா? - சித்
 திக்கப்பட்டவர்கள், வானுஷவ்யாவ் - புருஷஸோஷ்டனே,
 அதநு - மற்றவர்களான, யெ - எவர்கள், வெதவா? - மனதிற்கு;
 வுவாஸிதா? - த்பாணத்திற்கு விஷயமாக இருக்கிறோர்களை, தெ.
 அந்த, அதுயோதயா? - கர்மத்தைக்காரணமாக உடையதேவாடி? -
 தேவதை முதலிய, வஸவா? - என்னையும், அஸாலா? - அபரி
 ஸுத்தர்களாக, ஸு? - ஆவர்கள். யத? - எந்தக்காரணத்தினால்;

ரிவிவெகத்தாலே துஷ்ஸாரனுமான கமக்கு சூத்ரக்ஷாய-
மாக இனி ஒரு கத-துஷ்ஸெஷமில்லையென்றபடி. 'இனிப்பிற-
வோம்' என்றும், 'கமக்கு' என்றும் வஹுவவதவ்யுபேயாத்-
தாலே, 'வஸு' - கத-துஷ்ஸு: வக்ஷீ வா யெ வ வெஷ-
வ வஸுயா: | தெதெவ தெ ப்ரயாவ்ஸுணி தவிஷ்ஷா:
வரஃ வடி || உத்யாபிகளில்படியே ஸதவநிரக்ஷண-
மின்கே வலிவிதமாகிறது.

'ஒரு ஜீவனுக்கொருஜீவன் தஞ்சமல்லன்' என்றது 2 'வஸு' -
ஜுதிணஸுதிதவஸு வரதநு வஸு ஷெவிக: | வஸுக்ஷ-

தைச் செய்யும்பொழுது பகவானுக்குப் பாரதினனாகவே செய்தி-
னும் என்கிற அனுஸந்தானத்தை யுடைய என்றபடி. 'வஸிக்ஷு' -
இத்யாதி—ஸகிஞ்சனனான அதிகாரி, அகிஞ்சனன அதிகாரி என்-
கிற பகுத்தறிவிலும், துஷ்ஸாரனுமான - பாக்யாஸம் செய்தவ-
னான. சூத்ரக்ஷாய-மாக - கம்முடைய சூத்ரத்தை ரக்ஷித்துக்
கொள்ளுவதற்காக. கத-துஷ்ஸெஷம் - கம்மால் செய்யப்படவேண்-
டியதாய் மிருதியான கார்பம். வஸு: - பகவானுடைய, கத-துஷ்ஸு: -
மனிதனானும், வக்ஷீவா-பகிபானானும், யெ - எவையகன், வெ-
ஷவவஸுயா: - வைஷ்ணவர்களை ஆப்ராபித்தவைகளே, தெ -
அவைகன், தெதெவ - அந்த வைஷ்ணவர்களை ஆப்ராபித்ததி-
னாலேயே, விஷ்ஷா:
ண - விஷ்ணுநிலைய, தச: - அந்த, வரஃ
வடி - பாயபதத்தை, ப்ரயாவ்ஸுணி - அடைகின்றன. ஸத-
வநிரக்ஷணம் - தன்னைச் சேர்த்தவர்களையும் ரக்ஷிப்பது.

வஸு - தான், ஜுதிணஸுதிதவஸு - மன் உருண்டைபோல
இருப்பவனாயும், வரதநு வஸு - பாரதினனாயும், வஸுக்ஷ-
ணைவி - தன்னை ரக்ஷித்துக்கொள்வதிலும், ஸதவஸு -
சக்தி இல்லாதவனாயும் இருக்கிற, ஷெவிக: - ஜீவாத்மாவிற்கு,

னெவ்யுஸந்வஸு கொ வெ து? வரநக்ஷணே 1';
 1 'ஸஹாணம் ஸீதிகணஹ யாஜுதா^ய தேவதா? ஸு
 தா? | ப்ருதிஸு^யகா^ய த வெவனெ யஸா^யக்^ய வாரிதீதம்
 மம^ய 6 |', 5 'ஸதத்யஜீராதவிநஹா^யக்ஷா^ய தேவதா
 மணா? | ஸஹஸாதா^யக்ஷா^ய ஸவெ^ய ஸஹாத^யக்ஷு^யண
 மஹி^யதா? | ஸதத்ய து வா^யஸு^யவ்யா^யவ^ய வெதவஸா
 யெ வ்யவா^யதா? | ஸு^யஸா^யஹ^ய வஸு^யவ்யா^யக்ஷா^ய தே^ய

வரநக்ஷணே - அயலான ரகிப்பதில், வெதது? - காரணம்,
 க? - எது? ஸஹாணம் - ப்ரும்மாவையும், ஸீதிகணஹ -
 ருத்திரனையும், யா? - எவர்கள், ஸதத்யா? - இவர்களான தேவதை
 கள், ஸுதா? - சொல்லப்பட்டிருக்கிறார்களோ (அவர்களையும்), ப்ருதி
 ஸு^யகா? - ஜ்ஞானிகள், தவெவனெ - ஆரம்பிக்கிறதில்லை,
 யஸா^யக் - எந்தக் காரணத்தினால், (அவர்களால் கொடுக்கப்படுகிற)
 மம^ய - ப்ரபயாஜனம், வாரிதீதம் - அப்பமாரிருக்கிறதோ. தேவ
 தாமதா? - (அந்தந்தக் கர்மங்களினால்). தேவதைகளால் இருக்கை
 யை அடைந்திருக்கிற, ஸஹஸாதா^யக்ஷா? - ப்ரும்மா ருத்திரன்
 முதலிய, ஸவெ^ய - எல்லோரும், ஸதத்யஜீராதவிநஹா^யக்ஷா -
 வேறு ஒரு அடைபட்டிருப்ப ப்ரபயாஜனம் இல்லை என்ற ஜ்ஞா
 னம் இல்லாமலிருக்கிற, ஸு^யஸா^யதா^யக்ஷா^ய - அபரிசுத்தர்கள், ஸஹ
 ஹா^யத^யக்ஷு^யண - தங்களுடைய ஸ்வாதந்த்ரப்பத்தினால், அதாவது தாங்கள்
 ஸ்வாதந்த்ரிகள் என்று எண்ணி இருப்பதினால், மஹி^யதா? - கி
 திக்கப்பட்டவர்கள், வா^யஸு^யவ்யா^யவ^ய - புருஷஸ்ரோஷ்டனே,
 ஸதத்ய - மந்தவர்களான, யெ - எவர்கள், வெதவஸா? - மனதிற்கு,
 வ்யவா^யயா? - த்யானத்திற்கு விஷயமாக இருக்கிறார்களோ, தெ.
 அந்த, க? யெ^யதா^யதயா? - கர்மத்தைக்காரணமாகக் கட்டியதெவா^யக்ஷா^ய -
 தேவதை முதலிய, வஸு^யவ்யா^யக்ஷா? - எல்லோரும், ஸு^யஸா^யதா^யக்ஷா? - அபரி
 ஸு^யத்தர்களாக, வஸு^ய - ஆவார்கள், யதா? - எந்தக்காரணத்தினால்,

[illegible][illegible]

வரதஸ்ரீ வெதகர்களில் ஆரேனுமொருவன் தனக்கும் பிரீக்
கும் நிரவெக்ஷரக்ஷிகளுக மாட்டான் என்றபடி. 1

ஸ்ரீ ஜான காராயணனொருவனுமே ஸ்வ-ஆஜீவர்களுக்கும்
தஞ்சம்' என்றது 1 'ஸ்ரீ ஜனாராயணவாழ்வின தத்யுஸரண
ஹவ | வரணன் ஸரணம் யாதஸ்வெவாஸுஹேவ
த||', 2 'ஜாவெவ யெ புவடினெ ஜயாவெதாம் தரணி
தெ', 3 'தவெவ வடினம் வுராவும் புவடினெத
புவடினெ புவடினா வுராவணி', 3 'தவெவ ஸரணம்

யாட்டினாலே, வாஸிதாஃ - கட்டப்பட்டதுகள், தெவெவ -
அந்தப் பரமாத்மாவினாலே, தெ - அவர்கள், ஜாவதீயாஃ -
விடுவிக்கத் தருவார்கள், ஸ்வெதாஃ - மத்தவர்களினால், ஜாவயி
தாம் - விடுவிப்பதற்கு, தக்ஷிணாஃ - போக்பயர்களால், வரத
ஸ்ரீ வெதகர்களில் - பராதீனர்களான ஜீவாத்மாக்களுக்குள். நிர
வெக்ஷரக்ஷிகள் - வேறு ஒருவரை எதிர்பாராமல் ரக்ஷிப்பவன். |

ஸ்ரீ ஜந - வக்ஷயிபுடன் உடனவனும், ஸ்வாஜீந - ஸ்வாமி
யாயும் இருக்கிற, காராயண - காராயணனை ! ஸதத்யுஸரணஃ -
வேறு ஒரு ரக்ஷகனும் இல்லாதவனாகிய நான், தவ - உம்முடைய,
வரணன் - திருவடிகளை, ஸரணம் - உபாயமாக, யாதஃ -
அடைந்தேன், ஸ்வஹுத - ஆஸ்ரிதர்களை நமுவவிடாதவனாகிய பக
வானே ! ஸஹம் - நான், தவெவ - உமக்கு சேஷபூதனாக, ஸ்வா
ஆகிறேன். யெ - எவர்கள், ஜாவெவ - என்னையே, புவடினெ -
ஆஸ்ரயிக்கிறார்களோ, தெ - அவர்கள், வந்தாம் - இந்த, ஜா
யாம் - பாக்ருதியை, தரணி - தாண்டுகிறார்கள், யதஃ -
எவன் இடத்தில்இருந்து, வுராவணி - அநாதியான, புவடினெ -
லோகத்தினுடைய பாக்ருத்தி, புவடினா - உண்டாயிற்றோ, தம் -
அப்படிப்பட்ட, குடினம் - முதலாவதாகிய, வுராவெவ - புருஷ

1.

2. கீதை-7-14.

3. கீதை-18.

3. கீதை-15-4.

ம_வ வஸபுலாவேத லாரத | தசுபுலாசுபராம் ஸா
 னீம் லாரதம் ப்ராபுஸி ஸாஸுதம் ||', 1 : வஸஸாராணபு
 வஜ்ஜாரதம் விஷயாக்ரணவெதவாரா | விஷு_ணவொதம்
 விதா தாகுசு கிணிஷி வராயணம் ||', 2 : வஸஸார
 லாரதம் வெர்ரதனகெஸலாஜதம் | சுவாஜெவ ஸா
 ணம் ப்ராபு நிஸாரணி ஜீவிணஃ ||', 3 : வஸபுஜொக
 ஸாணாய ராவவாய ஜஹாததே | நிவெடியத ஜா
 சுவி ப்ரா_{ம்} மதுரிகினின்படியே வதீஸம்ஸகாமுண

ணீயே, ப்ரவஜேசு - ப்ரபத்தி செய்யக்கடவன், லாரத-ஓ!
 அர்ஜுன! வஸபுலாவேத - என்னை அபிப்ராயத்தினால், தஜேவ-
 அந்தப் பகவானீயே, ஸாணம் - உபாயமாக, ம_வ-அடை, தசுபு
 லாசு-அவனுடைய அனுகூலத்தினால், வராம்-உயர்ந்ததான,
 ஸானீம்-ஸாத்திபையுடன், ஸாஸுதம்-அழிவில்லாத, லாரதம்-இடத்
 தையும், ப்ராபுஸி-அடையப் போகிறாய். வஸஸாராணபு
 வஜ்ஜாரதம் - ஸம்ஸாரமாகிற ஸமுத்திரத்தில் முழுகினவர்களாயும்,
 விஷயாக்ரணவெதவாரம் - ஸர்ப்பம் முதலிய விஷயங்களினால்
 பீடிக்கப்பட்ட மனதை உடையவர்களாயும் இருப்பவர்களுக்கு,
 விஷு_ணவொதம்விதா - விஷ்ணுவாகிற தெப்பத்தைத் தவிர,
 சுதசு - வேற, கிணிசு - ஒரு, வராயணம் - அடையவேண்
 டிய ப்ரயோஜனம், தாவலி-இல்லை, சுதனகெஸலாஜதம்-அள
 வில்லாத துக்கத்திற்கு இடமாயும், வொரம்-பயங்கரமுமாகிருக்கிற,
 வஸஸாரலாரதம்-ஸம்ஸாரமாகிற ஸமுத்திரத்தை, ஜீவிணஃ-
 புத்திமான்கள், சுவாஜெவ - உம்மையே, ஸாணம் - உபாயமாக,
 ப்ராபு-அடைத்து, நிஸாரணி-தாண்டுகொள்கள். வஸபுஜொக
 ஸாணாய - எல்லோராலும் ஸாணமாக அடையத்தக்கவராயும்,
 ஜஹாததே-மஹாத்மாவாயும் இருக்கிற, ராவவாய-ஸ்ரீராமனின்
 பொருட்டு, ஜாம்-என்னை, சுவிப்ரா_{ம்}-பரீக்ரமாக, நிவெடியத-ஸமர்ப்

விசேஷவிசேஷஞான நாராயணஞெருவனுமே ஸகிணை ந
ராயும் ஸகிணை நாராயுமுள்ள ஸவகுஜீவர்களுக்கும் ஸ்வயம்பூ
யீ தஸஹகாயகுதிரிதூவெஷாரஹிதமாக ஸநிஷ்டநி
வ்யூதீதையுமும் ஐஷ்டியூதீதையுமும் பண்ணுவனென்றபடி. இவ
னைப்பற்றினவர்களை ஒருவரும் வாயிக்குமாட்டாதபடியையும்,
ஸ்வலாவதஸ்வபுஸிஞாய 1 : தகே வெஷ்டோவஸி' என்கிற
இவனுக்கு வெஷ்டாராம்படி ஸாவராயரானுரை ஒருவரும்
நஸிக்குமாட்டாதபடியையும் 2 : ஸஜம் வாலீக்ஷி வலிஷம்
வா', 3 : ஸவஸா ஸ்வயம்பூயி' என்கிற ஸ்ரோசகங்களில் தகுதி

பெரியுங்கள். வயுதி-பார்வையாகிற ஸக்திமி, ஸம்ஸக - ஸ்வாமித்வ
நாஸத்வயாகிற ஸம்பந்தம், ஸுண-காருஸ்யம் முதலிய குணங்கள்,
இவைகளுடைய, விசேஷங்களுவது - மறக்க வெண்ணுமையும்,
ஒழிக்க ஒழியாமையும், ஸ்வாபானிகமாயும் இருப்பது முதலியவை.
விசேஷஞான - இவைகளை உடையவனான, ஸகிணைநாராயும்-உபா
யாந்தாததை அனுஷ்டிக்கக்கூடிய ஜ்ஞானம் ஸக்தி இல்லாதவராயும்,
ஸகிணை நாராயும் - உபாயாந்தாததை அனுஷ்டிக்கக்கூடிய ஜ்ஞானம்
ஸக்தி முதலியவைகளை உடையவராயும், ஸ்வயம்பூயீ த-தன்னு
டைய ஸங்கல்பத்திற்கு ஸார்ப்பட்ட, ஸவஸகாயகுதிரிதூ-ஒத்தா
சைக்கருகிகளைத் தவிர மற்றவைகளைப்பற்றிய, வெஷ்டாரஹித
மாக-அபேகஷ இல்லாமல், ஸநிஷ்டநிவ்யூதீதையுமும் - அநிஷ்டத்
தைப் போக்குவதையும், ஐஷ்டியூதீதையுமும் - 'இஷ்டபலத்தை
அடைவதையும், ஸ்வலாவதஸ்வபுஸிஞாய-ஸ்வபாவத்தினாலேயே
எல்லோரிடத்திலும் ஸமஞய், கே-எனக்கு, வெஷ்டோ-தவே
ஷிக்கத்தகுந்தவன், தாவஸி - இல்லை, வெஷ்டாராம்படி - தவேஷம்
செய்யத் தகுந்தவராகும்படி, ஸாவராயரானுரை-அபாதம்செய்த
வர்களை. ஸஜம்வா-யானையயாவது, வலிஷம்வா-ஸிம்மத்தையாவது,
வீக்ஷி-பாந்து, (ஸீதை பயப்படவில்லை.) ஸ்வயம்பூயி-தானை உண்

யுத்திலும் ப்ருஹாடி ஸுசுவ காக ராவணாழி வு
தூண்களிலும் கண்டுகொள்வது. 2

‘இஜ்ஜீவன் ஸதாழிகால உகாலவிக்கப்பெருத ஸ்ரீ யு
வதீயைப் பெறுகைக்கு வெறுவான உவாயத்தை ரஹ
ஸ்யுத்யுபசுவத்தாலே உவபேசரித்து அங்வுழியாலே சூவா
யுனிவலுக்குத் தஞ்சமாகிளுன்’ என்றது 1 ‘ஐரவிலுதிதா
ஸுத ஸுவெயு ஸுராதாமு வராதாமு’ உத்யாழி
களில்படியே ஸுதிரிகளோடொக்க ஸுரவிவயொழிதை உன்
டாசிருக்க ஸுரவராயத்தாலே ஸுதேவ்ராஜமான ஸுமவ
உகாலவத்தை நிழந்த ஸுஸாரிவெதகன் இப்பேறுபெறு

டானவரான, ப்ருஹா-ப்ரும்மா(மற்றருத்திரனும் இந்திரனும் ஸ்ரீராம
னும் கொல்லச் தருத்தவனாக ஏற்படுத்தப்பட்டவனை சகிக்க முக்தி
உடைபவர்களல்ல.) ஸுசுவ - ஸுமுகன் என்கிற பாம்பு. இதில்
ப்ரஹ்மதனையும் ஸுமுகனையும் பகவான் காப்பாற்ற வேண்டும்
என்று ஸங்கல்பித்தபடியினாலே மஹாபலிஷ்டனான ஹிரண்யனாலும்
பகவானுக்கு மிகவும் அந்தரங்கமான கருடனாலும் அவர்களை
ஹிம்னிக்கமுடியாமல் போயிற்றுஎன்றும், காகம் ராவணன்முதலிய
வர்களைப் பகவான் நண்டிக்கப்பட வேண்டியவர்கள் என்று ஸங்கல்
பித்தபடியினால் அவர்களை மற்ற தேவதைகள் ஒருவராலும் சகிக்க
முடியாமல் போயிற்று என்றும் விசேஷம் அறியத்தக்கது. 2

ஸுவெயு-எல்லா, சூதாமு-ஜீவாத்மாக்களும், ஸுதே-ஸ்வ
பாவத்தினாலேயே, வராதாமு - பரமாத்மாவிற்கு, ஐரவிலுதி
தா-தாஸர்கள், ஸுதிரிகளோடொக்க - நித்ய ஸுதிரிகளுக்கு ஸம
மாக. ஸுரவராயத்தாலே-தங்களுடைய அபராதத்தினாலே, ஸுதே
வ்ராஜமான - ஸ்வபாவத்தினாலேயே ஏற்பட்டதான, ஸுஸாரி
வெதகன்-ஸம்ஸாரத்தில் உழன்று கொண்டிருக்கும் ஜீவாத்மா. இப்
பேறு பெறுகைக்கு - பகவதனுபவமாகிற புருஷார்த்தத்தை அடை

கைக்கு ஸவி நாலாவத்தாலே விஸ்வஸநீயமான உவாய
விசேஷத்தை ஸக்ஷாதுஸாவஸ்துவாரமான உலுசுரூபி
களாலே உவபேசரித்து 1 'ஸ்ரவாயுகி ஸ்ராவிதா தவ்ய
ஜோகம் பூவ உஹோவ்யுதே', 2 'ஸாக்ஷாநாராயணோ
பேவகி க்ருகா உத்யுக்யம் தமாத் | உத்யுக்யாதே
ஜோகாது காரணாஸாவஸ்துவாரணிதா ||' உத்யுகி
களிப்படியே ஸ்வாயுகிவஸ்துக்கு வராவாயா கோகி
ஸாய நமாருனென்றபடி. 3 'ஸாவிஷ்டி க்ஷத்ருவஸுஸு

வதற்கு, ஸவி நாலாவத்தாலே - அப்படிப்பட்டபுருஷார்த்தத்தோடு
எப்பொழுதும் சேர்த்திருப்பதினாலே, அதாவது இந்த உபாயவிசே
ஷத்தை அனுஷ்டித்தால் அந்த ப்ரயோஜனம் கிடைக்காமல் போகாது
என்பதினால் என்றபடி. விஸ்வஸநீயமான - கம்பக்கடியதான,
உவாயவிசேஷத்தை - ப்ரபத்தியாகிற உபாயத்தை, ஸக்ஷா
துஸாவஸ்துவாரமான - வேதாந்த ஸாஸ்திரங்களுக்குள் ஸாமான,
உலுசுரூபிகளாலே - திருவஷ்டாக்ஷரம் முதலிய மந்திரங்களி
னால். 'ஸ்ரூபி' என்பதினால் தவ்யம், சாமஸ்ஸோகம், இவைகள் சேர்த்
துக்கொள்ளப்படுகின்றன. தவ்ய - அப்படிப்பட்ட தீவரத்தாலிற்று,
உஹ - இந்த ஸம்ஸாரிதகையில், ஸ்வாயுகி - ஆசார்யன், ஸ்ராவி
தா - தெப்பக்காசன், ஜோகம், பூவகி - தெப்பமாக, உஹுதே -
சொல்லப்படுகிறது. பேவகி - தேவனாகிய, நாராயணகி - நார
யணன், ஸாக்ஷாது - கோகலே, உத்யுக்யம் - மனுஷ்யருபமான,
தமாத் - ஸரீரத்தை, க்ருகா - செய்துகொண்டு, காரணாஸ
து - தயலினால், ஸாவஸ்துவாரணிதா - ஸாஸ்திரமாகிற கையினால்,
உத்யுகி - முழுது இருக்கிற, ஜோகாது - ஜனங்களை, உஹுதே -
உபாந்துக்கியிருக்கிறார். ஸாவிஷ்டி - மிகவும் பாபமான, க்ஷத்ரு
வஸுஸு - க்ஷத்திர பந்துவும், வுணுகுசு - மிகவும் புண்
யத்தைச் செய்தவனாகிய, வுணுகுசு - புண்டரீகனும், இவ்விரு
வரும், ஸ்வாயுகிவஸ்துவா - ஆசார்யனை அடைந்திருக்கையாலே,
உத்யுகி - மோகித்தை அடைந்தார்கள், தவ்யாசு - ஆகையினால்,

வாணாநீகர வுணுகரசு | சூவாயபுவதயா உதன
தவாரகாவாயபுவாநு ஹவெசு! | எ ன் த த ந் ரு ம் இதுவே
தாதுயபும். 3

1. ஸவபுவாரதிநியாம் ஸவெபுவாரநுக்கு சொஷமாம்
ஸஹயபுவாரிணியான பெரியபிராட்டியார் இத்தலையில்
வாணாநீசாயத்தாலும் அத்தலையில் வாணாநீசாயத்
தாலும் வாணாநீசாயமாய்க்கொண்டு இஜ்ஜீனர்களுக்குத் தஞ்ச
மாகுள்' என்றது 1. 'ஸவெபுவாரநெவ ஹோகாநாரீபாரீ
உஉ வஹூலா', 2. 'ஊலூர உஉ வ சொஷம் ஹி விலுதி
நாஸாயாதிகா', 3. 'செவதிரயபுஜநாஷெஷு வாணார
ஹவாநு ஹரி: | ஹீதாநீ ஹூநீ செபுத்ருய நாத
யோ விபுஷுதெ வரபி', 4. 'நிதெதுவெஷா ஜமநா

சூவாயபுவாநு - ஆசார்யனை அடைந்தவனாக, ஹவெசு - இருக்க
வேண்டும். இதுவே - இப்படி ஜ்ஜானத்தை உன்டாக்கிப் பாம்பரை
யாக மோகந ஸாதனமாகுள் என்பதே. 3

ஸவெபுவாரநெவ - எல்லா, ஹோகாநா - லோகங்களுக்கு,
உஉ - என்னுடைய, வஹூலா - பத்னியாபெலக்ட்மி, ஹோபாரீ - யஜ
மானி. உஸாயாதிகா - சேதனங்கள், அசேதனங்கள் என்று இரு
வகைப்பட்ட, விலுதி: - விபூதியும், ஊலூர: - இந்த ஸக்தமிக்
கும், உஉவ - எனக்கும், சொஷம்ஹி - சொஷமல்லவா. செவதி
யபுஜநாஷெஷு - தேவதைகள், ம்ருகங்கள், மனுஷ்யர்கள்
இவர்களுக்குள், வாணார - புருஷன் என்று பெயர் உடைய
தெல்லாம், ஹவாநு - பகவானாக, ஹரி: - விஷ்ணு, விஷ்ணு
வின் விபூதி என்றபடி, ஹீதாநீ - ஸ்திரீ என்று பெயருடைய
தெல்லாம், ஹூநீ: - ஸக்தமீ, ஸக்தமிக்கு சொஷபூதம் என்றபடி,
செபுத்ருய - ஓ! கமத்ரேயனே! அதயோ: - இவ்விருவர்களைத்
தவிர, வாரம்-மேலானவஸ்து, தவிஷுதெ - இல்லை, ஜமநாதா -
உலகங்களுக் கெல்லாம் தாயாராகிய, ஹவா - இந்த ஸக்தமீ,

தா விஷ்ணு^ணரஃ ஸ்ரீ ரதவாயிகீ¹, 1 : யஜ்ஞவிஷ்ணு^ண உஹா
விஷ்ணு^ண மூஹுவிஷ்ணு^ண வ சொலகெ² | சூதுவிஷ்ணு^ண வ
தெவிசு³ விசு⁴சிவனுதாயிகீ¹, 2 : ஐயம் வரீதா உஉ
வஸுதா வஸஹயஉ⁴வரீ தவ³, 3 : வஸவெ⁴புஸயபு⁴ம
னொ⁴வெதா நித்யம் தவஉ⁴புயி⁴புணீ¹, 4 : கரு⁴ணா
வ்ராதத⁴உ⁴வீ கரு⁴ணா⁴க்ஷீ¹ ஸஸி⁴புலா⁴ | கரு⁴ணாவா⁴ஹி
நீ கரு⁴ணா⁴ கலிக⁴லு⁴ஷதா⁴ஸிகீ¹ | வஸ⁴பு⁴தி⁴தா⁴ஸிகீ¹ ஹ

விஷ்ணு^ணரஃ - விஷ்ணுகிற்து, நிதெ⁴வ - எப்பொழுதும் இருப்
பவன், ரதவாயிகீ¹ - ஒருநாளும் கிடப்பே பரிபாதவன். சொல
கெ² - மங்களகரமான லக்ஷியே¹ | சு³ - நீ, யஜ்ஞவிஷ்ணு^ண -
யஜ்ஞகிதைய, உஹாவிஷ்ணு^ண - மூலோத்தமாளகிதைய, மூஹு
விஷ்ணு^ண - ரஹஸ்யமான கிதைய, விசு⁴சிவனுதாயிகீ¹ - மோக்ஷ
மாகித பலத்தைக்கொடுக்கிற, சூதுவிஷ்ணு^ண - ஆத்மகிதையயும்,
தெவி - ஒ! தேவியே, சு³ - நீயே, இவ்விடத்தில் ஆத்மகிதைய
யும் நீயே, மோக்ஷமாகித பலத்தைக் கொடுப்பவனும் நீயே என்றும்
அர்த்தம் கொள்ளலாம். ஐயம் - இந்த, வரீதா - ஸீதை, உஉ -
எனக்கு, வஸுதா - பெண், தவ - உனக்கு, வஸஹயஉ⁴வரீ - சேர்ந்
திருந்து தர்மானுஷ்டானம் செய்யக்கூடியவன். வஸவெ⁴புஸயபு⁴
ம⁴னொ⁴வெதா - எல்லாவற்றிற்கும் ஈர்வரியாக விருக்கையா
கிற குணத்தை உடையவன். நித்யம் - எப்பொழுதும், தவஉ⁴பு
யி⁴புணீ¹ - பகவானுடைய ஸ்வபாவம் போன்ற ஸ்வபாவத்தை
உடையவன், கரு⁴ணாவ்ராதத⁴உ⁴வீ - தயையினால் உண்டாகிய
கண் ஜலத்தை உடையவளாயும் வணங்கின முகத்தை உடையவளாயும்
இருப்பவன், கரு⁴ணா⁴க்ஷீ¹ - தாமரைப்புஷ்பம்போன்ற கண்களை உடை
யவன். ஸஸி⁴புலா⁴ - சந்திரன்போன்ற கார்த்தியை உடையவன்.
கரு⁴ணாவா⁴ஹி¹ - மங்களங்களை உண்டாக்குகிறவன், கரு⁴ணா -
அப்படிச்செய்ய ஸக்தியுடையவன், கலிக⁴லு⁴ஷதா⁴ஸிகீ¹ - கலியினால்
உண்டான பாபங்களைப் போக்கடிப்பவன், வஸ⁴பு⁴தி⁴தா⁴ஸிகீ¹ -

1. விஷ்ணு-1-9-220.

2. சாமா-பால-

3.

4. லக்ஷ்மீஸஹஸ்யமம்.

ஷ்டா ஸஜுஷ்வரிஸோஷிணீ | ஸவெஷ்வராவரிவதிரி
கா சூயடா யஸோடா | வஸுடா யஜுகாஜாமுகோக்ஷ
டா | சுபுரெயா சூயா ஸுக்ஷா வரநிவடாணடாயிதீ |
1 'வாஹி வரம் ப்ராபுயிதா ப்ரவஜேனியதஃ ஸ்ரீ யத்',
2 'ப்ராபுரிதபுஸஜே தா ஸவடுவாவஸஜுவெ |
ஜாகோம் ஜெவஜெவஸு ஜஹிஷீம் ஸரணம் வுஜேகி',
3 'ஸவடுகாஜபுடாம் ரஜாம் ஸம்ஸாராணடுவதாரி

எல்லோருடைய துக்கங்களையும் போக்கடிக்கிறவன், ஷ்டாஷ்டா - ஸத்
தோஷத்தை உடையவன், ஷஜுஷ்வரிஸோஷிணீ - ஸமுத்
திரத்தை வற்றும்படி செய்பக்கடியவன், ஸவெஷ்வராவரிவதிரி
கா - எல்லோருடைய ஆசையையும் பூர்த்தி செய்பவன், சூயடா -
பூஜிக்கத் தகுந்தவன், யஸோடா - யஸஸ்ஸைக் கொடுக்கிறவன்,
வஸுடா - பணத்தைக் கொடுக்கிறவன், யஜுகாஜாமுகோக்ஷ
டா - தர்மம், காமம், அர்த்தம், மோக்ஷம் ஆகிய நான்கு புருஷார்த்
தங்களையும் கொடுப்பவன். சுபுரெயா - அளவிட்டு அறிய முடியா
தவன். சுசூயா - அவாப்த ஸமஸ்தகாமதயாலே தன்னுடைய
ஸுகத்திற்காக ஒருவிதக்கார்யமும் செய்யாதவன். 'சூயா' என்று
பதம் பிரித்தால் பகவானுடைய ஸர்வ வ்யாபாரங்களுக்கும் நிவாஹ
கையானபடியால் க்ரியாருபி என்றர்த்தமாகும். ஸுக்ஷா - ஸுக்ஷ
மமான ஸ்வரூபத்தை உடையவன், வரநிவடாணடாயிதீ -
உயர்த்தமான மோக்ஷமாகிற ஸுகத்தைக் கொடுக்கிறவன். வாஹி
வரம் - வாயினால் சொல்ல முடியாததான பலத்தை, ப்ராபுயி
தா - வேண்டுகிறவன், நியதஃ - ஸாவதானமாய்க் கொண்டு,
ஸ்ரீ யம் - லக்ஷ்மிபை, ப்ரவஜேகி - ப்ரபத்தி செய்ய
வேண்டும். ஸவடுவாவஸஜுவெ - எவ்வித பாபங்கள் உண்
டானபோதிலும், ப்ராபுரிதபுஸஜே - ப்ராயஸ்கித்தம் செய்ய
வேண்டிய ப்ராஸ்தாவத்தில், ஜெவஜெவஸு - பகவானுடைய,
ஜஹிஷீம் - பத்னியாகிய, ஜாகோம் - என்னை ஒருவனையுமே,
ஸரணம் வுஜேகி - ஸரணமாக அடையவேண்டும். ஸவடுகா

ஸீட 1. க்ஷிபுபுலாபிநீம் மூக்ஷீம் ஸரணுரமகூமின
யெசு 1', 1 'புணீவாதபுலஹா ஹி ரெயிநீ ஜக
காதுஜா', 2 'கூறுசெஷா வரித்ராதும் ராக்ஷவெஷா
சஹதொ லயாசு', 3 'கூறுசெஷா வரித்ராதும் ராவ
வாபுரக்ஷவீ மணட' உதூரிக்ஷிற்சொன்ன வவ
ஸெஷிவூ திரிதவவபுஸெஷிசுவம், திமு ஸாவஸரநாபி
கரண வவபுரமூ ஹவசுவம், உதூரிக்ஷி ஹவாவிஸெஷ
ங்களை யுடையளான பிராட்டி வாவராயரானவர்க னெல்லோ

சபுரோ - எல்லா இஷ்டங்களையும் கொடுக்கக்கூடியவளாயும்,
ரஜோ - அழகானவளாயும், வம்ஸாராணபுவதாரிணீ -
ஸம்ஸாரமாகிய ஸமுத்திரத்தைத் தாண்டிவைப்பவளாயும், க்ஷிபு
புலாபிநீம் - சித்திரத்தில் அனுக்ரஹத்தைச்செய்யக்கூடியவளாயும்
இருக்கிற, மூக்ஷீம் - லக்ஷ்மியை, ஸரணுரம் - ஸரணமாக
அடையத் தருக்தவளாக, கூறுசெஷா - நினைக்க வேண்டும்.
ஜககாதுஜா - ஜகமகாஜாஜின் பெண்ணைய, ரெயிநீ -
ஸீதைபானவள், புணீவாதபுலஹாஹி - ஸரணுகதி செய்
வதினால் அனுக்ரஹத்தைச் செய்க்கூடியவளல்லவா. வனஷா -
இந்த ஸீதை, ராக்ஷவெஷா - ஓ! ராக்ஷவிகளே, சஹதஃ லயாசு.
பெரிய பயத்தில் இருந்து, வரித்ராதும் - சூழிப்பதற்கு,
கூறு - ஸக்தியுடையவள். வனஷா - இந்த ஸீதை, ராவவாசு -
ராமன் இடத்தில் இருந்து, ராக்ஷவீ மணம் - ராக்ஷவிகளின் கூட்
டத்தை, வரித்ராதும் - சூழிப்பதற்கு, கூறு - ஸக்தியுடைய
வள். வவபுஸெஷிவூ திரித - எல்லாவற்றிற்கும் ஸ்னாமிபான
பகவானீத்தவிர, வவபுஸெஷிசுவம் - மற்ற எல்லோருக்கும் ஸேஷி
யாய் இருக்கை, 'திமு ஹ' இப்பாதி - கோபத்தோடு கலக்காத.
வவபுரமூ ஹவசுவம் - எல்லாரிடத்திலும் அனுக்ரஹத்தை உடை
ய்வளாய் இருக்கை. உதூரிக்ஷி - எக்திவை முதலிய. ஸாவரிதா
வான - ஸிசைத செய்கிறவனான, வவபுரமூ ஹன் கூவிமூவம்
கோள்ளமாட்டாதே - ஸர்வேஸ்வரனுடைய ஆபீமூக்பத்தைப் பெற

ருக்கும் ஸாவரிதாவான் ஸவெபுரான் சுவிசுவம் கொள்ள
மாட்டாதே தயங்காதபடி அன்னுடைய விதரகவபுரயுத்தமான
உளஷிலீலாவத்தை 1 ' உவீதெராவாயெவீபுரயயு'
என்னும்படியாக்வி இவர்களை அவன் நிருவடிகளிலே சேர்த்து,
1 ' தன்னடியார் நிறத்தகத்துத் தாமரையாளாகிலும் சிதகுரை
க்குமேல் என்னடியாரது செய்யார் ' என்னும்படி பண்ணிக்
கொண்டு 3 ' ஸவெயம் ஸரணம் ஹி வஃ ' என்றருளிச்
செய்தபடியே இவர்களுக்கு ரக்ஷாவெஹதுவாகிரு னென்றபடி.

'இவனை உபாசுஷகாரமாக்கவேண்டுமது ஸ்ராவான்
உணயரனுகையாலே' என்றது 4 ' ஸவரெயொநியொஜ்ஜ

மாட்டாமல், தயங்காதபடி - மயங்காதபடி. விதரகவபுரயுத்த
மான - தகப்பனாய் இருக்கையினால் ஏற்பட்டதான, ஊஷிலீலா
வத்தை - சுட்டுக்கொண் டிருக்கையை, அதாவது கோபத்துடன்
கடினவனாிருக்கையை. உவீதெரஃ - அதற்குத் தகுந்ததான,
உவாயெஃ - உபாயங்களினால், விஷாயயு - மறக்கும்படி செய்து,
என்னும்படியாக்வி - என்று சொல்லும்படியாகச் செய்து, அதாவது
ஸர்வஜ்ஞனாகிய பகவானுக்கு ஒன்றை மறப்பது என்பது அஸம்பா
விதமானகையினால் அபராதத்தினால் உண்டாகக்கூடிய பரிசைகள் முத
லிய கார்பங்கள் ஒன்றும் காணாமையால் அவன் மறந்துவிட்டானே
என்று அயலர் நினைக்கும்படியாகச் செய்துஎன்றபடி. தன்னடியார்-தன்
னுடைய தாஸர்களுடைய, நிறத்தகத்து - கிஷயத்தில், தாமரையா
ளாகிலும் - தாமரைப் புஷ்பத்தில் வளிக்கும் லக்ஷமியும், சிதகுரைக்கு
மேல் - தோஷத்தைச் சொல்லுவானையானால், அதாவது ஆஸ்ரி
தர்கள் கிஷயத்தில் தோஷத்தை ஒருவரும் அறியாத லக்ஷமி ஒரு
ஸமயத்தில் அப்படிச் சொல்லுவானையானால், என் அடியார் - என்
னுடைய தாஸர்கள், அது - அந்தக் குற்றத்தை, செய்யார் - செய்ய
மாட்டார்கள். வஃ - உங்களுக்கு, ஸரணம் - உபாயமாக, ஸவெ
யம் - ஆகக்கடவேன். ரக்ஷாவெஹது - ரக்ஷிப்பதற்குக் கார
ணம்.

ஸு யத்ருகாசமலொவஸீ', 1. ஸ்ரீராதக்ருகெஸாநாவயந்
 நுயொஜ்ஜாஹு: ' உத்யாபிக்னிப்படியே நிரஜுஸஸ
 தக்ருன வவெபுஸாநன் ' 2. தஸாஸாஸுஹ் பூரணம் தெ
 காயபாகாயபுவவஸிதள ' என்று கெஷத்ருகருக்கு
 க்ருத்யாக்ருத்ய வுவஸாஸகமான ஸாஸுத்தை கதாபி
 யாக புவதிபுபிக்க புவாஸாநாபி கருஸாஸுத்யாய்
 ஸுஜிதாதிஸுஹ் தம் பண்ணினவர்களை இவன் 3. கஷிவாஸு
 ஜஸாஸாஸாஸு ' என்றபடியே க்ருஹித்துப் போருமவ
 குக பூரணவிரிமகையாலே ஸாவாஸாய ஹியவெஸா

யத்ருகாசமல: - தனக்கு இஷ்டமான இடத்தில் போகக்
 கூடியவன், வஸீ - எல்லாவற்றையும் தனக்கு வசமாக உடையவன்,
 கபூரெய: - அனகிடமுடியாதவன், ஸநியொஜ்ஜாஸு - ஒருவ
 ராலும் நியமிக்கக்கூடியவனுமல்லன். வெஸாஸாஸு - ஸர்வாஸுடைய
 தான, ஸ்ரீராதக்ருக - ஸ்வதந்திரனுக்குக்கும் தன்மையை, ஸவயபு
 நுயொஜ்ஜாஸு - வேறு ஒருவராலும் கேட்கமுடியாததாக, ஸுஹு: -
 சொல்லுகிறார்கள், நிரஜுஸஸதக்ருன - ஒருவராலும் தக்க
 முடியாத ஸ்வதந்திரத்தை உடையவனான தஸாஸு. கஷிவாஸு,
 தெ-உனக்கு, காயபுகாயபுவவஸிதள - இதுசெய்யத்தகுந்தது,
 இதுசெய்யத்தகாதது என்ற ஏற்பாட்டில், ஸாஸு - ஸாஸ்திரமான
 த, பூரணம் - பரமானம். கெஷத்ருகருக்கு - ஜீவாத்மாவைக்கு,
 'க்ருத்ய' இப்பாதி - இது செய்யத்தகுந்தது, இது செய்யத்தகாதது
 என்பதை ஏற்படுத்தக்கூடியதான. புவதிபுபிக்க - உபதேசம்
 முதலியவைகளால் பாவச்செய்ய. 'புவாஸா' இப்பாதி - பாவாஸம்
 போல் அநாதியான, கருஸாஸுத்யாய் - கர்மத்தை உடையவர்
 களாய், ஸுஜிதாதிஸுஹ் தம் - தன்னுடைய உத்திரவை மீறி கடக்
 வகைய. ஸுஸாஸாஸு - பாவம் செய்தவர்களான அவர்களை, ஸஜ
 ஸு - எப்பொழுதும், கஷிவாஸு - தன்னுகிறேன். ஸாவாஸாய
 ஹியவெஸாயாலே - தான் செய்த அபராதங்கள் அதிகமாக இருப்

மாலே லீ தரானவர்களுக்கு அய்யுல்லலாவாழிகளாலே சுததி
 னுழைய வாகெக்யுயான விஷுவதீயை வுரூஷகார
 மாக்கவேண்டுமென தென்றபடி. 5

‘உருணகாரணமாதியான குஜராதியுத்தம்’ என்
 றது 1 ‘வரோஹம் வலபுலிதெஷு’ என்று வலபு
 லுரூப வலவெய்யுரான் தனக்கு வெஷ்டு தெவ்யு

பதினாலே, லீ தரானவர்களுக்கு - (பகவானுடைய ஸமீபத்தில்
 செல்ல)பயந்துகொண் டிருப்பவர்களுக்கு,அய்யுல்லலாவாழிகளாலே-
 வந்துயின் ஸ்வபாவம் முதலியவைகளினாலே, ‘சூழி’ பதத்தினால்
 ‘அய்யுல்லலாவாதுஷாதகொகடுவழிமுரூதித்தியுரூத்யுஷு
 த்யு வ லாலிலி வடகாபுராவஸ்து’ என்றவர் தம்மாலேயே
 அருளிச் செய்யப்பட்டிருக்கும் காரணங்கள் சேர்த்துக்கொள்ளப் படு
 கின்றன. அதில் அர்த்தஸ்வபாவமாவது பகவான் கர்மங்களுக்குத்
 தக்கபடி சிக்ஷை செய்வதால் இருக்கையும், லக்ஷ்மீ மாதாவாகை
 யினால் வாத்ஸல்யம் விஞ்சினவளாய் இருக்கையுமாகிற ஸ்வபாவங்கள்.
 அனுஷ்டானமாவது பகவானை ஆர்ச்சித்தவர்கள் எல்லாரும் லக்ஷ்
 மியை முன்னிட்டே ஆர்ச்சிக்கிறார்கள் என்கிற அனுஷ்டானம்.
 லோகதர்ந்தரூபாவது இவ்வுலகத்தில் தகப்பனார் கோபித்துக்கொள்
 றும் ஸமீபத்தில் தாயர் சிபார்சு செய்வதைக் கண்டிருப்பது. குரு
 க்தியாவது நம்மாழ்வார் முதலிய பூர்வாசார்யர்களின் ஸ்ரீஸூக்திகள்.
 ஸ்ருதி என்றது வேதம் என்றபடி. ஸ்ம்ருதியாவது இதிலாஸ
 புராணங்கள். இவ்வளவாலும் பகவானை ஆர்ச்சிக்கிறவர்கள் பிராட்
 டியைப் புருஷகாசமாகக் கொண்டே ஆர்ச்சிக்கவேண்டும் என்பது
 ஏற்படுகிறது. சுததினுழையவாகெக்யுயான - மீறி கடக்க முடி
 யாத வார்த்தையை உடையவளான, அதாவது இவளுடைய வார்த்
 தையை அவன் மீறி கடக்கமாட்டான் என்றபடி. 5

அஹம்-நான், வலபுலிதெஷு - எல்லா ப்ராணிகளிடங்
 களிலும், ‘வரோ-ஸமமானவன், ஓசேனி,தமான எண்ணத்தை உடைய

ணூரிகன் வாராதபடி வுவவழிதநிழ ஹம் பண்ணுகைக்கு
 விசேஷகாரணம் 1 : நிதிதூரகுரேவாயம் ஸ்ரஜ்ஜா
 தாம் வஸதுகருணி 1 ப்ரபாதகாரணீஹிதா யதொ
 வெ ஸ்ரஜ்ஜாஸத்யய : 1 நிதிதூரகுரேவாயம்
 தாதூசி சிணிடிவெகுகுதெ 1 தீயதெ தவதாம் ஸ்ரஜ்ஜா
 ஸதூர வஸது வஸதுதாம் 1, 2 : கருணி ஹிதாவிதா
 வதிவெபு: கஸாஜாகஸாஜெவஸு தா: , என்றும்,
 3 : ஹநுதெ தாத க: கெத யத: ஸ்ரஜ்ஜாதஸாக

வன் என்றபடி. வெவஷஜ்ஜாமவது பகடபாதம். தெவபுரணு
 மாவது தவயயில்லாம, வுவவழிதநிழ ஹம்பண்ணுகை - சில
 குக்கு மாத்திரம் பரிசுஷபண்ணுகை. வயம் - இந்தப் பகவான்,
 ஸ்ரஜ்ஜாதாம் - ஸ்ருஷ்டிக்கப்படுகிற வஸ்துக்களினுடைய, வஸது
 கருணி-ஸ்ருஷ்டிப்பதாகிய கார்பந்தில், நிதிதூரகுரேவ-பொது
 வான காரணம் மாத்திரம்தான், யத: -எந்தக் காரணத்தினால், ஸ்ர
 ஜ்ஜாஸத்யய: - ஸ்ருஷ்டிக்கப்படுகிற வஸ்துக்களின் ஸத்திகள், அதா
 வது அவைகளால் பூர்வஜன்மத்தில் செய்யப்பட்ட கர்மங்கள் என்ற
 படி, ப்ரபாதகாரணீஹிதா - முன்புமான் காரணங்களாக இருக்
 கின்றனவென, ஐதம்-இந்தவஸ்து, நிதிதூரகுரேவஸு-பொதுவான
 காரணத்தைத்தவிர, வஸதுகுகிணியி-வேறு ஒன்றையும், தாவெ
 குகுதெ - அபேஷிக்கிறதில்லை, வஸது-ஒரு வஸ்துவானது, தவ
 தாம்ஸ்ரஜ்ஜா - தபஸ்ஸு பண்ணுதெவர்களுக்கும் ஸ்ரேஷ்டமான
 முனியே! ஸ்ரஜ்ஜா-தன்னுடைய ஸத்தியினாலேயே (கர்மங்களினா
 லேயே), வஸதுதாம்-மற்றொரு வஸ்துவாய் இருக்கையை, தீயதெ
 - அடைவிக்கப்படுகிறது. தா: -அந்த ஜனங்கள், வதிவெபு: -
 முன்பு செய்யப்பட்ட, கஸாஜாகஸாஜெவ: - எல்லதாயும் கெட்
 டதாயும் இருக்கிற, கருணி: - கர்மங்களினால், ஹிதாவிதா: -
 உண்டாக்கப் பட்டவைகள். தாத - ஒ! தவப்பனூர! க: -எவன்,

1. விஷ்ணுபுராணம்-1-1-4-51,52. 2. விஷ்ணுபுரா-1-5-28. 3.

வாஹு' என்றும், 1 'ஸுவேசுவஸி துஷ்டி
 ஐஷ்டுதெ து துஷ்டுதெவஸி வரஹ்ரீ' என்
 றும், 2 'காணே காகாந்த காகம் புகும்பாவஞ் செய்தேன்' என்
 றும் பூரணவிக்ரமாய் பூவாவா காகியான விரஹ்ர து
 ஷ்டு ரகமென்றபடி. 6

'இப்படி சுவராயாதாரவிவாக ஐஷ்டுதெவஸி
 போருநித ஸரணுனுடைய வரீகாரணங்களில் பூவாகம்
 வஸ்துக்களையும் தாயிகாரமான சூதாக்கா ஹவஸிவஸு
 என்றது 3 'சுநித்யஸுவம் ஹேகசீம் பூவஸு வஜஸு

கௌத-ஹவஸு, ஹஸ்துதெ-கொல்லப்படுகிறான், யதே-எந்தக் கார
 ணத்தினால், வாஹு-மனிதன், ஐஷ்டுதெ-தன்னால் செய்
 யப்பட்ட கர்மத்தின் பலத்தை அனுபவிக்கிறான். ஸரீரீ-எல்லா
 வஸ்துக்களையும் தனக்கு ஸரீரமாக உடைய, சுவஸி-இந்த, வரஹ்
 -பாமாத்மா, ஸுவேத - நல்ல கர்மங்கள் செய்யும்பொழுது,
 துஷ்டி - ஸந்தோஷப்படுகிறான், ஐஷ்டுதெ-பாபகர்மங்
 களைச் செய்யும்பொழுதே வெளில், துஷ்டுதெ - ஸந்தோஷப்
 படுகிறதில்லை. காணே-கான் ஒருவனாவே, காந்விதகாகம் - அனை
 கம் விதங்களான காகங்களை, புகும் - பாவேசிப்பதற்குக் காரணமான,
 பாவம் - பாபங்களை, செய்தேன். விரஹ்ர துஷ்டுதெ - பகவா
 னுடைய ஆஜ்ஞைக்கு எதிர்நடையான அனுஷ்டானங்கள். இது
 கீழ் 'விசேஷ காரணம்' என்பதுடன் அகவழிக்கிறது. 6

சுநித்யம் - அழியக்கூடியதாயும், சுவஸுவம் - துக்கமயமாயும்
 இருக்கிற, உஹ்-இந்த, ஹேக-ஹேகத்தை, பூவஸு-அடைந்
 திருக்கிறீ, காகம்-என்னை, வஜஸு-அடை. வஸ்துயஸு-எல்
 லாத் தர்மங்களையும், வஸித்யஸு - விட்டுவிட்டு, பாபத்திக்கு
 அங்கமாக அனுஷ்டிக்காமல் என்றபடி, காகேகம் - என்னை ஒருவ

காடூ' என்றும், 1 'ஸவபுலகோநு வரிதூஜு காகேகம்
 ஸரணம் வுஜ' என்றும், 2 'விதரம் காதரம் காராநு
 வுத்ராநு வஸுதிநு ஸவீநு மரூதிநு | ரதூநி யத
 யாதூநி க்ஷேத்ராணி வ மூஹாணி வ || ஸவபுலகோ
 ஸ ஸஜூஜு ஸவபுகாரோஸ் ஸாக்ஷராநு | ஞோகவித்ரா
 னவரணௌ ஸரணஜே2வ்ஜம் விஹோ 1' என்றும்,
 3 'வ்யுபெயவ ஹவதோ யாதா நிஷுநா ஜநஸநதிகே
 தஸ்யாகதூதாஜ்ஜந ஸஸ்யிதூ ஸரணம் வுஜ1' என்றும்,
 4 'சுஹஸ்ய வராயாதா காலயொ2நிநுதொ2மதி3 |

கோபே, ஸரணம் - ஸரணமாக, வுஜ-அடை. விதரம் - தகப்ப
 னுரையும், காதரம் - தாயாரையும், காராநு - பத்னிகளையும்,
 வஸுதிநு - பந்துக்களையும், ஸவீநு - ஸகிகளையும், மரூதிநு -
 ஆசார்பர்களையும், ரதூநி-ரத்னங்களையும், யதயாதூநி-பணம்
 தான்பம் இவைகளையும், க்ஷேத்ராணிவ-நிலங்களையும், மூஹா
 ணிவ - வீடுகளையும், ஸவபுலகோஸ் - எல்லாதர்மங்களையும்,
 ஸாக்ஷராநு - கைவல்யத்துடன் சேர்ந்த, பரிசுத்தமான ஜீவாத்
 மாவின் அனுபவமாகவினும் 'சுசுக்ஷர' என்பது இங்கு கைவல்யத்
 தைச் சொல்லுகிறது என்றபடி, ஸவபுகாரோஸ் - எல்லாக் காமங்
 களையும், ஐயாவ்பங்களையும் என்றபடி, ஸஜூஜு - விட்டுவிட்டு,
 விஹோ-பாபுராகியபகவானே! தெ-உம்முடைய, ஞோகவித்ரா ன
 வரணௌ-லோகத்தை அளந்த திருவடிகளை, ஸரணம்-உபாயமாக,
 சுவ்ஜம்-அடைந்தேன். ஹவதே-உனக்கு, ஹியவீ-அதிகமான,
 ஜநஸநதிகே-ஜன்மங்களின் பாம்பகை, வ்யுபெயவ-வினாகவே,
 யாதா-போயிற்று, தஸ்யாம் - அவற்றிற்குள், சுதூதாஸி-ஒன்று
 கிய, ஜந்-ஜன்மமாக, ஸஸ்யிதூ - (இந்த ஜன்மத்தையும்) கினைத்
 துக்கொண்டு, ஸரணம்வ்ஜ - ஸரணமாக அடை, சுஹம் -

கூடுவெவாவாயலுதொ செ ல வெ தி ப்ராபுதா
 உதி: || ஸாணாமதிரிதூதா ஸாடுவெவலிது ப்ரயுஜு
 தாடி | தவ்யூதாவஸா: வார்பாத ஹ்வேபு தஸூனி
 தசு க்ஷணாஸி ||' என்றும், 1 'ஹதூ வரஸ்யா வாலி
 ப்ரவதூ வா உஹாதெ | ப்ராவ்யோஹம் தாமயா
 ப்ராவ்யோ உகெஜ்யபுலிவூலி: ||' என்றும், 2 'ஸாணம்
 கூரம் ப்ரவணா யெ யூதயொதவிவலிபுதா: | தெவி

நான், அவராயாதாம் - குற்றங்களுக்கெல்லாம், ஸ்ரூய: - இருப்
 பிடமாகவும், க்ஷணம் - வேறு ஒரு உபாயம் இல்லாதவனாயும்,
 க்ஷணம் - வேறு க்ஷணங்கள் இல்லாதவனாகவும், அவ்வி - ஆகிறேன்,
 கூடுவ - ஈசே, செ - எனக்கு, உவாயலுதி - உபாயமாக,
 லவ - ஆகவேண்டும், உதி - என்கிற, ப்ராபுதாஉதி: -
 ப்ரார்த்திப்பதாகிய புத்தி, ஸாணாமதி: உதி - ஸாணாகறி
 என்று, உதூ - சொல்லப்பட்டது, ஸா - அது, அவ்விது - இந்த,
 ஹ்வே - தேவனாகிய பகவானிடத்தில், ப்ரயுஜுதாம் - ப்ரா
 யோகிக்கத்தக்கது, தவ்யூ - இப்படிச் செய்தவனுக்கு, க்ஷண
 வஸா: - தடையப் இருக்கிற, ஹ்வேபு - என்ன, வார்பாத: -
 பாபங்கள், தசுக்ஷணாஸி - அந்த க்ஷணத்திலேயே, தஸூனி -
 நலிந்துவிடுகின்றன. உஹாதெ - புத்திமானாகிய ஓ! ரிஷியே!
 அவ்ஹம் - நான், செ - என்னுடைய, கெஜ்யபுலிவூலி: - கைந்
 கர்பத்தைச் செய்யவேண்டும் என்கிற ஆசை உடையவர்களினால்,
 வரஸ்யா - உயர்த்ததான், ஹதூ - பக்தியினாலாவது, ப்ரவதூ
 வா - ப்ரபத்தியினாலாவது, ப்ராவ்யு: - அடையத்தகுந்தவன்,
 க்ஷயா - வேறு விதமாக, த்ராவ்யு: - அடையத் தகுந்த
 வன் அல்ல. யூதயொதவிவலிபுதா: - த்ராவ்யோகம் செய்யாத
 வர்களாறு, யெ - எவர்கள், கூரம் - உம்மை, ஸாணம்ப்ரவணா:
 ஸாணமாக அடைந்தார்களே, தெவி - அவர்களும், உதூ -

உத்யுத்திருஷ்ய யானி ததெவெவ வபடி||' என்றும்
 உத்யுத்திருஷ்யுக்கு ஸரணுபூவாடிதங்களாகச் சொல்லப்
 பட்ட உபாயங்களில் வைத்துக்கொண்டு 1 'நிக்ஷவாவர
 வயபூயோ தூரஸி வணாஜஸம்யுதஃ| ஸனூரஸஸூர
 மத்யுதஸரணாமதிரிதூவி||' என்றும், 2 'சூதாதீ
 யஸர தூரஸோ ஸூரதநிக்ஷவ உபுதெ' என்றும்
 சொல்லப்பட்ட ஸ்ரக்ஷாஸரஸவபூணம் 3 'உடிம் ஸர
 ணஜீஞாநாதிடிஸெவ விஜாததாடி| உடிம் திதீஷுததாம்

ஸம்ஸாரத்தை, சுதிரூஷ்ய - தான்டி, தஸி - அந்த, வெவெவ வ.
 விஷ்ணு சிவனுடையதாகிய, வபடி - ஸ்தானத்தை, யானி - அடை
 கிறார்கள். ஸரணு பூவாடிதங்களாக - பகவானுடைய அனுக்
 ரணத்திற்குக் காரணங்களாக உபாயங்களில்வைத்துக்கொண்டு -
 உபாயங்களுக்குள் என்றபடி. இதமேல் 'இதுவே பூவாதம்'
 என்பதுடன் அகவரிக்ஹது. நிக்ஷவாவரவயபூயஃ -
 நிக்ஷபம் என்கிற மற்றொரு பெயரை உடைய, வணாஜஸம்
 யுதஃ - ஐந்து அங்கங்களுடன் கூடிய, தூரஸி - பரப்பாணம்,
 ஸனூரஸி - ஸப்பாணம் என்றும், தூரமதிரி - தயாகம் என்
 டும், ஸரணாமதிரிதூவி - ஸரணாகதியென்றும், உத்யு - சொல்
 லப்பட்டது. சூதாதீயஸர தூரஸி - தன்னுடையவும் தன்னைச்
 சேர்ந்த வஸ்துக்களினுடையவும் பரத்தை ஸமர்ப்பிப்பது, அவை
 களை ரக்ஷிக்கவேண்டிய பொதுப்பை பகவானிடம் ஸமர்ப்பிக்கை
 என்றபடி, சூதநிக்ஷவஃ - சூக்தமதிக்ஷபம் என்று, உபுதெ -
 சொல்லப்படுகிறது. ஸ்ரக்ஷாஸரஸவபூணம் - தன்னை ரக்ஷிக்க
 வேண்டிய பரத்தை (எம்பெருமானிடத்தில்) ஸமர்ப்பிப்பது. இது
 மேல் 'வணபூவிஸெஷாடி' என்பதுடன் அகவரிக்ஹது. உடிம் -
 இந்த ஸரணாகதி, சுஜீஞாதாம் - ஜ்ஞானம் இவ்வாதவர்களுக்குக்கும்,
 ஸரணம் - உபாயம், விஜாததாம் - (பகவானுடைய ஸ்வரூபாதி

வாராஜிகாநகர லிஸ்தாடி 1', 1 'தாவகாதிபு ஹயா
வாரூர தாவநொஹ ஹயாஹவாடி | யாவனயாதி ஸா
ணம் ஸாஸெஷாவதாஸநடி', 2 'புவதேஹி தவிடி
வெவம் வராஹெஷா த விடிதே | ஹா ஹி ஹவடி
சு ஹவெஷாஹம் ஹவடிசாஸெஷாடி | உவாயலதிஹி
புராஸஸு வுதிநிநாவதாஸிநி | ஹாலுலதிஹம் ஹாஹ

களை) சிஸேஷமாத அரித்தவர்களுக்கும், ஹேஹேவ - இதவே
(உபாயம்), வாரம் - கணபை, திதீஷுதாஹம் - தாண்ட
வேண்டும் என்று சூசை உடையவர்களுக்கும், ஹேஹே - இது உபாயம்,
சூதனும் - தம்மபூத ஜ்ஞானத்தின் வழியாக அளவில்லாமல் இருப்
பதை, ஹேதாஹம் - சூசைப் படுதெய்வர்களுக்கும், ஹேஹே - இதவே
(உபாயம்). ஸெஷாவதாஸநம் - எல்லாப் பாபங்களையும் போக்
கடிக்கக்கூடியவரான, சவாஹம் - உம்மை, யாவசு - அதுவகையில்
ஸாணம்-ஸாணமாக, தயாதி - அடையவில்லைபோ, தாவசு -
அதுவகையில், சூதிஹி - கையில் இடைத்த பொருள் நாசமடைத்த
தினால் உண்டான துக்கமும், தயா - அப்படியே, வாரூர - புதிய
ஹேவரயாதிகளில் சூசையும், தாவசு - அதுவகையில், ஹேஹே -
சூதம்ஸ்வரூபத்தை அறிபாமைமும், தாவசு - அதுவகையில்,
ஹேஹேவம் - ஹேஹேவம் இல்லாமல் இருப்பதும், தாவசு - அது
வகையில், புவதேஹி-பாபத்திக்கு, தவிடிவி - ஓர் இ - தனும்,
ஹாவம் - இவ்விதமாக, வராஹெஷா - வேறு உபாயம் - ப்
பற்றிய அபேசை, தவிடிதே - இல்லை, ஹி - எந்தக் காரணத்தி
னால், ஹா - அந்த பாபத்தி, ஹவடிசு - எல்லா இடத்திலும்,
ஹவெஷாஹம் - எல்லோருக்கும், ஹவடிசாஸெஷாடி - எல்லா
இடம் - பலங்களையும் கொடுக்கக்கூடியதோ, உவாயலதிஹி - பக்தி
யோகம், புராஸஸுவுதிநிநாவதாஸிநி - பலம் கொடுக்க சூதம்
பிவித்த கர்பங்களையெந்தவிர மற்ற கர்மங்களை நாசம் செய்யக்கூடியது,

ஸ்ரீ பூரணஸுராவ லுபவலீ||, 1 'வஸ்துதேவநாதாஸுராவ
ஸுராவயோஜவிதேவநாதா 1 காவ்யாஸுர சர்ணஸுர
கலா கொடிதேவலீ||' உத்யோகிகளில் சொல்லுகிறபடியே
வண்புவிசெஷாபிரவரிதமாய் சுத்யோகிகளாகவுக்கும் ஸுப
கரிகைகையாலும், உவாயாநரவயபுநவகலுவராய நமகை
யாலும், சூதிபுயில் தாரதேவநாதாவுக்கு சுத்யோகிகளாக பூர

வா - அந்த, வஸ்யுலநிவஸ - பாரத்தியோ களில், பூர
ஸுராவ - பலம் கொடுக்க ஆரம்பித்த கர்மத்திற்கும், லுபவலீ -
மிகவும் பெரிதான, ஹஸு - நாமம் செய்யக்கூடிய காரணம். வஸ்து
தேவநாதா - நல்ல கர்மங்களில் சிஷ்ட உடையவர்களும், அதா
வது கர்மியோகிகளும், ஸுராவ - அதின் பலமான மனதின்
ஸுத்தியை அடைந்தவர்களும், தயா - அப்படியே, வஸ்யுயோ
ஜவிதே - ஜ்ஞானியோகம் பத்தியோகம் இவைகளை அனுஷ்டிப்
பவர்களும், ஸாணஸுராவ - ஸாணுகதியில் சிஷ்டயுடையவ
னுடைய, கொடிதேவ - கோடியில் ஒன்றுகிப, கலாதேவி - பாகத்தை
யும், காவ்யாஸுர - பெறமாட்டார்கள். வண்புவிசெஷாபிரவரித
மாய் - இன்ன வர்ணத்தார்தான் செய்யலாம், இன்னவர்ணத்தார் செய்
யக்கூடாது என்ற நியமம் இல்லாததாய், சுத்யோகிகளாகவுக்கும்
ஜ்ஞான ஸந்திகம் கொஞ்சமும் இல்லாதவர்களுக்கும். ஸுபகரிகை
யாலும் - செய்யக்கூடியதாய் இருக்கையாலும், உவாயாநரவ
யபுந - மோகத்திற்கு மற்றொரு உபாயமாகச் சொல்லப்பட்ட
பத்தியோகம் வகையிலான, வகலுவராய நமகையாலும் - எல்
லாப் பலங்களுக்கும் ஸாதனமாகையாலும், சூதிபுயில் தார
தேவநாதா - அடுத்த சுத்யோகத்தில் மோகம் பெறும்போதால் ஸு
ரத்தைத் தரிக்கமுடியாமை, மற்றொரு ஜன்மத்தை ஸுதரிக்க முடி
யாமை முதலிய வ்யத்பாஸத்திற்கு, சுத்யோகிகளாக - தக்கபடி,
அதாவது அவாவர்கள் தங்கள் தங்கள் இஷ்டப்படி பாராபீத கர்மத்

ரஸ்யகூடத்தையும் கழிக்கவற்றுகையாலும், ஸுகரமாகையாலும், ஐஷ்வரவரிகரநிரலெக்ஷமாய் ஸக்யதூதபூமமாகையாலும், ஸவக்ருக்கும் ஸ்ராவிகதாவிஹ்னிதவநுவிசிக்கு இதுவே பூயாமமென்றபடி. இதில் சொன்ன பூவநிரலிவமான ஸ்ராக்ஷாலரஸவபூணமாவது ஸ்ராக்ஷணாயபூவபூவரதூலிகாநநிவரதூயோடும் பூயபூணையோடுங்கூடின ஸரடுணைக ஸரயபூவரக்ஷணகாரபூவஸாய விசேஷம்.

7

தில் எவ்வளவு அம்சத்தைச் கழிக்கவேண்டும் என்று ஆர்த்தியுடன் ப்ரார்த்திக்கிறார்களோ அதற்குத் தக்கபடியாக என்றபடி, பூரஸ்யகூடத்தையும்-பலம் கொடுக்க ஆரம்பித்த கர்மத்தையும், கழிக்கவற்றுகையாலும் - கழிக்கக்கூடிய தாகையாலும், ஸுகரமாகையாலும் - ஸுலபமாகச் செய்யக்கூடிய தாகையினாலும், ஐஷ்வரவரிகரநிரலெக்ஷமாய்-கஷ்டப்பட்டுச் செய்யக்கூடிய அங்கங்களை அபேக்ஷிக்காததாய், ஸக்யதூதபூமமாகையாலும்-ஒருதடவை அனுஷ்டிக்க வேண்டியதாகையாலும், ஸ்ராவிகதா - தனக்கு இஷ்டமான, சாவிஹிதா - தாமதம் இல்லாமல், மநுவிலிக்கு - பலம் லித்திப்பதற்கு. இப்படி வாய்ந்ததற்குத் தாத்பர்யத்தை நிரூபித்தருளி இதில் சொல்லப்பட்ட ஸ்வரக்ஷாபரஸமர்ப்பணத்தின் ஸ்வரூபத்தை அருளிச்செய்கிறார் - 'இதில்' என்றாரம்பித்தது. இதில் சொன்ன-இக்க மூலவாக்யத்தில் சொல்லப்பட்ட, ஸ்ராக்ஷணாயபூ-தன்னை ரக்ஷித்துக் கொள்ளுவதற்காக, ஸ்வபூவரதூலிகாந-தன்னால் செய்யப்படுகிற ப்ரயத்தினம் என்கிற அபிமானத்தினுடைய, நிவரதூயோடும், அதாவது கம்மைக் காப்பாற்றிக் கொள்ளுவதற்காக நாம் ஒரு வ்யாபாரம் செய்கிறோம் என்கிற எண்ணத்தின் நிவ்ருத்தியுடனும், பூயபூணையோடும் - நீயே உபாயமாக வேண்டும் என்கிற ப்ரார்த்தனையுடனும், கூடின-சேர்த்த, 'ஸரடுணைக' இத்யாதி - தன்னை ரக்ஷிப்பது பகவான் ஒருவனாலேயே செய்யப்பட வேண்டியது என்கிற நிர்வசயமான ஜ்ஞானம்.

7

‘இது ஸ்வரிகரமாக ஸக்யததயம்’ என்றது
1 ‘ஸக்யததயாஷ்டாயுஃ’ என்ற ஸாரத்யுஷ்டாயி
யாலும், 2 ‘சூர்யதிரஸக்யஉவதேஸாஸு’ என் னி
விசேஷணைது இல்லாமையாலும், 3 ‘ஸக்யதேவ ப்ரவ
ணாய தவாஸீதி ய யாவதே | ஸஸயம் ஸவபுலி
தெஸூர திரதேதயுதம் ௨௨ ||’, 4 ‘ஸக்யதேவ ஹி
ஸாஷ்டாயுஃ க்யதொயம் தாயெஸாஸு’, 5 ‘தத
ப்ரவண ஸக்யதேவ தாய தவாஸீதி ய யாவதே’,

ஸாஷ்டாயுஃ - ஸாஸ்திரத்தின் அர்த்தமான கர்மம், ஸக்ய
ததயு - ஒரு தடவையிலே செய்யப்பட்டதாகுத. ஸாரத்யு
ஷ்டாயியாலும் - பொதுவான ந்யாயம் இங்கிடத்தில் வருகிறபடியின
லும். ஸஸக்யாஸு - அனேகம் தடவை, சூர்யதிர - ஆவ்ருத்தி
செய்யத்தக்கது, உவதேஸாஸு - அப்படி ஸாஸ்திரத்தில் சொல்லப்
பட்டிருப்பதினால். விசேஷணைது - ஆவ்ருத்திசெய்ய வேண்டு
மென்று தனித்து விதித்திருக்கிற காரணம். ஸக்யதேவ - ஒரு
தடவையே, ப்ரவணாய-ப்ரபத்தி செய்தவனுக்கும், தவ-உனக்கு,
திராஸு-தாஸனாக, ஸவாஸீ - ஆகிறேன், ஐதி-என்று, யாவதே -
ப்ரார்த்திக்கிறவனுக்கும், ஸவபுலிதெஸூ - எல்லா ப்ராணி
களிடம் இருந்தும், ஸஸயம் - பயம் இல்லாமையை, திராஸீ-கொடுக்
கிறேன், எனதுக-இது, ௨௨-என்னுடைய, வுதம்-வாதம். ஸயம்-
இந்த, ஸாஷ்டாயுஃ - ஸாஸ்திரத்தின் அர்த்தமான ப்ரபத்தி,
ஸக்யதேவ - ஒருதடவை, க்யத-செய்யப்பட்டதாய்க் கொண்டு,
தாயம் - மனிதனை, தாயெஸு - ஸம்ஸாரத்தைத் தாண்டிவைக்
கும். தாய-ஓ! காதனாகிய பகவானே, ஸக்யதேவ-ஒரு தடவை,
ப்ரவண - ப்ரபன்னனாயும், தவ-உமக்கு, ஸஸயம்-நான், திராஸு
-தாஸனாக, ஸவாஸீ-ஆகிறேன், ஐதி-என்று, யாவதே-ப்ரார்த்தித்
வனாகிய நான். ஸக்யததயு-திராஸீ-திராஸீ-ஒருதாயம் ப்ரார்தி

1. 'விக்ரமபிராயஸ்காராதேனாவேகழிதம் டாவஸூதி' உதாபி ப்ராணஸம்பிராயங்களாலும், ப்ரவத்திசூங்க ளில் வதூராதவ்யவடிஸம் சுதூஷாதகாலாவிப்ராய மாகையாலும், டுளவதீ விவீஷண மஜேத வஸுவ காத கவொதாபி வுதூணவிஸேஷங்களாலும், ஸூதூ கலிஸூ வஸூஷாடிஸூவணிக வஸூதூமான ஹாவஸேவடி ணத்துக்கு விக்ரமபிராயஸ்காராதே ஸாவஸூயமென்றபடி. 8

'ஹாவஸேவடி ணத்தைத் தான் சுதூஷிக்கவுமாம், தனக்காக ஸூவாயஸூதிகள் சுதூஷிக்கவுமாம்' என்றது 2. 'ஸாவஸூயமும் ப்ரயோகூரி' என் னு வுவஸூயமென்றபடிருக்கச்செய்தே வுதூதிகளைப்பற்றவும் விதூதிகள் சில வஸூதங்களை

தித்த மாந்திரத்தினால், சுவேகழிதம்-இஷ்டத்தை, டாவஸூதி- கொடுக்கப்போகிறான். ப்ரவத்திசூங்களில் -ப்ரபத்திக்குக்காரண மத் திரமாகச் சொல்லப்பட்ட த்வயம் முதலிய மந்திரங்களில், வதூராத வ்யவடிஸம் - சித்தகாலமாகச் சொல்லியிருப்பது, சுதூஷாதகாலாவிப்ராயம்-ப்ரபத்தியை அனுஷ்டிக்கும் ஸமயத்தில் அனுஸந்திக்கவேண்டியதை அபிப்ராயத்தில் உடையது. 'டுளவதீ' இப்பாதி - இவர்கள் ஒரு தடவையே ப்ரபத்திசெய்து தங்கள் தங்கள் இஷ்ட பலங்களைப் பெற்றார்கள் என்பது அந்தந்தப் புராணங்களில் ப்ரஸித்தம் என்றபடி. 'ஸூதூகலிஸூ' இப்பாதி - ஆனுடைய ஸங்கல்பம் முதலிய அக்கங்களுடன் சேர்த்த, விக்ரமபிராயஸ்காராதே - ஒரு தடவை அனுஷ்டிப்பதே. 8

ஸாவஸூயமும் - ஸாவஸூயத்தின் ப்ரயோஜனம், அதாவது ஸாவஸூயத்தில் விதிக்கப்பட்டிருக்கும் கர்மத்தை அனுஷ்டிப்பதினால் உண்டாகும் ப்ரயோஜனம், ப்ரயோகூரி - அந்தக் கர்மத்தை அனுஷ்டிப்பவன் இடத்தில் உண்டாகிறது. சிலவஸூதங்களை - ஜாதகர்மம் முதலிய சில கர்ம விஸேஷங்களையும், ஆயுஸ் வ்ருத்திக்குக் காரணமான ஆயுஷ்ய ஜோமம் முதலிய சில கர்மங்களை

சுதூஷிக்கை .ஸாஸீயமாகையாலும், 1 'ஸ ஷிஸது ஹ
வ: தஸெஷவாஃஸாஃ ஹரிஸவஜ்ஜராபிகாஃஸஜ்ஜலி',
2 'சியாடி ஹஜ்ஜாவரஜெஸரெஸெ ஷ்ஜதெ ஜமஸ தரிவா
வஸுஷெவெ' என்றித வராஸாஸாஸ தகவாஃஸுங்களாலும், மற்
றும் பலஃஷஷிபுகளுடைய வ்ஜ்ஜா த்ஜ்ஜகார த்தாலும், ப்ரஹ்ம
டி விஸீஷண டிஸாஸய ட்ரளவடி ப்ரஹ்ம திகள் வ்ஸஸஃஸஸி
கரிஸே ஸிலாப்பற்ற ப்ரவத்திபண்ணக் கான்கையாலும், ஹொ
கத்திலும் சுதூஷா த்முண்டாகையாலும், 3 'வேதம் வல்லா
களைக்கொண்டு விண்ணோர் பெருமான் திருப்பாதம் பணித்திவனோ

யும் என்றபடி. ஸஜ - அந்த பகவானுகிற, ஹரிஜ - ஷிஷ்ணு,
ஸஸெஷவாஃஸாஃ - எல்லா தீவாத்மக்களுக்கும், ஸவஜ்ஜ
ராபிகாஃ-பிறப்புமீழத்தனம் முதலியது இல்லாததான, ஸஜ்ஜலி
- ஸம்பத்தை, ஷிஸது - கொடுக்கட்டும். ஜமஸ்யாதரி-லோகம்
களை ஸ்ருஷ்டித்தவரான, வரஜெஸரெஸெ- ஸர்வர்களுக்கு எல்
லாம் ஸேஸான ஸர்வானுன, வாவஸுஷெவெ - வாவஸுதேவன்,
சியா - என்னால், ஸடி-இப்பொழுது, ஹஜ்ஜா-பக்தியினால், வ்ஜ்
தெஸதி - தயானம் செய்யப்பட்டிருக்கும் பொழுது. இந்த வாக்
யங்கலினால் அயலானுடைய ஸேஷமந்தை மற்றொருவன் பார்த்திக்
கலாம் என்பது ஸரிசிதமாயிற்று. மற்றம்பல ஃஷஷிபுகளுடைய -
விஸ்வமித்திரர் முதலிய மஹரிஷிகளினுடைய. ப்ரஹ்மடி - ப்ரஹ்
மாதன் தன் தகப்பனாருக்காக ப்ரபந்தி செய்தார். விஸீஷண -
சிபிஷணன் தன்னுடன் கடவந்த ஷஜ்ஜாஃஸுங்களுக்காக ப்ரபந்தி
செய்தார். டிஸாஸய - தஸாதன் பாகாமன் இடத்தில் தன்னுடைய
பிள்ளைகளைக் காப்பாற்ற வேண்டும் என்று ப்ரபந்திசெய்தார். ட்ரள
வடி-ந்ரெஸபதி தன்னுடையபந்த்ரக்களுக்காக ப்ரபந்திசெய்தான்.
"ஹொகத்திலும்" இந்யாதியால் இது லோக ந்யாயத்தாலும் ஸித்திக்கு
றது என்று திருபித்தருளினபடி. வேதம் வல்லார்களைக்கொண்டு-

யிதுநீர்த்து' என்று ஆழ்வாரருளிச்செய்த ஸூயத்தாலும்,
1 'வில்லிபுதுவை விட்டுசித்தர் தங்கள் தேவரை வல்லபரிசு
வருவிப்பரேலது காண்டுமே' என்று காச்சியார் அருளிச்செய்
கையாலும், இப்படி வடுவூராலாய-புரமூலா மலிவொ
டியங்களாலும் நெடுவாழியைத் தான் கூறும்படித்தால் மறு

வேத நாதப்பரார்த்தத்தை அறிந்தவர்களான ஸ்ரீ வைஷ்ணவர்களைக்
கொண்டு, விண்ணோர் பெருமான் - நித்யஸூரிகளுக்கு ஸ்வாமியான
பகவானுடைய, திருப்பாதம் - ஸ்ரீமத்தான திருவடிகளை, பணிந்து -
ஆஸ்ரயித்து, இது-இந்த, இவள் - இவளுடைய, நோய் - வ்யாதியை,
தீர்த்து - தீரும்படிசெய்து* கொள்ளாமல். வில்லிபுதுவை -
ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர் என்னும் ஷேத்திரத்தில் அவதரித்தவரான,
விட்டுசித்தர் - பெரியாழ்வார், தங்கள் தேவரை - தங்களுக்கு
உத்தேஸ்யரான எம்பெருமானை, வல்லபரிசு - ஸமர்த்தமான
உபாயத்தினால், அதாவது எனக்குப் பகவானைக்கிட்டி அனுபவிக்க
கும்படி செய்யக்கூடிய ஒரு உபாயவிசேஷத்தினால், வருவிப்பரேல் -
இங்கு வரும்படி செய்வாரேயானால், எனக்கு வடிக்கும்படி செய்வா
ரேயானால், கீழ் 'சிறுமானிடவர் நாம் செய்வதென்' என்று தமக்
குக்கர்த்தவ்யம் ஒன்றுமில்லை என்று அருளிச்செய்து மேல் ஆழ்
வார் ஏதாவது ஒரு உபாயத்தினால் பலத்தைத்தான் பெறும்படி செய்
வாரேயானால் என்று அருளிச்செய்திருப்பதினால் இங்கு ஆசார்யசிஷ்
டை அருளிச்செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்பது தயோதிதம், அது
காண்டுமே - அதைப் பார்ப்போம். இங்கு சிலர் வல்லபரிசு-ஸமர்த்தோ
பாயமாக, அறிவிப்பரேல் - ஜ்ஞாபிப்பாரானால் என்று வ்யாக்யானம்
செய்திருப்பது இந்த ப்ரகாணத்திற்கு உசிதமாகாது. ஸ்வசிஷ்டை
யாக அனுஷ்டிப்பவனுக்கும் பகவானே உபாயம் என்று அறிவிக்கை
ஆசார்ய க்ருத்யமாகையினால் ஆசார்ய சிஷ்டைக்கு ப்ரமாணமாக
எடுத்திருக்கும் மூலக்ரந்த கர்த்தாவினுடைய திருவுள்ளத்திற்கு
விரோதமாகிறது. 'வேதம் வல்லார்களைக் கொண்டு' என்கிற கீழ்
ப்ரமாணத்துடனும் சேராது. கீழ் 'நாம் செய்வதென்' என்று தமக்
குக்கர்த்தவ்யம் ஒன்றுமில்லை யென்று அருளிச்செய்திருப்பதற்கும்

‘இதுக்குக்கோலின மறுத்தைப்பற்ற வுதடுவாத்தி முதலான கதவுசெஷமில்லை’ என்றது 1. லக்ஷுஷேவ ப்ரவணயு க்ரதும் நெகவாவி கிணத’ உதூரிகளில்படியே செய்த வேள்வியான இவனுக்கு வ்ராவிகத மறுவீசெஷத்தைப்பற்ற வ்ரஜ்மாகப் பண்ணின ப்ரவத்தி க்கு வ்ரவூதிவாவூதூரூதிவாமாகவாதல் கூழ்மாகவாதல் ஒரு கதவுசெஷமில்லாமையாலே வ்ரவிகாராநாமுணமாக வ்ரவீ வ்ரஜோஷாதீஸயவெஹதூவாய்க்கொண்டு வ்ரய ப்ரப்யாஜநமான கெஹ்யபூவிசெஷங்களுக்கும் லக்ஷிதகவ ஜீதாநாதிக்கைப்பற்றவாதல், மவக வ்ரவத வ்ரஜூரூதி

தின் நகெல் வைக்கப்பட்டவனுப் ஒடக்காரனும் எப்படிச் சுரைக்குக் கொண்டுபோகப் படுகிறானோ, அறியப்படாமல் இருக்கிற ராஜாவை யுடைய வேலைக்காரனுடைய குழந்தைமுதலியது போகங்களை எப்படி அனுபவிக்கிறதோ அப்படியே தயானுவான ஆசார்யன் எனக்கு உம் மையடைகிற விஷயத்தில் பாத்தியுடையவனாகிருன் என்றர்த்தம். 9

லக்ஷுஷேவ - ஒரு தடவை, ப்ரவணயு - ப்ரபத்தி செய்த வனுக்கு, க்ரதும் - செய்யவேண்டியது, கிணத - ஒன்றும், நெகவாவி - இல்லை, செய்த வேள்வியான-செய்யப்பட்ட யஜ்ஞங் களைஉடையவனான, வ்ராவிகத - தனக்கு இஷ்டமான, வ்ரவூதிவாவூதூ - மறுபடியும் திருமடிச்செய்தல், வ்ரவிகாராநாமுண-மாக - தன்னுடைய பாத்தி முதலிய அதிகாரங்களுக்குத் தக்கபடி, வ்ரவீ - பகவானுடைய, வ்ரஜோஷாதீஸய - அதிக ஸத்தோஷத் திற்கு, ஹெதூவாய்க்கொண்டு - காரணமாரிசுப்பதினாலே என்ற படி. ‘கெஹ்யபூவிசெஷங்களுக்கும்’ என்பதுமேல் ‘வ்ரெராய மில்லை’ என்பதுடன் அக்ஷரிக்கிறது. லக்ஷி - பகவானிடத்தில் பக்தி-பற்ற - அவைகளுக்காக என்றபடி, வ்ரஜூலி - வ்ருத்தி, ஸப்பதி முதலியவைகள். ‘சூலி’ பதம் திவ்யதேஸ ஸம்ருத்தியைக் குறிக்கிறது. விஜ்ஜாசுஷ்டெத - ஸாவகாஸத்தைப் பொறுக்காமை.

களைப்பற்றவாதல், விஹ்வாஷைதயாலேயாதல், 1 'சுவாய
வஹ்வை வஷ்டு: ப்ராயஸ்தித் வஜாவரெக் | ப்ராயஸ்தி
ஸியம் வராத்ர யக் வுநாரணவ்ஜெக் ||' என்ற
கெதலித்திகவெஷத்தாலேயாதல் வுநா:ப்ராயஸ்தி பண்ணு
மதுக்கும் வலுவ்ப்ராயஸ்திவினுடைய கெதலெஷத்த
தோடு விரொயயில்லை என்கிறபடி. 10

‘இப்படி கூதகூதுன ப்ரவீணுக்கு வணடா
ஸாஜாயகடங்கள் வுதத்ராஜிதூவிலங்களான கெதலயக

அதர்வது தேஹாவஸானத்தில் மேகதம் வேண்டும் என்று ப்ரபத்தி
பண்ணினவனுக்குப்பின்பு தேஹாவஸானத்தின்வரையில் ஸாவகாசத்
தைப்பொதுக்கமுடியாத தீவ்ரஸம்நேகம் பிறத்தால் அப்படிச்சீக்கிரம்
பலம் பெறுவதற்காக மறுபடியும் ப்ரபத்தி பண்ணலாம் என்றபடி.
சுவாயவஹ்வை - பாபம் கேர்ந்ததேயானால், வஷ்டு: - அப்
பொழுதே, ப்ராயஸ்தித் - ப்ராயஸ்சித்தத்தை, வஜாவரெக் -
செய்யவேண்டும், ஐயம் - இந்த, ப்ராயஸ்தி: - ப்ராயஸ்சித்தமும்,
வுநா: - மறுபடியும், ஸாரணவ்ஜெக் - ஸாரணமாக அடைய
வேண்டும், ஐதியக் - என்று சொல்லப்படுகிற எந்தப் புக்
பத்தியோ, வரா - அதுதான். கெதலித்திகவெஷத்தாலே யாதல் -
பாபமாகிற நிமித்தம் உதித்தால் செய்யக்கூடியதாலேயாதல். கெத
லெஷத்தோடு - தனக்கு ஒன்றையும் ஒத்தாசையாக எதிர்
பார்க்காத தன்மைபோடு, அதாவது கைங்கர்யங்களும் புக் ப்ரபத்தி
யும் முதலில் அனுஷ்டித்த ப்ரபத்திக்கு ஒத்தாசைக்காரணங்களால்,
ஆகையினால் ப்ரபத்தி ஒன்றையும் தனக்கு ஒத்தாசையாக எதிர்
பாராது என்று திருவுள்ளம். 10

மற்றேருமொவி சொஷத்தைப் பற்றவன்றிக்கே - வேறொரு ப்ர
யோஜனத்தையும் எதிர்பார்க்காமல், வசுரணத்தில் - செய்யாவிடில்,
சுஜிதா திவ்யுததொஷம் - பகவானுடைய உத்தமவமீதி, கடந்
ததினால் உண்டான தோஷம், வரும்படிகளாய் - வரக்கூடியவைகளாய்.

விசேஷங்கள்' என்றது மற்றொரு ஹவிசேஷத்தைப் பற்றவன்றிக்கே ஊகாரணத்தில் ஐஜோதிஷ்டுதொஷ்ட வரும்படிதான், 1 'செய்யேல் தீவினை என்றருள்செய்யும்' என்று ஸ்ருதஞ் ஹவிகாஜோரமபர ஸ்ரு வி ஹி த ந் க ள ன வணபுரஸ் ராபியபிஷங்கன் தக்வஹித நீஷ்டபுமுடையனாய் 2 'தெவவிபுலிதாதததரணாம் வித்யுணாம் தகிஜ்ஜொநாயபுரணீவராஜது 1 ஸவபுததா யஸாரணம் ஸாரணம் நாராயணம் ஜொகமூரம் பூவஹி 1' உத்யாபிகளில் படியே ஊக்யஹஜகாபிஷொஷாஹிதனா இவனுக்கு ஸகி வணமம் பண்ணுதே ஊவஜபுதீயங்களான ஸாரபியகந்த கெஜ்யபுமென்றபடி ஹவிகாகெஜ்யபுரதீயான பூவத

தீவினை - கெட்ட கார்பத்தை அநாவது பாபத்தை, செய்யேல் - செய்வாதே, என்ற, அருள்செய்யும் - க்ருபை செய்யும், ஸ்ருதஞ் ஹவிகாஜோரமப - ஸ்வதந்திரஞ் பகவானுடைய ஆஜ்ஞை யாதே, இது ஸாந்திரத்திற்கு அஸேஷணம், விஹிதங்களான- அதிக்கப்பட்டவைகளான. 'தக்வ' இப்பாதி - தத்வம்ஹிதம் இவை களைப் பற்றிய கிர்ஸயமான ஜ்ஞானமுடையவனாய். ராஜது - ஓ! ராஜாவே, யஜி - எவன், ஸாரணம் - ஸாரணமாக அடையக் கூடியவனாயும், ஜொகமூரம் - ஜோகங்களுக்கு எல்லாம் குரு வாயும் இருந்தே, நாராயணம் - நாராயணனை, ஸவபுததா - எல்லா பாகாரத்தாலும், ஸாரணம்பூவஹி - ஸாரணமாக அடைந் தானே, ஊயம் - இவன், தெவவிபுலிதாதததரணாம் - தேவ தைகன், ரிஷிகன், ப்ராணிகன், தான், மனிதர்கள், இவர்களுக்கும், வித்யுணாம் - பித்ருக்களுக்கும், தகிஜ்ஜொ - வேலைக்காரனுமல்ல, தகிணீவ - கடன்காரனுமல்ல, ஊக்யஹஜகாபி - வேறு தேவ தைகளை ஆபாசப்பிப்பது முதலிய, ஸகிவணமம்பண்ணுதே - தன் ஸக்தியை மறக்காமல், ஊவஜபுதீயங்களான - அடமுடிபாதவைக ளான, 'ஹவிகாகெஜ்யபுரதீயான - பகவானுடைய கைங்கர்யத்

னைப் பற்றவே | உவாயாவாயவனஞ்சூரீ உலூராம் வுதூரீ
 ருத்ரி தஃ | ராரேவ ஸரணம் பூரவ்ய ராரேவாரென வரஸூ
 தே||' என்றும், 2 'கூவிபவாய யரூரணாம் வாரூதாய
 காமுஷ்ய வ | வஸூஹாய வ ரோகாதாம் உயபூரவார
 வதாய வ | லிபாய உல விஷேஷாஸு ஷேவஷேவஸ்ய ஸாஜிபு
 ணஃ | உதீஷீ வெவிகாவாரம் உதவாரவி த ருஜயெசு |'
 என்றும் சொல்லுகிற பூரணவயத்தையும் ஸ்ரீ லாஷுகா
 ராடிகளுமருளிச் செய்த நிதூங்கனையும் இங்கே கூறு
 வஸியிப்பது.

11

தில் ஆசை உடையவனான. உவாயாவாயவனஞ்சூரீ - பலங்க
 ளுக்கு உபாயங்களான கார்ப்பகர்மங்களையும், அரிஷ்ட பலத்திற்குக்
 காரணமான பாபத்தையும் விட்டவனாய், உலூராம் - நடுவான,
 வுதூரீ - திசையை, ருத்ரி தஃ - அடைத்தவனாய், ராரேவ - என்
 னையே, ஸரணம் பூரவ்ய - ஸரணமாக அடைத்து, கூனே -
 கடைசியில், ராரேவ - என்னையே, வரஸூதே - அனுபவிக்கிறான்,
 யரூரணாம் - தர்மங்களுக்கு, கூவிபவாய - நாமமுண்டாகாமல்
 இருப்பதற்காகவும், காமுஷ்ய - குலத்தை, வாரூதாய - சாதிப்ப
 தற்காகவும், ரோகாதாம் - லேசாகக் களை, வஸூஹாய -
 சேர்ப்பதற்கும், உயபூரவாரவதாயவ - வர்ணஸ்ரமங்களி
 னுடைய வ்யவஸ்தையை ஸ்தாபிப்பதற்கும், ஷேவஷேவஸ்ய -
 தேவதைகளுக்கெல்லாம் தேவனாயும், ஸாஜிபுணஃ - சார்வ
 கம் என்னும் கில்பைத் தரித்துக்கொண்டவனாயும் இருக்கிற,
 விஷேஷாஃ - விஷ்ணுவிற்கும், உல-எனக்கும், லிபாய - ப்ரிய
 முண்டாவதற்காகவும், உதீஷீ - புத்திமானாகிய மணிதன், வெ
 விகாவாரம் - வேதங்களில் சொல்லப்படுகிற தர்மங்களின் அனுஷ்
 டானத்தை, உதவாரவி - மனதினாலும், தருஜயெசு -
 நாண்டக்கூடாது. ஸ்ரீ லாஷுகாராடிகள்-ஸ்ரீ பாஷ்யகாரர், வங்கி
 புரத்து நம்பி முதலியவர்கள். 'இங்கேகூறுவஸியிப்பது' என்பது

‘இவனுக்கு சூஜீர மூஜீராவிலுள்ளன கெட்டியடங்க
 னெல்லாம் வாய் வாயொஜ மங்கள்’ என்றது சூஹரஸஸூலி
 சூவாரநியை. சுவாராயவரிஹாரம் முதலான முன்பு
 சொன்ன சூஜீராவிலுள்ளன வணபாஸூராயிபடங்களும்த
 1 ‘பண்டைநாளாலே நின் திருவருளும் பங்கயத்தான் திருவருளங்
 கொண்டு நின்கோயில் சீய்த்து’ உதூரிகளில்படியே உவெய
 யுள்ளபோது செய்யவுமாம் அல்லாதபோது தவிரவுமாம்படி
 ஏற்றமாக நிற்கிற கணராது மூணர மூவலநா நவூதி

னால் பரபண்ணர்களான பரமைகாந்திகளுக்காகவே அவர்கள் அந்த
 நித்யம், ஆற்றிகம் முதலிய கார்த்தங்களை அருளிச்செய்திருக்கிறார்கள்
 என்றபடி. 11

சூஹரஸஸூலி - ஸாஸ்திரீயங்களான ஆஹாரங்களி
 னால் உண்டாகிற ஸூத்தி. சூவாரநியை - அனுஷ்டானத்தின்
 ஏற்பாடு. சுவாராயவரிஹாரம் - ஸாஸ்திரத்தில் நிஷித்தங்க
 ளான கார்யத்தைவிட்டுவிடுதல், ‘யைடங்களும்த’ என்பதுமேல் ‘வாராடி
 க்களாயிருக்கும்’ என்பதுடன் அவ்விக்கிறது. பண்டைநாளாலே-
 அநாதியான முன்சென்ற காலத்திலே, நின்திருவருளும் - உம்முடைய
 க்ருபையையும், பங்கயத்தான் - நாமரைப்புஷ்பத்தில் வளிக்கிறலக்ஷ்மிரி
 னுடைய, திருவருளும் - க்ருபையையும் கொண்டு, நின்கோயில் - உம்
 முடைய ஸந்திதரில், சீய்த்து திருநிலகு சேர்க்கும் கைக்கர்யம்செய்து.
 அல்லாதபோது - இச்சை இல்லாதபோது. தவிரவுமாம்படி - விட்டு
 விடலாம்படி. ஏற்றமாக நிற்கிற - செய்தால் விசேஷமாகும்படி இருக்
 கிற. கணராது - அந்தர்யாமியான பகவானுடைய, ‘கணரா
 து’ என்று பாடாந்தரம், இடைஇடைவே என்றபடி, அதாவது
 ஆஜ்ஞாவித்தங்களான வர்ணாஸ்ரமதர்மங்களைச் செய்து கொண்டிருக்
 கும்பொழுது நடுவில் ஸாவகாசம் ஏற்படும்பொழுது என்றபடி.
 மூணர மூவலநா ந - குணங்களை அனுஸந்திப்பது. பாடாந்தரத்
 தில் பகவானுடைய என்று சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டும். வூதி -
 ஸ்தோத்திரம் செய்தல், வூதிதூத - திருகாமங்களைச் சொல்லு

வஸித் - நஸம்ஜாஜ - மோவதொவத ஜாநாகரண ஜீவா
 ரொவணாஜி கெஹய - கந்தனமெல்லாம் வஸித்விபவஸு
 வான வஸித்விபாஜிநுடைய ஸம்ஜிதிஹத - வாகையாலே
 சுநாநதலாய - லிகளுடைய ஸம்ஜிதிஷணாஜிகன்போலவும்
 ஜுதருடைய வஸித்விபாநங்கன்போலவும் 1. 'புறவஷ - யிஷாஜி'
 என்னும் புறவாஜ நமொழிய மற்ருளு புறவாஜ நவிஸை
 ஷத்தைக் கணிசிக்கவேண்டாதபடி 2. 'ஜுதாவவி ஜாதா
 யாஜி', 3. 'காஜியெ வெவஷ வகஸ - து', 4. 'வெவஷ -
 ஷெஸகாஜெஷ' - ஐதாஜிகளில்படியே இவை தன்னையே
 உஹிதத்து புறவத்திற்கும்படி ஸாதிவெண ஸாஜுக்
 களாபிருக்குமென்றபடி.

12

தல், உவதொவத - மெழுகுதல், ஜாநாகரண - திருமலை கட
 டெதல், ஜீவாரொவண - திருவிளக்கு ஸமர்ப்பித்தல். ஸுஜி-முந
 விய, இத்தால் சாற்றுப்படி, அமுதுசெய்கித்தல் இவைகள் ஸங்கா
 ஹிக்கப்படுகின்றன. சுநாநதலாய - லிகளுடைய - ப்ரீதியுடன்
 கூடிய பத்னி முதலியவர்களுடைய, ஸம்ஜிதிஷணாஜிகள் - கைங்
 கர்பம் முதலியவைகளைப்போல, அதாவது அவர்கள் பர்த்தாக்களுக்கு
 குச் செய்யும் கைங்கர்யங்களைப்போல, வஸித்விபாநங்கள் - கைங்கர்
 யங்கள். 'புறவஷ - யிஷாஜி' இப்பாதி. 'புறவஷ - யிஷாஜி'
 என்னுதுதரத்துடன் ஸ்ரீஸ்தோத்திரரத்னத்தில் ப்ரார்த்திக்கப்படுகிற
 ப்ரயோஜனம் கணிசிக்கவேண்டாதபடி - பலமாகக் கோலவேண்டாத
 படி. ஜுதாவவி - கெட்டதசை, ஜாதாயாஜி - உண்டாயிருந்த
 போதிலும் (உம்மிடத்திலேயே பக்தி இருக்கவேண்டும்). வெவஷ வ
 கஸ - வைஷ்ணவஸாபிருக்கையை, காஜியெ - ஆசைப்படுகிறேன்.
 வவஷ - எல்லா, ஷெஸகாஜெஷ - தேசங்களிலும் காலங்
 களிலும். இவைதன்னையே - இந்தக் கைங்கர்யங்களையே, ஸாதி
 வெண - ஸ்வரூபத்தினாலேயே, ஸாஜுக்களாய் - போக்யங்களாய்.

‘கரணாகரணநலிபங்களான சுவலிசங்கன் புகுத்
தாலும் ப்ரபாணனுக்கு நரகாபிகளில்லை’ என்றது சூக்ஷ்மமாக
வாதல் ஸ்ரீமாத்வாதல் லவசு ப்ரவத்தியைக் கைமுத
லாகப்பற்றின வரகெகாணிக்கு ப்ரவனுப்ராஸ்யடிபு
தவிசெஷத்தாலே ஸுலிபாலிபுகமாக சுகுதூகரண
கூதூகரணநலிபமான சூக்ஷ்மதியுத்தம் திறத்ததால்
| ‘டிஷ்டே யபுஷுதிசுடி ஸாஹஸண வலிவெபுஷா
தெஷா தெஜா விசெஷெண ப்ரதூவாயொ ந விடி
தெ||’ என்னும் விஷயமன்றிக்கே கம்மளவில் ‘தடிநீகடிப்ர
யுஜா ந ஸீடிதூவாடி’ என்னும்படி நிற்கையாலும், யபு
திசுடிம் பண்ணின உஹாதூக்களுக்கும் ஸுகுதவி நர
ஸாதிப்ரதூவாயம் சொல்லுகையாலும், அவ்வகூதூகரண

கைமுதலாக - சூதாரமாக. வரகெகாணிக்கு - அங்கமாக
அனுஷ்டித்த பந்தன், ஸ்வதந்திரமாக அனுஷ்டித்த ப்ரபன்ஸன்
ஆகிய இருவர்களுக்கு. ப்ரவனு-மிகவும் பலமுள்ளதான, ப்ராஸ
ஸ்யடிபு தவிசெஷத்தாலே - பனம் கொடுக்க ஆரம்பித்திருக்கிற
பாபத்தினால். சுகுதூகரண - செய்யக்கூடாததைச் செய்தல்.
கூதூகரண - செய்யத்தகுந்ததைச் செய்யாதிருத்தல். வலிவெபு
ஷா - முன் டீனர்களுக்கு, யபுஷுதிசுடி - தர்மத்தை மீறி நடப்
பதும், ஸாஹஸண - ஸாஹஸகார்ப்பமும், டிஷ்டே - காணப்பட்
பிருக்கிறது, தெஷா - அவர்களுடைய, தெஜாவிசெஷெண
- மிகுந்த தேஜஸ்ஸினால், ப்ரதூவாயடி - தோஷம், ந விடிதெ
- இல்லை. என்னும் விஷயமன்றிக்கே - என்று சொல்லப்படுகிற அப்
படிப்பட்ட மஹாயர்களைத் தவிர, தசு-அந்தப் பெரியோர்களின்
தர்மாதீதர்மத்தை, சூநீகடி-பார்த்து, ப்ரயுஜாநடி - செய்கிற,
சுவராடி-ஜ்ஞான ஸக்திகளால் தாழ்ந்தவனாகிய மனிதன், ஸீடிதி
- துக்கப்படுகிறான். ஸுகுதவி நரஸாதி - புண்யம் நசித்துப்
போவது முதலிய, ப்ரதூவாயம் - தோஷம். வரஸஹஸம் -

ங்கள் பூதவாயவெறதுக்களாய் கின்றால் | 'வலவா^வருஷ
 னிலீக்ஷ்ய வாயவா^வஸம் வடிதி யதி: கிரு தவ்ய கண^க
 னு^கயெ | வாரி^வஹர உய^உவலி^உடி^உக^கபு^பவ^பஹா^பநு^ந பூ^பவ^ப
 ஹ^ஹதி^{தி}நு^நண^ணம்^{ம்} ம^ம வெ^வஷ^ஷவ^வத^தம்^{ம்} |, 2. டே^டவ^டம்^{ம்} ரா^ரஜ^ஜய^ய
 ம^ம வி^{வி}ஷ^ஷய^யபே^ப பூ^பவ^பஹா^ப வ^வரா^ரய^யண^ணம்^{ம்} | 3. தெ^தஷ^ஷம்^{ம்}
 ய^யத^தவ^வர^ரஜெ^ஜக^கய^யம்^{ம்} ம^ம வ^வ தெ^த க^கர^ரக^கள^ளக^கவ^வம்^{ம்} |, 3. யே^ய க^கர^ரஸ^ஸ
 ம^ம உ^உரா^ரத^தம்^{ம்} வ^வர^ரவ^வர^ரவ^வர^ரக^கா^அஸ^ஸம்^{ம்} | தெ^தவி^{வி} ய^யா^அ
 வ^வம்^{ம்} ய^யா^அ க^கர^ர ம^மர^ரய^யண^ணா^அய^யம்^{ம்} ||' இ^இத^தய^யத^திக^கள^ளி^இல்
 ப^படி^{டி}யே^{யே} க^கர^ரக^கா^அதி^{தி}ஜெ^ஜக^கய^யம்^{ம்} வ^வர^ரக^கா^அ தே^{தே} ய^யமா^{மா}ஸ^ஸம்^{ம்}ல^லவ^வம்

பாசத்தைக் கையில் வைத்துக் கொண்டிருக்கிற, வலவா^வருஷம் -
 தன்னுடைய வேலைக்காரனை, ஸ்வி^வலீ^லக்ஷ்ய - பார்த்து, யதி: - யமன்,
 தவ்ய - அவனுடைய, கண^கயெ^{யெ} - காதின் ஸம்பத்தில்,
 வடிதி - சொல்லுகிறான். உய^உவலி^{லி}டி^{டி}க^கபு^பவ^பஹா^பநு^ந - பகவானை
 ஆராயித்தவர்களை, வாரி^வஹர - விட்டுவிடு, ஸஹர் - கான்,
 ஸ^ஸநு^{நு}நு^{நு}ண^ணம்^{ம்} - சீவன மனிதர்களுக்கு, பூ^பவ^பஹா^ப - யஜமானன்,
 வெ^வஷ^ஷவ^வத^தம்^{ம்} - வைஷ்ணவர்களுக்கு, 2. (யஜமானன்) அல்ல,
 யே^{யே} - எங்கள், ரா^ரஜ^ஜய^யம்^{ம்} - சாந்தத்தைத் தரித்துக்கொண்டவ
 னாயும், டே^{டே}வ^வம்^{ம்} - தேவனாயும் இருக்கிற, வி^{வி}ஷ^ஷய^யம்^{ம்} - விஷ்ணுவை,
 வ^வரா^ரய^யண^ணம்^{ம்} - பாமகதியாக, பூ^{பூ}வ^வஹா^ஹ - ஆராயித்திருக்கி
 ருர்களோ, தெ^{தெ}ஷ^ஷம்^{ம்} - அவர்களுக்கு, ய^யத^தவ^வர^ரஜெ^{ஜெ}க^கய^யம்^{ம்} - யம
 னுடைய லோகத்தில் வளிக்கும் தன்மை, 3. இல்லை. தெ^{தெ} - அவர்
 கள், க^கர^ரக^கள^ளக^கவ^வம்^{ம்} - கரகத்தில் இடமுடையவர்களும், அதாவது
 வளிப்பவர்களும், 3. அல்ல, யே^{யே} - எந்த மனிதர்கள், க^கர^ரஸ^ஸ
 ம^ம - தனய இல்லாதவர்களோ, உ^உரா^ரத^தம்^{ம்} - கெட்ட ஸ்வ
 பாவமுடையவர்களோ, த^தய^யம்^{ம்} - அப்படியே, வ^வர^ரவ^வர^ரவ^வர^ரக^கா^அஸ^ஸ
 ம^மபத்தைச் செய்வதிலேயே ஆகைடையவர்களோ, தெ^{தெ} - அந்த,
 ம^மர^ரய^யண^ணம்^{ம்} - மனிதர்களும், ம^மர^ரய^யண^ணா^அய^யம்^{ம்} - காராயணனை
 ஆராயித்தவர்களாய்க்கொண்டு, வ^வம்^{ம்} - உயர்ந்த, ய^யதி^{தி} - ஸ்தா

சுமந்தாவரிக்ஷாவதெஸங்களாலே சுவராயநிஸார
முண்டாமென்றபடி. 1 'கிஷ்நா டிஸ்வாஸள வா த யஜோ
த வ யாதகாஃ | ஸ்ரீமதாஸ்ய யஸ்யாதா கெஸவா
மும்ஸாஸாஸா ||', 2 'நமன் கூறுசெய்துகொண்டிருந்த குற்ற
மெண்ணவல்லனே', 3 'நலியு நாகமுரைத்து நமனுக்கிந்தியா
தொன்றுமில்லை' இதுரதிகளையுமிங்கே சுமஸாஸிப்பது. 13

1 ராஜகூலாநனுக்கும் சுவராயநம் பண்ணி நடக்கவேண்
மொப்போலே இவ்வுபுதுவாயமும் வாராமக்காகசுவராயநம்

னத்தை, யானி - அடைகிறார்கள். நாகாதிஃஸாஃகெஸம் -
நாகம் முதலிய பெரிய கஷ்டங்கள். யஜாவலிஃஸவம் - அவரவர்
களுக்கு எப்படி ஸம்பவிக்கக்கூடுமோ அப்படி, சுமந்தாவம் -
செய்ததேறகு பாபம் செய்ததோடே என்கிற எண்ணம் உண்டாவது,
ஸிக்ஷாவதெஸா - ஸிக்ஷாநுபமான உபத்திரவங்கள். சுவராய
நிஸாரம் - அபராதங்களுக்குப் பரிஹாரம். யஸ்ய - எவனுடைய,
ஸ்ரீதா - ஆத்மாவானது, ஸாஸா-எப்பொழுதும், கெஸவாமும்ஸ
காஃ - பகவானை ஆஸ்ரயித்திருக்கிறதோ, தஸ்ய - அவனுக்கு,
அவனுக்குத் துக்கத்தை உண்டுபண்ணுகிற விஷயத்தில், கிஷ்நாஃ -
பமகிக்காங்களும், டிஸ்வாஸளவா - யமனுடைய தண்டமும்
பாசமும், யஜஃ - யமனும், யாதகாஃ - நாகதுக்கங்களும், தஸா
யஜாஃ - ஸக்தி உடையவர்களல்ல, அவனுக்கு இவர்களினால் ஒரு
தொந்திரவும் செய்யமுடியாது என்றபடி. நமன் - யமன், கூறு
செய்துகொண்டு - தன்னுடைய பாசமாக நினைத்துக்கொண்டு, இறந்த
குற்றம் - பழைய குற்றங்களை, எண்ணவல்லனே - நினைக்க ஸக்தி
உடையவனாவனே. நலியு - ஹிம்ஸை செய்கிற, நாகமும் - நாக
லோகமும், னைந்து - சசித்து, நமனுக்கு - யமனுக்கு, இங்கு - இந்த
லோகத்தில், யாது ஒன்றும் - ஒரு காரியமும், இல்லை. 13

சுமந்தா, சுவஸ்ய-இந்த, வராயநஸ்ய-ஐக்கமும் ஸ்தாவரம்
மாகிய, ஹோகஸ்ய - லோகத்திற்கு, விதா - தகப்பனாராக, சுவமி.

கள் உரவாரிஹாணீயுங்கள்' என்றது 1 'விதாவரி ஹோ
கஸ்ய வராவரஸ்ய சுவஸ்ய வுஜ்யஸு மஹா மஹீ
யரது' உதூரிகளிற் சொல்லப்பட்ட வஸ்வாஸ்களுடைய
வஸ்வாஸு இவனை வுதூரிகளைப்போலே வசஷ்வா தியாய்
ரஸிதிற்கும்படி திற்சிற ஹாமவதனுக்கு யசவிஷயமே
மில்லையென்றும் சுவவாரங்கள் புருத்தலாவை நீங்குகைக்கு
சில உவகுதூஸங்களளவும் மஹுமாய்விடும் என்றுஞ்சொல்லுகிற
ஸாஸ்திராஸுங்களின்படியே வுலிவலிவபாவராயம் சிறக்
தால் சமாதாயம் சிறந்து வுதூரிகளைப் பண்ணாதபோது
ஸிஷ்யாஸுதூரிகளையே வுலிவலிவபாவராயம் சிறக்
கையாலே இப்படி ஸாஸ்திர நியமங்களுக்கு இலக்காகமைக்
காக 2 'வசுவாரி யஸ்ய வராவரணி வுமஹாஸி சநீஷி
ணஃ | உவஹுஸுதூரம் வரணி வுதூரம் உதூரீய வுமஹே

ஆகிரீர், மஹீயரது - மிகவும் சிறந்தவரான, மஹாஃ - ஆசார்யன்,
(ஆகாரினால்) வுஜ்யஸு - பூஜிக்கத்தக்கவர். வுதூரிகளைப்
போல - பின்னை முதலியவர்களைப்போல, வசஷ்வா தியாய் -
விசேஷப்ரீதியை உடையவனும், யசவிஷய - யமனுடைய தேஸத்
திற்கு, மஹம் - போவது, உவகுதூஸங்களளவும் - துக்கங்கள்
உண்டாகும் வசாரினாக. மஹுமாய்விடும் - ப்ரபோஜனமாகும்,
ஸாஸ்திராஸுங்களின்படியே - ஸாஸ்திர முதலியவைகளில் சொல்லப்
பட்டிருக்கிற அர்த்தங்களின் ப்ரகாரம், வுதூரிகளைப் - அப
சாரத்தைப் பொறுத்துக்கொள்ளுதற்காக ப்ராயஸ்சித்த ரூபமாக
மஹாபடியும் ப்ரபத்தி. 'ஸிஷ்யாஸுதூரம்' இத்யாதி - ஸிஷ்யாஸுதூர
சில துக்கங்கள். இப்படி - இப்படிப்பட்ட, ஸாஸ்திர நியமங்க
ளுக்கு - பகவானுடைய சிஷ்யாஸுதூரிகளைப்படுத்திற்று, இலக்காகமைக்
காக - தான் விஷயமாகாமல் இருப்பதற்காக. இது மேல் 'வசுவாரி
யுதூரம்' என்பதுடன் அக்ஷரிக்ரேதது. யஸ்ய - எந்த, சநீஷி
ணஃ - விசேஷமாகிய புருஷனுக்கு, உவஹுஸு, உதூரம் - வரிம,

புஜாநு||' உதாரணிகளிற் சொன்ன சுவயா நவி சொஷமுடை
யவனாய் சுமாமதாநீக்ஷணம் பண்ணின விவன் 1 'நயவேன்
பிறர்பொருளை நள்ளேன்கீழாரோடு', 2 'செய்யாதன செய்
யோம் தீக்குறளைச் சென்றோதோம்' உதாரணிகளில்படி யேற்கவே
சுவாராயங்கள் புருராதபடி வதி - க் க ஸ்ராவமென்றபடி.
3 'விஹிதெ ப்ரதிவிஹிதெ வ யயாஜதி யயாவனது |
சுவயாவிரிதலா: ஸ்ரீ உந வ தெ - ராஜகூராவசு|'

பாணி: - கை, வதூயீ - நான்காவதான வாக்கு, இவைகளாகிய,
அரராணி - பாபம் வருவதற்கு வழியான, வசவாஸி - நான்கு
இந்திரியங்களும், உபாநி - காப்பாற்றப்பட்டிருக்கிறதோ, ஸ்வெ
- அவனை, புஜாநு - புருஷன். சுவயா நவி சொஷம் - மிகுந்த
ஸாவதானமாயிருக்கும், தன்மை. சுமாமதாநீக்ஷணம் பண்ணின -
இனி வரப்போகிறதை ஆலோசித்துக்கொண்டிருக்கிற இவன், பிறர்
பொருளை - அபலாருடைய தர்மத்தை, நயவேன் - ஆசைப்படமாட்
டேன், கீழாரோடு - தாழ்த்தவர்களுடன், நள்ளேன் - ஸ்ரீகூறம் செய்ய
மாட்டேன், செய்யாதன - பூர்வர்களினால் அனுஷ்டிக்கப்படாத கார்
யங்களை, செய்யோம் - செய்யமாட்டோம், தீ-கெடுதலான, குறளை
- வார்த்தைகளை, சென்று - ஓரிடத்திற்குப்போய், ஓதோம் - சொல்ல
மாட்டோம், கோழ்ச்சொல்ல மாட்டோம் என்றபடி. ஏற்கவே -
எப்பொழுதும் என்றபடி. விஹிதெ - மரஸ்சிசங்களினால் விதிக்கப்
பட்ட கார்யத்திலும், ப்ரதிவிஹிதெ - தடுக்கப்பட்ட கார்யத்தி
லும், யயாஜதி - என்னுடைய புத்திக்குத் தக்கபடியும், யயாவ
னம் - என்னுடைய மாக்திக்குத் தக்கபடியும், ஸ்ரீ உந - ஸ்ரீயை
பதியான நாயாணனை, சுவயி - உம்மிடத்தில், சுவிரிதலா: -
ஸமர்ப்பிக்கப்பட்ட பாதத்தை உடையவனாக, ராஜகூராவசு -
ராஜகுமாரனைப்போல, வதெ - இருக்கிறான். இந்த வசனத்தில்
அவஸ்யமாய் கர்த்தவ்யங்களானவற்றை அனுஷ்டிப்பதிலும், விட
வேண்டியவற்றை விடுவதிலும் நமக்கு ஒரு ஸம்பந்தமில்லை, அது
அவனுடைய பரிமே என்று ஏற்படுகிறபடியினால் கீழ் அவதானத்து
டன் நடக்கவேண்டும் என்று அருளிச்செய்திருப்பது எப்படி.

என்கிற வவநத்துக்கு சுவஸூகதபூவுங்களில் பூவதீ
ராலபமாகவும் வரிஹரணீயங்களில் நீவதீராலபமாக
வும் பண்ணவேண்டும் வதீயில் எனக்குள்ள ஜீரா நவநுங்களு
க்கு சுவஸூகத உபாயவஸூலியையும் சுதினூஜ நத்தில்
வாரகமொபூதிவஸூலியையும் விட்டு பூவதீயா
கின்றேன் என்கையிலே தாதுயம். 14

பூவதீக்குக் கோலின வறுத்துக்கு ஒன்றும் பூதி
வஸூகயில்லை' என்றது 1 'விதுலாவெத வம்பூரஜம் ந
த்யஜேயம் கயணந | கொஷா படிவி தவ்ய வஸூரக

ஸங்கதமாகும் என்கிற ஸங்கதையை திருவுள்ளத்தில் கொண்டு
'விஹிதே'இத்யாதி வசகந்திற்றுத் தாத்பர்யம் அருளிச்செய்தோர்—
'என்கிறவவநத்திற்கு' என்றாரம்பித்து. சுவஸூகதபூவுங்களில் -
அவஸ்யம் அனுஷ்டிக்கவேண்டிய பவைகளில். வரிஹரணீயங்க
ளில் - விடவேண்டிய பவைகளில். வதீயில்-வ்யாபாரத்தில், உபா
யவஸூலியையும் - கர்த்தவ்யங்களை அனுஷ்டிப்பதில் இது உபாயம்
என்கிற ஜ்ஞானத்தையும், சுதினூஜ நத்தில் - அதைச் செய்பத் தவறி
னல், வாரகமொபூதிவஸூலியையும் - மோகஷத்திற்கு
விசேதி என்கிற புத்தியையும். பூவதீயாளிகின்றேன் - அனுஷ்டிக
கின்றேன், அதாவது இவைகளை அனுஷ்டிப்பது மோகஷத்திற்கு
உபாயமென்றாவது, அனுஷ்டிக்காவிடில் மோகஷம் வராது என்
ருவது புத்தி இல்லாமல் பகவானுடைய தீக்ரஹம் உண்டாகாமல்
இருக்கவேண்டுமென்று ப்ரவ்ருத்தி செய்கின்றேன் என்றபடி.
இதான 'சுவயூஹிதஹர?' என்பதின் தாத்பர்யம். 14

விதுலாவெத - ஸ்நேஹிதனாயிருக்க வேண்டும் என்கிற எண்
னத்தினால், வம்பூரஜம் - அங்கங்களுடன் கடவந்து ஜய்ரயித்த
யனை, கயணந - எவ்விதத்திலும், நத்யஜேயம்-கிடமட்டேன்,
தவ்ய-அந்த ஜய்ரயித்தவனுக்கு, கொஷா - தோஷம், படிவி
வஸூரக - இருத்தபோதிலும் இருக்கட்டும், வனதக-இது, வஸூரக.

ஸதாசெதஹ்வி-தது ||', 2 'களனெய பூதிஜரநீஹி
த செ லுதஃ' பூணஸூதி', 3 'ஸவபுயபேபாநு வரிதூ
ஜூ சாசெகம் ஸரணம் வுஜ | ஸஹம் சுவா ஸவபுயபாவெ
ஹோ சோஷயிஷ்நாநி சாஸுஹ?', 4 'சாசெகசெவ ஸர
ணசாதாநம் ஸவபுஷேஹிதாது | யாஹி ஸவபுதலாவெ
த யாவஸுஹி ஹுகுதொலயது ||' என்கிறபடியே ஸர
ணூரலிபூரய விஸேஷத்தாலும், 5 'தெஷாஃ து தவ
ஸாஃ நூஸசெதிரிகு தவஸூதது' என்கிற பூலாவா

பெரியோர்களுக்கு, ஸஹ்வி-தம்-சிந்திக்கத்தக்கதாகாது, ஸ்தோத்திர
ம் பண்ணத்தக்கதாகும் என்றபடி. களனெய : ஒ! அர்ஜுன, செ.
என்னுடைய, லுதஃ-பத்தன், தபூணஸூதி - நாமம் அடைகிற
தில்லை (என்கிற இந்த விஷயத்தில்), பூதிஜரநீஹி - நீயே ப்ரா
கிஜ்ஞை செய். ஸபுயபேபாநு - எல்லாத் தர்மங்களையும், வரி
தூஜூ - சிட்டுசிட்டு, அங்கமாக அணுஷ்டிக்காமல் என்றபடி, சாசெ
கம் - என்னை ஒருவனையே, ஸரணம்வுஜ - ஸரணமாக அடை,
ஸஹம்-நான், சுவா-உன்னை, ஸவபுயபாவெஹுஃ - எல்லாப் பாபங்
களிலிருந்தும், சோஷயிஷ்நாநி - விடுவிக்கிறேன், சாஸுஹஃ -
நீ தூக்கிக்காதே, ஸவபுஷேஹிதாம் - எல்லா ப்ராணிகளுக்கும்,
சூதாதாம் - ஆத்மாவாகிய, சாம் - என்னை, வாகம் - ஒருவனையே,
ஸவபுதலாவெத - எல்லாவற்றிற்கும் இவன் அந்தராத்மா என்
கிற புத்தியினால், ஸரணம்யாஹி - ஸரணமாக அடை, ஸுகு
தொலயம்-ஒரு ப்ராணியினிடத்தில் இருந்தும் பயம் இல்லாமையை,
யாவஸுஹி - அடையப்போகிறது. ஸரணூ - ஸரண்பனாகிய பக
வானுடைய, ஸவிபூரயவிஸேஷத்தாலும் - ஸங்கல்ப சிஸேஷத்
தாலும். தெஷாஃ - அந்த, தவஸாஃ - தபஸ்ஸுகளுக்குள், நூ
ஸம்-பாந்தாஸம், ஸதிரிகு - மேல் பட்டநாண, தவஸு-தபஸ்ஸாக,
ஸூதம் - ஸ்ருதியில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. பூலாவாதி

கிரயத்தாலும், 6 'கேஹாலிக் கதாஸோஷி ப்ரதூவா
யொ த விஷுதெ | ஸ்ரஜகயூஷி யஜிஷு த்ராயதெ
கஹதொ லயாசு||' என்ற நிற நிவ்ரத்தியஜிஷுநத்தில்
சொன்ன நிஷுஷ்டம் நிஷுஷ்டனுடைய ப்ரபத்தியில் கெ
கூதிகந்யாயவரிமகையாலும், 7 'யாவநாஸூதி ப்ர
வடி', 8 'உவாயாவாயஸ்யொயொ நியயா ஹீயதெ
கயா' என்றது 8 'ஊஷா ஸா வெவிகி நிஷா ஹு

ரயத்தாலும் - ப்ரபத்தியினுடைய கிரீஸாஷமான மஹிமையினாலும்,
உஹ-இந்த சிவ்ருத்தி தர்மத்தில் இடையில் கிட்டுப்போனல், சுவி
க்ரகதாஸு - ஆரம்பித்ததற்கு காரணம், ப்ரதூவாயு - தோஷ
மும், கவிஷுதெ - இல்லை, சுஷு-இந்த, யஜிஷு - சிவ்ருத்தி
தர்மத்தினுடைய, ஸ்ரஜகயூஷி - அப்பபாகமும், கஹதஃ - பெரிய,
லயாசு-பயத்தில் இருந்து, த்ராயதெ - காப்பாற்றுகிறது, நிவ்ர
த்தியஜிஷுநத்தில்-ப்ரபத்தியைவிட வேறுபட்ட மற்றகர்மயோகம்
முதலிய சிவ்ருத்தி தர்மங்களில், நிஷுஷ்டம் - கிரீஸயம். நிஷுஷ
னுடைய - மோகஷத்தைத்தவிர மற்றப் பலங்களில் ஆசையில்லாதவ
னுடைய. கெகூதிகந்யாயவரிம - கர்மயோகாதிகளுக்கே இப்
படிப்பட்ட ப்ரபாவம் இருக்கும்பொழுது அவைகள் எல்லாவற்றை
யும்விட அதிகமான ப்ரபாவத்தையுடைய ப்ரபத்திக்கு அப்படிப்
பட்ட கிரீஸாஷமுண்டென்பதைப் பற்றிக் கேட்க வேண்டியதில்லை
என்றபடி. யாவநாசு-(இதர பலங்களை) யாசிப்பதினால், கஸூதி
- காரணமாகிருன், ப்ரவ-கிரீஸயம். உவாயாவாயஸ்யொயொ
- காரண கர்மங்களுடையவும் நிஷித்த கர்மங்களுடையவும் ஸம்பந்தம்
கேரிட்டால், சுதயா-இந்த, நிஷுயா-நிஷ்டையினால், ஹீயதெ
- குறைத்து கிடுகிருன். 'என்றது' என்பதுமேல் 'வெவகயூசாத்ர
வாரமாகையாலும்' என்பதுடன் அவ்யிக்கிறது. ஊஷா - இது,
ஸா - அப்படிப்பட்ட, வெவிகி - வேதத்தில் சொல்லப்படுகிற,
உவாயாவாயஸ்யுசா - உபாயம் அபாயம் இவை இரண்டிற்கும்

வாயாவாயஜ்யோ' என்கிறபடியே உவாயாவாயவிசிஷ்ட-
ஜ்யோவகுதிநினுடைய விசேஷணவெகஜ்யோதுவர
மாகையாலும், 1 ராஜ்ஜிவரதாவிஸ்ரஹாசு குஜுதெ
யவ்ய வஸுதெ | யயா விமலிதா வஸுஷ்வரோவா வஸு
வ்யு வஸுதா | தயா வுஹாஜேவிஸ்ரஹாசு ப்ரவதீ: ப்ர
யுதா ஹவெசு | தயாவிஸ்ரஹயுதாநாஃ சூக்திம் ஹ
வஸுதி விராஜிராசு ||' என்றது ப்ரவத்யுநாஷ்டாநகாஸுத்
தில் விஸ்ரஹரதிவாஸுதெவகஜ்யுவர மாகையாலும்,

நடுவில் இருக்கிற, நிஷா - கிளைமை, 'உவாயாவாய' இப்பாதி-
காய்கர்மங்கள், நிஷித்த கர்மங்கள் இவைகளை விட்டுவிட்டு நடுநிலை
யில் இருப்பதாகிற நிஷ்டையினுடைய, 'விசேஷண' இப்பாதி -
உவாயாவாயங்களை விட்டுவிடுவது என்கிற விசேஷணம் இல்லை என்
பதை மாத்திரம் சொல்லுகிற நாகையினாலும். இங்கு 'உத்ய' என்
பதினால் நிஷ்டைக்கு விசேஷணம் குறைந்து விடுகிற தத்தனை
போக்கி பலம் கிடைப்பதில் ஸந்தேஹம் இல்லை என்பது தெரிவிக்க
ப்படுகிறது. குஜுதெயவ்ய - ஹனுமானுடைய, வஸுதெ -
(புரும்மாஸ்திரத்தினால்) கட்டுவதில், ராஜ்ஜிவரதா - ராஜ்ஜி
ஸர்களினுடைய, சுவிஸ்ரஹாசு - சிஸ்வாஸம் இல்லாமையினால்,
சுரோவாவி - சிண்டிபாகாததாய் இருந்தபோதிலும், சுவ்யு வஸு
தா - அஸ்திரத்தினுடையகட்டு, யயா - அப்படி, வஸுஜீ - அப்பொழுதே,
விமலிதா - நழுவிப்போயிற்றே, தயா - அப்படியே, வுஹாஃ -
மனிதர்களினுடைய, சுவிஸ்ரஹாசு - கம்பிக்கையில்கையினால்,
ப்ரவதீ - ப்ரபத்தியானது, ப்ரயுதா - நழுவினதாக, ஹவெசு
- ஆய்விடும், தயாசு - ஆகையினால், விஸ்ரஹயுதாநாஃ -
கம்பிக்கையை உடையவர்களுக்கு, விரா - அந்த ப்ரபத்தி, சுவிராசு
- சிக்கிரத்திலேயே, சூக்திம் - மோகத்ததை, ஹவஸுதி - கொடுக்கப்போ
கிறது. 'விஸ்ரஹரதிவ' இப்பாதி - மஹா சிஸ்வாஸமாகிற
அங்கம் இல்லாமல்போனால் ப்ரபத்தி பலத்தைக் கொடுக்காது என்

2 'யஜேஞ்சுரஹுதேத க்ஷிரதி தவஃ க்ஷிரதி விஷயாக்ஷி
 சூயம் விபுப்ரவரோதேத ஓகம் க்ஷிரதி கீதகாக்ஷி'
 உத்யோகிதனிற்போலே மத் தும் பூஷிதீக்கு விசேஷித்து
 பூதிஸகாக்ஷிகளைச் சொல்லுவதொரு விசேஷவக வில்
 லாமையாலும், ஹோகவெடிங்களில் ஓரிடத்திலும் லஸ்யபூ
 காரணிகவிஷய ஸரணாமதிக்கு மஹுஹாநி காணமை
 யாலும், ஸவவாடிதரான ஸ்ரீ ஹரதாழ்வான் 3 'சேஷே
 வுரஹாஷி ஸாலாயாஃ', 4 'ஸிரஸா யாவதஸ்யஸு வவ
 தம் த க்யதம் சயா' உத்யோகிதாசூத்தைதக்கொண்டு பூவ

பதைச் சொல்லுகிறது. யஜேஃ - யாகம், க்ஷுதேத - பொய்யி
 னால், க்ஷிரதி - நசித்து விடுகிறது, தவஃ - தபஸ்ஸு, விஷயாக்ஷி -
 கர்வத்தினால், க்ஷிரதி - நசித்து விடுகிறது, சூயம் - ஆயுஸ்ஸு,
 விபுப்ரவரோதேத - ப்ராம்மணர்களை அவமதிப்பதினால், க்ஷிரதி,
 ஓகம் - தானம் செய்வது, கீதகாக்ஷி - தானே சொல்லிக்கொள்ளுவ
 தினால், க்ஷிரதி. விசேஷித்து - தனித்து, பூதிஸகாக்ஷிகளை -
 தடுக்கக்கூடிய சில கர்மங்களை, ஹோகவெடிங்களிலும் - லோகத்தி
 லும், வேதங்களிலும், லஸ்யபூகாரணிகவிஷய - ஸாமந்திய
 முடையவனாகும், தபையையுடையவனாகும் இருக்கிற ஒருவனிடத்தில்
 செய்யப்படுகிற, மஹுஹாநி - ப்ரபோஜனமில்லாமை, ஸவவாடித
 ரான - பெருமாள் வனவாஸம்போனது பாதனுக்கும் இஷ்டம்தான்
 என்றாவது, பாதனே தாயாசாத்துண்டி பெருமானைக் காட்டுக்குப்
 போகும்படி செய்தான் என்றாவது ஜனங்கள் சொல்லும் அபவாதத்
 தில் இருந்து பயந்தவனான. ஸாலாயாஃ - பர்ணஸாலோசின், அதா
 வது ஆஸ்ரமத்தினுடைய, வுரஹாஷி - முன்பாகத்தில்,
 சேஷே - படுத்திக்கொள்ளப் போகிறேன், ஸிரஸா - தலையி
 னால், அதாவது தலைபால் வணங்கி, யாவதஃ - ப்ரார்த்தித்தவனான,
 தஸ்ய - அந்தப் பாதனுடைய, வவதம் - வார்த்தை, சயா - என்
 னால், தக்யதம் - செய்யப்படவில்லை. உத்யோகிதாசூத்தைதக்

த்தி பண்ணினாரென்று சொல்லுமறுக்கு யயாவிப்ராபம் யயா
காலுலிகேதவிலியுண்டாகையாலும், 5 'தாவடாதிபு ஸ்ரீ
வாஹா தாவதெநாஹ 11' 12வாஸுபு | யாவஹயாதி ஸா
ஸம் சவாசெஷவாஸாஸகது ||' என்று லமவக்ஷுபாஸ
னுக்கு சுலிகேதமும் அப்போதே விலிக்ஞும்படி சிர்கையா
லும், ஸவபுஸாதிபம் பரகோநாணிகனா ஸவெபுஸ
நனைப்பற்றி பூபதி பண்ணுகிறவன் யாதோரு காலுத்திலே
யாதோரு மும் வரவேணுமென்று கோலினான் அந்தக்காலத்

கோண்டு - என்று சொல்லியிருப்பதை மாத்திரம் கொண்டு, யயாவி
ப்ராபம் - ஸ்ரீபரதாழ்வானுடைய அபிப்பாயப்படி அதாவது
அபவாதம் திருவதற்காகப் பாதன் ப்ரபத்தி பண்ணினபடியி
னால் அப்பொழுது அந்த அபவாதத்தைத் தீர்த்து வைத்தார்
என்றபடி. இவ்விடத்தில் தான் ஸ்வதந்திரன் என்றும்
தான் ராஜாவாக இருக்கைக்கு ஆசைப்பட்டார் என்றும் சொல்
லப்பட்ட அபவாதம் திருவடி நிலையாழ்வாஸாத் தந்தருளினபடியினால்
பரிஹரிக்கப்பட்டதாயிற்று என்னும் அர்த்தத்தை இவர் தாமே
' நமுகொணியுடைய உமலீபகுணபூபவதேஃ மம
நிஸிவணி விவஸிதஸாஸகாஃ நித்யம் யதாஸகம் ' என்று
ஸ்ரீ பாதுகாஸஹஸ்ரத்தில் அருளிச்செய்தார்தே. யயாகாலும்
முன்பே பலம் கொடுப்பதற்கு ஆரம்பித்திருக்கிற தேவதைகளி
னுடைய ஸாஸகதியின் பலம் தலைக்கட்டினவாதே பரதாழ்வா
னுடைய ப்ரபத்திக்கு ஸாக்ஷாத்பலமான பகவான் அயோத்யைக்கு
எழுந்தருளி திருவடிகேடகம் பண்ணிக்கொள்ளவேண்டும் என்கிற
பலம் எரித்தித்தது என்றபடி. இப்படி பகவானிடத்தில் அனுஷ்டிக்கப்
பட்ட ஸாஸகதி ஒருகாலும் பலம் கொடுக்காமல் இருக்காது,
யயாலிகேதம் யயாகாலம் பலம் அனிகாபூதம் என்பதை 'முற்பாட
ரான தேவர்கள் பண்ணின ப்ரபத்திக்காக ராவணவதத்திற்கு எழும்
தருளுதையும், பிற்பாடரான ஸ்ரீபரதாழ்வான் பண்ணின ப்ரபத்திக்
காக மீண்டு திருவடிகேடகம் பண்ணிக்கொண்டு ராஜ்யம் பண்ணுகை

நிலே அந்த மலமவனுக்கு வருகையிதம். நடுப்புருத்த நிஷி
லகாஜ்யங்களுமதுக்கு ப்ரதிவஸகங்களன்றிக்கே ஸயிகாரா
தாமுணப்ராயஸிதாபிகளாலே நடுவே தீர்த்துவிடுமென்றபடி.

‘வஸுலிபாடுவபூரபயாநங்கள் புகுந்தாலும் ப்ராயஸி
தவிசெஷம் ஸயிகாரிவிசெஷரியதம்’ என்றது | ‘ஸரீரம்
வதுகாயண வயதீ காலம் வ கஜ வ | வஸீக்ஷயஜ

யும் திருத்தமாகையாலே ஸ்ரீபாதாழ்வானுக்குப் ப்ரபத்தி பண்ணின
போது பரமபலம் சுடக்கொனத் தலைக்கட்டிற்றில்லைபயாநிலும் அவ
ருக்குக் கைகேயி வரத்தாலே ப்ரஸந்தமான அவத்யம் தீரும்படி
‘மரவடிவயத் தம்பிக்கு வரன்பணயம் எனத்துப்போய் வானோர்
வாழ’ என்றபடியே அப்போது ஸாக்ஷாத் பலமான திருவடிகளுக்கு
ப்ரதிநிதியான ஸ்ரீ ஸட்கோபனாலே பலதவம் சொல்லிப் பின்பு
பூர்வ ப்ரதிநிதமான தேவகார்யம் தலைக்கட்டினவாறே ஸ்ரீபுஷ்பக
விமானத்தாலே ஸாக்ஷாத் பலமான திருவடிகள் ஸ்வயமாகதங்களாய்
அயத்குலப்பதங்களானபடி சொன்னான்’ என்றிவந்தாமே ஸ்ரீமத் அபய
ப்ரதான ஸாரத்தில் அருளிச்செய்தாரிதே. நிஷிலகாஜ்யங்களும் -
நிஷித்தகர்மங்களும் காம்யகர்மங்களும், அதுக்கு - ப்ரபத்தியினால்
உண்டாகப்படுகிற பலத்திற்கு, ப்ரதிவஸகங்களன்றிக்கே -
தடைசெய்யக்கூடியவைகளாக இல்லாமல், ஸயிகாராதாமுண-
தன்னுடைய அதிகாரத்திற்குத் தகுந்ததான, ப்ராயஸிதாபிக
ளாலே - ப்ராயஸித்தம், ஸரிசுத, இவைகளாலே, நடுப்புருத்த - ப்ர
பத்தி பண்ணினதற்கும் பலம் கிடைப்பதற்கும் நடுவில் நேர்த்ததான.
நடுவே - பலம் பெறுவதற்காக இவனால் கோலப்பட்ட காலத்திற்குள்
னேயே.

15

ஸரீரம் - தேஹத்தையும், வது - பலத்தையும், ஸுயம்வ -
வரும்படியையும், வயதீ - வயதையும், காலம் - காலத்தையும், கஜ -
ப்ராயஸித்தத்திற்கு நிமித்தமாகவற்பட்டகார்பத்தையும், வஸுலூ -
தன்னுடையபுத்தியினால், வஸீக்ஷய - யோசித்துப்பார்த்து, யஜ்விசி -
தர்மத்தை அறிந்தவன், ப்ராயஸிதாபி - ப்ராயஸித்தங்களை, நிஷி -

விஷ்ணுப்ராபாயஸ்தூதிநிதிபுஸேகி', 1 'சுவி வெசு
வாதகம் கிஷிகேரதி கும்பாசு பூராதத: | யோம
மேவ ஹி கும்பித தாத்ம் யதம் ஸோவரெசு |', 2 'உவ
வாதகயுத்ராவி மஹாபாதகவாதவி | யாதிகூர: பாத
மேகம் து ஸ்ரஹயூரகம் ஸோவரெசு |', 3 'சும பாதக
லீதஸம் ஸவபுலாவெத லாரத | விஜுதாத்மஸோரம்
ஹோ நாராயணவரொலவ |', 4 'நேருமகநாநோத்ராவி
நாரபி: வாவஸ்ய கபுண: | கௌவம் வெஷுரஸாடி

சேக-சொல்லவேண்டும், யோநீ - யோகம் செய்பவன், பூராதத: -
அஜாதாதயினால், கிஷிகி - ஒரு, வாதகம் - பாபத்தை,
கும்பாசுவெசு - மெய்வானையினால், யோமமேவ - யோகத்தை
யே, கும்பித-செய்யக்கடவன், சுதம் - வேறு, யதம் - ப்ரயத்தி
னத்தை, தஸோவரெசு - செய்யக்கடாம உவவாதகயு
த்ராவி - உபாதகத்தைச் செய்தவனுக்குத்தேபாதினும், மஹா
வாதகவாதவி - மஹாபாதகனைச் செய்தவனுக்குத்தேபாதினும்,
யாதிகூர: - சாத்திரியினுடைய, வாகம் - ஒரு, பாதம் - கால்
பாதத்தில், ஸ்ரஹயூரகம் - பகவானுடைய த்ரபாதத்தை, ஸோவ
ரெசு - செய்யவேண்டும், சும - அப்படிக்கில்லாதிடில், லாரத.
ஓ! யுதிஷ்டாநே! வாதகலீத: - பாபங்களில் இருந்து பயந்தவ
னாகிய, சும - நீ, ஸவபுலாவெத - என்னகித அபிப்பிராயத்தி
னாலும், விஜுதாத்மஸோரம்: - வேறு ப்ரயத்தினங்களை
கிட்டுகிட்டு, நாராயணவர: - நாராயணை ஆர்வ
யித்தவனாக, லவ - சூகக்கடவன். வாவஸ்யகபுண: -
பாபகம்மங்களின், நாரபி: - கும்பம், நேருமகநாநோத்ராவி -
மேருபர்வதம், மந்திரபர்வதம் இவைகளின் அளவாக இருத்தபேதி
னும், கௌவம் - பகவானை, ஸ்ரவாடி - அடைத்து, வெஷு -

உவபூரயி¹ரிவ தஸூதி¹ | 1 : தா²தெ²ல² யாவதீ² ருதி²
 வாவநி²ஸபூர²ண² ஹ²ர² | ஸூ²வ²லெ²லி² த²ர² : க²த²பூ²
 க²த²பூ²ர²வ²ஹி²ஜி²ஷ² | 2 : 'அ²வ²செ²தா²லி² ய²ணா²தி² கீ²தி²
 தெ² ஸ²வ²பூ²வா²த²கெ² : | வா²ர² நி²ஜ²பூ²தெ² ஸ²ஷ² ஹி²வ²
 சூ²தெ²ல²பூ²தெ²லி²வ² | 3 : 'அ²ய²ம் ஹி² க²ர²த²தி²வெ²பூ²செ²
 ஜ²க²கோ²டூ²ம் ஹ²ஸா²லி² | ய²யூ²ர²ஹ²ய²ர² வி²வ²செ²ர² தா²
 ஸ²ஸூ²ய²ம் ஹ² ர² | 4 : 'பூ²ர²ய²தி²தா²யூ²செ²ஷா²ண²

கவத்பனை, ஐயோடி - அடைந்த, உவயுயிரிவ - கெட்
வ்யாதிசயப்போல, தஸூதி - கித்தகிடுறது. ஹரோ - பகவா
தெயம்முடய, தாஃ - திருநாமத்திற்கு, வாவ திறை - னு
பாபத்தைப் போக்கடிப்பதில், யாவதி - எவ்வளவு, ராஜி - னாம
தெயம், அவதி - இருக்கிறதோ, தாவதி - அவ்வளவு, கிஜிஷ
பாபத்தை, ராவதி - சண்டாளனாகவு, தாஃ அவி - மனி
தனும்புத - செய்வதற்கு, தகிஷி - சந்தியுடையவன
யாவதி - எத்தி பகவானுடைய திருநாமம், அவசோ தாவதி - ப
கவாமகவாவது, கிதிடுதெ - சொல்லப்பட் இருக்குமளவில், வ
கோ - மனிதன், லாஃ - அப்பொழுதே, விரிஷுருவெஷு
விப்பத்தினிடத்தில் இருந்த மயத்திருக்கிற, ருமெரிவ - ம்
கங்கப்போல, லாவயுலாதகெஃ - எல்லாப் பாபங்களினு
விரிஷுருதெ - கிடப்படுகிறது. அவம் - இவன், ஜதகொடி
ஹலாஃ - கோடி ஜன்மங்களில் பண்ணின பாபங்களுக்கு
சுரதநிவெஷு - பாய்ந்ததம் செய்தவன், யதி - எத்த
காணத்தினால், விவதி - பாவசனம், வாவயுதம் - ப
கவத்தைக் கொடுக்கக்கூடிய, ஹரோ - பகவானுடைய, தாஃ - தி
நாமத்தை, விராஜஹா - சொன்னோடு. அவசோணி - எ
வா, தவஃ கருதாதகாதி - தபன்னுக்களாவும் யாகம் முதல்
கர்மங்களாகவும் இருக்கிற, யாதி - எத்த, ப்ராயசிதாதி - ப்

Age Group	Percentage (%)
18-24	10
25-34	25
35-44	20
45-54	15
55-64	10
65-74	5
75-84	2
85-94	1
95+	1

2. வீட்டுத் துப்புரவு நாள் - 6-8-19.

4. *afn's* *guy* 1-5-6-39-40.

தவஃ கரோதகாநி வெ | யாநி செஷாஸெஷாணாம்
 க்ரஷாநாஸிரணம்வரட | க்ரதெ வாவெநாதாவொ
 வெ யஸ்ய வாமஸஃ ப்ரஜாயதெ | ப்ராயாநிதம் து
 தஸெஸுக் ஹரிஸம்ஸாரணம் வரட ||, 5 'சுதிவாவ
 ப்ரஸநோவி ய்யாயநிநிஷைஸுத | லலியஸவஸீ
 லவதி வஸிவாவதவாவதஃ | தாராயணம் ஜவெனி
 த்யம் ப்ரணையாநுஷோதத | லலவஹாராயணம்
 டேவம் மவநாராயணம் தயா | லுஜஹாராயணம்
 விப்ரஸிஷுநு ஜாநு வநாதத | உநிஷைநிநிஷைநாவி

யம்சித்தங்களை, சுஸெஷாணாம் தெஷாம் - அனைவரும் எல்லா
 வற்றிற்கும், க்ரஷாநாஸிரணம் - க்ருஷ்ணனை நனைப்பது,
 வரம் - உயர்ந்தது. வாவெ - பாபமானது, க்ரதெ - செய்யப்
 பட்டிருக்கும் பொழுது, யஸ்ய - எந்த, வாமஸஃ - புருஷ
 னுக்கு, சுநாதாவஃ - அனுதாபமானது, ப்ரஜாயதெ -
 உண்டாகிறதேதா, தஸ்ய - அவனுக்கு, வனகம் - ஒன்றாகிய,
 ஹரிஸம்ஸாரணம் - பகவானை நனைப்பதே, வரம் - உயர்ந்த
 ப்ராயஸ்சித்தம். சுதிவாவப்ரஸநோவி - அதிகமான
 பாபத்துடன் கூடினவனுக்குத்தேபாதிலும், நிநிஷை - ஒருநிமிஷ
 காலம், சுஸுதம் - பகவானை, ய்யாயநு - த்ரபாணம் செய்கிறவன்,
 லலியஃ - அதிகமாக, தவஸீ - நினியாகவும், வஸிவாவதவாவதஃ -
 பங்க்தியைப் பரிசுத்தம் செய்பக்கடியவர்களுக்கும் பரிசுத்தம் செய்
 யக்கடியவனும், லவதி - ஐகியன், நித்யம் - தினந்தேதானும், வானு
 ஷோதத - புருஷோத்தமனாகிய, தாராயணம் - நாராயணனை, ப்ரண
 யஸிநிதிபிட்டு ஜவெஸு - ஜபிக்கவேண்டும்விபு - ப்ராம்மணன்
 லலவநு - தூங்கும்பொழுதும், டேவம் - தேவனாகிய, தாராய
 ணம் - நாராயணனை, தயா - அப்படியே, மூநு - பேய்க்
 கொண்டிருக்கும் பொழுதும், தாராயணம், லுஜநு - ஸாப்திம
 பொழுதும், தாராயணம், திஷு - தினந்தேதான் இருக்கும்

நகோ நாராயணைதி வெவ || ஹோஜ்ஞம் வெயணு ஹே
 ஹுணு நகோ நாராயணைதி யஃ | சுவிஜ்ஞே ஹுஸுஸு
 லு^{ஹு}ஜெ லய யாதி வரஜாம் மதிம் || லவபுவாவவிநி
 ஜ^{ஹு}க^{ஹு}ஹு^{ஹு} ஹு^{ஹு}ஹு^{ஹு}தி வரஜாம் மதி^{ஹு} || ' மத்யாபிகளில்
 படியே னாகநிஜி^{ஹு}தம் தனக்கே விஅடிவிஅஅண ஹுஸு^{ஹு}ஜெ
 வெ^{ஹு}ய^{ஹு}வ^{ஹு}ஹு^{ஹு}ஜி^{ஹு} வெவ^{ஹு}ஷஜ^{ஹு}த் தாலே ஹுய^{ஹு}ஜி^{ஹு}த்தம்
 நானாஹு^{ஹு}காரமாய் போருகிறபடியே ஹுவ^{ஹு}ஹு^{ஹு}ஜெப் பற்ற
 6 'சுவாயவஸ^{ஹு}ஹு^{ஹு}வெவ^{ஹு}ஷஜ^{ஹு} || ஹுய^{ஹு}ஜி^{ஹு}ஹு^{ஹு} லஜாவ^{ஹு}ரெச^{ஹு} |
 ஹுய^{ஹு}ஜி^{ஹு}கிரியம் லா^{ஹு}ஹு^{ஹு} ய^{ஹு}சு^{ஹு} வ^{ஹு}ம^{ஹு} ஹு^{ஹு}ர^{ஹு}ண^{ஹு}ம்

பொழுதும், ஜ^{ஹு}ஹு^{ஹு} - விழித்துக்கொண்டிருக்கும்பொழுதும், உ^{ஹு}ஜி^{ஹு}
 ஷ^{ஹு}ஹு^{ஹு} - கண்களை விழித்துக்கொண்டிருக்கும்பொழுதும், நி^{ஹு}ஜி^{ஹு}ஷ^{ஹு}ஹு^{ஹு}
 வ^{ஹு}ர^{ஹு}வி^{ஹு} - மூடிக்கொண்டிருக்கும்பொழுதும், நகோ நாராய
 ணைதி-நகோ நாராயணா என்று தயானம் செய்யவேண்டும். ஹோ
 ஜ்ஞம் - ஸாப்சிடக்கடிய வஸ்துவைவும், வெய^{ஹு}ஹு^{ஹு}வ-தண்ணீர் முதலிய
 பருகக்கடியவஸ்துவைவும், ஹே^{ஹு}ஹு^{ஹு}ஹு^{ஹு}வ-நக்கிஸாப்சிடக்கடியவைகளை
 யும், யஃ - எவன், நகோ நாராயணைதி-நகோ நாராயணா என்று,
 சுவிஜ்ஞே^{ஹு}-மந்திரத்தைச் சொல்லி, ஹுஸுஸு^{ஹு}-தொட்டுவிட்டு, லு^{ஹு}
 ஜெ^{ஹு} - ஸாப்சிடுகிறா^{ஹு}னோ, லஜ^{ஹு} - அவன், வரஜாம் மதிம் - உபர்ந்த
 கதி^{ஹு}பை, யாதி - அடைகிறான். லவபுவாவவிநிஜ^{ஹு}க^{ஹு}ஹு^{ஹு} -
 எல்லாப் பாபங்களில் இருந்தும் விடுபட்டவனாய், வரஜாம் மதிம்,
 ஹு^{ஹு}ஹு^{ஹு}ஹு^{ஹு}தி - அடைகிறான் னாகநிஜி^{ஹு}தம் தனக்கே-ப்ராயஸ்சித்
 தம்செய்வதற்குக் காரணமாகிய ஒரு பாபத்திற்கே, விஅசு^{ஹு} - ப்ரும்ம
 வித்யையை அனுஷ்டிப்பவன், சுவிஅசு^{ஹு}-ப்ரும்மவித்யையை அனுஷ
 டிக்காதவன், வண^{ஹு}ஹு^{ஹு} - ப்ராய்மணன் முதலிய வர்ணங்கள், ஹுஸு^{ஹு}ஜெ-
 ப்ரும்மசாரீ முதலிய ஆஸ்ரமங்கள், வய^{ஹு}ஜெ - வயது, சுவ^{ஹு}ஹு^{ஹு}ர^{ஹு} - ஸாக்தி
 'அஸாக்தி முதலிய அவஸ்தைகள், ஹு^{ஹு}ஜி^{ஹு} - முதலிய, தேசம், காலம்,
 இவைகளின் என்றபடி, வெவ^{ஹு}ஷஜ^{ஹு}த்தாலே - வ்யத்யாஸத்தினாலே,
 நானாஹு^{ஹு}காரமாய் - அனேகவிதமாக, போருகிறபடியே - நடப்ப

வஜ்ஜேஸி' என்றபடிக்கு விசேஷவவக முண்டாகையாலும்,
7. 'யதி கிஷிதிக்ரானம் விஸ்வரஸாஸி ப்ரணயெகவா
ப்ரேஷ்யஸு க்ஷிதவ்யம் செக கபூர்ணாவராஸுதி'
உத்யாஸிகளிற்சொன்ன மூரயத்தாலும், இப்படிக்கு வஸஸி
ஸம்பூரயா துஷ்டாசு முண்டாகையாலும், வரகாதநிஷ்
னுக்கு ஸக்யதூகரணக்யதூகரணங்களால் வரவா
பிறவாதென்கிற வாக்யம் ஸுதீவரமும் உத்யாவாஸோஷ
வவகம் ப்ராபதிகவீஷயமுமாக ஸாஷ்யாஸிகளிலே ஸூரவி
க்கையாலும், 8. 'ஸகமயூஸாஸே ஸூரலீஷேகவா

தைப்போலவே, விசேஷவவகம் தனித்துச்சொல்லுகிறபரமானம்.
விஸ்வரஸாஸி - நம்பிக்கையினாலாவது, ப்ரணயெகவா - ப்ரீதியின
வாவது, ப்ரேஷ்யஸு - தாஸனாகிய, செ - என்னுடைய, ஸகியானம் -
மீறி நடந்தது, அதாவது ஸ்வாமியாகிய தேவரீருடைய திருவுள்ளத்
திற்கு ப்ரதிபலமான அனுஷ்டானம்செய்ததுஎன்றபடி, கிஷிதிக்ரானம் -
ஏதாவது ஒன்று இருந்தால், (அது) க்ஷிதவ்யம் - பொறுத்துக்கொள்
ளத்தக்கது. கபூர்ணி - ஒருவனும், காவராஸுதி - அபராதம்
செய்வதில்லை என்பது, க - இல்லை. உத்யாஸிகளில் சொல்லிய மூர
யத்தாலும் - என்றிவை முதனிய வாக்யங்களில் அபராதம் நேர்ந்
தால் அதற்காக ப்ராயச்சித்தம் செய்து கொண்டார்கள் என்ற ஏற்
படுகிறபடியினால், வரகாதநிஷ்னுக்கு - பரமாத்மாவின்மீடத்தில் நிஷ்
டையை உடையவனுக்கு, அதாவது பக்தி ப்ரபத்திகளைச் செய்த
வனுக்கு. 'ஸுதீவரமும்' என்பது மேல் 'ஸூரவிக்கையாலும்'
என்பதுடன் அர்வயிக்கிறது. ஸுதீவரமும் - ப்ரம்ம விரயாநிஷ்
டனை ஸ்தோத்திரம் செய்வதற்காகச் சொல்லப் பட்டதாகவும்,
'உத்யாவா' இத்யாதி - பின்னால்கொண்ட பாபங்கள் ஒட்டுகிறதில்லை
என்கிற வசனம் புத்தி பூர்வகமில்லாமல் செய்தவைகளைப் பற்றிய
தாகவும். ஸூரலீஷே - தன்னுடைய இஷ்டபலம், ஸகமயூஸா
ஸே - வேற ஒன்றினாலும் ஸாதிக்கத்தகாததாக இருக்கும்

ததஹுரெவெநெவ சஹாஜெத || வரஜாதா வ தெ
 வெநவ வரஜதெ வரஜஜெதஜ ||' என்றும்,
 10 'வர ஹி வரவஜத வரவெஜஜா வரவஜகாஜ மஹ
 ப்ரஜா' என்றும் ப்ரதிவாழிதமான ப்ரவாவத்தையுடைத்
 தான ப்ரவதிதன்னையே மீண்டும் ப்ரபொயிக்குமதுவே ஸ்ராயி
 காராநாமுணபாபயபிதமாகக் கடவதென்றபடி. 16

'இப்படி ப்ரபயபிதத்திலே மூட்டுகிறதும் கரிமவ க்ரதி
 களுக்குக் கசைகாட்டுவாரைப்போலே அவன் பண்ணுகிற
 ரிகெஷிகளுமெல்லாம் ஸரணுப வரஜமஹம்' என்றது 1. யம்
 ஹி ரகஷிதும்பிஷ்ணீ வுஜ்ஜா வரெயாஜயஜி தம்' என்கிற
 வரஜாநுநுராயத்தாலும், 2 'ரகஷதெ ஹமவாநிஷு ஹ

கிறது, வரஜாநுநுராயத்தஜ - புருஷ ஸ்ரேஷ்டனான, வரஜாதாவ
 - பாமாத்தமாவும், தெவெநவ - அந்த ஸரணுகதிரிஞ்சலிய, வர
 யுதெ-அடையப்படுகிறான். ஹி-எந்தக் காரணத்தினால், வர-அந்த
 ஸரணுகதி, வரவெஜஜா - எல்லா ஜனங்களுக்கும், வரவஜத -
 எல்லா இடத்திலும், வரவஜகாஜமஹப்ரஜா - எல்லாக் காப்பபலங்
 களையும் கொடுக்கக் கூடியதோ, ப்ரதிவாழிதமான - நெருக்கப்
 பட்ட, ப்ரவதிதன்னையே - ப்ரபத்தியையிய, மீண்டும் - மறுபடி
 யும், அதாவது முன்பு மோகஷார்த்தமாகப் பண்ணினது தவிர ப்ரபத்
 திற்கு ப்ராயஸ்சித்தமாக மறுபடியும், ப்ரபொயிக்குமதுவே அனுஷ்
 டிப்பதே, ஸ்ராயிகாராநாமுண - தன்னுடைய அதிகாரத்திற்
 குத் தகுந்ததான. 16

யம்-எவனை, ரகஷிதம்-காப்பாற்றுவதற்கு, ஐஷ்ணீ- (தேவ
 தைகள்) விரும்புகிறார்களோ, தம்-அவனை, வுஜ்ஜா - நல்ல புத்தி
 யுடன், வரெயாஜயஜி - சேர்க்கிறார்கள், அவனுக்கு நல்ல புத்
 தியை உண்டு பண்ணுகிறார்கள் என்றபடி. வரஜாநுநுராயமாவது
 எல்லாத் தேவதைகளையும் பற்றிப் பொதுவாகச் சொல்லியிருப்பது.

தூதா துஸாரீரவக்' என்கிற விசேஷவல தத்தாலும் சூரி
தவிஷயத்தில் ஸாஸூரன் செய்யுமவைமெல்லாம் ப் லொடிவனு
மாகையாலே விரிதெவிகளான விசூரிகளைப்போலே கூட
தூதா துஸாரீரவக் விளைப்பித்து ஸாஸூரன் உவத்தாலே பூராயிரி தவி
செஷ ததை அறிவிப்பித்து பூராயிரி தத்திலே மூட்டுகிறதும் விநீ
தால்லாத பூரூரிகளை கூரூரிகளாலே ஹம்சிதப்பிக்குமாப்
போலே உபகேசுரங்களை விளைத்து உபரதிகையை உண்டாக்கும
தும் ஸவபுலகுத நிவஸகுலம் ஹத்தான ஸவபுலகுத
ஸாஸூரனுடைய இரக்கமடியாக வருகிறதென்று சுதஜீகராக
பூரவமென்றபடி.

17

ஹவாநு - பகவானுடைய, விஷ்ணு - விஷ்ணுவானவர், ஹகூரநு -
தன்னிடத்தில் பக்தி யுடையவர்களை, சூதூஸாரீரவக் - தன்னு
டைய ஸாரீரத்தைப்போல், ரகஷதெ - காப்பாற்றுகிறார். பூரூர
டிவனு - அனுக்ரஹத்தின் பலம். விரிதெவிகளான - புத்ரதி
களுக்கு நன்மையை விருப்பிக்கொண்டிருக்கிற, விளைப்பித்து - உண்
டாக்கி. ஸாஸூரன் உவத்தாலே - ஸாஸ்திரத்தின் முலமாக, அஸவ
களைக்கொண்டு என்றபடி. அறிவிப்பித்து - ஸாஸ்திரங்களை வாசிக்
கும்பொழுது விபரீதஜ்ஞானம், அந்யதாஜ்ஞானம், ஸம்ஸயம் முத
லியவைகள் உண்டாதபடி யதார்த்தமான அர்த்
தத்தை அறியும்படி செய்து, மூட்டுகிறதும் - பாவ்ருத்திக்கும்படி
செய்கிறதும், இதமேல் 'ஸவபுலகுதநிவஸகு' இத்யாதியுடன்
அர்ஸிக்கிறது. விநீ தால்லாத - அடங்காதவர்களான, கூரூரிகளாலே
சாட்டை முதலியவைகளாலே, உபகேசுரங்களை - துக்கத்தின் அனு
பவங்களை, விளைத்து - உண்டாக்கி, உபரதிகையை - அந்தப் பாபங்
களில் இருந்து நிவ்ருத்தி அடைவதை, 'ஸவபு' இத்யாதி - எல்லா
ப்ராணிகளுக்கும் ஸ்வபாவத்தினாலேயே ஸுஹ்ருத்தான, இரக்கமடி
யாக - க்ருபையைக் காரணமாக உடையதாக.

17

‘இங்கிருத்தகாலம் யஜுர் தாவஸியான ஹோமத்திலும்
ஹோமவஸஸியாலே ப்ரவணம் பிறத்ததாநி இது தன்
ஸபிகராத தாவஸியான கெஸுயஜுரதாவஸத்துக்குத்
தண்ணீர் துரும்பு’ என்றது 1 ‘நாமாடிபெதா ஹ்யடிபம்
வாமடிஷ்டா துதாதிதா | ஹிம்ஸாபிரஹிதஃ காயஃ கௌ
ஸவாநாயகம் துபதி’ 2, ‘ஹஸ்திர தலிஷ்டா வுத்ருதாந
மஹாபிஷு’ 3 ஸத்யாபிகளித்படியே சூதமணயம்து
யிருத்தா நெருவனிலும் மஹாஸாவஸெஸ்திலே யஜுர்
விருவஹோமங்கள் ஸாஸ்திரவதுத்தால் வாவேன்டி அத்தால்
உம்ஸுஷுதான இவனுக்கு 3 ‘ஸரீரம் வுணவஸுபஸேடி

நாமாடிபெதா - காமம் முதலியவைகள் இல்லாத, ஹ்யடிபம் - மனதும், ஸத்யாதிதா - பொய் முதலியவைகளினால், ஸடிஷ்டா - தோஷத்தை அடையாத, வாகு - வாயும், ஹிம்ஸாபிரஹிதஃ - அபவருக்கு ஹிம்ஸை முதலியதைச் செய்யாத, காயஃ - ஸரீரமும், துயம் - இந்த மூன்றும், கௌஸவாநாயகம் - பகவானுடைய பீதிக்குத் காரணமான வந்துக்கள். வுத்ருதாநமஹாபிஷு - சீட்டை பதனீ, கிரே, முதலியவைகளில், ஸதலிஷ்டா - அதிகப்பற்றதல் இல்லாமையும், ஹஸ்திர - அதினால் உண்டான பலமாகிய ஸுததத்தங்களில் துக்க இல்லாமையும், சூதமணயம்து - ஆத்மாவிற்கு அவஸ்யம் வேண்டியவைகளான கல்ல குறும்புகளை உடையவன். மஹாஸாவஸெஸ்திலே - த்ருஹஸ்தனாயிருக்கும் தகையை அடைந்திருக்கும்பொழுது, யஜுர் விருவஹோமங்கள் - தர்மத்திற்கு விரோதமல்லாத ஸாமானுபவங்கள். ஸாஸ்திரவதுத்தால் - அவைகளை அனுபவிக்கணம் என்று சார்திரங்களில் சொல்லியிருப்பதினால், ‘இவனுக்கு’ என்பதிலே ‘பூர்வமாயிருக்க’ என்பதுடன் அக்ஷரிக்ிறது. ஸரீரம் - தோஷத்தை, வுணவஸுபுண்னைப்போலவும், ஹிம் - துறாத்தை, வுணவெவதம் - புண்

ஹம் தம் வுணவெவதவக் | வுணவெவதவக் வாஹம்
வஹம் தம் வுணவெவதவக் | 'மத்யாபிகளித்படியே வெவ
ராஹ்ஜோமலத்யாபிகளுக்கு அமுகுதிமான ஷெஷபா
பிந்ஜித்தாலே வுலி பண்ண ப்ராஹ்மாயிருக்க அமாபிஷ
வபாவநா வபிவாகவிசெஷத்தாலே ப்ரயோஜநான
வானுடைய விலக்கி இவனுடைய வுலிசிலே வருமதா
கில் இத்தால்வருவதொரு ப்ரபாஹவபுதிவகாகமில்லையே
யாகிலும் இப்போதிருந்து அமலவிக்றி கெட்புபு
நவரத்துக்கு வலெஜாவாபிவெ துவாகையாலே | 'யதஹதி
த்யம் க்ஷணம் வாவி வாவஸுஷெவொ ந விந்நுதெ |

ஹ்ருதப் பூசம் ஷெஷதம்போலவும், வாஹம் - தன்னிர் முதலியவை
களை, வுணவெவதவக் - புண்ணை களைப்பதுபோலவும்,
வஹம் - துணியை, வுணவெவதவக் - புண்ணுக்குக் கட்டுகிற
கட்டைப்போலவும், வஸுஷுக் - எண்ணிலண்டும். அமுகுதி
மான - உண்டாகக்கூடிய, அமாபி - ஆதிரில்லாததான, ஷுபா
வநா - கெட்ட மாஸனியின், அதாவது தன்னுடைய ஸுகத்திற்
காக இவைகளை அனுபவிக்கிறோம் என்று எண்ணியிருந்த என்றபடி.
ப்ரயோஜநானவானுடைய - மோகத்ததைத் தவிர மற்ற
புருஷார்த்தங்களை ஆசைப்படுகிற புருஷனுக்கு உண்டாகக் கூடிய
தான. விலக்கி - கல்லவழியில் இருந்து தவறி வேறு வழியில்
கடத்தல், அதாவது எவாநினனும் தன்னுடைய ப்ரயோஜனத்திற்
காகவும் இவைகளை அனுபவிக்கிறோம் என்கிற எண்ணங்கள். இவ
னுடைய - முழுஷுனினுடைய வருமதாகில் - உண்டாகுமாகில் இத்
தால் - இப்படி எண்ணுவதினால், ப்ரபாஹவபுதிவகாகம் -
மோகத்திற்குத்தடை. இப்போது இங்கிருந்து - இந்த ஸம்ஸார
தகையில் இந்த லோகத்தில் இருந்து. வலெஜாவாபி - சுருக்கம்
முதலியதற்கு 'சூபி' பதத்தினால் முழுவதும் இல்லாமல் போவதும்
சேர்த்துக்கொள்ளப்படுகிறது. ஷுஹதித்யம் - ஒரு முஹூர்த்த கால
மாவது, க்ஷணம்வாவி - ஒருக்ஷணகாலமாவது, வாவஸுஷெவஃ -

ஸா ஹாநி. ஹதஹலிஹா ஸா ஸ்ராணி ஸா வ விசு
யா||, 1 ' ஆலி திசைக்க வைவர்குமைக்கும் சிற்றின்பம் பாலியே
னைப் பஸீகாட்டிப் படுப்பாயோ' என்று வீதனாக ப்ராஹ்
மென்றபடி. 2 ' வ்யூசிவீம் ரதவலவலிணடூம் யசி க்ருஷ்ண
ய ப்ரயஸ்தி 1 தவஸூரவ்யதூதவலவஸு ஸுமுகுலோ த
ஜகாடிதகி||, 3 ' வராரஜுவாகாம் மொவிநே விஷயாகுர
னவெதவலாம் | தெஷாம் தசு வரஜம் ஸுஹ டிராரடிதிர

பகவான், நவீணுதே - சித்திக்கப்படவில்லை என்பது, யசு - ஏத
வோ, ஸா - அதுவே, ஹாநி - கஷ்டம், தசு - அது, கவலசு -
பெரிதான, விரிஹ - கோஷம், காமக்ரோதாதிகள் புருவதற்கு வழி
என்றபடி, ஸா - அது, ஸ்ராணி - ப்ரம்ம், ஸாவி - அதுவே,
விசுயா - ஆத்மாவிற்கு மாறுதல். ஆலி - ஜீவாத்மா, திசைக்க -
ஒன்றும் செய்ய முடியாமல் திசைத்து நிற்க, ஐவர் - பஞ்சீசத்திரியங்
கள்; குமைக்கும் - ஹிம்னிக்குற, பல - அனைக விதங்களான, சிற்
றின்பம் - அன்பணுகத்தை பாலியேனை - உன்னையடைபாமல் இருந்
தும்படி பாபம் பண்ணின என்னை, காட்டி - காண்டிவித்து, எனக்கு
அன்ப ணுகங்களைக்காட்டி, நீ - ப்ரமகாருணிகள் என்று ப்ரஸித்தி
பெற்ற நீ, படுப்பாயோ - கசதத்தை அடையும்படி செய்வாயோ. வீத
னாக - பயப்பட. யசி - எவன், ரதவலவலிணடூம் - ரத்னங்கள்
நிறைந்த, வ்யூசிவீம் - பூமியை, க்ருஷ்ணய - க்ருஷ்ணனுக்கு.
ப்ரயஸ்தி - கொடுக்கிறானே, தவஸூரவி - அப்படிப்பட்டவனா
யிருந்தபோதிலும், சுதூதவலவஸு - வேறு ப்ரயோஜனங்களில்
மனதை உடைய புருஷனுக்கு, ஜகாடிதகி - பகவான், தவஸு
லசி - அடையக்கூடியவன் அல்ல. மொவிநே - பகவான் இடக்
தில், வராரஜுவாகாம் - பாரம்முகர்களாயும், அதாவது பக்தி இங்
லாதவர்களாயும், விஷயாகுரனவெதவலாம் - சாப்தாதி விஷயங்
களினால் ஆக்ரமிக்கப்பட்ட மனதை உடையவர்களாயும் இருக்கிறீர்,
தெஷாம் - அந்த மனிதர்களுக்கு, தசு - அந்த, வரஜம்ஸுஹ -
பாப்ரம்மம்; டிராரடிதிரதரெ - வெகு தூரத்தில், வ்லிதம் -

தரெ வ்யூதடி ||' உத்யோகிகளில் வஜ்ஜகீயலொமங்களன்
திக்வே கோஷ்ரூவியை விடக்கும்படியான ப்ரயோஜநான
மங்களில் ப்ராவணத்தையுடையார்க்கு வலவெய்யுரன் டு
முடிவென்கிறது. | 'சுயோவாயப்ரவநொவி லுஜா
லொமாமகாமயாநு | சுயெ விநநிஜாஸாடி விஸதெ
வெவடி வம் வடி ||' என்றது கோஷ்ரூவியும் வஜ்ஜகீ
யமும் கடப்பார்க்கு விஜ்ஜம் வருமென்கிறது. 'சுப்ராஷி

இருக்கிறது. வஜ்ஜகீயலொமங்கள் - விடத்தகுந்த ஸுகானுபவங்
கள், அதாவது பான்திபத்தில் நிஷேதிக்கப்பட்டவைகள் என்றபடி.
விடக்கும்படியான - மாறுபடி செய்யக் கூடியவைகளான. சுய -
அப்படிக்கிள்ளாள், உவாயப்ரவநொவி - காம்ய கர்மங்களை
அனுஷ்டித்துக்கொண்டிருப்பவனும், சுமாமயாநு - ஒரு தொந்திர
யும் இல்லாத, லொமாமு - ஸுகங்களை, லுஜா - அனுபவித்து
கிட்டு, சுயெ - கடைசியில், விநநி - வைராக்யத்தை,
ஸாஸாடி - அடைத்து, வெவடி வம்வடி - பகவானுடைய ஸ்தா
னத்தை, விஸதெ - அடைகிறான். 'கோஷ்ரூவியும்' இத்யாதி
மோஷ்மாதிர புருஷார்த்தத்தினும், ஸ்வர்க்கம் முதலிய பலத்தினும்
ஸாமான ஆசை உடையவர்களுக்கு. இப்படிப்பட்ட ப்ரபன்னன்
ஸம்ஸாரத்தில் இருக்கும்பொழுது தனக்கு நேரிடக்கூடிய ஸுகங்களை
எப்படி அனுபவிக்க வேண்டும் என்பதற்கு நிஷேபரகையில் தாம்
அருளிச் செய்திருப்பதை ஒரு நிஷ்கர்ஷமாக நிகுபித்தருணகிரர்—
'சுப்ராஷிதஃ' என்றாயிற்று. 'காமயுயீ வரிஹ்யகஸுப
ராமயுயீ | சுயோவலொமலிரஹாடிநவஃ ப்ரவஃ லு
ஜெ ஸுலொமலிவிஜா வகிலொமஸெஷா||' என்று மேல் ப்ரஸ
கம். வலவெரெடி - தன்னாலும் மற்றவர்களினாலும், வஜ்ஜகீ
யம் தன்னை ரகித்துக் கொள்ளுவதை, சுப்ராஷிதஃ - ப்ராப்தியில்
லாபமயினாலே, அப்படி ரகிக்கக்கூடிய கடமை இல்லாமையினால்
என்றபடி, வரிஹ்யாநு - பரிஹரித்தவனும், பகவானுடைய ப்ர

தேவாரிஹரணு ஸ்வாவரெஃ ஸ்ராக்ஷாடி' என்கிற நிசேஷ வரகெஷையில் 'ஸ்ராக்ஷைதயுமிங்கே சுமுவஸநிப்பது. 18

'இப்படி நிஷிக்ஷோ மபுராவனும் கெஜயபூஜத ரவர்த்துக்கு விருமகமகையாலே விஷம்போலே டீரவாரி ஹரணீயம்' என்றது ஸகநிஷ்டனும் ஸ்ராக்ஷைதயுமிங்கே தில் விசுவனாக பூர்த்துமிருக்க, விவருக்கும் ஸ்வரூப டீவகெஷைகளிலே நிஷிக்ஷவ்யுத்திகள் வருமாப்போலவும் அவ ஹிதரான நிஷிக்ஷம்கூட ஓரளவுகளிலே டீவாழிகளினாலே ரோஹிதராய் அகப்படுமாப்போலவும் ஸ்ராக்ஷைதயுக்கு நிஷிக்

போஜனத்திற்காகவே எல்லா வந்துக்களும் ஏற்பட்டிருக்கின்றன என்கிற ஜ்ஞானத்தினால் தன்னுடைய ப்ரபோஜனத்திற்காகவாவது மற்றவர்களினுடைய ப்ரபோஜனத்திற்காகவாவது ஏற்பட்டது என் கிற புத்தியைப் பரிஹரித்தவனாய் பகவானுடைய ப்ரீதியைத் தவிரத் தனக்கு வேற ஒரு ஸுகம் இவ்வமைவினால் ஒருவிதத் தேவாழி மில்லாத ப்ரபண்ணை தன்னுடைய ஸுகங்கள் எல்லாவற்றையும் ஸ்வாமியான பகவானுடைய அனுபவத்திற்கு உன்னடங்கியதாகவே அனுபவிக்கிறான் என்று அர்த்தம். 18

ஸகநிஷ்டனும் - ஸத்வகுணத்தில் நிஷ்டையை யுடையவ னும், ஸ்ராக்ஷைதயு-ஸ்வாமியான பகவானுக்கு, சுமலிதத்தில்-இஷ்ட மில்லாத காரியத்தில், விசுவனாகபூர்த்துமிருக்க - பரமமுக னாக இருக்கவேண்டி யிருக்க, நிஷிக்ஷவ்யுத்திகள் - நிஷித்தமான காரியங்களில் ப்ரயத்திப்படுத்தல். அவஹிதரான - ஸாவதானராய் இருக்கிற, ஓரளவுகளிலே - ஒவ்வொரு ஸமயங்களிலே, டீவாழி களினாலே - தேவதைகள் முதலியவர்களினால், அதாவது சிறந்த தபஸ்ஸு செய்யும் மஹரிஷிகளுக்கும் தங்கள் தங்கள் பதங்களை ஆக்ரமிக்கப் போகிறார்களே என்கிற பயத்தினால் அபஸ்ஸு முதலியவர்களைக் கொண்டு தபஸ்ஸுக்கு விக்னங்கள் உண்டாக்கப் பட்டிருப்பது புராணங்களில் பல இடங்களில் ப்ரஸித்தமிடே என்ற படி. ரோஹிதராய் - மயக்கப்பட்டவர்களாய், அகப்படுமாப் போல

ஹோமபூரவணம் வருமாகில் 1 'சுவாயாவிரத சாரதா
 ஹேவ சாரணம் மதஃ | தததிகுதூரவிஹம் வாவா
 ராம் பூரவோதி தரஸுமெதஃ ||' உதூரிகனிப்படியே
 இங்கு பூரயஸித்தம் டிணவிசெஷங்கன் வருமதுக்குமேலே
 சுவரதஹுன தனக்கு உஜீவதமுமாய் ஹோமமுமாகையாலே
 சகூரதகஹுமான கெஹ்யபூதாலவத்துக்கு சகாயிகாராபி
 களைப் பண்ணுகையாலே 2 'விஷஸ்ய விஷயாணாம் வ
 டிரததிகுதூரவிஹம் | உவஹுதம் விஷம் ஹணி விஷயாஃ

ஷம் - காமக்ரோதங்களுக்கு வசப்பட்டிருப்பதைப் போல, நீஷிக
 ஹோமபூரவணம்-சாஸ்திரங்களில்மதுக்கப்பட்டிருக்கும் ஸுகம்
 களில் ஆகை. சாஸுக்-அடிக்கடி, சுவாயாவிரதஃ-நிஷித்தகார்யங்
 களில் இருந்து ஒப்பை அடையாதவனாயும், ராஹேவ-என்னையே,
 சாரணம்மதஃ - சாரணமாக அடைந்தவனாயும் இருக்கிற, தரஃ
 - மனிதன், சவியம் - எல்லா, வாவா-பாபத்தையும், தததிகு
 தூ - கழித்துவிட்டு, ருமெதஃ - மெள்ள, தாமதமாக என்றபடி,
 ராம்-என்னை, பூரவோதி - அடைகிறான். இங்கு - இந்த வேகத்
 தில், டிணவிசெஷங்கன் - ப்ராயஸித்தம் பண்ணாதபோது
 உண்டாகும் சில பரிசுஷங்கள், வருமதுக்குமேலே - இவைகள் கேருவ
 துடன் மேல் சொல்லப்படுமவைகளும் உண்டாகும் என்றபடி.
 சுவரதஹுன - இல்லாததற்கு ஸமானமான, உஜீவதமும் - உஜ்
 ஜீவிக்கச் செய்பக்கடியதும், ஹோமமும் - ஸுகானுபவமும், சகூ
 ரதகஹுமான - அம்ருதத்திற்கு ஸமானமான, கெஹ்யபூதால
 வத்துக்கு - கைங்கர்யத்தை அனுபவிப்பதற்கு, சகாயிகாராபிகளை-
 இவனுக்கு அதிகாரம் இல்லாமல் போவது முதலியவைகளை, 'பண்
 ணுகையாலே' என்பது மேல் 'வதிபூக்கவும்' என்பதுடன் அவ்வரிக்
 கிறது. விஷஸ்ய - விஷத்திற்கும், விஷயாணாம் வ-சாப்தம்
 முதலிய விஷயங்களுக்கும், சதூரிக்ரோதிரம் - அதிகத்தூரமான,
 சஹிரம் - வ்யத்பாஸம் (இருக்கிறது), விஷம் - விஷயானது,

ஸரணாடிவி' உத்யாடிகளை சு.கூலஸித்து ஸலிபி
வரித்யா'மம் பண்ண வொட்டாத மாவத்தில் அகப்ப
டாதபடி நிவாணநிரவணம் பண்ணி ஸவத்யாடிகளில்
லாத ஷோங்கனிலே வதி-க்குமாப்போலே நிவிகலொம
லாலவனையில்லாத ஷோங்கனிலே வதி-க்கவும், 1 மாவம்
புஜிதாம் நாஸயதி நியகாணம் வாசு: வாசு: கஷு:
புஜித: வாவலெவ வாசுநாஸலதெ நசு: 1' உத்யாடி
களிற் சொன்ன மாவாஸாலகவாவத்துக்கும் பூரயபித்த

உவஸுதம் - ஸாப்திடப்பட்டதாய்க் கொண்டு, ஹலி-கொல்லு
தெது, விஷயா: - கிஷயங்கள், ஸரணாடிவி - நினைப்பது மாத்
திரத்தினாலும் (கொல்லுகின்றன). 'ஷோஷாநுலிஜநாய-பூஸு
கிரவி டு-ஓரீகரொகி வெராமூ' என்று ஸ்ரீ ஸங்கல்பனார்
போதயத்தில் அருளிச்செய்திருப்பது இங்கு அனுஸந்தீதயம். சு.கூ
லஸித்து-யொசித் துப் பார்த்து, இதுவும்மேல் 'வதி-க்குவும்' என்
பதுடன் அந்வயிக்கிறது. ஸலிபிவரித்யா'மம் - (ஸப்தாதி கிஷ
யங்கள் இருக்கும்) இடங்களை கிட்டுவிடுவதை, பண்ணவொட்டாத-
புத்தியைக் கெடுத்து அதின் வழிபாக அவைகளின் ஸமீபத்தைவிட
வொட்டாமல் செய்கிற என்று தாத்பர்யம். நிவாணநிரவ
ணம்பண்ணி - நன்றாக நிரூபித்துப்பார்த்து, நிவிகலொமலா
லாவனையில்லாத - இவ்விடத்தில் இருந்தால் நிஷித்தங்களான
போகங்கள் அவர்யம் தேரிடுமென்று நினைப்பதற்கு இடமில்லாத.
வாவம் - பாபம், வாசு: வாசு: - அடிக்கடி, நியகாணம்
- செய்யப்பட்டதாய்க் கொண்டு, புஜிதாம் - புத்தியை, நாஸ
யதி - நாசம் செய்கிறது, கஷு:புஜித: - நாசம் செய்யப்
பட்ட புத்தியையுடைய, நசு: - மனிதன், வாசு: - மதுபடி
யும், வாவலெவ - பாபத்தையே, ரூநலதெ - (செய்யு
தூம்பிக்கிறான், வாவாஸாலகவாவத்துக்கும் - பாபத்தைச்
செய்ய ஆரம்பிப்பதற்குக் காரணமான பாபத்திற்கும். மணாசி -

மாக ஏற்கவே ப்ராஜீபன்னவும் ப்ராஜாமென்றபடி. இப்படி வதி-பக்ருமவன் 1. சுவெஸரிவ மணாசலீத ஸ்ரீராதா தரணாழிவ | குணவாழிவ யஜ் ஸ்ரீஸூத்ர ஸ்ரீவெவா ஸ்ரீஹ்ணம் விஷுஜீ' உத்யாழிகளித்படியே ஸ்ரீவர்களுக்கும் ஸ்ரீஹ்ணாசுவிஷயமாம். 2. வாராநெஷு ஜாதூகாரி வாராநெஷுவாஸகாடி | வரீவாஷெஷு யெ சூகா ஸ்ரீதீவ ஸ்ரீதா 331', 3. தநயகேவத ஸ்ரீவிஷெ யெ தநா தநயகேவதவாடி | விஷயதூயிதஸ்ரீஷா விஜேரு

முப்பலில் இருந்து, சுவெஸரிவ - பாப்கிளிடத்தில் இருந்து?பாலவும், ஸ்ரீராதாசு - பதநுமானத்தில் இருந்து, தரணாழிவ - மரணத்திலிடத்தில் இருந்து?பாலவும், ஸ்ரீஸூத்ர - ஸ்ரீதீகிளிடங்களில் இருந்து, குணவாழிவ - பிணத்தின் இடத்தில் இருந்து?பாலவும், யஜ்-எனன், ஸ்ரீதீ - பயப்படுகிறேனா, தம் - அவன், ஸ்ரீவாடி - தேவகதன், ஸ்ரீஹ்ணம் - ப்ராப்கிளிடம், விஷுஜீ - அறிவிருர்கன். ஸ்ரீஹ்ணாசு - கெளசலிப்பதற்கு. யெ - என்கன், வாராநெஷு - அபலாருடைய தேவகதனில், ஜாதூகாரி - பிறவிக்குருடர்களை, அதாவது அவர்களைப்போல அவற்றை அறியாமல் இருக்கிறார்களா, இப்படியே மேலும் கண்டு கொள்ளு, வாராநெஷு - அபலாருடைய ஸ்ரீதீகன் விஷயத்தில், சுவாஸகாடி - நபும் ஸகர்களை, வரீவாஷெஷு - அபலாசு கித்திப்பதில், சூகாடி - ஸகமகளை, தெ - அவர்கள், தெ - எனக்கு, ஸ்ரீதீவ - மிகவும், ஸ்ரீதாடி - ப்ரியமானவர்கள், யெ - எந்த, தநாடி - மலிதர்கள், ஸ்ரீவிஷெ - பகவான் இடத்தில், தநயகேவத - கம்யமாக இருப்பதினாலே, அதாவது அவன் ஒருவனையே த்ராவம் செய்துகொண்டிருப்பதினாலே, தநயகேவதவாடி - ஸம்பிவிக்கப்பட்ட மனதை உடையவர்களாய், விஷயதூயிதம் - ஸப்தாதி விஷயங்களை விட்டவர்களா, தெஷா - அவர்களுக்கு, தக்.

யண தணிகெ||, 1 'க்ஷணெவ தெ யவிரஹோதி
 ஷுஷ்ணம்', என்றபடி ஸவெபுஸாரனுக்கு நிரதிசாய
 ஸீ திஹைதுவாம். 19

கெஹ்யபுமாவது ஸ்ரீயுகந்த ஏவற்றொழில் செய்கை
 யாகையாலே இது யமாராஹ் பண்ணினாலுபப்பாம்' என்
 றது நித்யுத்யுத்யும் லமவசுயீ திஹைதுக்களை நிரவெக்ஷ
 ஸவபுவிஷயஜீராதத்தாலே ஸாக்ஷாதாரித்து கெஹ்யபும்
 பண்ணுமாப்போலே யன்றிக்கே ஸகடிஸெரையில் காரணவா
 வெக்ஷிதை யுண்டாகையாலும், ஸ்ரீத்யுக்ஷாடிகளுக்கு நிலமில்
 லாத விஷயத்தில் 2 'வீத்யுதேவநுஷ்டாணம் வெத்யு

அந்தப் பார்ப்பும்மம், க்ஷணிகெ - ஸரீபந்தில் இருக்கிறதாக,
 விஜேத்யம் - அறியத்தக்கது. தெ - உமக்கு, க்ஷணெவ - ஒரு
 க்ஷணப்பொழுதும், யவிரஹம் - எவர்களுடைய பிரிவு, க்ஷதிஷு
 ஷ்ணம் - மிகவும் பொறுக்க முடியாததே. என்றபடி - என்று ப்ர
 மாணங்களில் சொல்லியிருக்கிறபடி, நிரதிசாயஸீ திஹைது
 வாம் - எல்லையில்லாத ப்ரீதிக்குக் காரணமாவான். 19

நித்யுத்யுத்யும் - நித்யர்களும் முக்தர்களும். லமவசுயீ தி
 ஹைதுக்களை - பகவானுடைய ப்ரீதிக்குக் காரணமான கைங்கர்
 யங்களை, நிரவெக்ஷ - இந்திரியம் முதலிய ஓத்தாரைகள் எதிர்
 பாராத, ஸவபுவிஷய - எல்லா வஸ்துக்களையும்பற்றிய, ஸாக்ஷா
 தாரித்து - ப்ரத்யக்ஷமாகப் பார்த்து, ஸகடிஸெரையில் - பத்ருளு
 யிருக்கும் அவஸ்தையில். காரணவாவெக்ஷிதை - இந்திரியங்
 களை எதிர்பார்க்கும் தன்மை. 'உண்டாகையாலும்' என்பதுடன்
 ஜ்ஞானத்திற்கு என்று ஒரு பதத்தைச் சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டும்.
 'ஸ்ரீத்யுக்ஷாடி' இப்பாதி - ப்ரத்யக்ஷம் முதலிய ப்ரமாணங்களினால்
 அறியமுடியாத, வீத்யு - பித்தருக்கள், தேவ - தேவதைகள்,
 உஷ்டாணம் - மனுஷ்யர்கள் இவர்களுக்கு, வெத்யு - வேதம்,

க்ஷு^௧ ஸ நாதநஃ, 1 'ராதம் ப்ரதீவலிவ காராணிகொ
 டிராதி' உத்யாஜிகளிற்படியே ஸாஸ்திரமொழியக் கண்ணும்
 கைவிளக்குமில்லாமையாலும், 2 'யஸாஸ்திர வியி^௨ஜோஜ
 ஜ்ய வதபுதெ காரிகாரதஃ | ந ஸ விரிஜிவாஸ்பாதி ந
 ஸா^௩வம் ந வர^௪ம் மதி^௫டி', 3 'கஸாஸ்திர ராஸா^௬ரம் க்ய
 த^௭ஜ்' என்றருளிச் செய்தது இங்குத்தை ஸயம்புயொஜ ந
 கெ^௮ஜய புத்திலும் ஸராத ந ந்யாயமாகையாலும் 4 'அறிவிலே

ஸ நாதநஃ - அநாதியான, க்ஷு^௧ - கண். காராணிகஃ -
 மிகுந்த தபையையுடைய பகவான், ப்ரதீவலிவ - விளக்கைப்போல,
 ராதம் - ஸாஸ்திரத்தை, டிராதி - கொடுக்கிறார். ஸாஸ்திரமொழிய-
 ஸாஸ்திரத்தைத் தவிர, கைவிளக்கும் - கையில் பிடித்துக்கொண்
 டிருக்கும் விளக்கும், அதாவது தர்மாதர்மங்களை அறிவதற்கு ஸாஸ்திரம்
 தவிர வேறு ஒரு ப்ரமாணமும் கிடையாது என்றபடி,
 யஃ - எவன், ஸாஸ்திர வியி^௨ஜோஜ - ஸாஸ்திரத்தில் சொல்லப்படுகிற
 கிதியை, உத்யாஜ்ய - விட்டுவிட்டு, காரிகாரதஃ - தன் இச்சை
 யினால், வதபுதெ - நடக்கிறானே, ஸஃ - அவன், விரிஜி^௩ - வித்தி
 யையும், நகவாஸ்பாதி - அடைவதில்லை, ஸா^௪வம் - ஸுகத்தையு
 மும், ந, வர^௫ம் மதி^௬டி - உயர்த்தகதியான மேகத்தைதரும், க- அடைவ
 தில்லை, கஸாஸ்திரம் - ஸாஸ்திரத்திலுள்ளிக்கப்படாதது, க்ய^௭தம் - எல்
 லாம், ஸாஸ்திரம் - அஸ்திரங்களினுடைய ஸ்வபாவத்திற்கு பொருத்த
 முடையது. இங்குத்தை - இப்பொழுது ப்ரஸ்தாவிக்கப்படுகிற,
 ஸயம்புயொஜ நகெ^௮ஜய புத்திலும் - இதுவே ப்ரயோஜனம்
 என்று எண்ணி ப்ரபத்திக்குப் பின்னால் செய்யப்படும் கைங்கர்யத்
 திலும். ஸராத ந ந்யாயமாகையாலும் - கீழ் ப்ரமாணங்கள் பக்த
 கைக்குறித்துச் சொல்லப்பட்டிருந்தபோதிலும் அது ப்ரபன்னனுக்
 ளும் துஸ்யம் என்றபடி. அறிவிலேனுக்கு - ஜ்ஞானம் இல்லாத அடியே
 னுக்கு, அருளாய் - க்ருபை பண்ணவேண்டும். அறிபாத - ஜ்ஞானம்
 இல்லாத, பிள்ளைகளோம் - சிறுபிள்ளைகளான நாங்கள், நிற்கவா^௯ஸ

ஊக்கருளாய்', 1 'அறியாத பின்னீர்களோம்' என்று நிற்க வுர
உமாண் கவ்வெல்லையிலே ஸ்ரீவித்தோரத்தாலே ஸ்ரீ
கெட்டிய-கமென்று செய்தால் இது ஸ்ரீவித்தோரத்தாலே
நியமில்லாமையாலும், 'ஹோகெ ஸ்ரீயதோரத்தாலே
ஹோந் ஸ்ரீவித்தோரத்தாலே' என்று நிதித்திலே ஸ்ரீ
ஹோகாராரருளிச்செய்கையாலும், 2 'ஹோம் துருவிரெ
கெட்டிய நியதாதிதி உம் வடி' என்கிற கட்டினையிலே 'கி
கருவாதி' என்று உரவன் நிற்க ஸ்ரீவித்தோரத்தாலே
கெட்டிய-கமக வேண்டிகையாலும் செய்த வேண்டியனா ஸ்ரீ
வண்ணுக்கும் யாவாநீரவாதம் யாவாநீரவாதம் யாவாநீரவாதம்

மான - நிற்கவேண்டியது அவர்மான். ஸ்ராவிக தரோத் தாலே-
தன்னுடைய இஷ்டம் மாத்திரத்தினாலே, ஒன்றை - தான் நினைத்த
ஒன்றை. நியமில்லாமையாலும் - அப்படியே இருக்கும் என்கிற
நிர்வசயம் இல்லாமையாலும். ஹோகெ - லோகத்தில், ஹி யதோநி-
மிகவும் பிரியங்களாகவும், சூதோ - தனக்கும், ஹோநி - இஷ்
டங்களாகவும், ஸாஹோநி - ஸாஸ்திரத்திற்கு விரோத
மில்லாதவையாகவும் இருக்கும் வஸ்துக்களை (பகவானுக்கு நிலை
தனம் செய்யவேண்டும்). ஹயம் - தாமே, ஸாஹோ - அழகான,
ஹோ - இடத்தில், ஹி யதாம் - செய், ஹி - என்று, ஹோ - என்னை,
ஹி - சொல்லும். என்கிற கட்டளைபிலே - என்று சொல்லப்பட்டிருப்
பதைப்போல, ஹி - கருவாதி - என்ன செய்வேன், நிற்கப்பார்த்தித்
துக்கொண்டு நிற்க, ஹோநி - ஸ்வாமியானவன் இதைச் செய்
என்று சொல்ல, செய்யுமது - அப்படி நியமிக்கப்பட்ட கார்பத்தைச்
செய்வது. செய்த வேள்வியன் - செய்யப்பட்ட யஜ்ஞத்தை உடைய
வன், அதாவது ப்ரபத்தி செய்தவன் எல்லா யஜ்ஞங்களையும் செய்த
வனுக்கு ஸம்மானவன் என்று ப்ரமாணங்களில் ப்ரஸித்தமிடிற.
யாவஹோநி - ஸாஸ்திரம் விடுமனவும், யாவஹோநி - தன்
அதிகாரத்திற்குத் தக்கபடி, யாவஹோநி - ஸாஸ்திரங்களில்
சொல்லியபடி, இதுவும் - முத்தனுடைய கைங்கர்யத்தைப்போல இவ

ஹ்ருதம் கடக்தாலிதுவும் 1 'புறஹஷ்டயிஷ்டரீ' என்கிற
புறபாக மஹுவயபுணீமாமென்றபடி. 20

'ஹமவதெக்ஷயபுமும் ஹமவதெக்ஷயபுமும் சேர
வதூஷிக்கவரிதானபோது வரவொருஷாயபுகாஹெஷு
யான ஹமவதெக்ஷயபுமே உவாஹெயதகீம்' என்றது
புணவத்தில் ஸ்ரீகஷிதஸ்வரவிவாகையாலே வதூஷிபுயில்
ஹிஹெபுதமான ஹமவதெக்ஷயபுமும் ஹமவிவபுரஹ்மாய்
கின்றது. மகஸ்ஸிலே ஹமஸ்ரீகஷிதஸ்வரவிவாகையாலே ஹம
வதெக்ஷயபுமும் இவனுக்கு புரஹ்மாயிருந்தது. இப்படியான
ஹிரண்மும் சேர ஹதூஷிக்க வரும்போது சேர ஹதூஷிக்க
வும் இரண்டத்தொன்றை, விடவேண்டும்படியான ஹவஷ்டஹெ
யிலே 2 'தஸ்வாஹிஷ்டஹவஸாஜாய வெவஷ்வராஹ வரி

ஹம் கீழ்க்குறிப்படி செய்யும் கைங்கர்யமும், புறஹஷ்டயிஷ்டரீ
- ஸந்தீதாஷப்படுத்திப் போகிறேன். புறபாகமஹுவயபுணீமாம்
- ஸ்வாமிநினுடைய ஸந்தீதாஷமாகிற முக்யபலத்தில் முடிவுபெறும்.

ஸ்ரீகஷிதஸ்வரவிவன் - நன்றாகத் தெரிவிக்கப்பட்ட பகவா
னுக்கு ஹெஷ்டுதமான தன்னுடைய ஸ்வரூபத்தை உடையவன்,
வதூஷிபுயில் - (வாசாயண சர்ப்பத்தின்இருக்கிற) நான்காம் வேற்று
மை யில், ஹிஹெபுதமான - தாத்தப்பத்தில் ஏற்பட்டதான,
மகஸ்ஸிலே - நமஃ என்கிற பதத்திலே, ஹமஸ்ரீகஷிதஸ்வரவிவ
னாகையாலே - நன்றாக அறிவிக்கப்பட்ட பாதந்தாமான தன்னு
டைய ஸ்வரூபத்தை உடையவனாகையாலே. இப்படியானால் - ப்ர
ணவத்தினாலும் நமஸ்ஸினாலும் பகவத்கைங்கர்யமும் பாகவத கைங்
கர்யமும் இவனுக்கு ஸ்வரூபப்ராப்தமாக ஏற்பட்டிருக்கிறபடியினால்.
ஹதூஷிக்க வரும்போது - அனுஷ்டிக்க முடியும்பொழுது. இரண்டத்
தொன்றை - இவை இரண்டில் ஏதாவது ஒன்றை, தஸ்வாஹிஷ்ட - கை
யினால், விஷ்டஹவஸாஜாய - பகவானுக்கு அனுக்ஷஹம் உண்டாவ
தற்காக, வெவஷ்வராஹ - வைஷ்ணவர்களை, வரிதொஷ்யெக்சு-

கொடியெசு | ப்ருவாடிவஸு^ணஉவொ விஷு^ண தெ^ணதெ^ண நவ
ஸு^ணரண வஸு^ணய^ண ||', 1 'உஉ உசு^ணலு^ணதெ^ணஷு^ண ஸ்ரீ^ண திர
ஸு^ணயிகா லவெ^ணசு | தவஸு^ணநசு^ணலு^ணநசு^ணரஸு^ண வ^ணதிஜ^ணநீயா
விஸெ^ணஷ^ணத^ண ||', 2 'சு^ணராய^ணகா^ணகா^ணம் வ^ணவெ^ணஷு^ணம் வி^ணஷு^ணர
நா^ணநாய^ணகம் வ^ணர^ண || த^ணவ^ணர^ணசு^ண வ^ணர^ணத^ணரம்^ண வெ^ணர^ணக^ணம்^ண த^ணதீ
யா^ணநாய^ணகம் வ^ணர^ண ||', 3 'சு^ணநா^ணடி^ணத^ணவஸு^ணதம்^ண மெ^ணவ^ண
வஸு^ணர^ணஷம்^ண நா^ணலி^ணந^ணதி^ண | த^ணவ^ணந^ணலி^ணத^ணவ^ணஸு^ணல^ணக^ணம்^ண ஹ^ண
வ^ணநா^ணலி^ணந^ணதி^ண ||', 4 'வ^ணர^ணநாய^ணகம்^ண வி^ணஹ^ணர^ணயா^ணஸி^ண வ^ணல^ண

- ஸந்தோஷப்படுத்த வேண்டும், விஷு^ண - பகவான், தெ^ணதெ^ண நவ
- அதினாலேயே, ப்ருவாடிவஸு^ணஉவொ - அனுக்ரஹத்தினால் நம்
மிடத்தில் ஸுமுகராய், ஸு^ணரண-ஆவார், நவஸு^ணய^ண - ஸந்தோஷ
மில்லை, உஉ-எனக்கு, உசு^ணலு^ணதெ^ணஷு^ண - என்னுடைய பக்தர்களிடத்
தில் பக்தி பண்ணுகிறவர்களிடத்தில், ஸ்ரீ^ண திர - ப்ரீதி, சு^ணஸு^ணயிகா
- மிகவும் அதிகமாக, லவெ^ணசு - உண்டாகும், த^ணவ^ணர^ணசு^ண - ஆகை
யினால், உசு^ணலு^ணநசு^ணரஸு^ண-என்னுடைய பக்தர்களிடத்தில் பக்தி பண்ணு
கிறவர்களும், வி^ணஸெ^ணஷ^ணத^ண - விஸேஷமாக, வ^ணதிஜ^ணநீயா^ண - பூஜிக்
கத்தக்கவர்கள். வ^ணவெ^ணஷு^ணம் - எல்லாத் தேவதைகளினுடைய,
சு^ணராய^ணகா^ணகா^ணம் - ஆராதனங்களுக்கும், அ^ணந்^ணதி^ணக்^ணக^ண எ^ணல்லா
ஆராதனங்களுக்கும், வி^ணஷு^ணர^ண - விஷ்ணுவினுடைய, சு^ணர^ணய
கம், வ^ணரம்-ஸ்ரேஷ்டமானது, த^ணவ^ணர^ணசு^ண-அந்த விஷ்ணுவினுடைய
ஆராதனத்தைக் காட்டிலும், வ^ணரம்-உயர்ந்ததான, த^ணதீ^ணயா^ணநாய^ணகம்-
பாகவதர்களுடைய ஆராதனம், வ^ணர^ணத^ணரம் - மிகவும் சிறந்ததாக,
வெ^ணர^ணக^ணம் - சொல்லப்பட்டது. மெ^ணவ^ண - க்ரஹஸ்தன், சு^ணநா^ணடி^ண
த^ணவஸு^ணதம் - தன்னுடைய பிள்ளையை அநாதாவுசெய்த, வஸு^ணர^ண
ஷம்-புருஷனை, நா^ணலி^ணந^ணதி^ண-(எப்படி) ஸந்தோஷிக்கிறதில்லை^ணயா,
த^ணவ^ண-அப்படியே, சு^ணந^ணலி^ணத^ணவ^ணஸு^ணத^ணகம் - தன்னுடைய பக்தனை ஆர^ண
தனம் செய்யாத புருஷனை, ஹ^ணவ^ணர^ண-பகவான், நா^ணலி^ணந^ணதி^ண.

தாமவ்யுயனி யெ | தெவ்யோ ப்ருவஹா ஹவாநு விலி
 விஷ்டா ப்ருயஜுதி || - ஐத்யாபிபுரண விசேஷங்களாலும்,
 1 'ஏற்றியிருப்பாரை வெல்லுமேமற்றவரைச்சாற்றியிருப்பார் தவம்'
 என்கிற த்யாயம் வ்யயம்புயொஜ நகெகெய்யுத்திலும் வ
 21 நமமாகையாலும், ஹவாதகெகெய்யுத் தன்னிலே ஹ
 வசு கெகெய்யுத்தைக்கண்டு க்ருதாயுக்னாயிருக்க ப்ருய
 மென்றபடி.

21

'இவை பிரண்டிலும் ப்ருயாதம் சூவாயுகெகெய்யுத்'
 என்றது ஹவான் பக்கலிலேபோலே சூவாயுன் பக்கலிலும்

ஸந்தோஷிக்கிறதில்லை, விராடாயுதம் - தன்னுடைய ஆராதனத்தை,
 விஹாயாவி-கிட்டும், யெ-எவர்கள், விலகாநு - தன்னுடைய
 பக்தர்களை, சுவயுயனி - பூஜிக்கிறார்களோ, தெவ்யோ - அவர்கள்
 விஷயத்தில், ப்ருவஹா - அனுக்ரஹத்தை உடையவனாகிய,
 ஹவாநு, விஷ்டா - அவர்களுக்கு இஷ்டமான,
 விலி-வித்தியை, ப்ருயஜுதி-கொடுக்கிறார். ப்ருரண விசேஷங்
 களாலும் - பாகவத கைங்கர்யத்தைப்பற்றிப் சொல்லி யிருக்கிற
 ப்ரமாணங்களினாலும், ஏற்றி யிருப்பாரை - (பகவானையே) ஸ்தோத்
 திரம் பண்ணிக்கொண்டிருப்பாரை, மற்று - அதைவிட வேறான,
 அவரைச்சாற்றி யிருப்பார் - அந்தப் பாகவதர்களை ஆராயித்திருப்ப
 வர்களுடைய, தவம் - தபஸ்ஸு, வெல்லுமே - ஜயிக்குமே, அதை
 விட உத்க்ருஷ்டமாகும் என்றபடி, என்கிற த்யாயம்-என்றுமோசேஷ
 பாயங்களில் சொல்லியிருக்கிற க்யாயம். ஹவசுகெகெய்யுத்தை
 யும் கண்டு - பகவத்கைங்கர்யமும் உள்ளே அடங்கி இருப்பதைப்
 பார்த்து, அதாவது கைங்கர்யமாவது யஜமானனுக்கு ப்ரீதியை உண்
 டாக்கக்கூடிய கார்யம், அதில் பாகவத கைங்கர்யம் ஸ்வாமியான பகவா
 னுக்கு அதிக ப்ரீதியைக் கொடுக்கக்கூடிய கார்யமாகையாலே அந்தப்
 பாகவத கைங்கர்யமே பகவத கைங்கர்யமாகிறது என்று தெரிந்து
 என்றபடி.

21

காமவதி-தீபப்பனென்று கதிதெரி த் த வ ன வ ன் றி க் கே
 | 'மூரொ மூரூராதரம் நாவூ மூரொரமூம் ந
 லாவயெசு | மூரொ வடாதூர் கமாரென்னவ மூரொ
 தூர வடா ஜெயசு | மூரூரெவ வரம் ஸ்ரஹ மூ
 ரூரெவ வரா மதிஃ || மூரூரெவ வரா விஷ்ணு மூ
 ரூரெவ வரம் யமஃ || மூரூரெவ வரஃ காரஃ மூ
 ரூரெவ வராயணம் | ' இத்யாதிநிலை சூவாயுகெஜ
 யுக ஸ்ராயாமூம் ஸ்ரீதமாகையாலும், ஹவசுஹாமவத

கதிதெரித்தவளவன்றிக்கே - ஸ்ருதியில் அதிதேசமும்
 பண்ணியிருப்பது மாத்திரமல்லாமல், மூரொஃ - ஆசார்யனைக் காட்
 டிலும், மூரூராதரம் - பெரிய வஸ்து, அதாவது சிறந்த வஸ்து
 என்றபடி, நாவூ-தில்லை, மூரொஃ - ஆசார்யனைக் காட்டிலும்,
 காமூம் - வேறு ஒருவனை, கலாவயெசு - நினைக்கக் கூடாது,
 மூரொஃ - ஆசார்யனுடைய, வடாதூர் - உபதேசமான வார்த்தை
 களையும், கமாரென்னவ - (அவனுடைய) சரித்திரத்தையும், மூ
 ரொஃ, கார - திருநாமத்தையும், வடா-எப்பொழுதும்,
 ஜெயசு - ஜபம்செய்ய வேண்டும், மூரூரெவ - ஆசார்யன்
 தானே, வரம்ஸ்ரஹ - பாப்ரும்மம், மூரூரெவ, வரா மதிஃ
 - அடைய வேண்டியதான உயர்ந்த பிரயோஜனம், மூரூரெவ,
 வராவிஷ்ணு - உயர்ந்த விதையை, மோகேஷாபயோகமான விதையை
 என்றபடி, மூரூரெவ, வரம் - உயர்ந்த, யமஃ - பொருள்,
 மூரூரெவ, வரஃ - உயர்ந்த, காரஃ - ஆசைப்படவேண்டிய
 புருஷார்த்தம், மூரூரெவ, வராயணம் - ஆர்வயிக்கப்பட
 வேண்டிய வஸ்து. சூவாயுகெஜயுக ஸ்ராயாமூம்
 ஸ்ரீதமாகையாலும் - ஆசார்யனுடைய கைங்கர்யமே பாதானம்
 என்பது தெரிவிக்கப் படுகிறபடியினாலும், சூவாயுகாமெஜே
 யால் - ஆசார்யனுடைய அனுமதியினால், அதாவது ஆசார்யனுடைய

கெழையுங்களும் சூவாயுதா.கெஜேதுயால் கடக்கவேண்டு
கையாலே சூவாயுகெழையுத்தை நிரவிதித்துப்பார்த்
தால் இது லாமவடாஜேதுவிலமகையாலே லாமவசுகெழை
யுமும் சூவாயுனுடைய லாமவதகவலாரா நுத்தாலே
இதுதானே லாமவதகெழையுமுமாய் நிற்கையாலே
1 'வக்ஷு மபுஜம் மாரா துக்ஷா ஸாஹ்ய மபுஜம் து
யஜுரொசு' ஹஸ்யவஜுஜகம் துக்ஷா வநாஸவிவாஜுதி||
2 'ஸுமனுஸம் து மாரா துக்ஷா ஸுமனுஸம் ய உவா

அனுமதிபைப் பெற்றுக்கொண்டு அவற்றைச் செய்யவேண்டு மாகை
யினால் என்றபடி. நிரவிதித்து-ப்ரமாணங்களைக்கொண்டு ஆராய்க்து.
லாமவடாஜேதுவிலமகையாலே - ஸ்ருதி ஸ்ம்ருதிகளாகிற பகவா
னுடைய ஆஜ்ஞைகளினால் அவாயும் செய்பவேண்டியதாக ஏற்படு
கிறபடியினாலே, மற்ற வர்ணாஸ்ரம தர்மங்கள் முதலியவைகளும்
அவ்னுடைய ஆஜ்ஞைகளினால் ஏற்பட்டவைகள் என்கிற ஆகாரத்
தினாலே பகவத் கைங்கர்யங்களாகிறாப்போல இந்த ஆசார்ய கைங்
கர்பமும் பகவானுடைய ஆஜ்ஞைகளினால் ஏற்பட்ட தானைகளினாலே
என்றபடி. லாமவதகவலாரா நுத்தாலே - பாகவதன் என்கிற
(ஸாமான்ய)பொதுவான ஆகாரத்தாலே. அதாவது ஆசார்யனும் பகவத்
பக்தனாகையாலே அவனுடைய கைங்கர்பமும் பாகவத கைங்கர்ய
மாகும் என்று தாக்கபர்யம். 'நிற்கையாலே' என்பது மேலே 'இழியக்
கடவனல்லன்' என்பதுடன் அந்வயிக்கிறது. வக்ஷு மபுஜம் -
கண்ணால் அறியப்படுகிறவனாகிய, மாரா - ஆசார்யனை, துக்ஷா -
விட்டுவிட்டு, ஸாஹ்ய மபுஜம் - ஸாஸ்திரத்தினால் அறியப்படுகிற
ப்ரமாத்மாவை, யஜு - எவன், ஹஸ்யவஜு - நினைப்பனோ, (வஜு -
அவன்) ஹஸ்யவஜு-கையில் இருக்கிற, உஜகம்-ஜலத்தை, துக்ஷா -
விட்டுவிட்டு, வநாஸம் - மேகத்தில் இருக்கும் ஜலத்தை, சலிவா
ஜு தி - ஆசைப்படுகிறான். ஸுமனுஸம் - ஸுஸபனாகிய, மாரா -
ஆசார்யனை, துக்ஷா - விட்டுவிட்டு, யஜு - எவன், ஸுமனு

வந்தெ - ி ஸ்ரீமத் ரஹஸ்ய ரத்னாவளி ஹ்ருதயம். கவிதள ||' உத்யாபிகளிப்படியே சூவாயுகெழையுத்தை விட்டு மறவசுகெழையுதிகளிலேயிழியக்கடவனல்லன். கண்ணிறுண் சிறுத்தாம்பின்படியே சூவாயுகெழையுபூயாதனாய் நின்று ! 'திரிதந்தாகிலும் தேவபிரானுடைக் கரியகோலத் திருவுரு காண்பன் காண் பெரியவன் குருகர்க்கர் நம்பிக்காளுரிய னாயடியேன் பெற்ற கன்மையே' உத்யாபிகளிப்படியே சூவா

ம - ஹ்ருதயான பகவானே, உவாவந்தெ - உபாஸிக்கிறானே; கவிதள - அந்த மூடன், ஸ்ரீமத் - கையில் கிடைத்த, யதம் - பணத்தை, துஷ்டா - விட்டுவிட்டு, கவிதள - பூமியில், மூவம் - மறைத்து வைக்கப்பட்ட தனத்தை, சுவேதவந்தெ - தேடுகிறான். இப்படியாகில் பகவத்கைங்கர்யமும் பாகவத்கைங்கர்யமும் ஒரு மையத்திலும் அனுஷ்டிக்கக் கூடியவைகளல்ல என்று முடியுமே என்னில் அதற்கு ஸமாதானம் அருளிச்செய்கிறார் - 'கண்ணிறுண் சிறுத்தாம்பின்படியே' என்றாரம்பித்து, கண்ணிறுண் சிறுத்தாம்பு என்கிற திவ்ய ப்ராபந்தத்தில் அருளிச் செய்யப்பட்டிருக்கும் ப்ரகாசமாக. 'சூவாயு' இத்யாதி - ஆசார்ய கைங்கர்யத்தையே முக்யமாகச் செய்க்கடிய சார்யமாக நீனைத்து அப்படிச் செய்துகொண்டிருந்து, பெரிய-கிராமமான, வண் - விலகடினமான, குருகர் - திருகரிகரில் அவதரித்த, நம்பிக்கு - எல்லாக் குணங்களாலும் பரிபூர்ணமான ஆழ் வாருக்கு, மற்ற ஆழ்வார்களைவிட விலகடினராயும் ஸ்ரீமத் ராயும் இருக்கிற ஆழ்வாருக்கு என்றபடியாகவுமாம், ஆளுரியனாய்-தாஸபூதனாய், அதாவது அப்படிப்பட்ட ஆழ்வாருக்கு கைங்கர்யம் செய்வதற்கு ப்ராபந்தனாதானாய், திரிதந்தாகிலும் - அந்த ஆழ்வாருடைய அனுபவமாகிற ஆகந்தத்திலிருந்து திரும்பியாகிலும், தேவ பிரானுடைய - தேவதைகளுக்கெல்லாம் உபகாசகனான எம்பெருமானுடைய, கரிய-கறுத்ததான, கோல-அலங்காசமான, தானே தனக்கு அலங்காசமாகித்திற என்றபடி, திருவுரு-திவ்யமங்கன விக்ரஹத்தை, நான்காண்பன்-அடியேன் ஸேவிப்பேன், அதாவது பகவானே ஸேவிக்கும்பொழுதும் ஆழ்வாருக்குத் தாஸபூதன் என்கிற ஆகாசத்தை விடாமலே

ய-பூலிதமென்று யயாகாரும் ஹவசுலாவதகெஜ
ய-பூங்களை அநுலவிக்க பூரூபமென்றபடி. 22

இக்கெஜய-பூவரணுக்கு வரகெஜகாணிகளுகந்த
விடமே உலிதூரமம் என்றது ய-பூரீயுரா யிருப்பார்க்கு
வாவஸ்யாமமாக ஸாஸ்திரங்கள் வகுத்த வ-பூண-பூ
ஸங்கள் கலிகாலாதி டெவஷங்களாலே டெவாதிவரிமூ
லீதங்களாய் 'நாலபூஜ தலுலியிஷம்' உதூரிகளிற்படியே
வரிதூரஜ்ஞங்களாகையாலும், வ-பூண-பூஸங்களுக் குச்
சொல்லும் சில இக்ஷணங்களுக்கு அவுரூப-திவூரூபிகளு

ஸேவிப்பேன், அதாவது அப்பொழுதும் அடியேனுக்கு ஸ்வாமியான
ஆழ்வாருக்கு அபிமதம் என்று ஸேவிப்பேன் என்றபடி, அடியேன்,
பெற்ற-அடைந்த, நன்மை, இது என்றபடி. சூவாய-பூலிதமென்று-
இந்தப் பகவத் பாகவத கைங்கர்யங்கள் நம் ஆசார்யனுக்கு மிகவும்
ப்ரியமானது என்று நினைத்து, அதாவது ஆசார்யாபிமான விசேஷத்
திற்குப் பாத்திரங்கள் என்று கொண்டு பகவத் பாகவத கைங்கர்
யங்களை அனுஷ்டிக்க வேண்டும் என்றபடி, யயாகாரும் - அந்தத்தக்
காலங்களுக்குத் தக்கபடி. பூரூபம் - இவளுடைய ஸ்வரூபத்திற்கு
யோக்யமான கார்யம் என்றபடி. 22

ய-பூரீயுராயிருப்பார்க்கு - தர்மத்தைச் செய்வதையே ஸ்வ
பாவமாக உடையவர்க்கு, வாவஸ்யாமமாக - வாஸம் செய்வதற்கு
இடமாக. ஸாஸ்திரங்கள் வகுத்த - ஸாஸ்திரங்களில் பிரித்துச் சொல்
லப்பட்ட. கலிகாலாதி - கலிகாலம் முதலியவைகளால் (உண்டான).
டெவாதி - மலைச்சர் முதலியவர்களினால், வரிமூலீதங்களாய் -
அங்கீகரிக்கப்பட்டவைகளாய், அதாவது அவர்கள் வலிக்கும் இடங்
களாய் இருப்பதினாலே என்றபடி, ஸய-பூஜ தலுலியிஷம் - அதர்
மங்களைச் செய்கிற ஜனங்களால் நிறைந்த தேசத்தில், த-வலிக்கத்
கூடாது, வரிதூரஜ்ஞங்கள் - பரிஹரிக்கத் தக்கவைகள், வ-பூண-
பூஸங்களுக்கு - பரிசுத்தங்களான இடங்களுக்கு, இக்ஷணங்க
ளுக்கு - அடையாளங்களுக்கு, அவுரூப-தி - சில புண்ய தேசங்களில்

ன்டாகையாலே இவை ப்ராயிகங்களாகையாலும், 1 'சூக்ய
ஸூஹிசெவ' வ ' உதூஷிகளைப்பார்த்து தன் அலி க தி
ராத்ருத்தானே ஒரு செலத்தை யறுதியிட்டுக்கொள்ளப்பார்த்
தாம் அது தப்பவும் கூடுமாகையாலும், 2 'வாகு காயபூ ம
நிணபுயெசு' என்று ஸாஹ்ய நிஷிஷமாகையாலும் ஸாஜஸ
தாசஸவாஸாஹஸலியோடே கூடிக்கொள்ளப்பார்த்தால்
3 'யயா யகபகபகபக காயபூகாயபூகேவ வ | அவ
யாவசு ப்ராஜாநாதி வுனி ஸா வாயபு ஸாஜஸ 1'

இல்லாமை, அதிவ்ஸாஹி - புண்ய தேஸங்களல்லாத இடத்தில்
இருப்பது, ப்ராயிகங்கள் - பெரும்பாலும் இருக்கக்கூடியவைகள்,
சூக்ய - தனக்கு, துஹிதே வாவவ - ஸந்தோஷமும், உதூஷி
களை-இவை முதலிய வசனங்களை, அலிக திராத்ருத்தானே - தன்னு
டைய அபிமானம் மாத்திரத்தானே, அறுதியிட்டுக்கொள்ள - (தான்
வாஸம் செய்யும் இடமாக) கிரம்யம் செய்துகொள்ள, அது தப்பவும்
கூடுமாகையாலும் - அப்படி காம் கிரம்யம்செய்வது தவறதனாயும்
இருக்கக்கூடுமாகையாலும், அதாவது காம் எதைப் புண்பதேஸம்
என்று கிரம்யிக்கிறோமோ அது புண்ய தேஸமில்லாமலும் இருக்கக்
கூடுமாகையினால் என்றபடி. வாகு-ஒருவனாக, காயபூ - செய்ய
வேண்டிய கார்யத்தை, தநிணபுயெசு-கிரம்யம் செய்யக்கூடாது.
ஸாஹ்ய நிஷிஷம் - ஸாஸ்திரத்தில் மறக்கப்பட்டிருக்கிறத.
'ஸாஜஸ' இப்பாதி-ரஜோகுணம் மிகுந்தவர்களாயும், தமோகுணம்
மிகுந்தவர்களாயும் இருக்கும் புருஷர்களினுடைய புத்தியுடன், கூடித்
கொள்ளப் பார்த்தால் - சேர்க்குகொள்வோம் என்றால், அதாவது
அவர்களுக்கு எப்படித் தோன்றுகிறதோ அப்படிச் செய்கொள்
என்று யோசித்தால், யயா-எந்தப் புத்தியினால், யகபூ-தம்மத்தையு
யும், அவகபூ-அதர்மத்தையும், காயபூ - செய்யவேண்டிய
கார்யத்தையும், அகாயபூகேவவ - செய்யத்தகாத கார்யத்தையும்,
அவயாவசு- உன்னப்படிபண்ணல், ப்ராஜாநாதி-அறிஞனோடே,
அந்தப்புத்தியானது, வாயபூ-ஒ! அஃஹே, ஸாஜஸ-ரஜோகுணத்

தெழி யுர²கொ யது யது வவெணா³ | தது தது
கூரு¹செஷ¹த்ரு¹ம் மெதிரம் வுஷ¹நம் தயா¹ ||', 1 'துல
வீகாமதம் யது யது வடிவநாநி வ | வவனி
வெஷ¹வா யது தது வனிவிதொ ஹரி¹ ||',
2 'யதுலாமவதாஸா¹தம் கூவுணி விரோஸயா¹ | ததீ
யுஷிகம் விவி வவபுவாவபுணாஸத¹ || நிஷிஷ¹
நிஷிஷாஸ¹ம் வா யது திஷ்ணி வெஷ¹வா¹ | ததேஸம்
தேஸம் வுண¹ம் ததீய¹ம் ததவாவதம் ||', 3 'யது
ஷாஷாஸவ்விகொ ஹாலாமொ உவீயதெ¹ | த தது

கிட்டாலும். சி¹யு¹ஹீ¹தெழி¹யு¹ர²க² - அடக்கப்பட்ட இத்திரி
யங்களின் கூட்டங்களை உடைய, துர²க²-மலிதன், யதுயது-எந்த
எந்த இடங்களில், வவெணா³-வனிப்பீடு, ததுதது-அந்தந்த
இடங்களில், கூரு¹செஷ¹த்ரு¹ம்-குருசெஷத்திரம், மெதிரம்-
கைமிசாரணம், தயா¹-அப்படியே, வுஷ¹நம் - புஷ்காமம்.
யது-எந்த இடத்தில், துல¹வீகாமதம் - துலவிக்காமதமும்,
யது, வடிவநாநிவ - தாமரைக்காமதமும் இருக்கின்றன¹வா,
யது-எந்த இடத்தில், வெஷ¹வா¹ - வைஷ்ணவர்கள், வவனி-
வஸிக்கிரூர்களை, தது-அவ்விடத்தில், ஹரி¹-பகவான், வனி
வித¹க¹-ஸாந்திப்பத்தைச் செய்கிறார். விரோஸயா¹ - பரிசுத்த
மான மனதை உடைய, லாமவதா¹-பாகவதர்கள், யது, லாம¹
கூவுணி - ஸ்ரானம் செய்கிறார்களே, ததீ - அந்த இடத்தை,
வவபுவாவபுணாஸதம் - எல்லாப் பாகங்களையும் போக்கடி
க்கடியதான, ஸுயிகம்தீய¹ம்-அதிகப்பரிசுத்தமாக, விவி-அறி,
வெஷ¹வா¹-வைஷ்ணவர்கள், யது, நிஷிஷ¹ - ஒரு நிமிஷமாவது,
நிஷிஷாஸ¹ம்வா-அவை நிமிஷமாவது, திஷ்ணி - இருக்கிறார்களே,
ததேஸம்-அந்தஇடம், தேஸம்-பக்களகாமானது, வுண¹ம் - பரி
சுத்தமானது, ததீ-அது, தீய¹ம்-நீர்த்தம். தவாவதம்-தபஸ்ஸு

ஸனூரிஷ்ணி ஸ்ராயிதூவிபுக்ஷதஸ்ராஃ || ' ஐதூரஹி
களிற்படியே ஸவபூயிகமான வுண்ணுகேஷத்ருமாகை
யாலே ஸயம்புயொஜநதி வியகெஜ்யபு வரணுக்கு
ஸுஸௌஸௌவ்யூதிகளுக்கும் இதுவே விஷ்ணுவாரணாழி
ஹேதுவான உவிதஸ்ராநமென்றபடி. இவர்களுக்கு வர
கெசகாணிக்ஷமாவது வரநக்ஷவரவேரிதவாரேவாஸு
யபுங்களில் பூரணாநாமுண்ணமான சுதநுக்ஷாயுவ

செய்யும்காடு. யத்ரு-எவ்விடத்தில், சுஷ்ராசுஷ்ரஸம்வரிஜஃ-திருவ
ஷ்டாசுஷ்ரத்தில் ஸித்திபெற்றவனுன, உஹாலாமஃ - மஹிமையை
புடைய புருஷன், உஹீயதெ - சூஜிக்கப்படுகிறானே, தத்ரு-அவ்
விடத்தில், ஸ்ராயிதூவிபுக்ஷதஸ்ராஃ - வ்யாதிகள், கருப்பு
(பஞ்சம்), திருடர்கள், அதாவது காமக்ரோதாதிகளும், பகவத்குண
னுபவத்தின் குறையும், ஆத்மாபஹார செளர்யங்களும் என்ற
படி, ந ஸனூரிஷ்ணி - கடையாடுகிறதில்லை.
ஸவபூயிகமான - எல்லா கேஷத்திரங்களையும்விட மேல் பட்ட
தான, ஸயம்புயொஜந - பகவானுடைய ப்ரீதிகளுக் காரண
மாகவினாலை தாங்களை ப்ரயோஜனமாயிருக்கின்றன என்றபடி.
தி வியகெஜ்யபு வரணுக்கு - பகவத் கைங்கர்யம், பாகவத
கைங்கர்யம், ஆசார்ய கைங்கர்யம் என்கிற மூன்றுவிதமான கைங்கர்
யங்களைச் செய்துகொண்டு இருப்பவனுக்கு, சுஸௌஸௌவ்யூதிக
ளுக்கும் - எல்லா கைங்கர்யங்களுக்கும், இதுமேல் 'விஷ்ணு' இத்யாதி
யுடன் அந்நவரிக்கிறது. இதுவே - அந்தப் பாகவதோத்தமர்கள்
வளிக்கிற இந்த ஸ்தானமே. விஷ்ணுவாரணாழிஹேதுவான-
தடைநிவ்ருத்தி அடைவது முதலியவைகளுக்குக் காரணங்களான,
உவிதஸ்ராந - கைங்கர்யங்களைச் செய்வதற்கு யுக்தமான இடம்,
ஆன்றிக் கே வாஸத்திற்கு யோக்யமான இடம்என்றபடியாகவுமாம்.
வரகெசகாணிக்ஷமாவது - பாமைகாந்தி என்று சொல்லப்படும்
தன்மையாவது. பூரணாநாமுண்ணமான - ப்ரமாணங்களை அனு
ஸரித்திருக்கிற, சுதநுக்ஷாயுவஸாயவிஸௌஷம் - ஸ்ரிய;

வரைய விரிசாடிதம். இதுவே ஸா தவ தவென வரையுங்கன
கூடும் பூயாதிக்ஷயம். 23

23

[illegible]

பதிகைத்தவிர வேமனொருவரும் இல்லை. அந்நவதுபரதகீதமும் அவனை, பாமநிதமும் அவனை, பாமபுருஷார்த்தமும் அவனை என்கிற தீர்மானம். 'லாமவது' இப்பாதி - பாசனதன் வைஷ்ணவன் என்கிற பதங்களுக்கும். இதுவே - கீழ்க்குறித்த ஸ்வபாவமே, ஸ்ரீயாத விஷயம் - முக்யமாகத் தாத்பர்யத்தில் கொள்ளப்பட்ட விஷயம். 2:3

சுஜகதஃ - கெட்ட மனுவன், விஷயா - ஐஞானத்தி
னால், சுருத்தோவ வஸு - அலங்கரிக்கப்பட்டிருந்தவனுப்
பிரூத்தபோதிலும், அதாவது ஐஞானத்தை உடையவனுயிருந்தபோதி
லும், வஸிவ தப்யஃ - பரிநிரிகர்த்தக்கவன், வஸப்யஃ - பாம்பு,
சணிகா - மாணிக்கத்தினால், ஸ்விதீதஃ - அலங்கரிக்கப்பட்டிருந்த
போதிலும், அவஸா - இர்தப் பாம்பு, கலயஜ்ஜஃ கிம் - பயங்கர
மாயிருக்கவில்லையா. சுஜகதவஸ்வஸு - கெட்ட ஜனங்களுடன்
சேருவதை, துஜ - சிறி, வஸயுவஸொமஃ - ஸாதகர்களுடன்
சேர்க்கையை, விஜ - அடை, அவஸாராகு - ராத்திரியிலும்
மத்தியாஹ்நத்திலும், வுண்ணம் - புண்யத்தை, கூரா - செழி
ந்தும் - ஏப்பொழுதும், சுமிதூதம் - ஸம்ஸாரம் அடிதயம் எங்
பதை, வீர - சினைத்துக்கொண்டிரு, அவஸிஃ - கெட்டவர்களுடன்,

காவ ஜதவஸாவஸ வெஸாவஸ ||', | 'கடி பூவரதி
 வெறொகாடி யுயம் யுயம் வயம் வயடி || கடிபூவரதி
 வராயுயம் தாராயணவராயுயம் | தாவஸாவஸதிர
 ஸாரகா யுஷாகண வராயுயம் | வயம் து கிங்கரா
 விவெஸாயுயவிரி யகிராடி ||' ததாசுதிகளைப் பார்த்து
 பாம்போடொரு கூரையிலே பயின்றாப்போலிருக்கிற காவஜத
 வஸாவஸத்திலுடைய கிரவாரிணாணாயுயமாக² வஸு
 திகவெஷ வாரிவதித்தவனும் விஷாயிகாராவஸ நிஷெ

கிணியி - ஒன்றையுமீ, ஒருகிணியும் என்பது, தாவ
 ரெசு - செய்யக்கூடாது. காவதவவஸுதிர - கெருப்பின் ஜவா
 ஸையினுள் செய்யப்பட்ட, வஸுதிராசு - கண்டிந்திரினில், வஸு
 விரிதி - இருப்பது, வரம் - நிறக்கது. தாராயணவிராவஸ -
 பகவானை நினைப்பதில் பாவமுக்கூடாது, ஜதவஸாவஸ - ஜனங்க
 ளுடன் சேர்ந்து வஸிப்பதுகூட, வெஸாவஸ - டைட, தசுதிர
 தன், வெறொகாடி - ஒ! ஜனங்களை! கடிபூவரதி - இது
 முதல் கொண்டு, யுயம்யுயம் - நீங்கள் நீங்கள்தான், வயம்வயம் -
 நாங்கள் நாங்கள்தான், யுயம் - நீங்கள், கடிபூவரதிவராயு -
 பொருள் காமம் இவைகளைப்போய் பசுயாஜனமாகக் கருதிபவர்கள்,
 வயம் - நாங்கள், தாராயணவராயு - பகவானையே முக்யப்
 யோஜனமாக எண்ணினவர்கள், கடிபூவராயு - எங்களுக்குமும், யுஷா
 கம் - உங்களுக்குமும், வராயுயம் - ஒருவர்க்கொருவர், வஸுதிரி -
 சேர்க்கை, தாவஸு - இக்கை, வயம்து - நாங்களைவெனில்,
 விவெஸாயு - பகவானுக்கு, கிராடி - தாஸபூதர்கள், யுயம் -
 நீங்கள், வஸுயகிராடி - இந்திரியங்களுக்குத் தாஸர்கள். 'பார்த்து'
 என்பதுபோல் 'வாரிணாணாயுயமாக' என்பதுடன் அந்வயிக்
 கிறது. கூரையிலே - குடிசையில், பயின்றாப்போல்-வஸிப்பதுபோல்,
 கிரவாரிணாணாயுயமாக-தாரத்தில் பரிஹரிக்கவேண்டியதற்
 காக, வெரு தாரத்திலேயே விட்டுவிட வேண்டியதற்காக என்றபடி.

வணீயாஃ | ஸ்வணபுதரம் மஹதி ஸனிகஷபுரக்
 நீறுஃ வமொ ஜெருலிவாஸ்யயகெந ||, ஸலிர்னவ ஸஹா
 வீத ஸலிஃ கூலீபுத ஸலிஃ | ஸலி விபுவாடிம் செ
 துணு நாஸலிஃ நிமிடாவரெஸி | உத்யாபிகளின்படியே
 ஸாஸிகஸஹவாஸம் சுதபுஷுமானஸ் இது ஷேஸவிபுவா
 பிகளாலே கிடையாதிருக்குமாகில் : : னகாஜஸீஸுவஸ்ய ஷேஸ
 வுதஸ்ய வஜெஹ்வி யபீதி நிவதபுகஸ்ய | சுலோத்

ஸுதநீகஷேபு - ஸ்வணபுதரம் - ஸ்வண பாயமாய் இருப்
 பதை, 'ஸ்வணபுதரம்' என்று பாடாந்தாம், அந்த மேருபர்வ
 தத்திற்கு ஸமமான வர்ணத்தை உடையதாயிருக்கையை, மஹதி -
 அடைகிறது. ஸலிர்னவ ஸஹ - ஸத்துக்களுடன் கூடவே,
 ஸுலீத-இருக்கவேண்டும், ஸலிஃ - ஸத்துக்களுடன், ஸலிஃ -
 சேர்ந்திருப்பதை, கூலீபுத - செய்பவேண்டும், ஸலிஃ - ஸத்துக்
 களுடன், விவாடிம் - சண்டையையும், செதுவ - ஸ்ரீக
 ஹத்தையும் (செய்ய வேண்டும்) இங்கு கிவாதம் என்றது ஒருவர்க்
 கொருவர் உக்தி ப்ரத்யுக்தியாகச் சொல்லுவது என்றபடி. ஸாஸிக
 ஸஹவாஸம் - ஸாத்விக்கமான ஜனங்களுடன் சேர்ந்திருக்கை,
 சுதபுஷுமானஸ் - செய்ய வேண்டியதானால், ஷேஸவிபுவா -
 தேஸத்திற்கு உண்டாயிருக்கும் கெடுதல், அதாவது புண்படுதல்
 திரங்கள் எல்லாம் மீலச்சபாபர்களான ஜனங்கள் வலிப்பதினால்
 கெடுக்கப்பட்டிருப்பதினால் என்றபடி. 'ஸுலி' பதத்தினால் காலத்
 தினால் உண்டாக்கப்படும் தோஷமும் சேர்த்துக் கொள்ளப்படுகிறது.
 'கிடையாதிருக்குமாகில்' என்பதுமேல் 'எண்ணிக் கொண்டிருந்த'
 என்பதுடன் அந்வர்த்திறது. னகாஜஸீஸுவஸ்ய - ஏகாந்தமான

யொமெ யுதராதவஸ்ய கோக்ஷோ யுவோ நிதூ
 ஸஹிம்ஸகஸ்ய || 1 மத்யுரிகளில் தரதுயுத்தை யறித்து
 1 'யாவரும் துணையிலீ' என்று யயாஸதி 2 'பணமாடாவணைப்
 பற்பலகாலமும் பள்ளிகொன்மணவாளர் கம்மைவைத்த பரிசுது'
 என்று வரவஸ்யு^{கவு}வாரவஸ்யு^{கவு}தையை கூற வஸ்யு^{கவு} து
 3 'தாமரைக்கண்ணுவோ தனியேன்தனியாளாவோ தாமரைக்கை
 யாவோ உன்னையென்று கொச்சேர்வதுவே' என்று உயிர்த்

தேசத்திலே வணிப்பதையே ஸ்வபாவமாக உடையவனாயும், ஈசுவர
 தவஸ்யு - த்ருடமான வ்ரதத்தை உடையவனாயும், ஸாஸ்த்ரீய கர்மங்
 களை அனுஷ்டிப்பவனாயும் என்றபடி, வணோழீய - ஐந்து இந்திரி
 யங்களுடைய, ஓ! தி-ப்ரீதியை, நிவதயுகவஸ்யு - நிரூப்புகிறவனா
 யும், அதாவது இந்திரியங்களுக்கு ஸப்தாதி விஷயங்களில் உண்டா
 கும் ப்ரீதியை மாற்றக்கூடியவனாயும் என்றபடி, ஸயூராதயொமெ -
 ஜீவாத்ம பரமாத்மாக்களைப்பற்றிய த்யானத்தின், யுதராதவஸ்யு -
 நிலை நிதூ த் த ப ப ட்ட மனதை உடையவனாயும், நிதூ -
 எப்பொழுதும், ஸஹிம்ஸகஸ்யு - ஒரு ப்ராணியையும் ஹிம்ஸை
 செய்யாதவனாயும் இருப்பவனுக்கு, கோக்ஷ: - மோக்ஷமானது,
 யுவோ - நிர்வசயம். யாவரும் - ஒருவரும், ஹீணயில்லை - ஸஹாய
 மானவர்கள் இல்லை. ஆடு - ஆடாபித்திற, பண - படங்களை உடைய,
 அரவணை - ஆதிசேஷனுக்கே படுக்கையில், பற்பலகாலமும் - அனைக
 காலங்களில், எல்லாக்காலமும் என்றபடி, பள்ளிகொள் - ஸயனரித்துக்
 கொண்டிருக்கிற, மணவாளர் - ஸ்ரீரங்கராதன், கம்மை, வைத்தபரிசு -
 வைத்த ப்ரகாரம், இது-இப்படிப்பட்டது, எம்பெருமான் கம்மை
 இப்படி இருக்கும்படி நியமித்து வைத்தார் என்றபடி. வரவஸ்யு^{கவு}
 - பகவானுடைய ஸங்கல்பத்திற்கு, வாரவஸ்யு^{கவு}தையை - பா
 வஸ்யு^{கவு}யிருக்கும் தன்மையை, தாமரைக் கண்ணு - தாமரைப் புஷ்
 பம்போன்ற கண்களை உடையவனே, ஓ! - துக்கத்தைக் காண்பிக்கும்
 சொல், தனியேன் - தனியாக இருக்கிற எனக்கு, தனியாளா - ஒப்

1. திருவாய்மொழி-10-3-3.

2. தாச்சியார் திருமொழி-10-6.

3. திருவாய்மொழி-7-6-1.

துணையான எம்பெருமானோடே யிருக்கிறதை எண்ணிக்கொண்
டிருக்க ஶ்ரீரத்னமென்றபடி. 24

‘இவனுக்கு மதிவினா நரபிகள் விதுவனொஷவெறுது
வான காலுயாவாது’ என்றது ஶ்ரீவத்திக்கு மதிவினா
நரபிகள் வாரிகரவிசெஷமாகவேணுமென்றொரு விசெஷ
மன்றிக்கே யிருக்க விஷ்ணுரவாராஜாநுத்தாலே உதராவதி
வடாவாசெஷ விதாஸங்கள், உதண்ணவிசெஷம், ஹா
மொவாயநவாகாரம், சுவபூராபிராமம், சுவவமபு
தாவிசெஷம், என்றிவற்றினுடைய வினா நம் ஶ்ரீவத்திக்

பற்றவனான ஸ்வாமியே, ஓ! தாமரைக்கையா - தாமரைப் புஷ்பம்
போன்ற திருக்கைகளை யுடையவனே, ஓ! உன்னை, என்றிகொல் -
எப்பொழுது, சேர்வதுவே - அடியென்வந்து கிட்வினது. உயிர்த்துணை-
ப்ராணனுக்கு ஸத்ருஸனான ஸஹாயபூதன், அன்றிக்கே ஓவாத்மா
விற்கு துணை என்றாகவுமாம், இருக்கிறதை - இனி வரப்போகிற
மோக்ஷதசையில் சேர்த்து இருப்பதை, எண்ணிக்கொண்டு - அது
எப்பொழுது கிடைக்குமோ என்று கினைந்துக்கொண்டு. 24

மதிவினா நரபிகள் - அர்ச்சிராதிகதியை த்யானம் செய்வது
முதலியவை, வாரிகரவிசெஷமாக - ஒருவித அங்கமாக, வேணும்
- அவர்யம் இருக்கவேண்டியது. விஷ்ணுரவாராஜாநுத்தாலே-
மற்ற விதையைகளைப் போலவே ப்ராபத்தியும் ஒருவிதையை என்கிற
பொதுவான ஆகாரத்தாலே, இதுமேல் ‘ஹ்ருதிக்கு’ என்பதுடன் அந்
வயிக்கிறது. உதராவதிவடாவ - ப்ராபத்திக்கு பின்பும் முன்பும்
செய்த கர்மங்கள், சுவெஷவிதாஸங்கள் - ஒட்டாமல் போவதும்,
நசித்துப்போவதும், உதண்ணவிசெஷம் - ஶரீரத்தைவிட்டு வெளிப்
புறப்படுவதில் இருக்கும் விசெஷம், ஹாமொவாயநவாகாரம்-
கர்மங்களின்பலத்தையிட்டுவிடுவதினுடையவும் அதைஸ்தேஹி கர்களு
ம்சத்ருக்களும் வாங்கிக்கொள்ளுவதினுடையவும்ப்ரகாரமுந்சுவபூரா
பிராமம்-அக்னி முதலியவர்களினால் வழிநடத்திக்கொண்டு போகப்
படும் மார்க்கம், சுவவமபுதாவிசெஷம் - மோக்ஷ தசையில்

கம்மாகக் கொள்ளவேணுமோவென்று ஊழித்துப்பார்த்தால்
கண்ணோரத்தமான சுழுவணிகத்தையும் தசவலித்துக்கு ௨௦௨௦
கூழுவபுராதமான வரதஞ் சுதபுசுவாபிவாலிவிசொஷ
தூரமத்தையும் ஒழிந்தவற்றில் 1 'பூவதெஃ சுவிடிவெவ
வாராவெகூர ந விடிதெ' என்றதற்கு வரஜோரவாகமில்
லாமையாலும், 2 'மாகவைகுத்தம் காண்பதற்கென்மனம் ஏகமெண்

உண்டாகக்கூடிய விசேஷம், மிகை ௧௦ - ந்யாஸம் செய்வது, ஊழித்
துப் பார்த்தால் - மற்ற வித்யைகளுக்கும் ப் போலே ந்யாஸவித்யைக்கும்
அங்கமாக இருக்குமோ என்று யோசித்துப்பார்த்தால், கண்ணோரத்
மான - நோகவே சொல்லப்பட்ட, சுழுவணிகத்தையும் - ஆண
கூல்ய ஸங்கல்பம் முதலிய ஐந்து அங்கங்களையும், தசவலித்துக்கு -
தத்வங்களை அறிந்தவனான இவனுக்கு, ௨௦௨௦ கூழுவபுராதமான -
மோகத்தில் ஆசையுடையவன் என்கிற ஸ்வபாவத்தினால் ஏற்பட்ட
தான, வரதஞ் சுதபுசுவாபி - ஸ்வதந்திரானாகக் கர்த்தா, இங்கு
'சூதி' என்னும் பதத்தினால் தன்னுடைய ப்ரயோஜனத்திற்காகக்
கர்த்தா, ஸ்வதந்திரானாகவே அதின் பலத்தை அனுபவிக்கிறான். தன்
னுடைய ப்ரீதிக்காகப் பலத்தை அனுபவிக்கிறான், என்றனைவ முத
லிய புத்திகள் சேர்ந்துக்கொள்ளப் படுகின்றன. ஸாலிவிசொஷ
தூரமத்தையும் - இப்படிப்பட்ட புத்தி விசேஷங்களை விட்டுவிடு
வதையும், ஒழிந்தவற்றில் - இவை தவிர மற்றவைகளின் விஷயத்தில்,
இதுமல் 'வரஜோரவாகமில்லாமையாலும்' என்பதுடன் அந்வயிக்
கிறது. பூவதெஃ - ப்ரபத்திக்கு, சுவிடிவி - ஓர் இடத்திலும்,
வனவ-இப்படி, வாராவெகூர-வேறு ஒன்றினுடைய அபேகை,
தவிடிதெ - இல்லை. என்றதற்கு - என்று சொல்லி யிருப்பதற்கு,
வரஜோரவாகம் - கருக்கி அர்த்தம் சொல்லுவதற்குக் காரணம். மாக-
பெரிய ஆகாரம் என்று சொல்லப்பட்ட, வைகுத்தம் - வைகுண்
டத்தை, காண்பதற்கு - பார்ப்பதற்கு, என்மனம்-என்னுடைய மனது,
இராப்பகல் - சாத்திரி மத்யாஹ்னம் என்கிற வ்யத்யாஸம், இன்றி-
இல்லாமல், ஏகமெண்ணும் - மிகவும் ஊக்கத்துடன் எண்ணிக்கொண்

ஊமிராப்பகலின்றியே' மதுராதிகள் உவாயொவகாரகங்கள்
அன்றென்று உவெசஸிக்கப்பார்த்தாலும் விலக்க மூன்றாதபடி
உதவாக்கு வதேவாஜாவிஷயத்தில் பிறந்த பூரவணாதி
ராயத்தைச்சொல்லுகிறநாகையாலும், இப்படியிருக்கிற மதிவின
தாதிகள் 1 'அயதயபூதாவஸகாதெத வஸஹ வஸெஷெவ
வகா யாவஸீரவாதெஷுவ ரீரஜெ வஸவ
தாவ' 2 'சூராயயநு ஹரிம் வதூர மகயிஷாதி வரவ

யிருக்கும், உவாயொவகாரகங்கள்-உபாயத்திற்கு உபகாரம்செய்
யக்கடியவைகள், உவெசஸிக்க - அலக்டபம் செய்ய, வதேவாஜாவி
ஷயத்தில் - ஸ்வபாவத்தினாலேயே ஏற்பட்ட பகவான் விஷயத்தில்,
பூரவணாதிராயத்தை - அதிக ஆசையை, சொல்லுகிற நாகை
யாலும் - அப்படி எப்பொழுதும் நினைத்துக்கொண் டிருப்பதற்குக்
காரணமான ஆசையின் மிகுதியை இந்தப் பாகரம் ப்ரதிபாதிக்கிற
படியினாலும், இதுமேல் 'போதுபோக்குமாயிருக்கும்' என்பதுடன் அந்
வரிக்கிறது. இப்படி யிருக்கிற - ப்ரபத்திக்கு அங்கமாகபலும்,
அப்படி இருந்தபோதிலும் ஆசையின் மிகுதியினால் எப்பொழு
தும் நினைத்துக் கொண்டிருக்கும்படியாயும் இருக்கிற, மதிவின
தாதிகள் - அர்ச்சிராதி கதியைப் பற்றி நினைப்பது முதலிபது,
'சூழி' பதம் கீழ் நிரூபிக்கப்பட்ட உத்க்ரமண விஸேஷம்
மோக்ஷானுபவம் முதலியவற்றைக் குறிக்கிறது. அயம்-தவ
யத்தை, வஸவம் - இப்படி, அயதயபூதாவஸகாதெத வஸஹ -
அர்த்தந்தினுடைய அனுஸந்தானத்துடன், வஸா - எப்பொழுதும்,
வதூர - சொல்லிக்கொண்டு, யாவஸீரவாதம் - ஸரீரம் கிடுகிற
வரையில், வுஷெவரீரஜெ - இந்த ஸ்ரீ ரங்கத்திலேயே,
வஸவம் - ஸுகமாக, சூவஸ - வஸித்துக்கொண்டிரு ஹரிம் -
பகவானே, வதூர - பக்தியினால், சூராயயநு - ஆராதனம்
செய்துகொண்டு, வரவஸராய - கார்களை, மகயிஷாதி - கழிக்கப்
போகிறேன். சீர் - கல்யாண குணங்களுடன், கலந்த - சேர்த்தவைகள்

ராஜ' 1 'சீர் கலந்த சொல் நினைத்து போக்காரேல் சூழ்வினைரி
 னாழ்துயரை என் நினைந்து போக்குவரிப்போது' 2 'விதூரிகளில்
 படியே விநவிலிணிவரதூதாந் நயாயத்தாலே விநவனொகாஷ
 வெதாக்கனாமாய் உலிதமான போதுபோக்குமாரிருக்குமென்ற
 படி 3 'வலீவம் ராஜவிலிபூவஸு ராஜவஸு விபிதாதுதஃ
 வலிபூவஸுயஸம்யுமெந யபூரணீதிவ கதொராமெயஃ',
 3 'கெதஷா வஸுதி ராஷிவெஸுர கெதாது வஸுமஸு

ளான, அதாவது அந்தக் குணங்களைப் ப்ரதிபாதிக்கிற, சொல் -
 ஸப்தங்களை, நினைந்து - அனுஸந்தானம் செய்துகொண்டு, சூழ் -
 சூழ்த்துகொண்டிருக்கிற, வினையின் - பாபத்தின், அதாவது அதின்
 பலமாகிய, ஆழ் - அகாதமான, துயரை - துக்கத்தை, போக்காரேல் -
 போக்காத பகஷத்தில், இப்போது - இந்தக் காலத்தை, என்னினைந்து -
 வேத எத்தை நினைத்து, போக்குவர் - கழிப்பார்கள். 'விந
 விலிணி' இப்பாதி - நாயகனைவிட்டுப் பிரிந்த ஸ்திரீகள் அந்த நாயக
 களையே நினைத்துக்கொண்டிருக்கிறாப்போல. 'விதூ' இப்பாதி - மன
 திற்கு ஸந்தோஷம் உண்டாவதற்குக் காரணமாய், உலிதமான -
 ஸ்வரூபத்திற்குத் தக்கதான, மற்றவைகளினால் போது போக்குவது
 ஸ்வரூபத்திற்கு உதிகமல்ல என்று தாத்பர்யம், போதுபோக்குமா
 யிருக்கும் - காலத்தைப் போக்குவதற்குக் காரணமாயிருக்கும்.
 ராஜவிலிபூவஸு - ராஜஸ்ரேஷ்டராயும், விபிதாதுதஃ - ஆத்ம
 ஸ்வரூபத்தை அறிந்தவராயும், அன்றிக்கே எல்லோராலும் அறியப்
 பட்ட ஸ்வபாவத்தை உடையவராயும் இருக்கிற, ராஜவஸு - ராம
 னுடைய, வலீவம் - ஸம்பீபத்தைக் குறித்து, வலிபூவஸுயஸம்
 யுமெநஃ - ஸங்கல்பமாகிற குதிரைகள் கட்டப்பட்ட, அவர்யம்
 போய்ச் சேரவேண்டும் என்கிற நிர்வயத்தை இங்கு ஸங்கல்பம்
 என்று சொல்லியிருக்கிறது, கதொராமெயஃ - மனதாகிற தேரி
 னால், அன்றிக்கே மனோரதங்களாகிற தேர்களினால், மனோரதம் என்
 றது ஆசைப்படுகை, யானீதிவ - போகிறவன்போல் இருக்கிற.

1. ஸபரியதிரவந்தாதி-86.

2. ராமா-ஸுந்த-19-7.

3. ராமா-ஸுந்த-16-25.

சூ^௨ராகு || னாக^௨ஸ்ய^௨ஹி^௨தயா ந^௨தி^௨ந^௨ ராஜ^௨ஜேவா^௨நா^௨
வஸ^௨தி^௨ || இத^௨ஸ்த^௨ஸ்திகளை இங்கே சுந^௨வஸ^௨நிப்பது. 25

‘விரதகவு^௨நீயான இவனுக்கு சுனீ^௨ஜ^௨பு^௨த்ய^௨யம் வஸ^௨ய^௨
த^௨வா^௨ஸ்ய^௨மன்^௨து’ என்றது சு^௨னீ^௨ஜ^௨பு^௨த்ய^௨யவி^௨ஸ^௨ஷா^௨நா^௨
ம^௨ண^௨மாக ம^௨னு^௨வி^௨ஸ^௨ஷ^௨வ^௨லி^௨யென்^௨து சு^௨ஷ^௨டீ^௨சா^௨ஸ்ய^௨ய^௨த்தில்
அருளிச்செய்த ப்ரா^௨வ்ய^௨வி^௨ஷ^௨ய^௨த்தை நினைத்து நமக்கும் ப்ரா^௨வ்ய^௨
வி^௨ஷ^௨ய^௨த்தில் சு^௨னீ^௨ஜ^௨பு^௨த்ய^௨யத்தை நாமே வஸ^௨ய^௨ிக்கவேணும்
மென்று நினைத்திருக்கவேண்டாம், 1 ‘வ்ரி^௨தெ^௨ச^௨ம^௨வ^௨லி^௨ வஸ^௨ய^௨
ஸ^௨ரீ^௨ஸ^௨ வஸ^௨தி^௨ யெ^௨நா^௨நா^௨ | யா^௨தா^௨ வஸ^௨ய^௨ஜே^௨ வ்ரி^௨

வா^௨ஷா^௨ - இந்த ஸீதை, ரா^௨க^௨ஷ^௨ஸ்ய^௨ - தன்னைச் சுற்றி இருக்கும்
ஏகா^௨ஷி^௨ முதலிய ரா^௨க^௨ஷ^௨ஸிகளை, ந^௨வ^௨ஸ்ய^௨தி^௨-பா^௨ர்க்க^௨ளில்லை, ஹ^௨ராகு^௨ -
இந்த, வ^௨ஸ்ய^௨ஹி^௨தயா^௨ - பூ^௨க்களையும் பழங்களையுமுடைய
மரங்களையும், ந^௨ - (பா^௨ர்க்கிறது) இல்லை, னாக^௨ஸ்ய^௨ஹி^௨தயா^௨ - ஒரே
இடத்தில் செலுத்தப்பட்ட மனதை உடையவளாய்க்கொண்டு, ரா^௨ஜ^௨
ஜே^௨வ^௨ - ராமனையே, சு^௨ந^௨வ^௨ஸ்ய^௨தி^௨ - பா^௨ர்க்கிறான், ந^௨தி^௨நா^௨ -
நிர்வசயம். இங்கே சு^௨ந^௨வ^௨ஸ^௨நிப்பது - ப்ரபண்ணன் அர்ச்சிராதி கதி
களைச் சிந்திப்பதற்கு உநா^௨ஹ^௨ரண^௨மாகப் போட்டி இப்படி நினைத்துக்
கொண்டிருந்தது அனுஸந்தீதயம் என்றபடி. 25

சு^௨னீ^௨ஜ^௨பு^௨த்ய^௨யவி^௨ஸ^௨ஷா^௨நா^௨ம^௨ண^௨மாக - அந்திம ப்ரத
யயம் எதைப்பற்றி வருகிறதோ அதை அனுஸரித்து. சு^௨னீ^௨ஜ^௨பு^௨த்ய^௨ய
மாவது - கடைசியில் உண்டாகும் ஜ்ஞாபகம். ம^௨னு^௨வி^௨ஸ^௨ஷ^௨வ^௨லி^௨.
பல வி^௨ஸ^௨ஷ^௨ம் கிடைப்பது. சு^௨ஷ^௨டீ^௨சா^௨ஸ்ய^௨ய^௨த்தில் - ஸ்ரீ பகவத்
கீதையில் எட்டாவது அத்தியாயத்தில். ப்ரா^௨வ்ய^௨வி^௨ஷ^௨ய^௨த் தி^௨ல் -
அடையவேண்டிய ப்ர^௨போ^௨ஜ^௨னமான பா^௨மாத்^௨மாவப்பற்றி. நாமே
வஸ^௨ய^௨ிக்கவேண்டும் - நாமே நம்முடைய ப்ர^௨யத்தினத்தினால் ஸம்பா
பாதித்துக் கொள்ளவேண்டும். ச^௨ம^௨வ^௨லி^௨ - மனது, வ்ரி^௨தெ^௨.
இருக்கும்பொழுது, ஸ^௨ரீ^௨ஸ^௨ - ஸரீரமும், வஸ^௨தி^௨ - இருக்கும்பொழுது,
யா^௨தா^௨ வஸ^௨ய^௨ஜே^௨ - கபம்வாதம் பித்தம் முதலியநாதுக்கள் ஸமமாய்,

தெ லுதட்டா விஸ்வரூபினி ஜாஜ்ஜு || ததஸம் த்ரி யஜா
ணம் து காஷ்டவாஷாணஸனிலம் | கூஸம் ஸ்ராராஜி
சக்ஷதம் தயாஜி வரஜாம் மதிட்டி || 1 | ஜ்ஞாதவஸகாநு
உகா கெகவநுயம் யாதி மதஸோகஃ | தீயெபு ஸவவ
மூவெ வ மஷ்டஸூரதிரவி வரிதூஜநு ஷெவமட்டி ||
ஸ்ரீரவாதவஸயெ து கெவநு ஜீயயெவ வயயா
உதிவ்ருவஸகா ஜாஜெவாவனோகயநு கூவ்ருவ்யுதவதி

ஸ்ரீ தெ - இருக்கும்பொழுது, யஜி - எந்த, தரஜி - மனிதன்,
விஸ்வரூபினி - பரபஞ்சத்தைத் தனக்கு ஸ்ரீரமாக உடையவனாய்,
கூஜம் - பிறப்பில்லாமல் இருக்கிற, ஜாம் - என்னை, ஸுதட்டா - நீனைக்
கெருஜே, ததஜி - பிறகு, - த்ரி யஜாணம் து - மா
ணம் அடைகிறவனாயும், காஷ்டவாஷாணஸனிலம் - மாக்கட்டை
யையும் கல்லையும்போல் இருக்கிற, தம் - அந்த, சக்ஷதம் - என்னு
டைய பக்தனை, கூஸம் - நான், ஸ்ராராஜி - நீனைத்துக் கொண்டிருக்
கிறேன், வரஜாம் - உயர்ந்த, மதிம் ஸ்தானத்தை, ஸ்தானத்திற்கு
என்றபடி, தயாஜி - அழைத்துக்கொண்டு போகிறேன், ஜ்ஞாத
வஸகாநு - ஜ்ஞானம் இருக்கும் காலத்திலேயே, உகா - பர
பத்தி மந்திரத்தை உச்சரித்த பிறகு, தீயெபு - பரிஸுத்தமான
இடத்திலாவது, ஸவவ மூவெவவா - சண்டாளனுடைய க்ருஹத்தி
லாவது, மஷ்டஸூரதிரவி - ஜ்ஞாபகம் இல்லாதவனாய் இருந்
தும், ஷெவம் - ஸ்ரீரத்தை, வரிதூஜநு - விடுகிறவன், மத
ஸோகஃ - துக்கம் இல்லாதவனாய், கெகவநுயம் - மோகஷத்தை,
யாதி - அடைகிறான், ஸ்ரீரவாதவஸயெது - ஸ்ரீரம் விடு
கிற ஸமயத்தில், ஜீயயெவ - என்னுடையதான், வயயாவன
வகெவநு - கருணையினால் மாத்திரம், இங்கு மாத்திரம் என்பதினால்
சின்னுடைய பரபத்தினத்தினால் அல்லஎன்பது த்யோதிதம், கூதிவ்ரு
வஸகஃ - விஸதமான ஜ்ஞானத்தை உடையவனாய், ஜாஜெவ - என்
னையே கூவனோகயநு - பார்த்துக்கொண்டு, கூவ்ருவ்யுத - குறைந்து

வபுஸா ஸாராஜமோரயா: 1 'எம்ப்பென்னை வந்து நலியும்
போதங்கேது நானுன்னை நினைக்கமாட்டேன் அப்போதைக்
கிப்போதே சொல்லிவைத்தேன்' உதுவாழிகளில்படியே ஹவசு
கூடுவெயாலே அதுவும் தானேவந்ததாகில் காண்கிறோமென்று
வரஜஹுத்திற்போலே கூடிக்வுத்யத்திலும் நிலபுரனும்,
2 'யம் யொமிநஃ பூரணவியொமகாமெய மதெத விதெத
விநிவெஸயணி' என்கிற மோகத்தைவிட்டு வாதகவுத்ய
யாய் கூடுவெயத்தினுடைய கூடுவாரவத்தைப் பார்த்

போகாத, வபுவபு - முன்பு உண்டான, வபுஸா - வாஸகையை
யும், உமோரயா: - ஆசையைப் உடையவனும். எம்ப்பு - இளைப்பு,
மாரணியதனை என்றபடி, வந்து, என்னை, நலியும்போது - ஹிம்ஸிக்
கும்பொழுது, அங்கு - அங்கிடத்தில், நான், உன்னை, ஏதும் - கொஞ்
சுக்கட, நினைக்க மாட்டேன் - நினைக்கும்படியான சரத்தி இல்லை என்ற
படி, அப்போதைக்கு - அந்த ஸமயத்திற்காக, இப்போதே - நினைக்க
சரத்தியை யுடைய இந்த ஸமயத்திலேயே, சொல்லி வைத்தேன் -
பார்த்தித்து என்னுடைய பரத்தையும் ஸமர்ப்பித்தேன் என்றபடி.
அதுவம் - அந்த அந்திமப்ரத்பயமும், தானே வந்ததாகில் - நம்முடைய
ப்ரயத்தினம் இல்லாமல் வந்ததாகில், காண்கிறோம் - பார்த்துக்கொள்
ளுகிறோம், வரஜஹுத்திற்போலே - மேகசுமாகிற பலத்திற்போல,
நிலபுரனும் - தனக்குப்பரம் ஒன்றும் இல்லாதவனும். யொமிநஃ
- யோகம் செய்பவர்கள், பூரணவியொமகாமெய - பூரணன்
போகும் ஸமயத்தில், யம்-எந்தப் பகவானை, மதெத - தங்களுடைய
ப்ரயத்தினத்தினால், விதெத-மனதில், விநிவெஸயணி - வைக்கி
றார்களோ. 'என்கிற' இக்யாதி - என்கிற இந்த ப்ரஸேகத்தில் சொல்
ஸப்பட்டிருக்கும் தன்னுடைய ப்ரயத்தினத்தை விட்டு, அன்றிக்கே
இந்த ப்ரஸேகம் நம் விஷயமல்ல என்று விட்டு, வாதகவுத்யாய-
சாதகபகி எப்படி இருக்குமோ அதைப் போல் இருப்பவனும், அதா
வது அந்தப்பகி தன்னுடைய தாகத்தை நின்றதெய்து கொள்
ளுவதற்கு மேகம் ஒன்றையே எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருப்பதைப்

திருக்கை உலி தமென்றபடி, 1 : வாக்யமூரணிஸூதம் ப்ரவா
 டய ' என்கிற மொகத்தின் தாபீ -யத்தைமுயிங்கே கூறு
 வஸிப்பது.

26

[illegible]

போல இவனும் பகவானுடைய க்ருபை ஒன்றையே எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருப்பவனாய் க்ருஷ்ண லோகத்தினுடைய - க்ருஷ்ணனாகிய கறுத்த மேகத்தினுடைய, க்ருஷ்ணவஸத்தை-க்ருபையாகிற ஜலத்தை. ஸ்ரீராமத்தின்தான் க்ருஷ்ணமாவது எல்லாப் பாங்கிலையும் பகவானிடத்தில் ஸமர்ப்பிக்கவாண்டு கிர்ப்பானாய் சாதக பகிதையப்போல பகவானுடைய க்ருபையைவே எதிர்பார்த்திருக்க வேண்டும் என்பது. 26

தூவலவி டெடியில் - நபாஸலித்ஸையைய உபநிஷத்துக்களில்
நிருபிக்கும் இடத்தில், ஸூதூவலபபுணயாமி - ஆத்மாவை ஸமர்ப்
பிப்பதாகிய யாகம், வஸாஸுமாக - அங்கங்களுடன்கூட, வஸகூத
தபுவூம் - ஒரு தடவைசெய்ய வேண்டியது, பூரணவலிமாவை
யாலும் - 'வஸகூதெவ பூவஹாய' இத்யாதி ப்ரமாணங்களினால் ஏற்
பட்டிருக்கிறபடியினாலும், வஸவம் - இப்படி, வஸுடிஸாபுநம் - ஸுதர்
ஸாஸாரீசகனான, வஸுவனாம் - பகவானை, ஸாஸணபெஸுதூ -
- ஸாஸணமாக அடைந்து, ஸாமுஷிதசூதாஸாதஃ - அநேகம்
யாகங்களை அனுஷ்டித்தவனாக, வஸகி - ஆகிறான், நவஸம்ஸாயஃ -
ஸந்தேதஹமிஸ்ஸை, ஐதூாஹிகளிற்படியே - இவை முதலிய வசனங்
களில் ப்ரபன்னனுடைய மஹிமையை ஸ்தோத்திரம் செய்திருப்ப

மென்று தோற்றுகைக்காக வலவகதபுவங்கனும் இவனுக்
குத்தானே வலவகதபுவங்கனென்றுதானே ப்ரஸம்வலிக்கிறதானை
யாலும், இவனுக்கு சரணத்தை சுவஸ்யமென்று சொன்ன
துக்கு இந்த யாமத்துக்கு வேறொரு சுவஸ்யமில்லை,
2 'சரணமாகுந் தனதானடைத்தார்க்கெல்லாம் மரணமானால் வை
குந்தங் கொடுக்கும்பிரான்' என்கிறபடியே ஷெவ்வாநாதனை
நம் ழிவ்யுஷாகபூஷி யுண்டாமென்கிறத்திலே தரூபயும்.
அல்லதிவனுக்கு ஸ்யமேதமஷேயமன்றிக்கே ஹவசஸ்வஸு
சரூபத்தாலே ஸ்ருகாலத்திலே 3 'கூதகூதூ' ப்ரகீஷ

தைப்போல, உதாரமாவாகம் - தைத்திரீயோப திஷத்தில் ப்ர
பத்தியை விதித்திருக்கும் அனுவாகத்திற்கு மேல் சொல்லப்பட்
டிருக்கும் அனுவாகம், வலவெகத - மேல் அனுவாகத்தில் சொல்
லப்பட்ட, ப்ரவதிவருத்தைப்பற்ற - ப்ரபத்தியின் ப்ரபோஜனத்
தைக் குறித்து, அதாவது அந்த ப்ரபோஜனத்தை உண்டாக்குவதற்
காக என்றபடி, கதபுவ்யுஷோ - இனிச் செய்யவேண்டியதாய்
மிருதியான பாகம், வலவகதபுவங்கனும் - செய்ய வேண்டியவை
களான எல்லா அம்சங்களும், வலவகதபுவங்கன் - ஏற்கனவே வித்த
மாய் இருக்கின்றன. ப்ரஸம்வலிக்கிறது - ஸ்தோத்திரம் பண்ணு
கிறது, சுவஸ்யம் - யாகம் முடிந்ததும் செய்யவேண்டிய ஸ்ரானம்,
சோன்னதம் - ஸ்ருதியில் சொல்லப்பட்டிருப்பதற்கு, இந்த யாமத்
திற்கு - ப்ரபத்தியாகிற யாகத்திற்கு, சரணமும் - எல்லோருக்கும்
சகலமாக யிருக்கிற, தனநான் - தன்னுடைய திருவடிகளை, அடைந்
தார்க்கெல்லாம் - ஆஸ்ரயித்தவர்களுக்கு எல்லாம், மரணமானால் -
மரணமடைந்த பிறகு, வைகுந்தம் - வைகுண்டத்தை, கொடுக்கும் -
கொடுக்கிற, பிரான் - உபகாசகன், ஷெவ்வாநாதனை - ஸரீ
ரம் விட்டபிறகு, ழிவ்யுஷாகபூஷி - ப்ரமபதத்தை அடைவது;
அல்லது - இப்படிக்கில்லாமல், ஸ்யமேதமஷேய - தன்னால் அனுஷ்
டிக்கக் கூடியதாகிய. கூதகூதூ - நாங்கள் செய்யவேண்டிய கார

கெ ஔதூம் ஸ்ரீயலிவாதிஷ்டி' என்று கண்டிருக்கக்கடவ
மாணத்தை இவனுக்கொரு சுதபூவுமாக விபீத்தல் தானே
வருகிற மாணத்திலேசுவஸ்யபூஷிபண்ண விபீத்தல் செய்
கிறதன்றென்றபடி.

27

‘வெதநா வபூரி’ ஹருதுக்கு முன்புள்ள சுதாழிகாறு
மெல்லாம் ஒரு காலராதி’ என்றது | ‘சுவேதநா வரா
யூதா வ நிதூ வரததவிசிரியா | திரிமுணா கலிபு
ணா க்ஷேத்ரம் ப்ரக்யுதே ரவிவஜுஷுதே’¹,² ‘தாரா
ணாநி யயூத தெனா திரெது தவசு வாராதவி |
புயாமெவவழிதொ வூவீ வெதநாதாதுவெதமஃ ||’,

யத்தைச்செய்து முடித்தவர்களான ப்ரபன்னர்கள், ஔதூம் - மா
ணத்தை, ஸ்ரீயம்-இஷ்டனான, சுதியிம்-உவ - அதிநியைப்போல,
ப்ரதீக்ஷென - எதிர் பார்க்கிறார்கள், கண்டிருக்கக்கடவ - வருகிற
மையத்தை எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்கக் கூடியதான, சுதபூ
மாக-செய்யப்பட வேண்டிய காரியமாக, சுவஸ்யபூஷி - இதிலே
அவப்ருதம் என்கிற உபாஸனம்.

27

சுவேதநா - ஜ்ஞானம் இல்லாததாயும், வராபூதா - அப
லானுடைய ப்ரபோஜனத்திற்காகவே ஏற்பட்டதாயும், நிதூ -
அழிவில்லாததாயும், வரததவிசிரியா - எப்பொழுதும் மாறுதலை
அடையக்கூடியதாயும், திரிமுணா - ஸத்வாஜஸ்தமஸ்ஸுத்தனாகிற
மூன்று குணங்களை உடையதாயும், கலிபுணா - கர்மங்களைச் செய்
பவர்களுக்கு, க்ஷேத்ரம்-அத்தக் கர்மங்களின்பலம் உண்டாகும் இட
மாயும் இருக்கிறது, (இது), ப்ரக்யுதே - ப்ருக்ருதியின், ரவிவஜு
- ஸ்வரூபமாக, உஷுதே - சொல்லப்படுகிறது. தாராணி - மரத்தில்,
சுநிஃ யயூ - நெருப்பு எப்படி இருக்கிறதோ, திரெது-என்னில்,
தெனா-எண்ணை (எப்படி இருக்கிறதோ), தவசு-அதைப் போல,
வூவீ - எங்கும் வ்ரபித்தவனாயும், வெதநாதாது - அறியும்
தன்மை உடையவனாயும், சூதுவெதமஃ-தனக்குத்தானே தோன்று

1 'தெஹயொமரதா லொலி ததஜரபுதிவதூள ராஹ
தி லொலிஷ்கு: ப்ரஸுநிரலிவணாலோ' உதஜாபிகளிற்
படியே சுதாபிகாலும் சூரொஷாதுகடலுநி மூணபு
வூரலிவதிநலரணி லொலிதனும் ஸீஜாஸூர நூயத்
தாலே சங்கிலித்துவக்காய்ப் போருகிற சுவலாரபுவாஹத்
தாலே இருந்தருமா ஞாலத்துள்ளேயிருந்து எட்டுமிரண்டுமான
இக்கட்டையறியாதே ஸாயம்புகாஸனா தன்னுடைய சூகா
ரங்கனையும் காணமாட்டாதே எஞ்ஞான்று மெங்குமொழிவற
கிறைந்துகின்று நிதூவலஹமான திரவாயகஹாநியையும்

கிறவனாயும், அதாவது ஸ்வயம் பாகாஸனாயும் இருக்கிற, வூர
தலி-ஜீவாத்மாவும், ப்ரயாமெ - பாக்ருதியில், சுவவூதித: - இருக்
கிறான், லொலி - அந்த ஜ்ஞானத்தின் சுருக்கமும், தெஹ
யொமரதா - ஸரீரத்துடன் சேர்க்கிறுப்பதினால் (உண்டாகிறது),
ததஜரபுதிவதூள - வேறு ஒரு ஸரீரத்தை அடையும்பொழுது,
லொலிஷ்கு: - பஞ்சபூதங்களுடன் சேர்ந்தவனாகவே, ராஹதி -
ஸஞ்சரிக்கிறான், (வெனில்) ப்ரஸுநிரலிவணாலோ - கேள்வி
யும், அதைப்பற்றிய நிரூபணமும் அப்படியே இருப்பதினால்.
சூரொஷாது - மோஷம் அடையும் வரையில், கதகடலு - க்
மங்களைக் காணமாக உடைய, சூ மூணபு வூரலிவ - மூன்று
குணங்களையுடைய பாக்ருதியாகிற, திரலரணி - நிராயினால்
லொலிதனும் - மறைக்கப்பட்டவனும். ஸீஜாஸூர நூயத்
தாலே - விதையும் முனையும் எப்படி ஒன்றில் இருந்து மற்றொன்றாக
மாறி மாறி உண்டாகிறதோ அதைப்போல, சங்கிலித்துவக்காய் - சங்
கிலி ஒன்றில் ஒன்று பிணைக்கப்பட்டிருப்பதைப்போல சேர்க்கப்பட்ட
தாய், இதுள்து - அஜ்ஞானத்தைக் கொடுக்கிற, மா - விசாலமான,
ஞாலத்துள்ளே - பூமியிலே, எட்டும் இரண்டும் - திருவஷ்டாஷ்டாமும்
தவயமும். இக்கட்டை - இந்த பாகாததை, எஞ்ஞான்றும் - எந்த
ஸமயத்திலும், எங்கும் - எந்த இடத்திலும், ஒழிவற - ஒழிவில்லாமல்,
நிறைந்து - பூர்ணனாய், வ்யாபித்து என்றபடி, நிதூவலஹமான -

காணப்பெருதே ப்ரகாஸப்ரவ்ரத்தி ஸூக்ஷ்மதையாலே காண
ராதி கஜ்மான சுகாழிகாஹ்மெல்லாம் சுகாழிசாயையாலே
வஸுதனுய்க்கிடக்கிற சூக்ஷ்மவுக்கு இவ்வவ்ஹெஸ்களில் பகல்
காண்கைக்காக சூக்ஷ்மபுலரிது ஹம் சுரஹ்ணைரடியம்போலே
தோன்றுகிறதாய்கையாலே 1. 'மஹஸு வஸுகார வஸுசு
மஹஸு வஸுநிரொயகஃ| வஸுகார நிரொயிசுவாசு மஹஸு
நித்யஸிபதெ||', 2. 'சூலிகொதி ஹி ஸாஹ்ராமபுரது
சூலாரொ வஸுவயத்யுவி| வஸுவரவரதெ பவஸுசு தவஸு

எப்பொழுதும் ஸமீபத்திலேய இருக்கிற, நிரவாய - அழியாத,
நாஸமடையாத என்றபடி, உஹாநியியை - ஸ்வர்ண சித்திரெபான்ற
பகவானை என்றபடி, ப்ரகாஸ - ஜ்ஞானம், ப்ரவ்ரத்தி - வ்யாபாரம்,
ஸூக்ஷ்மதையாலே - இவை இல்லாமையாலே. உபயெயாலே -
பாக்குதிரினாலே, அதின் ஸம்பந்தத்தினால் என்றபடி. பகல்காண்
கைக்காக - மத்யாஹ்ன காலத்தைப் பார்ப்பதற்காக, சுரஹ்ணைரடி
யம்போல - அருணன் உதிக்கும் காலம்போல, ஸுரஹ்ணைரடிப்பதற்கு
முந்தின விடியற்காலத்திற்கு அருளுதைய காலம் என்று பெயர்.
மஹஸு - ரு என்னும் பதம், வஸுகாரஃ - இருட்டைச் சொல்
லுவதாக, வஸுசு - ஆகும், மஹஸு - ரு என்னும் பதம்,
தவிரொயகஃ - அதை நிவ்ருத்தி செய்பவனைச் சொல்லும்,
(ஆகவே) வஸுகார நிரொயிசுவாசு - அஜ்ஞானமாகிற இருட்டைப்
போக்கடிக்கிறபடியினால், மஹஸு ஐதி - குரு என்று, வஸிஸிப
தெ - சொல்லப்படுகிறது. பவஸுசு - எந்தக்காரணத்தினால்
ஸாஹ்ராமபுரது - ஸாஸ்திரங்களின் அர்த்தங்களை, சூலிகொதி -
ஒன்று சேர்க்கிறானே, சூலாரொ - கன்னடக்கையில், வஸுவய
த்யுவி - ஸிஷ்யர்களை இருக்கும்படி செய்கிறானே, வஸு - தாலும்,
சூலாரதெ - ஸாஸ்திரார்த்தங்களை அனுஷ்டிக்கிறானே, தவஸுசு -
ஆகையினால், சூலாயுஃ - ஆசார்யன் என்று, உவ்யதெ - சொல்
லப்படுகிறது. இவ்விருளை - இந்த அஜ்ஞானமாகிற இருட்டை, நீக்க

உரையாய் உவந்தெ 1' உதூரிகளிற்படியே இன்னிமுனைக்க
வல்ல ஞானசீகடர் விளக்கைத் தந்து நல்வழிகாட்டின வரஜோ
வகாரகன் விஷயத்திலே 1 'வாஸுவிஷ்ணு ப்ராஜா நவஸு செ
வெரவீ ந ஸாகுதெ 1 ப்ரதிப்ராஜா நமஸவா டிஷ்டா 2
தித ப்ராஜாஸ 1' என்கிறபடி நித்யூணியாய் 2 'என்னைத்
தீமனங்கெடுத்தாயுனக்கென்செய்கேன்' என்ற நினைவு குலையா
தே 3 ஸக்து வரக்துவாவி நித்யம் யஜீய வரண ன
ஸரணம் டீயயு' என்றிருக்க வாஜ்மென்றபடி. 28

வல்ல - போக்கடிக்கக்கடிய, ஞான - ஐஞானமாகிற, சீடர் - தேஜஸ்
ஸூடன் கடைய, விளக்கை - தீபத்தை, வரஜோவகாரகன் விஷ
யத்தில் - மிகவும் உபகாரம்செய்யும் ஆசார்யன் விஷயத்தில், இதுமேல்
'இருக்கப்ராஜம்' என்பதுடன் அக்ஷரிக்கிறது. வாஸுவிஷ்ணு ப்ராஜா
நவஸு - ப்ரம்ம விந்நையை உபதேசம் செய்ததற்கு, ப்ரதி
ப்ராஜாநம் - பதில்கொடுப்பது, செவெரவீ - தேவதைகளினு
டும், நஸாகுதெ - செய்ய முடியாது, நமஸவா - அப்படிக்கில்லா
மல் போனபோதிலும், ப்ராஜாஸ - தன்னுடைய பிரதிநிதியால்,
ஸக்திதஃ - தன்னுடைய ஸக்திக்குத் தக்கபடி, டிஷ்டா - கொடுக்க
வேண்டும். நித்யூணியாய் - எப்பொழுதும் கடன்காரனாய்,
என்னை, தீமனம் - கெட்ட மனதை, கெடுத்தாய் - போக்கடிந்தாய்,
உனக்கு - இப்படி உபகாரம் செய்த உனக்கு, என்செய்கேன் - என்ன
ப்ரத்யுபகாரம் செய்யக்கடவேன். நினைவு - அனுஸந்தானம், குலையா
தே - மாறிப்போகாமல், அதாவது எவ்வளவு மூர்ப்ரஷாதிகளைச்
செய்தபோதிலும் இப்படி உபகாரம் செய்த உனக்கு என்ன ப்ரத்யுப
காரம் செய்யப்போகிறேன் என்கிற அனுஸந்தானம் ஒருபொழுதும்
இல்லாமல் இருக்கக்கூடாது என்றபடி, ஸக்து - இந்த லோகத்திலும்
வரக்துவாவி - பரலோகத்திலும், நித்யம் - எப்பொழுதும்,
யஜீயவரண ன - எந்த ஸ்ரீமந்ராத முனிகளின் திருவடிகள், டீய
யம் - என்னுடைய, ஸரணம் - உபாயங்களோ, எப்பொழுதும் அவ

‘பின்பு ஷெஹாவலா மத்தளவுநல்விடிவு’ என்றது இப்படி ஹ்ருதயமான சூரயய-புஷாமி-ஹம் பிறந்ததாகில் அத்தால் ஸுஹிஸ்ய-உணா-பிஹுக்ஷண-ஸரீர-காரா-ஹம் விழுமனவும் பூரணஸுக-பி-ஸெஷங்களாலே ஸஜீதா-நாஸகார-ஹேஸ-லிஸ்ய-ஹம் நடந்தாலும் ஸுஹாவய-புஷாமி-பித்தாலே ஜீதா-ந-வெஸா-ஹ-ல-நீகன் பூப்போலே விசுவா-கித-படி-யையும் இத்-தாலே தனக்கு வருகிற சூரோ-பித்தையும் ஸ-ந-ஹ-வித்துக்-கொண்டு ப்ர-ஸு-ஹ-ஹம்ப் பல சிற்றின்பம் காட்டிப்படுக்கிற படுக்-கையினின்றுமெழுந்திருந்து 1 ‘நிஸம்-ஸாய-ஸ-வ-ஸ-ஹ’ என்கிற-படியே ப்ர-திஷி-த-ஸ-ஹி-யா-யிருந்து 2 ‘ஸ-ந-யா-ஹ-வ-ஸீ-ஹ-உ-த-க-கார-ஹ-த-ம்-ந-ஸ-ஹ-வா-ஹ’ உ-ஹ-ய-ஹ-நீ-வ-ஹ-ஹ-த-ம்

ருடைய திருவடிகளை என்னைக் காப்பாற்றுகின்றன என்றபடி, என்-
றிருக்க - என்று சினைத்துக்கொண்டிருக்க. 28

ஹ்ருதயமான - பலத்திற்குக் காரணமான, ஸுஹிஸ்ய-உணா-
பிஹுக்ஷண - எலும்புகளாகிற தூண் முதலியவைகளைத் தனக்கு
அடையாளங்களாக உடைய, ஸரீர-காரா-ஹம் - ஸரீரமாகிற
ஹிஸ்யில், ‘ஸஜீதா-ந’ இப்பாதி - அஜ்ஞானமாகிற இருட்டினுடைய
அல்பபாசத்துடன் கலந்தவனாய், பூப்போலே - விடியற்காலத்தில் புஷ்-
பங்கள் மலருகெழுப்போலே விசுவா-கித-படியும் - மலருகிறபடியும்,
வ்ருத்தி அடைகிறபடியும் என்றபடி. சூரோ-பித்தையும் - வாஸனை
யையும், ஸந்தோஷத்தையும் என்றபடி. ப்ர-ஸு-ஹ-ஹம் - விழித்துக்
கொண்டவனாய். பீ - அனைக்களான சிற்றின்பம் - அல்ப-ஸுகங்-
களை, படுக்கிற - கொடுக்கிற, படுக்கை - ப்ர-க்ருதி என்றபடி. நிஸம்-
ஸாய-ஹ - ஸம்ஸாயம் இல்லாதவனாய், ஸ-வ-ஸ-ஹ - ஸுகமாக இரு-
பு-திஷி-த-ஸ-ஹி-யாய் - நிலைத்திருக்கிற புத்தியையுடையவனாய்.
ஸ-ஹம் - நான், ஸ-ந-யா - இந்த ப்ர-க்ருதியினால், வ-ஸீ-ஹ-உ-த-க-
ப-ஸ-ஹ-ஹ-ஹம், ஹ-த-ம்-இவ்வளவு, கார-ஹ-ஹ-த-ம், ந-ஸ-
ஹ-வா-ஹ - தெரிந்து கொள்ளவில்லை. உ-ஹ-ய-ஹ-நீ-வ-ஹ-ஹ-த-ம் - உயர்ந்

ஹம் கருகாவஸெ | சுவெதூஹிதொ மகா ஸ்ரூ
யிஷெ நிராசயம் | சமேத ஸாஷ்டம் யாஸூரி தாந
யாஹசுவெதஸா | க்ஷரம் சச ஸஹாதேத தெகசுவச
தயா ஸஹ || உதூஜிகளில்படியே மேல்வருகிற ஸவபூ
நிஷ்ட நிவ்யூதீயையும் நிரதிஸயசஹாதஜெஷ்டபூதீயை
யும் பார்த்து இறையுள்ளிலொடுக்கி இருக்க பூதூமென்றபடி. 29

தவன், நடுகிலையுள்ளவன், தாழ்த்தவன் இவர்கள் அளவான, இவர்கள்
எல்லோருடனும் ஸம்பந்தப்பட்ட என்றபடி, தாம் - இந்த ப்ரக்ரு
திபை, சஹம் - நான், கரு - எப்படி, சுவஸெ - வளிப்பேன்,
சஹம், உதூ - இந்த ப்ரக்ருதியில் இருந்த, சுவெதூ - நீங்கி,
விட்டுப்பிரிந்து என்றபடி, மகா - போய், நிராசயம் - ஒரு
தோஷமும்பிரகாத பகவானை, ஸ்ரூயிஷெ - ஆர்ாயிக்கப்போகி
றேன், சமேத - இந்தப்பகவானோடு, ஸாஷ்டம் - ஸமமாயிருக்கை
யை, யாஸூரி - அடையப்போகிறேன், சஹம், சுவெதஸா -
ஜ்ஞானம் இல்லாத, சதயா - இந்த ப்ரக்ருதியோடு (ஸாம்யத்தை),
த - அடையப்போகிறதில்லை, சச - எனக்கு, சமேதஸஹ -
இந்தப் பகவானுடன், வசகசுவம் - ஸமமாயிருக்கை, க்ஷரம் - உசித
மானது, சதயாஸஹ - இந்த ப்ரக்ருதியுடன் ஸமமாயிருக்கை
த - உசிதமல்ல. ஸவபூ நிஷ்ட நிவ்யூதீயையும் - எல்லா அகிஷ்
டங்கள் சிவ்ருத்தி அடைவதையும், நிரதிஸய - எல்லா இல்லாத,
சஹாதஜெ - பெரிய ஆகந்தருபமான, ஜெஷ்டபூதீயையும் - இஷ்ட
பலத்தின் ஸித்தியையும். இறை உள்ளில் - ஸ்வாமியின் இடத்தி
லேயே, ஒடுக்கி - எல்லா இந்திரியங்களையும் ப்ரவணமாக்கி, அவனு
டைய கைங்கர்யத்திலேயே தன்னுடைய இந்திரியாதிகளை உபயோ
கித்துக்கொண்டு என்றபடி. 29

சூகரம் - சத்தன்ம் உண்டாகும் இடம். பெற்ற - எடுக்கப்பட்ட,
மண்பற்றை - மண்ணுடைய ஸம்பந்தத்தை, ஸூதிஸுவஸிஷ்ட -

[illegible]

ஸ்னுலமரபும் ஸுகூத்மமரபும் இருக்கிற, ஸவபுதொரஃவமான-
எல்லா இடங்களிலும் பரவுகிற, ப்ரகாஸத்தை - கார்தியை, எல்லா
விஷயத்தையும் அறியக்கூடிய தர்மபூத ஜ்ஞானத்தின் விகாஸத்தை
என்றபடி, ஹிஸ்ட்ரிஸ்துக்குவதாக - தனக்கு மிகவும் ப்ரியனாகச்செய்து
கொள்ள வேண்டும் என்று நினைத்து, அடியிலே - முதலிலேயே,
மீளா-இவன் தன்னாலும் தன்னைத் திருப்பிக்கொள்ள முடியாததான,
அடைக்கலம் - சக்ய வஸ்துவாக, அவன் தன்னைப்போல - அந்த
ஸர்வேஸ்வரனைப்போல, அவனுக்கு எப்படித் தேசகாலாதிகளால்
அளவுகளில்லை யோ, அதைப்போல முத்தன் செய்யும் கைங்கர்யத்
திற்கும் அளவில்லை என்றபடி, தேசகாலாதி - தேசம் காலம் முத
லிய, 'ஸ்ரூதி' பதம், வஸ்துவைக் குறிப்பிற்று, இன்னகைங்கர்யம் தான்
செய்யலாம், இன்ன காலத்தில்தான் செய்யலாம், இன்ன இடத்தில்
தான் செய்யலாம் என்கிற நிர்ப்பந்தம் இல்லாமல் என்றபடி,
கீவ் லதாஃ - மிகுந்த பக்தியை உடையவர்களையும், தவஸிநஃ -
சிறந்த தபஸ்ஸு என்னப்படும் ப்ரபத்தியை அனுஷ்டித்தவர்களையும்
இருக்கிற, யெ-எவர்கள், ஸாயஜ்ஞஃ-ஸாயஜ்யத்தை, ப்ரதிவ
ணாஃ - அடைந்தார்களோ, தெ - அவர்கள், நிர்வஹ்வாஃ -

புராணவம்புடாயவலிகங்களான கெஜயபுரஹோத
வத்துக்கும் 1 ராசுவெது து களனெய வுதஜபுத
த விஷுதெ, 2 ராசுவெது வுதஜபுத புவிவாலுய
ஸாஸுதம்! தாபுவணி உறாதுத ஸ்வலிலி வர
ராமதாஃ! உதுாபிகளிப்படியே அவரவஸெஸுரில்லாத
படி ஒருக்கால் விடிந்த லிவலமானிய யலாவலித துதலாதி
வாலிலுதாவத்துக்கும் 3 உதும் உதயாஸுதயங்கனும் உவ
ராமமுமன்றிக்கே சுதவாய புலாநிதனான அவரிவினா

ஒருகிதத் தொந்திரவும் இல்லாதவர்களாய், 12-எனக்கு, நிதும்.
எப்பொழுதும், கிஜுராஃ - கைங்கர்யம் செய்பவர்களாக, லவனி-
ஆகிருர்கள். லவனெசுவ-உக்கையே, சுதவாது-தின்துடர்ந்து
ஸஞ்சரித்துக்கொண்டு, (மற்ற ஆசைகள் எல்லாம் ஒழிந்து எப்பொழு
தும் ஸ்வலித கைங்கர்யங்கனையும் செய்துகொண்டு உம்மையே ஸந்
தோஷப்படுத்தப் போகிறேன் என்று மேல் ஸ்வேகத்தின் அர்த்
தம்). களனெய - ஓ!-அர்ஜுனனே! ரா-என்னை, உவெது -
அடைத்து, வுதஃ - மதுபடியும், ஜந - பிறப்பு, த விஷுதெ -
இல்லை. ராம-என்னை, உவெது - அடைத்து, புவிவாலுயம் -
துக்கங்களுக்கு இருப்பிடமாயும், ஸாஸுதம் - ஸாஸுத மில்லாத
தாயும், அதாவது அழியக்கடியதாயும் இருக்கிற, வுதஃ - மதுபடி
யும், ஜந-பிறப்பை, வரராம - உயர்ந்ததான, வாலிலிலி - ஸிந்
தியை, மதாஃ - அடைத்திருக்கிற, உறாதுதஃ - மஹாத்மர்கள்,
தாபுவணி - அடைகிறதில்லை. அவரவஸெஸு - ஸாயம் கால
ஸந்தி, ஒருக்கால் விடிந்தலிவலமானிய - ஒருதாம் பொழுது விடிந்த
பிறகு மதுபடியும் அந்தமயமும் மதுபடி உதிப்பதும் இல்லா
மல் ஒரே மத்யாஹ்நமான, யலாவலித - உன்னபடியான, குதுவ
ராவ - ஜீவாத்ம பரமாத்ம ஸ்வரூபங்களினுடைய, குவிலுதவந்
துக்கும்-பாகாஸத்திற்கும், 3உதும் - காரணம், உவராமம் -
கரஹணம், சுதவாயபுலாநிதனான - தன்னைகிட்டுப் பிரியாத

பித்தினென்று கூறுவதற்கு அவனுடைய நிதேந்திரமே
தனக்கு நிதேந்திரமாய் நின்றிருக்க
பிராணமென்றபடி. ஸ்ரீராமனுக்கு ஸ்ரீராமபிராணமென்று
வருக்கு ஸ்ரீராமபிராணமென்று என்றும், பேரமரமே மிரண்டு
மவன தென்றும் இயற்காரத்தில் சொல்லும்வார்த்தைகளுக்கெல்
லாம் வரஸெவ்வெதெகரவனான தனக்கு அவ்வமயமுதெவ
யில் வரும் அதிபாயமும் வரவெவ்வெதெக்கு வரவெவ்வெதெ

காந்தியுடன் கூடினவனான, இங்கு ப்ரபை என்று நினைத்திருப்பது
பிராணமென்று, 'புரணாவது வீதயா தேவ்யா' என்றிதே இவர்தாமும்
அருளிச்செய்திருப்பது. 'சுந்தியா நாவவெணாவா மாவெண
புரணாவது' இதயாதி ப்ரமணங்களையும் இங்கே அருளிச்செய்திருப்பது,
அவரிடமிருந்து - அருளில்லாத வாய்ப்பு, நிதேந்திரமே -
எப்பொழுதும் ப்ரகாசித்துக்கொண்டிருப்பதே, நிதேந்திரமே -
எப்பொழுதும் வர்வனிடமங்களுக்காய். இனி இவ்விஷயத்தில்
சில அதிகாரங்களுக்குத் தாத்தாய் அருளிச்செய்திருக்கிறார் - 'ஸ்ரீராம
னுக்கு' என்றார்ப்பித்தது. ஸ்ரீராமபிராண - வீராத்மாவை அடை
வது, ஸ்ரீராமபிராண - வீராத்மாவிற்கு, அதாவது பக
வான் கம்மம் அடைகிறானென்று பொழிய காம் அவனை அடைய
வில்லை என்று தாத்தாய், பேரம் - ப்ரமணமும், இழவும் -
புஷ்டமும், அவனது - அந்தப் பகவானுக்கே உண்டாகிறது
என்றபடி. இயற்காரத்தில் - இந்த விதமாகவே. வரஸெவ்வெதெ
கரவனான - பகவானுக்கு வேஷபூதனாக இருக்கையையே அவருப
மாக உடைய, அவ்வமயமுதெவ்யில் - வேஷபூதனாகியில், அதிபாய
மும் - இவ்விஷயத்தின் நிகரணம் முதலிய மேன்மையும், வரவெ - புஷ்
பங்களினுடையவர், சுந்தியா - சந்தனத்தினுடையவர், 'வரிச
வரிச' இதயாதி - யானை முதலியவைகளைப்போல, அதா
வது புஷ்பம் சந்தனம் முதலியவைகள் அவைகளை உபயோகப்படுத்து
மவர்களுக்கு வேஷபூதங்களாகையினால் அவைகளின் வரணை முதலி
யதும் அவர்களுக்கே போக்யதைவை உண்டாக்குகின்றன, அதைப்

வாரிஜோதிவசுலோமுகென்று சுதுவாஸிக்க ப்ராஸு
மென்று தாப்யம். 30

‘இது வராக்ஷிகஹ்ரதயஸ்மையான ரஹஸ்யரத்னாவலி’
என்றது முதற்கவி துடங்கி முப்பது வாக்யங்களினாலே ப்ரதி
வாதித்த சுய-புங்கனையெல்லாம் ஜோக்ஷஸாப்த்ய வாராவதித
உருஜோதிவசுலோமுகென்று வஸ்துவவரஜித
வரவொருவொருபுங்கனைப்பற்றின வஸ்துமய-புங்கனாகையா
லே ராதகத்தை காணமென்று உவெக்சிக்கும் ஜேதிகளைப்
போலன்றிக்கே இவற்றினுடைய ப்ராஸுத்ய லோமுக
உஹசு உஸ்துசு வஸ்துஹசுபிகளையறியவல்ல வசுநிஸு
ருக்ரு ரஹஸ்யரத்னாவலி எப்போதும் ஹ்ரதயத்திலே
பூணுமதென்றபடி. 31

போல இவ்வரத்மாக்களும் பகவானுக்கு ஸேஷபூதங்களாகையாலே
அவைகளுக்கு உண்டாதே ஜ்ஞானகிசானதி மேன்மைகளும் பகவா
னுக்கே போக்யங்களாய் மேன்மையைக் கொடுக்கின்றன என்றபடி. 30

முதற்கவி - ஸ்ரீமத் ரஹஸ்ய ரத்னாவளி என்னும் ரஹஸ்யத்தில்
ஆரம்பத்தில் அருளிச்செய்யப்பட்டிருக்கும் ஸ்லோகம். ‘ஜோக்ஷ’
இத்யாதி - ஜோக்ஷம், அறின் உபாயங்கள் இவைகளைப் ப்ரதிபாதித்
திற ஸாஸ்திரங்களுக்கு வராமான. வஸ்துஹிதங்களுடன் - கருக்கிச்
சொல்லப்பட்ட, வஸ்துமய-புங்கன் - எல்ல அர்த்தங்கள். ராத
கத்தை - பச்சை நிறமுள்ள ரத்னத்தை, காணமென்று - காணக்கல்
என்ற, ஜேதிகளைப்போல - அப்ப புத்தியை உடையவர்களைப்போல,
ப்ராஸுத்ய - சிறத்தாரிருக்கும் தன்மை, லோமுக - போக்யா
யிருக்கும் தன்மை, உஹசு - மதிப்பினால் பெரியதாயிருக்கை, உஸ்து
சு - மங்களகரமாயிருக்கை, வஸ்துஹசு - கருக்கமாக இருக்கை.
ஹ்ரதயத்திலே - மார்பிலே, மனதிற்குள்ளே என்றுமாகவுரை.
பூணுமது - நிரித்துக் கொள்ளத்தக்கது. 31

1. 'தெரு' மூன்று விஷயம் வெடா திடுவெழு மூன்றா
 லவாஜுதா | நிதுபொர நிதுவாங்கொர தியெபும
 கெடிக் குதுவாது | யாவாதபு உடிவாதெ வாவுத
 வுமபுதொடிகெ | தாவாது வாவெபுஷு வெபெஷு
 வாவாணவா விஜாநதகி', 2 'வவா'லுபு உவாபு
 வாவெபுஷு உதிதாணா | வாவுத வாவாநகாடிசு

சுஜபூத. ௧. ௧ | அர்ஜுனே, வெடாஃ - வேதங்கள், தெரு
 மாணவிஷயாஃ - ஸத்வம், ரஜன், தமஸ், எந்திர மூன் மூன்றுகளை
 யுடைய மனிகர்களைப் பற்றியது, நிஹெஸ்ருமாணாஃ - கீழ்ச் சொன்ன
 மூன்று குணங்களும் அற்றவனாக, அதாவது ஸத்வகுணத்தை மாத்
 திரமுடையவனாகவும், நிஹபூதாஃ - ஸர்ணரத்தில் உண்டாகக்கூடிய
 ஸுகதுக்கங்கள் இரண்டும் அற்றவனாயர், நித்யவஸ்யஸூஃ - எப்பொழு
 தும் ஸத்வகுணத்திலேயே இருப்பவனாயர். நிஹயூதகேஷஃ -
 யோககேஷமம் அற்றவனாயர், சூர்வாநு - ஆம்பாலை அறிவதில்
 ஆசையுள்ளவனாகவும், ஸவ - (நீ) இருக்கக்கடவாய், ஸவபூதஃ -
 எல்லா இடங்களிலும், ஸம்ஸுதோதகே - நிறைந்த ஜலமுன்ன,
 உதவாசெ - குளம் முகலிபவற்றில், யாவாநு - (தாமஸ் எடுத்த
 வனுக்கு) எவ்வளவு, சுயபூஃ - ப்ரயோஜனமோ, (அவனால் அவ்
 வனிலே எடுத்துக் கொள்ளப்படுகிறது அதபோல) விஜரததஃ -
 அறிந்த ப்ராம்மணனுக்கு, ஸவெபூஷு - எல்லா, வெஷெஷு -
 வேதங்களிலும், நாவாநு - அவ்வனிலே, அதாவது தனக்கு வேண்
 டிய அளவே (எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும்). கதிரோநு - புத்தியான
 கிய, தரஃ - மனிடன், வஹுஸூஃ - அனேகங்களாயும், கஹஸூஃ -
 பெரியதுகளாயும் இருக்கிற, ஸாஹெஸ்ருஸூஃ - ஸாஸ்திரங்களில்
 இருந்து, ஸவபூதஃ - எல்லாவற்றைக் காட்டிலும், ஸாரம் - ஸா
 ராம்ஸத்தை, ஷபூதஃ - வண்டு, வுஹெஷஸூஃ உவ - புஷ்பங்
 களில் இருந்துபோல, அதாவது வண்டு புஷ்பங்களில் இருந்து

வாஷ்டேஹு உவ ஷ்டு¹ஃ¹, 1 'சுதனவாரம் வஹு
 வெழிதவ²ஹு காகு³ வஹவ⁴ விவா⁵ | யதா⁶
 லு⁷தம் ததுவா⁸தீத ஹ⁹வொ¹⁰ யயா¹¹ க்ஷீ¹²ரலிவா¹³வ¹⁴
 சீ¹⁵யா¹⁶ஃ¹⁷, 2 'தூயொ வெ¹⁸தா ஷ்ட¹⁹தா²⁰தி ஹ²¹வா²²வி வி²³
 யா²⁴ஃ²⁵ வ²⁶ரா²⁷ஃ²⁸ | வ²⁹வ³⁰பு³¹ஷ்ட³²கா³³நா³⁴ஹ³⁵ம் ய³⁶யா³⁷ஹ³⁸த³⁹வி
 வா⁴⁰யா⁴¹ஃ⁴², 3 'கி⁴³ம் த⁴⁴தூ வ⁴⁵ஹ⁴⁶லி⁴⁷ ஷ்ட⁴⁸ஹே⁴⁹ஃ⁵⁰ கி⁵¹ம் த⁵²தூ
 வ⁵³ஹ⁵⁴லி⁵⁵ வ⁵⁶பு⁵⁷ஹே⁵⁸ஃ⁵⁹ | த⁶⁰தே⁶¹தா⁶²நா⁶³ய⁶⁴ணா⁶⁵யெ⁶⁶தி⁶⁷ ஷ்ட⁶⁸ வ⁶⁹
 வ⁷⁰பு⁷¹ய⁷²பு⁷³வா⁷⁴ய⁷⁵க⁷⁶ஃ⁷⁷, 4 'த⁷⁸க⁷⁹வ⁸⁰ம் ஜி⁸¹ஜி⁸²தா⁸³வ⁸⁴தா⁸⁵நா⁸⁶தா⁸⁷ம் ஹே

மிருத்த ஸாரம்ஸத்தை எடுப்பதைப்போல, ஸு⁸⁸த⁸⁹த⁹⁰த⁹¹த⁹² - எடுக்க
 வேண்டும், சு⁹³த⁹⁴த⁹⁵த⁹⁶த⁹⁷ - நிர்வாகத்த முடியாத கதையை உடைய,
 வ⁹⁸ஹ⁹⁹ம் - அநேகம் ஸாந்திரங்கள், வெ¹⁰⁰ழி¹⁰¹த¹⁰²வ¹⁰³ஹ¹⁰⁴ம் - அநிய வேண்
 டியவைகள், கா¹⁰⁵க¹⁰⁶ஹ¹⁰⁷ம் - காலமும், ஷ¹⁰⁸ட¹⁰⁹ஃ¹¹⁰ - கொஞ்சமானது, வி¹¹¹வா¹¹²ஃ¹¹³.
 த¹¹⁴ட¹¹⁵த¹¹⁶த¹¹⁷த¹¹⁸த¹¹⁹த¹²⁰த¹²¹த¹²²த¹²³த¹²⁴த¹²⁵த¹²⁶த¹²⁷த¹²⁸த¹²⁹த¹³⁰த¹³¹த¹³²த¹³³த¹³⁴த¹³⁵த¹³⁶த¹³⁷த¹³⁸த¹³⁹த¹⁴⁰த¹⁴¹த¹⁴²த¹⁴³த¹⁴⁴த¹⁴⁵த¹⁴⁶த¹⁴⁷த¹⁴⁸த¹⁴⁹த¹⁵⁰த¹⁵¹த¹⁵²த¹⁵³த¹⁵⁴த¹⁵⁵த¹⁵⁶த¹⁵⁷த¹⁵⁸த¹⁵⁹த¹⁶⁰த¹⁶¹த¹⁶²த¹⁶³த¹⁶⁴த¹⁶⁵த¹⁶⁶த¹⁶⁷த¹⁶⁸த¹⁶⁹த¹⁷⁰த¹⁷¹த¹⁷²த¹⁷³த¹⁷⁴த¹⁷⁵த¹⁷⁶த¹⁷⁷த¹⁷⁸த¹⁷⁹த¹⁸⁰த¹⁸¹த¹⁸²த¹⁸³த¹⁸⁴த¹⁸⁵த¹⁸⁶த¹⁸⁷த¹⁸⁸த¹⁸⁹த¹⁹⁰த¹⁹¹த¹⁹²த¹⁹³த¹⁹⁴த¹⁹⁵த¹⁹⁶த¹⁹⁷த¹⁹⁸த¹⁹⁹த²⁰⁰த²⁰¹த²⁰²த²⁰³த²⁰⁴த²⁰⁵த²⁰⁶த²⁰⁷த²⁰⁸த²⁰⁹த²¹⁰த²¹¹த²¹²த²¹³த²¹⁴த²¹⁵த²¹⁶த²¹⁷த²¹⁸த²¹⁹த²²⁰த²²¹த²²²த²²³த²²⁴த²²⁵த²²⁶த²²⁷த²²⁸த²²⁹த²³⁰த²³¹த²³²த²³³த²³⁴த²³⁵த²³⁶த²³⁷த²³⁸த²³⁹த²⁴⁰த²⁴¹த²⁴²த²⁴³த²⁴⁴த²⁴⁵த²⁴⁶த²⁴⁷த²⁴⁸த²⁴⁹த²⁵⁰த²⁵¹த²⁵²த²⁵³த²⁵⁴த²⁵⁵த²⁵⁶த²⁵⁷த²⁵⁸த²⁵⁹த²⁶⁰த²⁶¹த²⁶²த²⁶³த²⁶⁴த²⁶⁵த²⁶⁶த²⁶⁷த²⁶⁸த²⁶⁹த²⁷⁰த²⁷¹த²⁷²த²⁷³த²⁷⁴த²⁷⁵த²⁷⁶த²⁷⁷த²⁷⁸த²⁷⁹த²⁸⁰த²⁸¹த²⁸²த²⁸³த²⁸⁴த²⁸⁵த²⁸⁶த²⁸⁷த²⁸⁸த²⁸⁹த²⁹⁰த²⁹¹த²⁹²த²⁹³த²⁹⁴த²⁹⁵த²⁹⁶த²⁹⁷த²⁹⁸த²⁹⁹த³⁰⁰த³⁰¹த³⁰²த³⁰³த³⁰⁴த³⁰⁵த³⁰⁶த³⁰⁷த³⁰⁸த³⁰⁹த³¹⁰த³¹¹த³¹²த³¹³த³¹⁴த³¹⁵த³¹⁶த³¹⁷த³¹⁸த³¹⁹த³²⁰த³²¹த³²²த³²³த³²⁴த³²⁵த³²⁶த³²⁷த³²⁸த³²⁹த³³⁰த³³¹த³³²த³³³த³³⁴த³³⁵த³³⁶த³³⁷த³³⁸த³³⁹த³⁴⁰த³⁴¹த³⁴²த³⁴³த³⁴⁴த³⁴⁵த³⁴⁶த³⁴⁷த³⁴⁸த³⁴⁹த³⁵⁰த³⁵¹த³⁵²த³⁵³த³⁵⁴த³⁵⁵த³⁵⁶த³⁵⁷த³⁵⁸த³⁵⁹த³⁶⁰த³⁶¹த³⁶²த³⁶³த³⁶⁴த³⁶⁵த³⁶⁶த³⁶⁷த³⁶⁸த³⁶⁹த³⁷⁰த³⁷¹த³⁷²த³⁷³த³⁷⁴த³⁷⁵த³⁷⁶த³⁷⁷த³⁷⁸த³⁷⁹த³⁸⁰த³⁸¹த³⁸²த³⁸³த³⁸⁴த³⁸⁵த³⁸⁶த³⁸⁷த³⁸⁸த³⁸⁹த³⁹⁰த³⁹¹த³⁹²த³⁹³த³⁹⁴த³⁹⁵த³⁹⁶த³⁹⁷த³⁹⁸த³⁹⁹த⁴⁰⁰த⁴⁰¹த⁴⁰²த⁴⁰³த⁴⁰⁴த⁴⁰⁵த⁴⁰⁶த⁴⁰⁷த⁴⁰⁸த⁴⁰⁹த⁴¹⁰த⁴¹¹த⁴¹²த⁴¹³த⁴¹⁴த⁴¹⁵த⁴¹⁶த⁴¹⁷த⁴¹⁸த⁴¹⁹த⁴²⁰த⁴²¹த⁴²²த⁴²³த⁴²⁴த⁴²⁵த⁴²⁶த⁴²⁷த⁴²⁸த⁴²⁹த⁴³⁰த⁴³¹த⁴³²த⁴³³த⁴³⁴த⁴³⁵த⁴³⁶த⁴³⁷த⁴³⁸த⁴³⁹த⁴⁴⁰த⁴⁴¹த⁴⁴²த⁴⁴³த⁴⁴⁴த⁴⁴⁵த⁴⁴⁶த⁴⁴⁷த⁴⁴⁸த⁴⁴⁹த⁴⁵⁰த⁴⁵¹த⁴⁵²த⁴⁵³த⁴⁵⁴த⁴⁵⁵த⁴⁵⁶த⁴⁵⁷த⁴⁵⁸த⁴⁵⁹த⁴⁶⁰த⁴⁶¹த⁴⁶²த⁴⁶³த⁴⁶⁴த⁴⁶⁵த⁴⁶⁶த⁴⁶⁷த⁴⁶⁸த⁴⁶⁹த⁴⁷⁰த⁴⁷¹த⁴⁷²த⁴⁷³த⁴⁷⁴த⁴⁷⁵த⁴⁷⁶த⁴⁷⁷த⁴⁷⁸த⁴⁷⁹த⁴⁸⁰த⁴⁸¹த⁴⁸²த⁴⁸³த⁴⁸⁴த⁴⁸⁵த⁴⁸⁶த⁴⁸⁷த⁴⁸⁸த⁴⁸⁹த⁴⁹⁰த⁴⁹¹த⁴⁹²த⁴⁹³த⁴⁹⁴த⁴⁹⁵த⁴⁹⁶த⁴⁹⁷த⁴⁹⁸த⁴⁹⁹த⁵⁰⁰த⁵⁰¹த⁵⁰²த⁵⁰³த⁵⁰⁴த⁵⁰⁵த⁵⁰⁶த⁵⁰⁷த⁵⁰⁸த⁵⁰⁹த⁵¹⁰த⁵¹¹த⁵¹²த⁵¹³த⁵¹⁴த⁵¹⁵த⁵¹⁶த⁵¹⁷த⁵¹⁸த⁵¹⁹த⁵²⁰த⁵²¹த⁵²²த⁵²³த⁵²⁴த⁵²⁵த⁵²⁶த⁵²⁷த⁵²⁸த⁵²⁹த⁵³⁰த⁵³¹த⁵³²த⁵³³த⁵³⁴த⁵³⁵த⁵³⁶த⁵³⁷த⁵³⁸த⁵³⁹த⁵⁴⁰த⁵⁴¹த⁵⁴²த⁵⁴³த⁵⁴⁴த⁵⁴⁵த⁵⁴⁶த⁵⁴⁷த⁵⁴⁸த⁵⁴⁹த⁵⁵⁰த⁵⁵¹த⁵⁵²த⁵⁵³த⁵⁵⁴த⁵⁵⁵த⁵⁵⁶த⁵⁵⁷த⁵⁵⁸த⁵⁵⁹த⁵⁶⁰த⁵⁶¹த⁵⁶²த⁵⁶³த⁵⁶⁴த⁵⁶⁵த⁵⁶⁶த⁵⁶⁷த⁵⁶⁸த⁵⁶⁹த⁵⁷⁰த⁵⁷¹த⁵⁷²த⁵⁷³த⁵⁷⁴த⁵⁷⁵த⁵⁷⁶த⁵⁷⁷த⁵⁷⁸த⁵⁷⁹த⁵⁸⁰த⁵⁸¹த⁵⁸²த⁵⁸³த⁵⁸⁴த⁵⁸⁵த⁵⁸⁶த⁵⁸⁷த⁵⁸⁸த⁵⁸⁹த⁵⁹⁰த⁵⁹¹த⁵⁹²த⁵⁹³த⁵⁹⁴த⁵⁹⁵த⁵⁹⁶த⁵⁹⁷த⁵⁹⁸த⁵⁹⁹த⁶⁰⁰த⁶⁰¹த⁶⁰²த⁶⁰³த⁶⁰⁴த⁶⁰⁵த⁶⁰⁶த⁶⁰⁷த⁶⁰⁸த⁶⁰⁹த⁶¹⁰த⁶¹¹த⁶¹²த⁶¹³த⁶¹⁴த⁶¹⁵த⁶¹⁶த⁶¹⁷த⁶¹⁸த⁶¹⁹த⁶²⁰த⁶²¹த⁶²²த⁶²³த⁶²⁴த⁶²⁵த⁶²⁶த⁶²⁷த⁶²⁸த⁶²⁹த⁶³⁰த⁶³¹த⁶³²த⁶³³த⁶³⁴த⁶³⁵த⁶³⁶த⁶³⁷த⁶³⁸த⁶³⁹த⁶⁴⁰த⁶⁴¹த⁶⁴²த⁶⁴³த⁶⁴⁴த⁶⁴⁵த⁶⁴⁶த⁶⁴⁷த⁶⁴⁸த⁶⁴⁹த⁶⁵⁰த⁶⁵¹த⁶⁵²த⁶⁵³த⁶⁵⁴த⁶⁵⁵த⁶⁵⁶த⁶⁵⁷த⁶⁵⁸த⁶⁵⁹த⁶⁶⁰த⁶⁶¹த⁶⁶²த⁶⁶³த⁶⁶⁴த⁶⁶⁵த⁶⁶⁶த⁶⁶⁷த⁶⁶⁸த⁶⁶⁹த⁶⁷⁰த⁶⁷¹த⁶⁷²த⁶⁷³த⁶⁷⁴த⁶⁷⁵த⁶⁷⁶த⁶⁷⁷த⁶⁷⁸த⁶⁷⁹த⁶⁸⁰த⁶⁸¹த⁶⁸²த⁶⁸³த⁶⁸⁴த⁶⁸⁵த⁶⁸⁶த⁶⁸⁷த⁶⁸⁸த⁶⁸⁹த⁶⁹⁰த⁶⁹¹த⁶⁹²த⁶⁹³த⁶⁹⁴த⁶⁹⁵த⁶⁹⁶த⁶⁹⁷த⁶⁹⁸த⁶⁹⁹த⁷⁰⁰த⁷⁰¹த⁷⁰²த⁷⁰³த⁷⁰⁴த⁷⁰⁵த⁷⁰⁶த⁷⁰⁷த⁷⁰⁸த⁷⁰⁹த⁷¹⁰த⁷¹¹த⁷¹²த⁷¹³த⁷¹⁴த⁷¹⁵த⁷¹⁶த⁷¹⁷த⁷¹⁸த⁷¹⁹த⁷²⁰த⁷²¹த⁷²²த⁷²³த⁷²⁴த⁷²⁵த⁷²⁶த⁷²⁷த⁷²⁸த⁷²⁹த⁷³⁰த⁷³¹த⁷³²த⁷³³த⁷³⁴த⁷³⁵த⁷³⁶த⁷³⁷த⁷³⁸த⁷³⁹த⁷⁴⁰த⁷⁴¹த⁷⁴²த⁷⁴³த⁷⁴⁴த⁷⁴⁵த⁷⁴⁶த⁷⁴⁷த⁷⁴⁸த⁷⁴⁹த⁷⁵⁰த⁷⁵¹த⁷⁵²த⁷⁵³த⁷⁵⁴த⁷⁵⁵த⁷⁵⁶த⁷⁵⁷த⁷⁵⁸த⁷⁵⁹த⁷⁶⁰த⁷⁶¹த⁷⁶²த⁷⁶³த⁷⁶⁴த⁷⁶⁵த⁷⁶⁶த⁷⁶⁷த⁷⁶⁸த⁷⁶⁹த⁷⁷⁰த⁷⁷¹த⁷⁷²த⁷⁷³த⁷⁷⁴த⁷⁷⁵த⁷⁷⁶த⁷⁷⁷த⁷⁷⁸த⁷⁷⁹த⁷⁸⁰த⁷⁸¹த⁷⁸²த⁷⁸³த⁷⁸⁴த⁷⁸⁵த⁷⁸⁶த⁷⁸⁷த⁷⁸⁸த⁷⁸⁹த⁷⁹⁰த⁷⁹¹த⁷⁹²த⁷⁹³த⁷⁹⁴த⁷⁹⁵த⁷⁹⁶த⁷⁹⁷த⁷⁹⁸த⁷⁹⁹த⁸⁰⁰த⁸⁰¹த⁸⁰²த⁸⁰³த⁸⁰⁴த⁸⁰⁵த⁸⁰⁶த⁸⁰⁷த⁸⁰⁸த⁸⁰⁹த⁸¹⁰த⁸¹¹த⁸¹²த⁸¹³த⁸¹⁴த⁸¹⁵த⁸¹⁶த⁸¹⁷த⁸¹⁸த⁸¹⁹த⁸²⁰த⁸²¹த⁸²²த⁸²³த⁸²⁴த⁸²⁵த⁸²⁶த⁸²⁷த⁸²⁸த⁸²⁹த⁸³⁰த⁸³¹த⁸³²த⁸³³த⁸³⁴த⁸³⁵த⁸³⁶த⁸³⁷த⁸³⁸த⁸³⁹த⁸⁴⁰த⁸⁴¹த⁸⁴²த⁸⁴³த⁸⁴⁴த⁸⁴⁵த⁸⁴⁶த⁸⁴⁷த⁸⁴⁸த⁸⁴⁹த⁸⁵⁰த⁸⁵¹த⁸⁵²த⁸⁵³த⁸⁵⁴த⁸⁵⁵த⁸⁵⁶த⁸⁵⁷த⁸⁵⁸த⁸⁵⁹த⁸⁶⁰த⁸⁶¹த⁸⁶²த⁸⁶³த⁸⁶⁴த⁸⁶⁵த⁸⁶⁶த⁸⁶⁷த⁸⁶⁸த⁸⁶⁹த⁸⁷⁰த⁸⁷¹த⁸⁷²த⁸⁷³த⁸⁷⁴த⁸⁷⁵த⁸⁷⁶த⁸⁷⁷த⁸⁷⁸த⁸⁷⁹த⁸⁸⁰த⁸⁸¹த⁸⁸²த⁸⁸³த⁸⁸⁴த⁸⁸⁵த⁸⁸⁶த⁸⁸⁷த⁸⁸⁸த⁸⁸⁹த⁸⁹⁰த⁸⁹¹த⁸⁹²த⁸⁹³த⁸⁹⁴த⁸⁹⁵த⁸⁹⁶த⁸⁹⁷த⁸⁹⁸த⁸⁹⁹த⁹⁰⁰த⁹⁰¹த⁹⁰²த⁹⁰³த⁹⁰⁴த⁹⁰⁵த⁹⁰⁶த⁹⁰⁷த⁹⁰⁸த⁹⁰⁹த⁹¹⁰த⁹¹¹த⁹¹²த⁹¹³த⁹¹⁴த⁹¹⁵த⁹¹⁶த⁹¹⁷த⁹¹⁸த⁹¹⁹த⁹²⁰த⁹²¹த⁹²²த⁹²³த⁹²⁴த⁹²⁵த⁹²⁶த⁹²⁷த⁹²⁸த⁹²⁹த⁹³⁰த⁹³¹த⁹³²த⁹³³த⁹³⁴த⁹³⁵த⁹³⁶த⁹³⁷த⁹³⁸த⁹³⁹த⁹⁴⁰த⁹⁴¹த⁹⁴²த⁹⁴³த⁹⁴⁴த⁹⁴⁵த⁹⁴⁶த⁹⁴⁷த⁹⁴⁸த⁹⁴⁹த⁹⁵⁰த⁹⁵¹த⁹⁵²த⁹⁵³த⁹⁵⁴த⁹⁵⁵த⁹⁵⁶த⁹⁵⁷த⁹⁵⁸த⁹⁵⁹த⁹⁶⁰த⁹⁶¹த⁹⁶²த⁹⁶³த⁹⁶⁴த⁹⁶⁵த⁹⁶⁶த⁹⁶⁷த⁹⁶⁸த⁹⁶⁹த⁹⁷⁰த⁹⁷¹த⁹⁷²த⁹⁷³த⁹⁷⁴த⁹⁷⁵த⁹⁷⁶த⁹⁷⁷த⁹⁷⁸த⁹⁷⁹த⁹⁸⁰த⁹⁸¹த⁹⁸²த⁹⁸³த⁹⁸⁴த⁹⁸⁵த⁹⁸⁶த⁹⁸⁷த⁹⁸⁸த⁹⁸⁹த⁹⁹⁰த⁹⁹¹த⁹⁹²த⁹⁹³த⁹⁹⁴த⁹⁹⁵த⁹⁹⁶த⁹⁹⁷த⁹⁹⁸த⁹⁹⁹த¹⁰⁰⁰த¹⁰⁰¹த¹⁰⁰²த¹⁰⁰³த¹⁰⁰⁴த¹⁰⁰⁵த¹⁰⁰⁶த¹⁰⁰⁷த¹⁰⁰⁸த¹⁰⁰⁹த¹⁰¹⁰த¹⁰¹¹த¹⁰¹²த¹⁰¹³த¹⁰¹⁴த¹⁰¹⁵த¹⁰¹⁶த¹⁰¹⁷த¹⁰¹⁸த¹⁰¹⁹த¹⁰²⁰த¹⁰²¹த¹⁰²²த¹⁰²³த¹⁰²⁴த¹⁰²⁵த¹⁰²⁶த¹⁰²⁷த¹⁰²⁸த¹⁰²⁹த¹⁰³⁰த¹⁰³¹த¹⁰³²த¹⁰³³த¹⁰³⁴த¹⁰³⁵த¹⁰³⁶த¹⁰³⁷த¹⁰³⁸த¹⁰³⁹த¹⁰⁴⁰த¹⁰⁴¹த¹⁰⁴²த¹⁰⁴³த¹⁰⁴⁴த¹⁰⁴⁵த¹⁰⁴⁶த¹⁰⁴⁷த¹⁰⁴⁸த¹⁰⁴⁹த¹⁰⁵⁰த¹⁰⁵¹த¹⁰⁵²த¹⁰⁵³த¹⁰⁵⁴த¹⁰⁵⁵த¹⁰⁵⁶த¹⁰⁵⁷த¹⁰⁵⁸த¹⁰⁵⁹த¹⁰⁶⁰த¹⁰⁶¹த¹⁰⁶²த¹⁰⁶³த¹⁰⁶⁴த¹⁰⁶⁵த¹⁰⁶⁶த¹⁰⁶⁷த¹⁰⁶⁸த¹⁰⁶⁹த¹⁰⁷⁰த¹⁰⁷¹த¹⁰⁷²த¹⁰⁷³த¹⁰⁷⁴த¹⁰⁷⁵த¹⁰⁷⁶த¹⁰⁷⁷த¹⁰⁷⁸த¹⁰⁷⁹த¹⁰⁸⁰த¹⁰⁸¹த¹⁰⁸²த¹⁰⁸³த¹⁰⁸⁴த¹⁰⁸⁵த¹⁰⁸⁶த¹⁰⁸⁷த¹⁰⁸⁸த¹⁰⁸⁹த¹⁰⁹⁰த¹⁰⁹¹த¹⁰⁹²த¹⁰⁹³த¹⁰⁹⁴த¹⁰⁹⁵த¹⁰⁹⁶த¹⁰⁹⁷த¹⁰⁹⁸த¹⁰⁹⁹த¹¹⁰⁰த¹¹⁰¹த¹¹⁰²த¹¹⁰³த¹¹⁰⁴த¹¹⁰⁵த¹¹⁰⁶த¹¹⁰⁷த¹¹⁰⁸த¹¹⁰⁹த¹¹¹⁰த¹¹¹¹த¹¹¹²த¹¹¹³த¹¹¹⁴த¹¹¹⁵த¹¹¹⁶த¹¹¹⁷த¹¹¹⁸த¹¹¹⁹த¹¹²⁰த¹¹²¹த¹¹²²த¹¹²³த¹¹²⁴த¹¹²⁵த¹¹²⁶த¹¹²⁷த¹¹²⁸த¹¹²⁹த¹¹³⁰த¹¹³¹த¹¹³²த¹¹³³த¹¹³⁴த¹¹³⁵த¹¹³⁶த¹¹³⁷த¹¹³⁸த¹¹³⁹த¹¹⁴⁰த¹¹⁴¹த¹¹⁴²த¹¹⁴³த¹¹⁴⁴த¹¹⁴⁵த¹¹⁴⁶த¹¹⁴⁷த¹¹⁴⁸த¹¹⁴⁹த¹¹⁵⁰த¹¹⁵¹த¹¹⁵²த¹¹⁵³த¹¹⁵⁴த¹¹⁵⁵த¹¹⁵⁶த¹¹⁵⁷த¹¹⁵⁸த¹¹⁵⁹த¹¹⁶⁰த¹¹⁶¹த¹¹⁶²த¹¹⁶³த¹¹⁶⁴த¹¹⁶⁵த¹¹⁶⁶த¹¹⁶⁷த¹¹⁶⁸த¹¹⁶⁹த¹¹⁷⁰த¹¹⁷¹த¹¹⁷²த¹¹⁷³த¹¹⁷⁴த¹¹⁷⁵த¹¹⁷⁶த¹¹⁷⁷த¹¹⁷⁸த¹¹⁷⁹த¹¹⁸⁰த¹¹⁸¹த¹¹⁸²த¹¹⁸³த¹¹⁸⁴த¹¹⁸⁵த¹¹⁸⁶த

தாலி ஸ்வபுதொ உவெவ: | தசுவகெகொ ஹையொ
 னீ ஹரி தபாராயண:வர: ||, 1 'தசுககபு'யஹஸ்யாய
 ஸா விஷ்ணுயா விஜுதயெ|ஸ்யாஸாயாவரம் கபு விஷ்ணு
 தயா பரிஸுதெவபுண: ||, 2 ஸாஜிதாயதெ யெத தடி
 ஸகொஷா ஸுலம் வரம் திபுலுசெகர உவம் | ஸத்யஸு
 தெ வாக்யபிதபுதெ வா தசுஜிதா தஜிதா தகதொ து
 னாநா ||, 3 ஸவெபுஷாசெவ யபுராணா உதஜெ வெ
 வலெ வியி: | த விஷ்ணுயாபதாசு வுண: விஷ்ணு

எல்லப் புருஷார்த்தங்களையும் செடுக்கக்கூடியது. தசுவ - தீஹான
 வஸ்துவை, ஜிஜிதாஸகாநாதா - அறியவேண்டும் என்றெ எண்ண
 முள்ளவர்களுக்கு, ஸ்வபுதொஉவெவ:-எல்லாஇடத்திலும் வ்யா
 பித்திருக்கிற, ஹெதாலி:-காரணங்களினால், ஹையொநீ -எல்லாக்
 கல்யாண குணங்களும் சிறந்த, வர:-மேலான, ஹரி:-ஓரி
 என்றெ திருமந்தையுடைய, தாராயண:-காராயணம், வனக:-
 - ஒருவனை, தசுவ-தீஹான அர்த்தம், யெத - எந்த ஜ்ஞானத்தி
 னால், சுத - போக்கடக்கப்பட்ட, கொஷா - கொஷங்களை உடைய
 தாயும், ஸுலம் - பரிஸுத்தமாயும், வரம் - உயர்ந்ததாயும்,
 திபுலம் - ஜ்ஞானத்தின் சுருக்கம் முதலிய விகாரங்கள் இல்
 லாததாயும், வனகர உவம் - ஒரே விதமான ஸ்வரூபத்தை உடைய
 தாயும் இருக்கிற, தசு - அந்தப் பரப்ரூபம், ஸாஜிதாயதெ -
 அறியப்படுகிறதோ, ஸத்யஸுதெவா - ப்ரத்யக்ஷமாகப் பார்க்கப்
 படுகிறதோ, சுபிபுதெவா - அடையப்படுகிறதோ, தசு - அது,
 ஜிதாநம் - ஜ்ஞானம் என்ற சொல்லப்படுகிறது, சுத: சுதயசு -
 அகதவிட வேறுபட்டது, சுஜிதாநம் - அஜ்ஞானமாக, உத -
 சொல்லப்பட்டது. ஸவெபுஷா - எல்லா, யபுராணா - தர்மங்
 களுக்கும், வெஷுவ:- விஷ்ணுவைச் சேர்ந்ததான, வியி: -
 அனுஷ்டானம், அதாவது கர்மம், உத: - உயர்ந்தது, விஷ்ணுயாப

தெ கஜெ வெவிகு||', 1 : ஐதி வஸஸாரஜுவாகு-
தாவதாவிதவெதவாரம் | விஜுநிவாடிவஸாயாஜுதெ கூ-
து வஸஸம் நரணாம் ||', 2 : தடிஷு த்ரி வியஸுாவி-
ஜுவஜாதவஸு வணிகெதஃ | மல-ஃஜ-நஜராஜெஷு-
ஸாரகெஷு ப்ரஹவிஷுதஃ || நிரஸா திஸாய ஹாடி-
வஸவஸா வெவகருஷணா | வெஷஜம் லமவசுப்ராதி-
ரெகாஜாதகுணிகீ உதா||', 3 : 'திருமலைமல்லதுதெய்வமென்-

நாசு - விஷ்ணுவினுடைய ஆராதனத்தைக் காட்டிலும், வஸஸம் -
பரிபூர்த்தமான, வெவிகு - வேதத்தில் சொல்லப்பட்ட, கஜெ -
கார்பமானது, தவிஷுதெ - இல்லை. ஐதி - என்று, வஸஸார-
ஸம்ஸாரத்தில் உண்டான, ஜுவாகு - துக்கமாகியஸூர்யனுடைய,
தாவ-தாபத்தினால், தாவித-தாபத்தை உண்டாக்கப்பட்ட, வெத-
வாரம்-மனதை உடைய, நரணாம் - மனிதர்களுக்கு, விஜுநிவா-
டிவஸாயாஜுதெ-மோக்ஷமாகித் தமத்தின் நிழலைத்தவிர, கூ-து-
எந்த இடத்தில், வஸஸம் - ஸுகமானது (உண்டாமல்). தசு -
ஆகையினால், ஸவஸு - இந்த, த்ரி வியஸுாவி-மூன்றாவதொன்றாக
கிற, மல-ஃஜ-நஜராஜெஷு - கர்ப்பம், பிறப்பு, கிழத்தனம்
முதலிய, ஸாரகெஷு - இடங்களில், ப்ரஹவிஷுதஃ - உண்டா-
கிற, ஜுவஜாதவஸு - துக்கங்களின் கட்டங்களுக்கு, வணிக-
ெதஃ - வித்வான்களினால், நிரஸா திஸாய - மேல்பட்ட எல்லை
இல்லாத, ஸுஹாடி - ஆந்தத்தைக் கொடுக்கக்கூடிய, வஸவஸா
வெவக - ஸுகமாயிருக்கை ஒன்றையே, ருக்ஷணா - லக்ஷணமாக
உடைய, வெகாஜாதகுணிகீ - ஒரேவிதமான ப்ரயோஜனத்-
தையுடைய, அதாவது தானே ப்ரயோஜனமாக ஸ்வரூபம் உள்ளவரை
யில் இருக்கக்கூடிய, லமவசுப்ராதிஃ - பகவானை அடைவதே.
வெஷஜம் - மருந்து என்று, உதா-எண்ணப்பட்டது, திருமலை அல்-
லது - ஸ்ரீயப்பதியான எம்பெருமானைத் தவிர வேறொருவரை, தெய்வ

தேத்தேன்', 1 'திருநாரணன்தான் காலம்பெறச் சிந்தித்துப்
மினோ', 2 'கோலத்திருமாமகளோ உன்னை' உத்யாதினை இங்கே
கூறுவாவிருப்பது.

மேல்க்கவி இப்படி ப்ரதிஷ்டிதவாஸியான ப்ரவஹனுக்கு
வ்யயாப்யொஜ மமான உத்யாகுத்யாவிசேஷத்திலு முகப்பி
ருக்கும்படியை 'உமெத்யா நிவிபுஷ்யம் உத்யா' உத்யாதி
களின்படியே உவகாரகதமாய் கூணரஹ்முமான உமெவெப்
பற்ற உவபெரிக்கிருப்போலே ப்ரவ்யக்தமான வாக்யாவிசே
ஷத்தாலே காட்டுகிறது. இதில் 'சிவபயனில் படியாத தகவோர்'

மென்று-நீகவதை என்று எண்ணி, ஏத்தேன் - ஸ்தோத்திரம் பண்ண
மாட்டேன். திருநாரணன்தான் - மரியதீபதியான நாராயணனுடைய
திருவடிகளை, காலம்பெற - தனக்கு ஸாவகாசமான காலம் இருக்
கும்பொழுதே, சிந்தித்து - தயானம்செய்து, உய்மினோ - உஜ்ஜீவியுள்
கள், கோல-உனக்கு அலங்காரமான, திருமாமகளோ - லக்ஷ்மியுடன்,
உன்னை.

மேல்க்கவி - ஸ்ரீமத் ரஹஸ்யரத்னாவளியில்கடைசிப்பாட்டு. இப்
படி - கீழ் முப்பது வாக்யங்களில் திருநித்த ப்ரகாரம். ப்ரதிஷ்டித
வாஸியான - நிலைநிறுத்தப்பட்ட புத்தியையுடைய, 'உத்யா' இத்
யாதி - ப்ரபத்திக்குப் பிறகு செய்யக்கடியவைகளான கைங்கர்யம்
செய்வதில், உகப்பிருக்கும்படியை - ஸந்தோஷம் இருக்கும் ப்ர
காரத்தை, நிவிபுஷ்யம் - விஷயங்களில் பற்றுதலில்லாத, உத்யா-
மனது, உமெத்யா - மோகத்திற்குக் காரணமாகிறது. உவகார
கதமாய் - மோகத்திற்கு மிகவும் உபகாரம் செய்வதாய், 'கூண
ரஹ்முமான' என்பதுடன் தனக்கு என்னொரு பதத்தைச் சேர்த்துக்
கொள்ளவும். இந்தப்பாட்டுக்கு விஸ்தாரமாக ஆர்த்தத்தை திருநித்
தருளுகிறார் - 'இதில்' என்றாய்வித்து, காரகாரோ - காம்யபுரு
ஷார்த்தங்களில் ஆசைப்படுகிறவர்கள், உத்யா உத்யா-போக்கு வாததை,

என்றது 1 : மதாமதம் காலகால குலஜை ' என்றும்,
2 : 'சுனவதூ' மஹம் தெஷா' தசுவதூஜுரேபவா' என்
தும், 3 : 'யே து ரிஷ்டாஜ்யே' லதா' மஹகாலாணி
தே ரதா' | ஸ்வெது வ்யவதபரோண' என்றும் சொல்
லுமே கூடாபுபுயொஜ கங்கை ஆசைப்படாதே பூரண
கரோவஸத்தாவே வந்தவற்றிலும் 4 : 'சுதஜை' வத ரே
விதம் பவஸு ரே தாவஸி கிணுத', 5 : 'மிதிநாயா' ப்ரதீ
வாயா' த ரே கிணிசு ப்ரகணுதே' என்னும்படி துவக்
கற்று 6 : 'ப்ரதிவஸு' ரோகணாக' என்றும், 7 : 'ஜாய

அதாவது ஸ்வர்க்காதிகளுக்குப் போவதையும், மதுபடியும் திருப்பி
வருவதையும், குலஜை - அடைகிறான். சுனவதூ - காலத்தை உடையதாக,
லவதி - ஆறெது. ரிஷ்டா' - மிகுதியான, து'ய' - மூன்று கித
மான, லதா' - பத்தி செய்தகொண் டிருப்பவர்கள், யேது -
எவர்களோ, தே - அவர்கள், மஹகாலா' - பலத்தில் ஆகையுட
யவர்களாக, ரதா'வி - எண்ணப்பட்டார்க ளெல்லா. ஸ்வெது -
அவர்கள் எல்லாரும், வ்யவதபரோண' - நழுவுவதையே ஸ்வ
பாவமாக உடையவர்கள். ரே - என்னுடைய, விதம் - பணம், சுத
ஜை - அளவில்லாதது, வத - ஆர்ச்சயம், பவஸு - எந்த, ரே -
எனக்கு, கிணுத - ஒன்றும், தாவஸி - இல்லையோ. மிதிநாயா -
மிதிலாபட்டணம், ப்ரதீவாயா - ஸத்ருக்களினால் கொளுத்தப்
பட் டிருந்தபோதிலும், ரே - எனக்கு, கிணிசு - ஒன்றும், தப்ர
கணுதே - கொளுத்தப்படவில்லை, என்னுடைய ஆத்ம ஸ்வரூபத்
திற்கு ஒருருகையும இல்லை என்றபடி. துவக்கற்று - ஸப்பத்தமில்லா
மல். ப்ரதிவஸு - இராணியே, ரோகணாக' - மோகநத்
தை அடைந்தவன். ஜாயகோ - சிறக்கும் தளரின், யா - எத்தப்

8ாம0 ஹி வுருஷ0 ய0 வஸுநய0வஸுதி0த0| ஹி
 கவி0 த0 விஜேதய0 வெ ரோக்ஷாலய0நிக0|
 என்றும், 1 'கண்டிகேட்டுற்று' என்ற பாட்டிலும், 2 'ஊனேறு
 செல்வத்திலும் சொல்லுநிப்படியே அயத்தில் உதூரவஸுத்
 தில் ஊற்றமுடையவர்களைப்படி. 'நகவேசர்' என்றது
 3 'வரீக்ஷு விவிபொவாபெயே க்யவயா நிஹுஹோ
 வபேசு' உதூரிகளில்படியே ஹுவரீக்ஷிதான ஹி
 ஷுர்களைப்பெற்றும் வு0தி ஓல வுஜாதி ப்ரயோஜ

புருஷினை, 8யுவஸுதி0த0 - பகவான், வஸுநய0 - கடாசிப்
 பிடு, வஸுத0 - அவனை, ஹாக்ஷிக0 - ஸத்வகுணமுடையவனும்,
 விஜேதய0 - அறிபத்தக்கவன், ஹவெ - அவனை, ரோக்ஷாலய0
 நிக0 - மோக்ஷமாதே ப்ரபோஜனத்தைப்பற்றி போசிக்கிறவன்.
 கண்டு - பார்த்து, கேட்டு - காதிலும் கேட்டு, உற்று - ஸ்பர்ஸித்து,
 இப்படி வெளி இத்திரியங்களிலும் அனுபவிக்கப்படுகிற ஸுகங்கள்
 உம்மை அனுபவிப்பதாயிவ ஆகந்தத்திற்குத் தாழ்த்தவைகள் என்று
 அறிந்து அகவாளில் இருந்து திருப்பிவிட்டேன் என்று பாட்டின்
 தாற்பர்யம். ஊனேறு செல்வத்திலும் - 'ஊனேறு செல்வத்து' என்று
 சம்பிக்கும் திருமொழியிலும், அதாவது அந்தத் திருமொழியில் ஐஸ்
 வர்பன்கள் தமக்கு வேண்டாமென்று மறுத்து பகவத் கைங்கர்யமே
 தமக்கு அபேகிதம் என்று ஸ்ரீ குலசேகரமூர்த்தர் அறியிட்டாரிந்த.
 அயத்தில் உதூரவஸுத்தில் - த்வயம் என்னும் மந்திரத்தில்
 மேல்பாதிசே, ஊற்றமுடையவர்கள் - நிஷ்டைய புடையவர்கள்,
 ஆகற்பப்ரபோஜனர்கள் என்றபடி, விவிபொவாபெயே - அநேக
 விதமான உபாயங்களிலும், வரீக்ஷு - பரீக்ஷித்து, நிஹுஹ0 -
 ஒரு ப்ரபோஜனத்திலும் ஆகா இன்னதவனும், க்யவயா - க்ருப
 யிலும், வபேசு - சொல்லவேண்டு. ஹுவரீக்ஷிதான -
 ஹ்ருகப் பரீக்ஷிக்கப்பட்டவர்களான, வு0தி - ப்ரனித்தி, ஓல -
 பணத்தின் ஸபம், வுஜா - பூஜை செய்யப்படுவது, ஶுதி - முத
 லிய, இத்தால் ஐனங்கள் தன்னைச் சூழ்ந்திருப்பது அபலாசிடத்தில்

நாணா நிரவெக்ஷமாகச் சொல்லியல்லது யார்க்கமாட்டாத படியான வரஜுஷ நிராகரணெனெ ஸ்புடையவர்களென்ற படி.. 'எம்மைச்சேர்க்க' என்றது 2 'ம யஜேநிஷ்வாவி' என்ற சொற்கத்திலும், 3 'கோற்றகோன்டிலேன் துண்ணறிவிலேன்' உதாரணிலும் சொல்லுகிற சூக்சிய நயவதிதி ஸ்புடைய தன்மை கெடுமாக்கலத்தை ஓர் கூறுகதினுலடி மதி கரை சேர்க்குமாப்போலே 4 'சொருகஜோஹமு ஹமு ஸ்வாவி வரது

பொருமை முதலியவைகளும் க்ரஹிக்கப்படுகின்றன. பூயோஜ நாணா நிரவெக்ஷமாக - வேறு ஒரு பாயோஜனத்தில் ஆசை இல்லாதபடி, வரஜுஷ - அயலார் படுகிற துக்கத்தை, நிராகரணெனெ - போக்கடிக்க வேண்டுமென்ற ஆசை. மயஜேநிஷ்வாவி - தர்மத்தில் நிஷ்டையையுடையவனாக ஆகிறானில்லை, சூதவேதீ - ஆத்மஸ்வரூபத்தை அறிந்தவனாகவும், ம - இல்லை, (உன் திருவடிகளில் பக்தியுடையவனுமல்ல, ஆகையினால் அகிஞ்சனனாய் அந்நயகதியாய் இருக்கும் நான் உன் திருவடிகளை பரணமாக அடைந்தேன்) கோற்ற - 'கோற்கப்பட்ட, கோன்பு - வந்தம், இது எல்லாக் கர்மங்களுக்கும் உபலக்ஷணம், இலேன் - இல்லாதவன், அதாவது, ஒரு ஸத்கர்மமும் என்னால் அனுஷ்டிக்கப்படவில்லை, நுண் - ஸூக்ஷ்மமான, அறிவு - ஜ்ஞானம், ஆத்ம ஸ்வரூபத்தைப்பற்றிய ஜ்ஞானம், இலேன். சூக்சிய நயவதிதி - ஆகிஞ்சநயத்தினுடைய நிறைவு, அதாவது எல்லா விதத்திலும் அகிஞ்சனனாயிருக்கும் தன்மை நிறைந்திருக்கிறது என்றபடி, கெடுமாக்கலத்தை - கெட்டுப்போன கப்பலை அதாவது பெருங்காற்று அடித்ததினால் போகவேண்டிய வழியை விட்டுவிட்டு வழிதப்பிப்போய் இன்ன இடத்தில் இருக்கிறதென்று தெரியாமல் போனபடியினால் அது கெட்டுப்போய்விட்டது என்று எண்ணப்பட்டிருந்த கப்பலை, கூறுகதினுலடி மதி - அனுகூலமான காற்று கரை சேர்க்குமாப்போல - எந்தஇடத்திற்கு வந்துசேரவேண்டுமோ அந்த இடத்திற்குக்கொண்டு

லவலாமரெ | உஹாடி வியிதா ப்ராஹ்ம வபாடிஸ
வபுதகா||' என்னும்படி விண்ணோர்பிரானார் மாசின்மலரடிக்கீழ்
எம்மைச் சேர்க்க என்றபடி. 'அடைக்கலம் கொண்ட திருமால்'
என்றது இப்படித் தானும் பிறரும் தனக்குத் தஞ்சமாகாதபடி
கிற்கிற கம்மை கூதகூரகூடுகேவக வலவிடக்க கூலுநீய
வாராஷகார மூண விமேஷங்கனாலே ப்ரூரிதனாய் க்
கொண்டு ஹவ்லீகாரம் பண்ணின ப்ரியவதி என்றபடி.
'தானே மறு பிறவியறுத்து' என்றது அடியிலே
கரணகலேவரப்ராஹ்ம விவடகமாக இவ்வள
வும் கூவி பண்ணின வலவிட வியவகா ரன

வந்து சேர்க்குமாப்போலே. சொககோஹ்ம ஹ்மஹ் - துக்கம்
அஜ்ஞானம் இவைகளாகிற பிராககலினால் பிடிக்கப்பட்டவனாய், லவ
லாமரெ - ஸம்ஸாரமாகிற ஸமுத்திரத்தில், விவரது - ஸஞ்ச
ரிந்துக்கொண்டிருக்கிற நான், உஹ - இவ்விடத்தில், கூடி - இப்பொ
ழுது, வியிதா - பாக்யத்தினால், தவ - உம்முடைய, வபாடிஸவத
கம் - தாமரைப்புஷ்பம் போன்ற திருவடிகளாகிற பட்டணத்தை,
ப்ராஹ்ம - அடைந்தேன். விண்ணோர் பெருமானார் - சித்ய ஸூரி
களுக்கு உபகாரம்செய்யும் பகவானுடைய, மாதில் - தோஷம் ஒன்று
மில்லாத, மலர் - புஷ்பம்போன்ற, அடிக்கீழ் - திருவடிகளின் கீழ்,
எம்மை - கம்மை, சேர்க்க-சேர்ப்பிக்க, தஞ்சம் - ரகசகர், கூதகூ
ரகூடுகேவக - வேறு ஒருவராலும் ரகிக்கப்படத்தகாதது என்று,
கூலுநீய-மீறி நடக்கமுடியாத, வாராஷகாரம் - லக்ஷ்மியாகிற
புருஷகாரம், மூண - கருணை முதலிய குணங்கள், இவைகளாகிற.
ப்ரூரிதனாய் - தூண்டப்பட்டவனாய், ஹவ்லீகாரம்பண்ணின -
நம்மை ரகிக்கவேண்டிய பரத்தை அங்கீகரித்த, அடியிலே - முதலி
லேயே, 'கரண'இத்யாதி-தன்னுடைய ஸரீரம் இந்திரியம் முதலி
யவைகளைக் கொடுத்தது முதலியவை துடக்கமாக, இவ்வளவும் - இது
வரையிலும், கூவிபண்ணின - ப்ரயத்தினத்தைச்செய்த, வலவி

தானே ஷேஷாஜ்ஞாவரிமுஹமேதாவான வுண்ணு
வாவாவணஜீத வாவாவ உத்தையெல்லாம் கழித்தென்றபடி.
'அழியா வானில் வைக்கும்' என்றது 1 'ஹிவ்யம் ஸ்ரீதஜஜரம்
வாபுரெயம் ஷுவிபுஜேதுயகம்' 2 'ஹெதெ வெ நிரயா ஸ்ரீத ஸ்ரீதவ்ய வாரஜாததஃ'
2 'ஹெதெ வெ நிரயா ஸ்ரீத ஸ்ரீதவ்ய வாரஜாததஃ'
உத்யாஹிந் சொன்ன கலங்காப் பெரு ககாத்திலே நித்ய
வாசுரிகளோடு நிவிபுசெஷமாக மேலுள்ள காலமெல்லாம்
பிணைகொடுக்கிலும் போகவொட்டாதே வைக்குமென்றபடி.
'மனமேகீ மகிழாதே யிருப்பதென் கொல்' என்றது நிசெஷ

வியவாஸாவான - எல்லாகிதப் பந்துஷமான. ஷேஷாஜ்ஞாவரி
முஹமேதாவான - வேறு ஒரு தேஹத்தை அகடவதற்குக்
காரணமான, வுண்ணுவாவாவணஜீத - புன்யம் பாபம் என்கிற
பெயரையுடைய, வாவாவ உத்தையெல்லாம் - பாபங்களின் கட்
டத்தை யெல்லாம், கழித்து - தீவ்ருத்திசெய்து, ஹிவ்யம் - சூரியத்
தில் இருக்கிற, ஸ்ரீதம் - இடமானது, பாபபதம் என்றபடி, ஸஜ
ரம் - கிழத்தனம் இல்லாதது, ஸபுரெயம் - அளவிடமுடியாதது,
ஷுவிபுஜேதுயம் - பரவ்யகூத்தினால் பார்க்க முடியாதது, சூம
ஹெதே மஹம் - வேதங்களைக் கொண்டு அறியத்தக்கது, சூடிம் -
எல்லாவற்றிற்கும் முதலானது. ஹெதெவெ - இந்த எவர்க்கும்
முதலிய சேலாகங்கள், தாத - ஓ! குழந்தாய், வாரஜாததஃ - பா
மாத்மாவாகிய பகவானுடைய, ஸ்ரீதவ்ய - இடத்திற்கு, பாபபதத்
திற்கு என்றபடி, நிரயாஃ - நாகங்கள், அதாவது அதைப் பார்க்கும்
பொழுது இவைகள் சாக துய்யங்களாய் இருக்கும் என்றபடி, கலங்கா
- ஒருபொழுதும் ஒருவிதக் கலக்கமுமில்லாத, பெரு ககாத்திலே -
பெரிய பட்டணத்திலே, ஸ்ரீ வைகுண்டத்திலே, நிவிபுசெஷமாக -
வ்யத்யாஸம் இல்லாமல். பிணை கொடுக்கிலும் - தனக்குப் பதிலாக்
யாராவது, ஒருவரை ப்ரதிபிதிபாகக் கொடுத்தபோதிலும், போக
வொட்டாதே - திரும்பிவர ணம்மதிக்காமல், நிசெஷவா நிஷுதி

1. 'நாஜவ்வுதேதிதூண ஸூதாவாவலிஃ துஜெஃ',
 2. 'நாஜி யாணி பூராயி நி ஸாநி பூவலஃ உத', 3. 'சுவலஃ
 4. 'ஸாவர்ஹொ உதொ உநிபூஹம் வதூ',
 5. 'ஸனூடைச்சுவர்வைத்தென்புநூன்காட்டியுரோமம்வேய்க்தொன்
 6. 'பாசல்தானூடைக்குரம்பை', 7. 'பொல்லாவாக்ஸகயின் புணர்
 8. 'வினை யலுக்கலு', 9. 'வன் பரங்கெடுத்தைவர்திசை திசை
 10. 'வரித்தெத்துகின்றனர்', 11. 'கின்றவாகில்லா தெஞ்சினை யுடையேன்'
 12. 'தூபிகனிற்சொன்ன உவபூரஉவபூஜெஃரவு வஹ'

ரஜ்யமும் - அழகை உடையதாயும், சுகந்தம் - அழியக்கூடிய
 தாயும், வலிதாவாலம் - பானிகளுக்கு இருப்பிடமாயும் இருந்
 திற், ஐஹ - இந்த ஸரீரத்தை, துஜேக - விடவேண்டும்.
 பூரையீசி - பலாத்காரம் செய்யும் ஸ்வபாவமுடைய, ஐந்ரியா
 ணி - இத்திரியங்கள், உத - மனதை, பூவலம் - பலாத்காரம்
 செய்து, ஹரணி - அபஹரிக்கின்றன. உஹரவாவஹா - பா
 தாமசானியான அர்ஜுனனே! ஸ்வஸம்ஸயம் - ஸந்தேஹம் இஸ்ஸா
 மம், உத - மனது, உநிபூஹம் - அடக்கமுடியாதது,
 ஐஹம் - சகிக்கும் ஸ்வபாவத்தை உடையது. ஹனுட - மாய்ஸ
 மபபாஸ, சுவர்ணவத்து, என்பு - எஹம்புணாதே, தூண்நாட்டி - தூண்
 களை வைத்து, உரோமம்வேய்ந்து - மாரீசன் நிறைந்து, ஒன்பது வாசல்
 தூணுட - ஒன்பது த்வாசல்களுடைய, தூம்பை - ஸரீரம் போல்
 வாவாக்நகரின் - பொல்லாத ஸரீரத்தினுடைய, புணர்விகள் - ஸம்
 பந்தத்தை, அறுக்குல் - அறுப்பது, அறு - செய்யமுடியாதது. ஐவர் -
 பஞ்சேந்திரியங்கள், வன்பரங்குள் - வலிமையுள்ள சமைகளை, அதா
 வது தூக்கமுடியாத கடைகளை, எடுத்து - சுமத்திவைத்து, நிரை
 நிரை - திக்குகள் தோறும், வலித்து - பலாத்காரம் செய்து, எத்து
 கின்றனர் - இழுக்கிறார்கள். நின்றவா கில்லா - ஒருமையத்தில் நின்ற
 படி நிற்காததான, நெஞ்சினையுடையேன் - மனதை உடையேன்,
 உநிபூலாஸ - தடுக்க முடியாததாயும், உநிபூஹ - விட முடியாத

1. Find-

2. செய்த-0-35.

3. பேசிய திருமொழி-3-6-9.

4. திருவாய்மொழி-3-2-3. 5. திருவாய்-7-1-10. 6. பெரியதிருமொழி-1-1-4.

ஷெஷேஸ்ரீயங்கனோடுகூட, 1 'சுதிரோதம்' வசுதா ஹாவஸம்
 வாக்ஸுராவம் விகஸாதம் | சுதாததூதூதகதா சூத
 நிகூர ப்ரஸம்வஸதே ||' உதூதிகளில் சொன்ன ராஜவஸ்தா
 உலவி காரங்களுக்கு விளைவிமான கொடுவுலகத்திலே ஒரு மரு
 ளாலே மிருக்கவேண்டிய காலத்தனவும் என்னபிறழ வருகிறதோ
 என்றும், இப்போது நிரவநாயபுரபாதகெழுயுத்ததை உளை
 த்துகிற்றேமென்றும் வாரிகவிக்கப்பார்த்தாயாகில் ஸாகேஷூ
 வாயவியெஷவஸீகூதமான வலிலோவாயவியெஷத்தாலே
 ஸாகுபூராவூ வியெஷவஸுஷுலூத வலியபூராவூவி
 தாயும் இருக்கிற, ஷெஷவஸுஷு - அதிகமான தோஷங்களை உடைய,
 சுதிரோதம் - கவப்படக்கூடாத விஷயத்தில் கவம், வசுதா - எப்
 பொழுதும், ஹாவஸம் - கிரிப்பு, வாக்ஸுராவம் - வாயால்
 இஷ்டப்படி சொல்லுதல், விகஸாதம் - டம்பம் அடித்துக்கொள்
 ளுதல், சுதாததூதி - ஆத்மா இல்லாத தேஹத்தில், சூதூதகதம் -
 இதுவே ஆத்மா என்று எண்ணுதல், சூதநிகூர ப்ரஸம்வஸதே -
 தன்னைப்பற்றி நிந்தித்துக் கொள்ளுதல், ஸ்தோத்திரம் செய்து
 கொள்வது (இவைகளைச் செய்க்கூடாது) 'ராஜவஸ'
 இப்பாதி - ரஜோகுணத்தினாலும் தமோ குணத்தினாலும் உண்
 டாகிற புத்திரின் மாறாதல்களுக்கு, விளைவிமான - உத்பத்தி
 ஸ்தானமான, கோடு உலகத்திலே - க்ருமான இந்த லோகத்திலே,
 மருளாலே - அஜ்ஞானத்தினாலே, பிழை - தப்பிதம், நிரவநாய -
 ஒரு அபாரதமும் இல்லாத, ப்ரயாதகெழுயுத்ததை - முக்கிய
 மான கைங்கர்யத்தை, உளைத்து - இழந்து, வாரிகவிக்கப்பார்த்தா
 யாகில் - துக்கிக்க யோசித்தாற்பயானால், ஸாகேஷூவாயவியெஷ
 ஷ - கம்மால் அனுஷ்டிக்கப்படுகிற உபாயமான ப்ரபத்தியினால்,
 வஸீகூத - வசீகரிக்கப்பட்ட, வலிலோவாயவியெஷத்தாலே -
 'வித்தோபாயமான பகவானாலே, ஸாகுபூராவூவியெஷ - கம்
 மால் செய்யப்படுகிற கைங்கர்யமாகிற ப்ரயோஜனத்திற்கு, ஸுஷு
 லூத - உத்தேசம்மான, வலியபூராவூவியெஷ - வித்தமான

ஸௌஷ்டிரத்தில் ஸம்ஸாரமற்ற உனக்கு மிகவும் வரிதா
வம் ஸரீக்தும்படி நின்றநிலைக்கு உற்றது சொல்லுகிறேமென்ற
படி. 'ஹ்ருதிதையும் புராத உணர்த்தி வேண்டி' என்றது
ஹ்ருதவவாராடிகள் எல்லாவற்றுக்கும் நிதாமம் தகவஜீதா
நாதிவெகநூமகையாலே 1 தகவஜீதாநாதிவெகநூம
வெகநூமகையால் கதாவத 1 நயாவெக வாராவெக
விஷ்ணும யாவநாஸ்தி ப்ரஹ்ம 1 உதாரணிகளிற்படியே
கதநூமபுயொஜநகைக்கொண்டு தகவஜீதாநாதிவெகநூம
கவெகநூமகையால் ததென்றபடி. 'பெறுவதெல்லாமிற்கே நாம்பெற்று
வாழ' என்றது வராவெகத்திலே சென்று ஸௌஷ்டிரஸ
நாதி வராவெகமகவே பெறக்கடவ ஸௌஷ்டிரத்திகளையெல்லாம்

ப்ரயோஜனமான பகவானுடைய, ஸ்ராவீயில் - அனுபவத்தில். மிக
வும் - அதிகமான, வரிதாவம் - துக்கம், ஸரீக்தும்படி -
ஸார்த்தி அடையும்படி, நின்றநிலைக்கு - நீ நிற்கும் ஸ்திதிக்கு, உற்றது -
உசிதமானதை. ஹ்ருதவவாராடிகள் - பகவானிடத்தில் செய்
பப்படும் அபசாரங்கள் முதலியவைகள், 'ஹ்ருதி' பதம் பாகவதாப
சாரம் ஆசார்யரபாரதம் இவைகளைக் குறிக்கிறது. நிதாமம் - கார
ணம். தகவஜீதாநாதிவெகநூம - தத்வ ஜ்ஞானம் முதலியவைகள்
இல்லாமை, வாராவெக - புருஷன், விஷ்ணு - விஷ்ணுவை,
தகவஜீதாநாதிவெகநூம - அவன் திருவடிகளில் பக்தி ஜ்ஞா
னம் இவைகளைத்தவிர, கதநூம - வேறு, வெக - ப்ரயோஜ
னத்தை, நயாவெக - யாதிக்கக்கூடாது, யாவநாஸ்தி - அப்படி
யாதிப்பதினால், நஸ்தி - காசமடைகிறான், ப்ரஹ்ம - நிர்வசயம்,
கதநூமபுயொஜநகைக்கொண்டு - வேறு ஒரு ப்ரயோஜனத்தில்
ஆசையில்லாத பரமை காந்திகளை ஆசார்யர்களாக அங்கீகரித்து என்ற
படி. 'தகவ' இத்யாதி - தத்வ ஜ்ஞானம் முதலியவைகள் வ்ருத்தி
அடைவதை. ஸௌஷ்டிர - ஆதிசேஷன், ஸௌஷ்டிரம் - கிஷ்வக்
ஸேநர், ஹ்ருதி - முதலியவர்களுக்கு, பெறக்கடவ - பெறக்கடியதான,
ஸௌஷ்டிரத்திகளையெல்லாம் - எல்லாக் கைங்கர்யங்களையும், இந்தளத்

இந்தனத்திலே தாமரைப் பூப்போலவும் உருவிலுநிலே உமராதடாகத்தைப் போலவும், 'ஸம்ஸாரமோஹமஹொயீ' உதாரிகளில்படியே எதிரம்புதொடுத்தாநிற்கும் ஷேஸத்திலே சூதுஷாவஸூத்தை யுணர்ந்து கூகிணுநராய் கூகநயூபுயொஜநராய் நயூபுலுநராய் நிலபுராரான நாம் நிரவாயமாகப் பெற்று வஸூஷூராக வென்றபடி. 'பேரடிமையா லேதென்றிகழேல்' என்றது வஸூபுசூகியான வரஜகாரணிகள் பக்கலிலே லுநநயூவஸம் பண்ணினோமேயாகில் பண்ணப்போகிற கெசுஜயபும் ஜோசெஷாவாயமன்றுகில் இதென்ன பூயாவஸமென்று லுநபுவாநுமணவூகியான கெசுஜயபுத்தை

தில் - சூம்மட்டியில், உருவிலுநிலில் - ஜலம் இல்லாத பாலை வனத்தில், உமராதடாகத்தைப்போலவும் - பெரிய குளத்தைப்போலவும், கூஹம் - நான், ஸம்ஸாரமோ - ஸம்வரன், கூஹம், ஹொயீ - ஸுகத்தை அனுபவிக்கிறவன், எதிரம்பு தொடுத்து - எதிரில் பாணத்தைத் தொடுத்துக்கொண்டு, சண்டை செய்வ லித்தநாய் என்றபடி, ஷேஸத்திலே - இந்தப் பூமியிலே, சூதுஷாவஸூத்தை - ஆத்மாக்கள் எல்லோரும் பகவானுக்குத் தாஸபூதர்கள் என்பதை, அன்றிக்வே தான் பகவானுக்குத் தாஸபூதன் என்பதை, உணர்ந்து - தெரிந்துகொண்டு, கூகிணுநராய் - உபாயாந்தரத்தில் சாக்தியற்றவர்களாய், நிலபுராரான - ஸ்ரணாகதியை அனுஷ்டித்தபடியினாலே தமக்கு ஒரு விதப் பாமும் இல்லாத, நிரவாயமாக - பாபம் ஒன்றும் இல்லாமல், வஸூஷூராக - வாழ்கையாவது ஸத்தோஷத்தாடன் கூடின வராயிருக்கை என்றபடி. வரஜகாரணிகள் பக்கலிலே - மிகவும் கருணையுடைய பகவான் பக்கத்தில், பண்ணினோமாகில் - பண்ணுகிறவர்களாகையினாலே என்றபடி. பண்ணப்போகிற - இனி நாம் செய்யப்போகிற, ஜோசெஷாவாயமன்றுகில் - ஜோசுத்திற்கு உபாயமல்லாமல் போகும் பகஷத்தில், இது என்ன பூயாவஸம் - இந்த பாயாஸம் எதற்காக, லுநபுவாநுமணவூகியான - ஸ்வரூபத்

உவெக்ஷியாதே' கொள்ளென்றபடி. 'நீயே' என்றது மேலும் கொடுக்கவாயமல்லாத கெட்டியுத்தை யன்றோ நீ வரக வார^௨ ஷாயு^௩மாதக் கோலினது; ஆனாலின்குமது வரகாமன் றோ என்றுணர்ந்து கொள்ளென்றபடி.

மேல் ஸூயெய்யில் 1 'விஷ்ணுவொரொ மூரூ^௧ ஷா ஹீ வெஷ்ணுரவிடி^௨ உஷக^௩ | த வனதெ வஹுவாவா^௪ ந ஸ^௫ஷோ^௬ டிஷா^௭ உதி ஸூ^௮கி^௯||' உதூ^{௧௦}திகளிற்சொன்ன விவரீதர் கையில் அகப்படாதபடி ரக்ஷி^{௧௧}க்க வியிக் கிறது. 'ரக்ஷண^{௧௨}' என்றது இதிலுடைய சீர்மையறிந்து

திற்கு உசிதமான வ்ருத்தியாகிய. உவெக்ஷியாதே - உபேக்ஷி செய்யாமல், கோள் - அங்கீகாரம் செய். மேலும் - இந்தத் தேஹாவ ஸாதத்திற்கு அப்புறமும், மோக்ஷ தசையில் செய்யும் கைங்கர்யம் மோக்ஷத்திற்கு உபாயமாகாதாப்போலே இதுவும் என்று தாத்பர்யம். வரகவார^௨ ஷாயு^௩மாத - முக்யமான ப்ரயோஜனமாக, கோலி னது - ஆசைப்பட்டது. இங்குமது வரகாமன்றோ - இப்பொழுது செய்யும் கைங்கர்யத்தில் அது ஸயானமன்றோ, என்று உணர்ந்து கோள் - என்று அறிந்துகொள்.

மேல் ஸ்லோகத்தின் அர்த்தத்தை நிரூபித்தருளுகிறார்---'மேல்' என்றாரம்பித்து. ஸூயெய்யில் - ஆர்யா வ்ருத்தத்தில் அருளிச் செய்யப்பட்டிருக்கும் ஸ்லோகத்தில். விஷ்ணுவொர^௧ - வித்யை யைத் திருடுகிறவன், மூரூ^௨ ஷா ஹீ - ஆசார்யனுக்கு த்ரோ ஹம் செய்பவன், வெஷ்ணுரவிடி^௩ உஷக^௪ - வேதம், ஈர்வரன் இவர்களைத் துஷிப்பவன், தவனதெ-அந்த இவர்கள், வஹுவா^௫ வா^௬ ஷா^௭ ம^௮ - அதிகமான பாபங்களைச் செய்தவர்கள், ஸ^௯ஷோ^{௧௦} - அப் பொழுதே, டிஷா^{௧௧} - ஸிக்ஷிக்கத்தக்கவர்கள், உதி-என்று, ஸூ^{௧௨}கி^{௧௩} - ஸ்ருதியில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. விவரீதர் - விரோதமான ஆசாரத்தை உடையவர்கள், சீர்மை - மேன்மை, ய^{௧௪} - எவன், உ^{௧௫} -

1 'யொ மொவாயத்யொமூரநாம் யொமூரநாம் ஸம்ப்ர
யவதி | ஐதேயபும் ஸ காமூர ஜெ ஸஸி வொவா
வஜாஜ்யஹம்||', 2 'விஷ்ணுவெவ ஸஜம் காமம் ததபுவம்
ஸஹவாஜிநா | சூவடிஷி ஹி வொநாயாநா ந செவ
நாநிநிணை வவெசு ||' உத்யாஜிகளிற்படியே சிந்தாமல்
கொள்ளவேண்டுமென்றபடி. 'சு.ந.நூரகஷ்டம்' என்றது 3 'நா
வ்யஷ்டி: கவஸூஷிசு ஸ்ருதியாசு நவாநூயெந வ்யஷ்டி:
என்றும், 4 'வ்யஷ்டி: ந வதேடியபும் மஹம் விரிஜாந

இந்த, சுயபு - அர்த்தத்தை, சுயொமூரநாம் - உபதேசிக்கத்
தகாதவர்களுக்கு, மொவாயதி - மகறக்கிறானே, யொமூரநாம்
- உபதேசிக்கத் தகுந்தவர்களுக்கு, ப்ரயவதி - உபதேசிக்கிறானே,
ஸ: - அவன், ஜெ-எனக்கு, காமூ: - பஹுமானம் செய்யத்தக்க
வன், என்னால் கௌரவிக்கப்படக் கூடியவன் என்றபடி, வ: -உக்க
ளுக்கு, வஸூஷி-மங்களம், சுயா - உண்டாகட்டும், சுஹம்-நான்,
வஜாஜி-போகிறேன். ஸஹவாஜிநா - ப்ரும்மத்தை உபதேசம்
செய்பவனான், காமம்-தன் இஷ்டப்படி, விஷ்ணுவானவஸஜம்-ப்ரும்ம
வித்யையுடன் கூடவே, ததபுவம் - மரணமடையத்தக்கது, வொ
நாயாநா - அதிபயங்கரமான, சூவடிஷி - ஆபத்துக்காலத்திலும்,
வநாநா - இந்த வித்யையை, ஹிநிணை - கௌர்பூமிநில், ந வ
வெசு-விரைக்கக்கூடாது, மிஷ்யகுண பூர்த்தி இல்லாதவர்களுக்கு
உபதேசம் செய்யக்கூடாது என்றபடி. சிந்தாமல் - வ்யர்த்தமாகப்
போகாமல். கவஸூஷிசு - ஒருவனுக்கும், சுவ்யஷ்டி: - கேட்கப்படா
தவனாய், ந்ருதியாசு - சொல்லக்கூடாது, சுநூயெந - காமம்
இல்லாமல், வ்யஷ்டி: - கேட்கிறவனுக்கும், ந்ருதியாசு. வ்ய
ஷ்டி: - கேட்கப்பட்டவனா நிருந்தபோதிலும், மஹம் -
ரஹஸ்யமான, சுயபு - அர்த்தத்தையும், விரிஜாநஜெஷு - வித்

வெவ வ1' என்றும் சொல்லுகிற நியைக்களைக்கடந்து அவா
சூவ்யம் பண்ண ருமியில்லாத சுகமூபுயொஜநராஜே
நகலிக்கப்படுமென்றபடி. அங்ஙனன்றிக்கே 1 ' ஊஷரெ
நிவவெசு ஸீஜம் ஷஷ்டா கமூரம் பூயொஜயெசு |
ஹஜெஜா வாதரெ ஜானம் தாவாசு ஸாஷ்டாஸு
ஜெசு ||' என்கிறபடியே அவாசூத்திலே ஹஜவி-புத்தால்
மாணிக்கங்கொண்டு குரங்கெறிவொத்து இதுக்கு ரகெஷையுண்
டாகாதென்றபடி. ' குவரியவீ-வி மரியவீ-0' என்றது

தாத்தத்தையும், நவஷெசு - சொல்லக்கூடாது. அவாசூவ்யம்.
பாத்திரம் இல்லாதவர்களுக்குச் செலவிடுதல், ருமியில்லாத-ஆசை
யில்லாத, சுகமூபுயொஜநர் - அல்பமான ப்ரயோஜனங்களில்
ஆசையில்லாதவர்கள், நகலிக்கப்படும் - நகலிக்கப்படுகிற, இது 'ரஹ
ஸ்யராதாவணி' என்பதற்கு விசேஷணம். அங்ஙனன்றிக்கே-அப்படி
நகலிக்காமல். ஊஷரெ - உழமண்பூமியில், ஸீஜம் - விதைகளை,
நிவவெசு - விசைக்கட்டும், ஷஷ்டா-நபும்ஸகனிடத்தில், கமூரம்
- பெண்ணை, பூயொஜயெசு - கொடுக்கட்டும். வாதரெ - குரங்
கின் இடத்தில், ஜானம் - புஷ்பமாலைகளை, ஹஜெஜா - கொடுத்
தாலும் கொடுக்கட்டும், அதாவது இவைகளைச் செய்தாலும் செய்ய
லாம், அவாசூ - பாத்திரமில்லாதவனிடத்தில், ஸாஷ்டா-ஸாண்
திரத்தை, மஹஜெசு-உபதேசம் செய்யக்கூடாது. ஹஜவி-புத்
தால் - உபதேசம் செய்தால், மாணிக்கங்கொண்டு - உயர்ந்தாத்நங்
களைக் கொண்டு, குரங்கெறிவொத்து-குரங்குகள் எறியுமாப்போலே,
இதுக்கு - இந்த ரஹஸ்யத்திற்கு, ரகெஷை-காப்பாற்றுதல். வாரி
காணாழிகளி - அளவு முதலியவைகள். இங்கு சூழி பதம் கனத்
தைக் குறிக்கிறது, 'கூலமிரித-மாரொஹலாலீசியாநிவகஸ
ஸு-ஸு' என்றிவந்தாமே அருளிச்செய்திருப்பது இங்கணுணந்தேயம்,
சிறியராதாவணி - அளவு முதலியவைகளினால் குறைந்ததானாத்ந

வாரிகாணாபிகளாலே சி நிய நயூவனி பூலாபிகளாலே
பெரியதா நிருக்குமாப்போலே கூலு மூலுமாநிருத்தே யாகிலும்
கூஸாஷலாராயபுலுஹைமகையாலே இது மளரவாதி
சாயத்தை உடைத்தான தென்றபடி. 'வணீ' என்றது | 'வா
நாவாநவிவெகஜிதா மரீயாஹை விஜதரா? | பூர
ணதனா வணீ தி கூதொ வெதாயபுலுஹை? | '
என்று வாஷுகாராருளிச்செய்த மூணவிசேஷங்களுடையவ
ரென்றபடி. 'வணீ வஹாயஹை' என்றது திருமகள்
சேர்மார்பனுக்கு கோலமாமணியாரமு முத்துத்தாமமும் போலே
இதுவும் ஹைதயத்துக்கு ஏற்கும் திருவாலாணமென்றபடி.

மாலே, பூலாபிகளாலே - காந்தி முதலியவைகளினால், இங்கு ஸூபி
பதம் மிலே முதலிய மற்ற குணங்களைச் சேர்த்துக்கொள்ளுகிறது.
பெரியதாய்-உத்க்ருஷ்டமாய், கூலு மூலு-சிநியபரிமாணத்தை உடைய
கார்தம், கூஸாஷலாராயபுலுஹைமகையாலே - அதியவேண்
முப அர்த்தங்களுக்குள் ஸாரமான எல்லா அர்த்தங்களையும் சுருக்கிச்
சொல்லுகிறபடியினாலே, மளரவாதிசாயத்தை - மிருத்த கௌர
வத்தை. வாவாநாவவிவெகஜிதா? - ஸாரம் அஸாரம் இவை
களின் வ்யத்பாணத்தை அறிந்தவர்களாயும், மரீயாஹை? - பெரிய
வர்களாயும், விஜதரா? - பொறுமை நில்லாதவர்களாயும், பூர
ணதனா? - ப்ரமாணங்களுக்கு வ்யாபட்டவர்களாயும் இருப்பவர்
கள், வணீ - இருக்கிறார்கள், உதி-என்று நினைத்து, வெதாயபு
லுஹை? - வேதார்த்த ஸங்க்ரஹம் என்னும் இந்த கார்தம்,
கூதா? - செய்யப்பட்டது. திருமகள் - லக்ஷ்மீ, சேர் - சேர்த்திருக்
கிற, தானேவந்து நியவாஸம் பண்ணுகிற, மார்பனுக்கு - மார்பை
பிடைய எம்பெருமானுக்கு, கோல-அலங்காரமான, மா-பெரிய, மணி-
ரத்னமயமான, ஆரமும் - ஹாரமும், முத்துத்தாமமும் - முத்துமாலே
யும், இதுவும் - இந்த கார்தமும், ஹைதயத்துக்கு - திருமார்புக்கு,

‘நஹஸ்யரத்னாவலி’ என்றது ரத்னாவலிபோலே புகா
ஸா: லிவஹுமாய் சேர்த்தியுண்டாம்படி கோப்புண்ட தென்ற
படி. ‘ரஜோ’ என்றது ஸ்ரீலாவலிளலா மூத்தாலும் ப்ர
காணச் சேர்த்தியாலும் சூவாநுபண்ணி தக தவநதவெவ்யமா
யிருக்குமது என்றபடி.

இப்படியாலொரு ருக்ஷுவினுடைய ப்ரயஜெய
ஜெதஜெசெகளை புகாஸிப்பிக்கிற நஹஸ்யரத்னாவலி

அன்றிக்கே திருவுள்ளத்திற்கு, ஏற்கும் - அனுரூபமான, அன்றிக்கே
அங்கேரிக்கக் கூடியதாக, புகாஸா: லிவஹுமாய்-காத்தி முத
லியவைகள் கிறைந்ததாய், சேர்த்தியுண்டாம்படி - ஒன்றோடொன்று
சேர்ந்திருக்கும்படி, ஒருவாக்யத்திற்கு மற்றொரு வாக்யம் ஸங்கதி
விசேஷத்தினால் பொருந்தி யிருக்கும்படி என்று தாத்பர்யம், கோப்
புண்டது-கோர்க்கப்பட்டிருக்கிறது. ஸ்ரீலாவலிளலா மூத்தாலும் -
ஸப்தம் அர்த்தம் இவையளின் ஸ்வபாவத்தினால் ஏற்பட்ட அழகினாலும்
ப்ரகாணச் சேர்த்தியாலும் - ப்ரமாணங்களுக்கு அனுரூபமாக இருப்
பதினாலும், அதாவது ப்ரமாணங்களுடன் சேர்த்திருப்பதினாலும்
சூவாநுபண்ணிதம் - குழந்தைகள் முதல் பண்டிதர்கள் வரையில்,
அதவநதவெவ்ய மாயிருக்குமது - எப்பொழுதும் கைகிக்கக்கூடிய
தாயிருக்குமது.

இப்படி ஸ்ரீமத்ரஹஸ்ய ரத்னாவளிக்குத் தாமே விஸ்தாரமாக
வ்யாக்யானம் அருளிச்செய்து இவ்வர்த்தங்களை ஸூலபமாக அறிந்து
எல்லோரும் அனுஸந்திப்பதற்காக அநி ல் ப்ரதிபாதிக்கப்படுகிற
அர்த்தவிசேஷங்களை வாக்யங்களின் காமத்தை அனுஸரித்து ஸங்க
ரஹமாக திருசித்தருள்கிறார் - ‘இப்படியால்’ என்றாயிற்று. இப்
படியால் - இப்படி ப்ரமாணங்களில் திருசித்திருக்கும் ப்ரகாசமாக.
‘ப்ரயஜ’ இத்யாதி - ப்ரதமதசையாவது ப்ரபத்தி பண்ணுவதற்கு
முன்பிருந்த தசை; மத்பமதசையாவது ப்ரபத்தியை அனுஷ்டிக்கும்
தசை; உத்தமதசையாவது ப்ரபத்தி பண்ணின பிறகு உண்டாகும்
தசை; அதாவது க்ருதக்ருத்யனாயிருக்கும் தசை என்றபடி. ரத்னாவலி

க்கு ஸூத்ர ஸ்ரீமதான முதற்களியில் 'சூதாயுதவத்
தாலே ஸூத்ரவதவரனாம் ஸூத்ரவதவரனாம் ஸூத்ரவதவர
னாவனுவதவ நிலபுரவதவ துவரவதவ து காட்டப்படுகிறது.
' ஒரு ஜீவனுக்கொருஜீவன் தஞ்சமல்லன் ' என்றது துடங்கி இரு
பத்திகாறு வாக்யங்களால் இவ்விரண்டு வாக்யங்களாலே ஸா
ணுவீசெஷநிகபுரணமும், வடகவிசெஷகூதமும்,
வடகாவெஷகூதநிஷாநமும், ஸாணுவீசெஷவசீகரண

க்கு - இந்த ப்ரபந்தத்திற்கு, ரத்னஹாரத்திற்கு என்றாகவுமாம்,
ஸூத்ர ஸ்ரீமதான - இதில் சொல்லப்படுகிற அர்த்தங்களை
யெல்லாம் ஸங்க்ரமாக நிரூபிக்கிறபடியினால் ஸூத்திரம்போல இருக்
கிற, ரத்னங்களுக்கு ஆதாரமாய் அவைகள் கோர்க்கப்படும் நூல்
போன்ற என்றாகவுமாம். கவி - பாட்டு, 'ஒன்றேபுகல்' என்றாரம்பிக்
கும் பாட்டு என்றபடி. சூதாயுதவத்தாலே - ஆசார்யன் வழி
யாக, ஸூத்ரவதவரனாம் - ஸமர்ப்பிக்கப்பட்ட பாதை உடைய
வனாய், அதாவது ஆசார்ய சிஷ்டையாக ப்ரபத்தியை அனுஷ்டித்த
வனாய், 'ஒன்றேபுகல்' என்றுணர்ந்தவர்காட்ட' என்றநவயீத்து அருளிச்
செய்த யோஜனையை இப்படி அனுவதித்தருளினபடி. 'ஸூத்ரவத
வரனாம்' இக்கயாதி - 'நிருவருளால் அன்றே அடைக்கலம் கொண்ட'
என்றதின் அர்த்தத்தை அனுவதித்தருளினபடி. நிலபுரவதவ து
வரவதவ - 'நமக்குப்பாமொன்றிலதே' என்பதைத்திருவுள்ளம் பற்றி
அருளிச்செய்தபடி. இருபத்திகாறு வாக்யங்களால் - 'இப்படி து
யுசீயுரைக்கிடையாதபோது' என்றாரம்பிக்கும் வாக்யம் வரை
யிலாக. இவ்விரண்டு வாக்யங்களாலே - இரண்டு இரண்டு வாக்யங்
களினால் அதாவது இருபத்திகாறு வாக்யங்களில் ப்ரதிபாதிக்கப்படும்
அர்த்தமாக பவிரண்டு அர்த்தங்கள் மேல் ஸங்க்ரஹிக்கப்படு
கின்றன என்றபடி. ஸாணுவீசெஷநிகபுரணமும் - முதல்
இரண்டு வாக்யங்களில் ப்ரதிபாதிக்கப்பட்ட ஸ்ரீய: பதிரேய ஸாண்
யன் என்றித சிஸ்யமும், வடகவிசெஷகூதமும் & முன்னு
வது நான்காவது வாக்யங்களில் நிரூபிக்கப்பட்ட கடகர்களான ஆசார்
யன் பிராட்டி இவர்களுடைய க்ருத்யமும், வடகாவெஷகூதநிஷாந

வீசேஷமும், அதிநுடைய வுளகயபூமி வீசேஷமும், சுரத
சுரதநுடைய உதாரசுரதவீசேஷமும், சுவராய வாரி
ஹார ப்ரயோஜகவீசேஷமும், ப்ரவத்திப்ரவாவவீசேஷ
மும், ப்ரவஹ்னுக்கு ப்ரதிகலிநாமுகலிநாமுலயங்கள்

மும்-ஐந்தாவது ஆறாவது வாக்கங்களில் அருளிச்செய்த அப்படிக்கட
கர்களை அபேக்ஷிப்பதற்குக் காரணமும் 'ஸாணா' இத்தயாதி ஏழு எட்
பாவது வாக்கங்களில் நிருபித்தருளின ஸாண்யனாகிய ஸ்ரீயப்பதியை
வசப்படுத்துவதற்குக்காரணமான ப்ரபத்தியாநிதபாய விசேஷமும்,
அதிநுடைய - ப்ரபத்தியினுடைய வுளகயபூமிவீசேஷமும்.
ஸுலபமாய்ச் செய்யக்கூடியதாயிருக்கை முதலிய மேன்மையும், இங்கு
ஆதிபதம் தனக்கு ஒத்தாசையாகக்கூட ஒன்றையும் எதிர்பாராமையைச்
சொல்லுகிறது. இது ஒன்பது பத்தாவது வாக்கங்களின் ஸங்க்ரஹம்.
சுரதசுரதநுடைய - க்ருதக்ருத்யன் என்று சொல்லப்படுகிற
ப்ரபன்னனுடைய, உதாரசுரதவீசேஷமும் - ப்ரபத்திக்குப்
பிறகு செய்யவேண்டிய கார்யங்களினுடைய விசேஷமும், அதாவது
அவைகள் ஸ்வயம் ப்ரயோஜனமான கைங்கர்யங்களாய் இருக்கையும்,
இது பதினென்று பனிரண்டாவது வாக்கங்களில் நிருபித்த அர்த்தம்.
'சுவராய' இத்தயாதி—புத்திபூர்வமான அபராதங்கள் கேரிட்டால்
அதற்குப் பரிஹாரம் செய்யவேண்டியது என்பதும் அதின் ப்ரயோ
ஜனமும், இது பதிமூன்றாவது பதிகாலாவது வாக்கங்களில் அருளிச்
செய்த அர்த்தம், அவைகளுக்கு விசேஷமாவது நாகாதிகள் வாரா
மல் தடுப்பதற்காக மாத்திரம் அல்லாமல் லகுஸினைக் முதலியவை
களும், பசுவதப்ரீதியும் உண்டாகாமல் இருப்பதும் 'ப்ரவத்தி' இத்
யாதி - பத்தியாநித உபாயத்தை விட மேல்பட்டிருக்கும் ப்ரகாரம்,
அதாவது ஒன்றிலும் தடுக்கப்படாமல் பலத்தைக்கொடுக்கிறது, ஸர்வ
பாபங்களுக்கும் ப்ராயஸ்சித்தமாயிருப்பது முதலியது, பதினைந்து
பதினாறாவது வாக்கங்களின் அர்த்தத்தை இப்படி ஸங்க்ரஹித்தருளின
படி 'ப்ரவஹ்னுக்கு' இத்தயாதி—ப்ரதிகலிநாமாவது துக்கம், சுநு
கலிநாமாவது ஸுகம், சுநுலயமாவது இவை இரண்டிலும்
சேராதது, பண்ணுக்கடவ - ப்ரபன்னன் செய்யவேண்டியதான.

வந்தால் பண்ணக்கடவ ஸ்ரீதிவத்திவிசெஷமும், ஸாஷ்டாதி
ஸூக்யஸூக்ய வரிஹாரமும், உவிதங்களான கெஜயபுங்
களில் ஸாணாரலிஜதிதாரதஜமும், கெஜயபுலாந
விசெஷமும் சொல்லுகிறது. மேல் மூன்று வாக்யங்களாலே
கூலிசெஷஸூக்யவரிஹாரம் பண்ணுகிறது. கூலிசெஷம்
மூன்று வாக்யங்களினாலே வஸஸாரகோஷாநாரஹவீத
னுக்கு வஸெஷாஷாதிஸாயபுமக உஜ்ஜுஷுக்க எல்லாத்

ஸ்ரீதிவத்திவிசெஷமும் - அவைகள் நேரும்பொழுது அவைகளைப்
பற்றி நினைக்கவேண்டிய பாகாரம், அதாவது அக்கங்கள் நேர்ந்தால்
பகவதனுக்ரஹத்தினால் ஏற்பட்ட அஸ்பரிசைத் தவிர்த்தல், ஸாகம் வந்
தால் தனக்குப் போகம் என்கிற புத்தியில்லாமல் பகவானுடைய
அனுக்ரஹத்தின் பலமென்றும் நினைத்திருக்கையும், இது, பதி
னேழு பதினெட்டாவது வாக்யங்களில் அருளிச்செய்த அர்த்தம்
ஸாஷ்டாதிஸூக்ய - ஸாஸ்திரத்தை மீறி நடப்பதற்கு, ஸூக்ய-
ப்ரஸ்தாவத்தின், வரிஹாரமும் - தடுப்பதும், அதாவது அப்படி
மீறி நடப்பதற்கே ப்ரஸ்தாவம் இல்லை என்பதும், பத்தொன்பது
இருபதாவது வாக்யங்களின் அர்த்தத்தை ஸங்க்ரஹித்தருளின்படி,
'உவிதங்களான' இத்யாதி-கூலிஜதி - அபிமானம், அதாவது பக
வானுக்கு மிகவும் பிரீதியை உண்டாக்கக் கூடியதாபிநுக்கை, தாரதஜ
மும் - வ்யத்பாஸமும், இது இருபத்தொன்று இருபத்திரண்டாவது
வாக்யங்களின் ஸங்க்ரஹம், 'கெஜயபு' இத்யாதி-இப்படிக்கைங்
காயங்கள் செய்வதற்கு உசிதமான இடமும், இது இருபத்திமூன்று
இருபத்தி நாலாவது வாக்யங்களின் அர்த்தம். 'கூலிசெஷ' இத்
யாதி - அக்க விசேஷங்களைப் பற்றிய ஆசேஷபத்திற்கு ஸமா
தானம், அதாவது சிலவற்றைக் குறித்து இவைகள் அக்கங்
களோ என்று ஸந்தேஹிக்க அதைப்பற்றிப் பரிஹாரம் அரு
ளிச்செய்யப் படுகிறது என்றபடி, 'வஸஸார' இத்யாதி - ஸம்
ஸார தசைக்கும் மேகஷ தசைக்கும் நடுவில் இருக்கிறவனுக்கு,
'வஸெஷாஷ' இத்யாதி - அதிக ஸந்தேஹம் உண்டாவதற்காவும்,

வர்களை உத்திராயுடத்திலே மூட்டுகைக்காகவும் காலஞ்சூயவெ
ஷ்டிப் பூஷணம் பண்ணுகிறது. நிமலதவாகுத்தாலே
சேர்த்து கூறுவதென்கலாம்படி சிறியதான பூவசுத்திலுடைய
சீர்மையைச் சொல்லுகிறது.

மேல் கவியாலே சூரியபூவெலுவத்தையும் மாரண
மூணங்கலையும் பார்த்து மோகஷாலத்தில் நிவரணயான
வனுடைய உத்திராயுடத்துமான உத்திராயுத்திலுடைய
புச் சொல்லுகிறது.

மேல் சூரியபூவாலே பூவசுவெலுக்கண்ணுத்தை
யறிந்து வாகுரவாகுவிவெகம் பண்ணி பூவசுத்திபிக்
கச் சொல்லுகிறது.

உத்திராயுத்திலே - மோகஷத்தின் வழிகளில், மூட்டுகைக்காகவும் -
பாவ்ருத்திக்கும்படி செய்வதற்காகவும், 'காலஞ்சூய' இத்யாதி-ஸம்
ஸாரத்தில் இருக்கும் காலம், மோகஷம் உண்டாகும் காலம், இவை இர
ண்டிற்கும் நடுவில் இருக்கும் காலம், ஆகிய இந்த மூன்று காலங்களுக்
கும் உண்டான வ்யத்பாஸத்தை நிரூபிப்பது. சேர்த்த உத்திராயுத்திலாம்ப
டி - ஒரே காலத்தில் சேர்த்து அனுஸந்தானம் செய்யும்படி, சீர்மை-
—ஸ்வரக்யமாயிருக்கும் தன்மை.

மேல்கவியாலே - 'சிறுபயனில்' என்றாரம்பிக்கும் பாட்டினால்.
'சூரியபூவெலுவத்தையும்' என்றது 'தகவோர்' என்னுமள
வாகப் பாட்டில் நிரூபித்தருளியதை ஸங்க்ரஹித்தபடி, 'மாரண
மூணங்கலையும்' என்பது 'திருமால்தானே' என்னுமளவாக அருளிச்
செய்திருப்பதின் அர்த்தம். 'மோகஷ' இத்யாதி - 'மகிழாதே இருப்ப
தேன்கொல்' என்னுமளவாக அருளிச் செய்திருப்பதின் ஸங்க்ரஹம்.
'உத்திராயு' இத்யாதி - முத்தன் செய்யும் கைங்கர்யத்திற்கு ஸமமான.
உகப்பு - ஸந்தோஷம். இது பாட்டின் மிகுதியின் அர்த்தம்.

'சூரியபூவாலே' என்றது 'மோகஷம்' என்றாரம்பிக்கும்
ஸ்வரக்யத்தினாலே. 'பூவசு' இத்யாதி - 'மூவியவீம்' என்றாரம்

ரஜாவவவரிஷியாதி ரஹவ்யுரகாவணி.

ஸ்யம் விவ்ருதவா க்யுரா ப்ருதி வெஹ்டெஸுகவி: |
கடிஸுரூமிசுவபுரவ்யஸநகதுதபுசுயா
நிரமபுலவிநிமபுலசுபுலவிஸவொஷலீதாமிபுத: ||

பித்தும் ஸ்லோகத்தின் மேல் பாகத்தைத் திருவுள்ளம்பற்றி அருளிச் செய்தபடி. 'வாசுரவாசுவிவெகம்பண்ணி' என்றது இவன் உபதேசம் செப்ததற்கு யோக்யமானவன், இவன் உபதேசம் செய்வதற்கு யோக்யனல்ல என்கிற பகுத்தறிவை அடைந்து, ப்ருவதிபுபிக்கு - இந்த க்ரந்தத்தை உபதேசம்செய்ய, இது 'ரக்ஷணு' என்பதின் தாத்பர்யம்.

இப்படி ஸ்ரீமத்ரஹஸ்ய ரத்னாவளிக்குத் தாமே வ்யாக்யானம் அருளிச்செய்து அதற்குக் காரணத்தை நிரூபித்தருளுகிறார் - 'ரஜாவவ' என்றாரம்பித்து.

[ப - ரா.] கடிஸு-கெட்ட மார்க்கங்களில், அதாவது ஸான் திர விருத்தமான வழிகளில், ரூமி-ஆசையினால், கஸபுர-கலக் கப்பட்டதாயும், வ்யுஸந - தங்கள் தங்கள் பக்ஷங்களில் உண்டான வீரோஷ அபிமானத்தினால், கதுந - தங்கள் தங்கள் பக்ஷங்களை ஸ்தோத்திரம் செய்கிற, ப்ருசியா - ப்ரகாரத்தில், நிரமபுல - தடங்கல் இல்லாமல், விநிமபுலசு - வெளியில் புறப்படுகிற, ப்ருவிஸ - தங்கள் தங்கள் பக்ஷங்களில் ஆக்ரஹத்தை யுடைய மனிதர்களுடைய, வொஷ - ஸப்தத்தில் இருந்து, லீத - பயந்தவர்களான ஸாத்விக்கர்களினால், கமிபுத: - ப்ரார்த்திக்கப்பட்ட வராய்க்கொண்டு, கவி: - ஸமக்தமார்த்தங்களை அறியக்கூடிய ஸக்தியை உடையவரான, வெஹ்டெஸுக - வேங்கடநாதன் என்கிற திருநாமமுடைய இந்த ஆசார்யன், ரஜாவவவரிஷியா -

ஸ்ரியோபதியான எம்பெருமானுக்கு அலங்காரமாயிருக்கிற, ரஹவ்யுரகாவணி - ஸ்ரீமத் ரஹஸ்ய ரத்னாவளி 'யென்னும் இந்த க்ரந்தத்தை, ஸ்யம் - மூலத்தை அருளிச்செய்ததாமே, யயாப்ருதி -

வஸ்சுஷிஷ்யம் விஷ்ணுதம் வா வஸரஹஸ்யஸுவிதம்
 வஸாவயாகவ்யியம் வா
 ப்ராயாகேஷுத ப்ருணீதம் வஸவணீதி
 வஸிஷ்ணாவஸுதூ வஸிதம் வா |
 ஸிக்ஷாஸௌகயபூதுஷிஷிதமூரூஜநா
 துமூ ஹேமம் வஸயீஷி:
 ஸுஹேமம் நாம ஜுஷ்டுஸுதியாவதி
 ஸிறொலுஷணம் ஹாஷணம் த: ||

தம்முடைய ஜ்ஞானத்திற்குத் தக்கபடி, அதாவது ப்ரமாணங்களைக்
 கொண்டு நிரூபித்து யவதாவத்தாகத் தாம் அறிந்தபடி, இத்தால் இவ
 ருடைய ஜ்ஞானம் 'ப்ருவிதி' என்பதினால் உண்மையை அறிந்தார்
 என்பதும், 'யஸாப்ருவிதி' என்பதினால் தாம் அறிந்தபடியே வ்யாக்
 யானம் செய்தருளினார் என்பதும் ஏற்படுகிறபடியினாலே இந்த க்ரந்த
 கர்த்தாவின் ஆப்த தமத்வமும், அதினால் இந்த க்ரந்தம் மிகவும்
 ஆதரணீயம் என்பதும் அருளிச் செய்யப்பட்டதாயிற்று, உதி - இப்
 படி, விஷ்ணுவாது - வ்யாக்யானம் பண்ணியருளினார்.

[ப-ம்] வஸ்சுஷிஷ்யம்-சுருக்கமாயும், விஷ்ணுதம்-விஸ்தாரமாயும்,
 வஸரஹஸ்யஸுவிதம்-ம்ருதுவானபுத்தியை உடையவர்களுக்குத்தகுந்
 ததாயும், வஸாவயாகவ்யியம்வா-மிகவும் ஊக்கத்தை உடையவர்களு
 க்குப்ரியமாயும், ப்ராயாகேஷுதப்ருணீதம்-ப்ரதானமாகச் செய்யப்
 பட்டதாயும், அதாவது இதர க்ரந்தங்களுக்கு வ்யாக்யானமாகஅல்லாம
 லும், வஸவணீதி-அயலாருடையஸ்ரீஸூக்திகளுக்கு, வஸிஷ்ணா-
 அலங்காரமான, வஸுதூ-வ்யாக்யானமாக, வஸிதம்வா-இருப்பதாயும்,
 ஸிக்ஷா - ஸிஷ்யர்களான நமக்கு உபதேசம் செய்வதில், வஸௌக
 யபூ - ஸுகம்மாயிருப்பதினால் உண்டான, துஷி - ஸந்தோஷத்தி
 னால், ப்ருவித - வருத்தி அடைந்திருக்கிற, மூரூஜந - ஆசார்
 யர்களுடைய, ஹமூ ஹ - அனுக்ரஹத்தினால், ஹேமம் - வருத்தி
 யடைந்திருக்கிற, நாம - பகவானால், அன்றிக்கே தன்னுடைய நாம
 கனால், ஜுஷ்டு - ப்ரீதிசெய்யப்பட்ட, ஸுதீ - வேதமாகிற, யு

சாக்கியர் சைனர்கள் சார்வாகர் சாங்கியர் சைவர் மற்றும்
தாக்கிய நூல்கள் சிதையத் தனிமறையின் கருத்தை
வாக்கிய முப்பதினாள் வகைசெய்து வியாகரித்தோம்
தேக்கி மனத்துனிதனைத் திணியிருணீங்குமினே.

20

வதி - ஸ்திரீயின், ஸிரொலுஷணம் - தலைக்கு அலங்காரமான
அன்றிக்கே உபநிஷத்துக்கு அலங்காரமான, ஈகே - நம்முடைய,
லாஷணம் - வார்த்தை, வாயுஃஸிஃ - வித்வான்களினால், ஸ்ருஜயம்
- விஸ்வாஸம் செய்யத்தக்கது.

இப்படி ஸ்ரீமத்ரஹஸ்ய ரத்னாவளி ஹ்ருதயம் என்னும்
இந்த ரஹஸ்யத்தை அனுஸந்திப்பவர்களுக்குப் பரமதங்களால்
கலக்கமுண்டாகாது, அஜ்ஞானம் தாளை நிவ்ருத்தி அடையும்,
ஆதலால் இதை மதவாமல் அனுஸந்தியுங்கோள் என்று ஸிஷ்யர்
களைக் குறித்து ஹிதோபதேசம் செய்தருளுகிறார் — ‘சாக்கியர்’
என்றாரம்பித்து.

[ப - ரா.] சாக்கியர் - பெளத்தர்கள், சைனர்கள் - ஜைனர்கள்,
சார்வாகர் - சார்வாகர்கள், சாங்கியர் - சாங்கியர்கள்,
சைவர் - பாஸுபத மதஸ்தர்கள், மற்றும் - இவர்களைத் தனிய இன்
னும் சில, தாக்கிய - விரோதித்த, தாக்குதல் - எதிர்த்து சண்டை
போடுதல், நூல்கள் - ஸாஸ்திரங்கள், சிதைய - அழிந்து போகும்
படி, தனிமறையின் - ஒப்பற்றதான வேதத்தின், கருத்தை - தாத்பர்
யத்தை, வாக்கியம் முப்பதினாள் - முப்பது வாக்யங்களினால், வகை
செய்து - நல்லவகையாகச் செய்து, வியாகரித்தோம் - வ்யாக்யானம்
செய்தோம், இதனை - இவ்வர்த்தங்களை, மனத்துள் - மனதிற்குள்
னே, தேக்கி - தேக்கும்படி செய்து, ஸ்திராமாயிருக்கும்படி செய்து
என்றபடி, திணி - த்ருடமான, அதாவது நெருங்கின, இருள் - அஜ்
ஞானந்தகாரத்தை, நீங்குமின் - விலக்கிவிடுங்கோள், ‘நீக்குமின்’
என்பது வல்லொத்து மெல்லொத்தாய்த்திரிந்து கிடக்கிறது.

[தா - ம்.] ‘தாக்கியநூல்கள்’ என்பதினால் ஸிஷ்டாபரிசுரஹ்ரதிகாண
ந்யாயம் ஸூசிப்பிக்கப்பட்டது. அதாவது வேதார்த்தங்களை எளிதில்
தெரிவிப்பது உபயோகம்மணங்களான ஆகாரம் எஃகருதி இவைகளின்

கார்பம், அவைகளை வேதத்திற்கு விருத்தமான அர்த்தங்களைச் சொல்லுமரில் அவைகளைக்கொண்டு வேதார்த்தங்களை விஸ்தமாக அறிவது எப்படி. நாத்பரமாகும், ஆகையினால் விரோதாதிகாரண வ்யாபத்தினால் வேதத்திற்கு விருத்தம் என்றை காரணத்தினாலேயே அவைகள் தாங்களை அழித்து விடுகின்றன என்பது தெரிகிக்கப்படுகிறது. 'தாக்கியர் ஐல்கள்' என்று பாடாந்தாம். அப்பொழுது தாக்கீர்களுடைய ஸாந்திரங்கள் என்று அர்த்தம். 'மற்றும்' என்பது பெளத்தர் முதலிபவர்கள் போல் ஸர்வாணை அங்கேரியாமல் இருப்பவர்களன்றிக்கே, பாஸுபதமதர்களைப் போல் வேறு ஒருவனை ஸர்வேஸ்வரன் என்று கட்டுதல் செய்கையன்றிக்கே வான்மவமான பாதேவதைபை ஒப்புக்கொள்ளுகிற வ்யத்யாஸந்தைக் காட்டுகிறது. ஆனாலும் பாமாணுவே உபாதான காரணம் என்றும், ஸர்வாணை அனுமானத்தினால் ஸாதிக்கிறோம் என்றும் சொல்லுகிறபடியினால் வேதவிருத்தம் என்கிறபடி, 'மற்றும் தாக்கிய' என்கிற பாடத்தில் ஸந்திரத்தில் ரிஷ்டா பரிக்ரஹ என்கிற பதங்கள் வ்யாக்யாதமாகின்றன. 'தனிமறையின்' என்பதினால் ப்ரமாணங்களுக்குள் இதவேஸர்வோத் க்ருஷ்டமானது, மற்ற ப்ரமாணங்கள் இதற்கு அனுருணமாயிருந்து தங்களுடைய ப்ரமாண்யதைபை அடையவேண்டும் என்பது ஸரிசிப்பிடுக்கப்பட்டதாகிறது. 'கடர்மிது கருதியுள்' என்றழுவார் அருளிச்செய்தது இங்கு ஸந்தேயம். 'ஒப்பற்ற கான்மறை' என்றிவர் தாமே அருளிச்செய்தாரிறே. இத்தால் வேதத்தில் சில பாகங்களுக்கு அப்ராமான்யம் சொல்லுகிறவர்களும் வேத தாத்பர்யத்தை அறிந்தவர்கள் அல்ல என்று ஸரிசிப்பிடுக்கப்பட்டதாரிற்று—அவர்கள் பகஷத்தில் வேதத்திற்கு மற்ற ப்ரமாணங்களைவிட கிஸேஷம் ஒன்றும் இல்லாமை யினால். மேலும் வேதமும் அவித்யையினால் கல்பிதமாகையினால் பெளத்தாகமாதிகளைப் போலவே உண்மைபாகப் ப்ரமாணமாயிருக்கும் தன்மையும் அதற்கு இல்லாமையினாலும் மறைக்குத் தனித்து ஒரு விஸேஷம் ஏற்படாது. 'வாக்கிய முப்பதினால்' என்றது அனவிஷ்ணாத வேதங்களின் தாத்பர்யங்களைபெல்லாம் ஸங்க்ரஹித்து முப்பது வாக்யங்களில் நிரூபிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்றபடி. 'வகைசெய்து' என்றது தாம் கீழ் நிரூபித்தருளினபடியே இரண்டிரண்டு வாக்யங்களினால் ஒரு அர்த்த விஸேஷத்தை ப்ரதிபாதிக்கிற தென்கிற

தள்ளத் துணியினும் தாய்போலிரங்கும் தனித்தகுவால்
உள்ளத்துறைகின்ற உத்தமன் தன்மை உணர்ந்துரைத்தோம்
முன்னொத்த வாதியர் முன்னே வரினெங்கண் முக்கியர்பால்
வெள்ளத்திடைரினரிபோல் விழிக்கின்ற வீணர்களே.

21

முறைபாக அருளிச்செய்து என்றபடி. 'தேக்கி' என்றது மனதிற்
குள்ளேயே வாய்பாற்றி என்றபடி. இத்தால் 'ரக்னுவளி' என்றரு
ளிச் செய்யப்பட்ட அபோக்யர்களுக்கு மறைக்கையும், போக்யர்களுக்கு
உபதேசிக்கையும் நிரூபிக்கப்பட்டதாயிற்று. 'யொமொ வாயத்யுயொ
மூரநாஃ', 'சிந்தாமல் கொன்மினீர் தேர்ந்து' இப்பாதிசுனிற்படியே
ரகதிக்கவேண்டுமென்பதும், எப்பொழுதும் மனதிலேயே ஸ்திரமா
யிருக்கவேண்டும் என்பதும் அருளிச் செய்யப்பட்டதாயிற்று. 'இதனை'
என்று இதின் போக்யதையை விவசிக்கிறது. 'ரக்னுவளி' என்னப்
பட்டதே. 'வாயுதவெலா வளரே? விஸைஸைவம' என்றது அனு
ஸந்தேயம். இதன் போக்யதாதிஸாயத்தினால் இத்தை அனுஸந்திக்
கவே பரவாதிசுனினுடைய ஜயமும் அஜ்ஞான நிவ்ருத்தியாகிற ப்ர
யோஜனமும் தன்னடையே வித்திக்கும் என்றருளிச் செய்யப்பட்ட
தாயிற்று.

20

தீழ்ப்பாட்டில் பெனத்தாதி மதங்கள் எல்லாம் அழியுப்படி வேத
தாத்தர்பார்த்தத்தை நிரூபித்தோம் என்றருளிச் செய்தாராய் நின்றது.
இதற்குமேல் ப்ருஹஸ்பதி, ப்ரும்மா, கபிலர் முதலிய மஹா புத்தி
மான்களினால் ப்ரவர்த்திக்கப்பட்ட ஸாஸ்திரங்கள் அழியுமென்பது
எப்படி நம்பக்கூடும். என்று ஸங்கிப்பவர்களுக்கு ஸமாதானம் அருளிச்
செய்கிறார்—'தள்ளத்துணியினும்' என்றாரம்பித்து.

[ப - னா.] தள்ள - தள்ளிவிட, துணியினும் - துணிர்தபோதி
லும், தாய்போல் - மாதாவைப்போல, இரங்கும் - கம்மிட, நீதில் க்ருபை
பண்ணுகிறவனாயும், தனித்தகுவால் - அக்விதீபமான தன்னுடைய
க்ருபையினால், உள்ளத்து - அப்படித் தள்ளிவிடுகிறவர்களின் மன
திலும், உறைகின்ற - வலிக்கிற, உத்தமன் - புருஷோத்தமஞ்சிய எம்
பெருமானுடைய, தன்மை - ஸ்வபாவத்தை, உணர்ந்து - அறிந்து,
உரைத்தோம் - இப்பரந்தத்தை சொன்னோம், முள்ளுத்த - முள்ளுக்கு

ஸயர்களான, அதாவது நல்ல மார்க்கத்திற்கு விரோதிகளான, வாநியர் - ஸாங்க்யாதிகள், எங்கள் முத்தியர்பால் - நம்முடைய வித்தாந்தத்தில் ப்ரதானர்களான ஸாரஸித்துக்கள் இடத்தில், அன்றிக்கே அப்படிப்பட்ட பூர்வாசார்பர்களிடத்தில், முன்னேவரில் - எதிரில் வாதம் செய்வதற்காக வந்தால், வேள்ளத்திடைவில் - ப்ரவாஹத்தின் நடுவில் அகப்பட்டுக்கொண்டிருக்கும், நரிபோல் - நரியைப்போல், விழிக்கின்ற - தப்பிப்போவதற்கு மார்க்கம் அறியாமல் விழிக்கிற, வீணர்கள் - வம்பர்கள், அதாவது வம்பர்கள் ஆய்விடுவார்கள் என்றபடி.

21

[தா - ம்.] 'தள்ள' இத்யாதி - நம்முடைய அபராதங்களைப் பார்த்து ஸர்வேஸ்வரன் சும்மை நிகரஹம்செய்ய, அதாவது 'கூழிவாழி' என்கிற ஸங்கல்பத்திற்குப் பாத்நிசமாக்க நினைத்தாலும். அன்றிக்கே நாம் நாஸ்திக்ய வாதத்தில் ருசியினால் ஈஸ்வரனை இல்லையென்று நிராகரிக்கத் துணிந்தாலும் என்றாகவுமாம், அதாவது பெளத்தாதிகளைப்போல நாமும் ஈஸ்வரனை இல்லையென்று நிராகரிக்கத் துணிந்தாலும் என்றபடி. 'கவிஸாஸுாரிவஹஸிவாஹிஃ' திவ்யாதிவாஹிதஸாஹிதவ்யவணாஃ! வ்யக்திம் வுரஹம் உ விஹ்ய வரஹம் வுரஹம் த வஹ்யவரஹபியஃ! என்றிவர் தாமே ஸ்ரீஸங்கல்ப ஸூத்ரீயாதயத்தில் அருளிச் செய்திருப்பது இக்கண ஸந்தேயம். 'தாய்' இத்யாதி - தாயானவள் டிஷ்டவயொயரெயாய் ஒரு ஸமயத்தில் தள்ளிவிட யத்தனித்தபோதிலும் தன்னுடைய மாத்ருத்வ ப்ரயுக்தமான க்ருபையினால் பிறகு அந்த ஸிஸுவை எடுத்து ஸ்தன்யபானூதிகளைச் செய்து வைக்குமாப்போலே, 'வாபாஹபூமிவிசாகாஹபூமி: க்யவயா வயபூவாஹயசு' என்னப்பட்டதிறே, 'வாஹபூமிவிசாகாஹபூமி: க்யவயா வயபூவாஹயசு' என்றிவர் தாமும் அருளிச்செய்தாரிதே. அன்றிக்கே பைத்தியம் பிடித்த பிள்ளை தன்னைக் கொல்லத் துணிந்தபோதிலும் தான் முகம்காட்டாதே அதற்கு ஆஹாராதிகளைக்கொடுத்து ரக்ஷிக்கும் மாதாஸைப்போல பகவானும் மறைந்திருந்துகொண்டு இவனுடையவ்ருபாதிகளை நோக்கிக்கொண்டிருக்கிறான் என்றபடியாகவுமாம், 'ஹிஸாஹிவாஹிஃ' என்றிவர் தாமும் அருளிச்செய்தாரிதே.

னிதே தீதாசார்பனும். அதாவது நான் அந்தர்யாமியபூரிசுத்தம் அவர்கள் தன்னைத் தேவிக்கிருர்கள் என்பதும் அப்படித் தேவித்தாலும் நான் அவர்களை விடாமல் இருந்து ரகிப்பதும் அருளிச் செய்யப்பட்டதாயிற்று. இந்த க்ருபையின் கார்யத்தை மேலே கிருபிக்கிருர்— 'தனித்தகவால்' என்றும்பித்து. 'தனித்தகவு' என்றது இவனால் அனுஷ்டிக்கப்படும் ஒரு வ்யாஜாதிகளை எதிர்பாராமல் தன் லுடைய ஸ்வாபாவிகமாயும் இந்த ஆகாரத்தினால் தனக்கு ஒப்பில்லாததாயும் இருக்கிற க்ருபை என்றபடி, இப்படி ஆஸ்ரிதர்களுடைய குற்றத்தைப் பாராமல் ரகிக்கிறபடியினால் உத்தமன் என்கிறது. ஆஸ்ரிதர்களிடத்தில் குற்றத்தைப் பார்த்துக் கைவிடுமவன் புருஷாதமன், அப்படிக்குற்றமிருந்தபோதிலும் அவர்களைக் கைவிடாமல் ரகிப்பவன் உத்தமன், ஆனதுபற்றியே 'ஒங்கி உலகனந்த உத்தமன்' என்னப்பட்டது, அதாவது மூத்ரு மித்ரன் என்றை விபாகமில்லாமல் எல்லோர் தலையிலும் திருவடியைவைத்து அனுக்ரஹித்ததை விவகித்து 'உத்தமன்' என்னப்பட்டான் என்றபடி. 'இலிங்கத்திட்ட புராணத்திரும் சமணரும் சாக்ஷியரும் மலித்து வந்து செவ்வீர்களும் மற்றதும் தெய்வமுமாகி நின்றான்' என்று கூடஸ்தரும் அருளிச்செய்தாரிதே, வாதிசெய்கிற உங்களுக்கும், உங்களால் பாதேவதை என்னப்படுமவர்களுக்கும் அந்தர்யாமியபூரிசுக்குமவன் என்றபடி. 'உணர்க்துரைத்தோம்' என்றது அவனுடைய ஸ்வபாவம் குணம் முதலியவைகளை உள்ளபடியே அறிந்து, அறிந்தபடியே சொன்னேனும் என்றபடி. இதனால் தங்கள் உள்ளத்துரைசென்றவனை உணராதே இருக்கும் ஆணாப்ரக்ருதிகள் சொல்லும் வார்த்தை போன்றதல்ல இது என்பது த்யோதிதம். 'ஶ்ரீ கமரி ருபு க்ஷமாஜாஹ்மொ ஜோகமஸாலாணி காரய,' 'கள்ளவேடத்தைக் கொண்டுபோய்ப் புறம்புக்கவாறும் கலந்த காரை உள்ளம்பேதம் செய்திட்டு' இவ்யாதிகளில் சொல்லுகிறபடியே நாங்கள் ஒன்றை அறிந்திருக்க வஞ்சனையாக முற்றொன்றை சொன்ன வார்த்தையுமல்ல இது என்றபடியாகவுமாம். 'முள்ளோத்த' என்றது இப்படி கிருபிக்கப்பட்ட ஸம்மார்க்கத்தில் நடப்பதற்கு முன்னு கன்போல் விரோதிகளாய் சித்திற என்றபடி. 'வாதியர்கள்-கிழ் கிருபிக் கப்பட்ட ஸாங்க்பாதிகள், 'எங்கள் முக்கியர்' என்றது 'ஸாரஜெஜ்' யஜி கஸரிடிவஜிமுவதெ நாயஸய-மியஸு தி' என்று ப்ரபக்ஷகஸ

இப்படி ஸாக்ஞாதி வாசிகள் நம்முர்வாசார்யங்கள் முன் திலையில் ப்ரத்யுத்தரம் சொல்ல முடியாமல் விழிப்பார்கள் என்றருளிச் செய்தது ஸங்கதமாகுமோ? புத்தியான்கள் தத்வார்த்தத்தை அறிய வில்லை என்பதை எப்படி விவ்ரவளிக்கக்கூடும்? என்றிவை முதலிய ஸங்கதகளுக்குப் பரிஹாரம் அருளிச்செய்கிறார்—‘செய்யேல்’ என்றும்பித்து. அதாவது ஸதாசார்யோபதேஸம் பெற்றவர்களுக்கே பரிஸுத்தமான ஜ்ஞானமும், பகவானிடத்தில் பக்தியும் உண்டாகும், அப்படிப் பக்தி புள்ளவர்களுக்கே இந்திரிய ஐயம் கைகூடும், அப்படி இல்லாமையினால் அவர்களுக்கு ஸம்பக் ஜ்ஞானாதிகள் உண்டாகவில்லை என்று ஸமாதானத்தின் ஸாராய்யம்.

[ப - ஸா.] மறம்-பாபத்தை, செய்யேல் - செய்யாதே, என்று, தாதையவன் - ப்ரும்ம வித்யையை உபதேஸம்செய்த பிதாவாகிய, தேசிகன் - ஆசார்யன், உரைத்த-உபதேஸம்செய்த, ‘தேசிகன் தேவன் சருத்துரைத்த’ என்று பாடாந்தரம், தேசிகன் - ஆசார்யன், தேவன் - ஸ்ரியஃ பதியான பகவானுடைய, கருத்துரைத்த - தாத்பர்யார்த்தத்தை உரைத்த, அநுப்பொருள் - அறியவும் அனுஷ்டிக்கவும் அரியதான அர்த்தத்தை, குடிய - ஸ்ரத்தா பூர்வகமாக அங்கீகரித்த, வெண்மதி - பரிசுத்தமான புத்தியுடையவன், வெண்மை-பரிஸுத்தி, மெய்யே - உண்மையாகவே, காதலியாம் - (பகவானிடத்தில்) பக்தி யுடையவனுவான், கையேறு - கையிலே எப்பொழுதும் இருக்கிற, சக்கர - சக்ராயுதத்தை உடைய, காவலன் - ஸர்வரக்ஷகனான ஸ்ரியஃ பதியின் இடத்தில், காதல் அடைந்தவர்க்கே - பக்தியை உடையவர்களுக்கே, பொருள் கருவி - இவனோடு எதிர்த்து சண்டைசெய்யும் கருவிகளான, ஐயிரண்டோன்று - ஜ்ஞானேந்திரியம் ஐந்து, கர்மேந்திரியம் ஐந்து, மனது ஒன்று, ஆகப்பதினொரு, புலன் - இந்திரியங்கள், பகை - விரோதி என்பது, பொய்யே - பொய்யேயாகும், இந்திரியங்கள் இவனுக்கு விரோதமாயிராமல் அனுக்ஷலத்தையே செய்யும் என்றபடி.

[தா - ம்.] ‘தாதையவன்’இத்யாதி-‘உத்யாடிசுபஹவிக்ரோஃ மரீயாநு ஸஹஹஃ விதா’ என்று உத்க்ருஷ்டமாக ஸாஸ்திரத்தில் சொல்லப்படுகிற பிதாவான என்றபடி, அன்றிக்ே தாதையைப்போல

செய்து அவனுடைய க்ருபையை ஸம்பந்தித்தல்லது முடியாது என்று
ஸ்ரீ தோதிகளில் நிஷ்கர்ஷித்திருப்பது தெரிகிக்கப்பட்டதாகிறது.
'ஹ்யைகௌ ஹண மேவொ நிபத்ரணம் லிஸதஞ்ஞெவவாந
ஹி பத்ரணம்' என்றிவந்தாமே அருளிச்செய்தாரிதே, 'பொருள்
கருவி' என்றது 'ஒன்று சொல்லி ஒருத்தினில் நிற்றலாத ஓசைவர்வன்
கயவரை என்று யான் வெல்கிற்பன் உன் திருவருளில்லையேல்' என்றத
படியே ஆத்மாவை ஒதிக்கை செய்யும் உபகாணங்கள் என்றபடி,
அநாவது இயனிடத்திலேயே இருந்துகொண்டு இவனையே உபத்திர
வம் செய்கின்றன என்றபடி. 'பகை பொய்யே' என்றது ப்ராப்த விஷ
யங்களிலேயே மண்ணைப்போலே அவைகளே ஒறிதங்களாகும் என்றபடி,
'மேவொ மேவாஷ்யாணாம் காரணம் வொவொகோஷ்யொஃ' இப்பாதி
களை இங்கு அனுஸந்திப்பது. ஆக இவ்விதமான பரிசுத்த கர்மா
னுஷ்டானம் இல்லாமை முதலிய காரணங்களினால் அவர்களுக்கு
யதாவத்தான இன்னமும் இத்திரிபலமும் உண்டாகவில்லை என்று
தெரிகிக்கப்பட்டதாகிறது.

22

இப்படி திருவறநீர்திரபுரம் சேட்டறார் வித்வான்

பகவத்விஷயம் பண்டித பூஷணம்

ஸ்ரீ உப. வே. தரஸிம்மாசாரியர் ஸ்வாமியின்

ஸ்ரீமத்ரஹஸ்யரத்னாவளி ஹ்ருதயவ்யாக்யானம் முற்றும்.